

Liahona

Taler fra generalkonferansen

President Nelson oppfordrer de hellige til å høre Herren

Ved 200-årsjubileet bekjentgjør president Nelson en erklæring om gjenopprettelsen.

Kirken tar i bruk et nytt symbol som understreker Frelserens sentrale rolle i hans kirke

Nye generalautoritet-syttier og nytt presidentskap på generalplan for Unge menn oppholdt

8 nye templer bekjentgjort

For this purpose [I denne hensikt],
av Yongsung Kim

“Vi minnes, vi minnes alltid Kristi lidelse og død for å sone for våre synder, og vi feirer den vidunderligste av alle søndager, Herrens dag, da han oppsto fra de døde. På grunn av Jesu Kristi oppstandelse har gjenopprettelsen mening, vårt jordiske liv har mening, og til syvende og sist har selve tilværelsen mening.”

Eldste D. Todd Christofferson i De tolv apost-
lers quorum, “Hvordan dele budskapet om
gjenopprettelsen og oppstandelsen”, 113.

Møtet lørdag formiddag

- 6 Innledende budskap
President Russell M. Nelson
- 8 Skal vi ikke gå fremad i en så stor sak?
President M. Russell Ballard
- 12 Sikre en rettferdig dom
Eldste James R. Rasband
- 15 Et spesielt edelt kall
Joy D. Jones
- 18 Åndelige minner av avgjørende betydning
Eldste Neil L. Andersen
- 23 Dypt i vårt hjerte
Douglas D. Holmes
- 27 Troens bønner
President Henry B. Eyring

Møtet lørdag ettermiddag

- 30 Oppholdelse av generalautoriteter, områdesyttier og ledere på generalplan
President Dallin H. Oaks
- 31 Rapport fra Kirkens revisjonsavdeling, 2019
Kevin R. Jergensen
- 32 Mormons boks fremkomst
Eldste Ulisses Soares
- 36 Kom til Kristus – lev som siste dagers hellige
Eldste John A. McCune
- 38 Et levende vitne om den levende Kristus
Biskop Gérald Caussé
- 41 Overvei Guds godhet og storhet
Eldste Dale G. Renlund
- 45 Mormons boks kraft i omvendelse
Eldste Benjamin M. Z. Tai
- 48 En god grunnvoll for fremtiden
Eldste Gary E. Stevenson

Møtet lørdag kveld

- 52 Hosianna og halleluja – den levende Jesus Kristus – gjenopprettelsens og påskens midtpunkt
Eldste Gerrit W. Gong
- 56 Hvordan prestedømmet velsigner ungdom
Laudy Ruth Kaouk

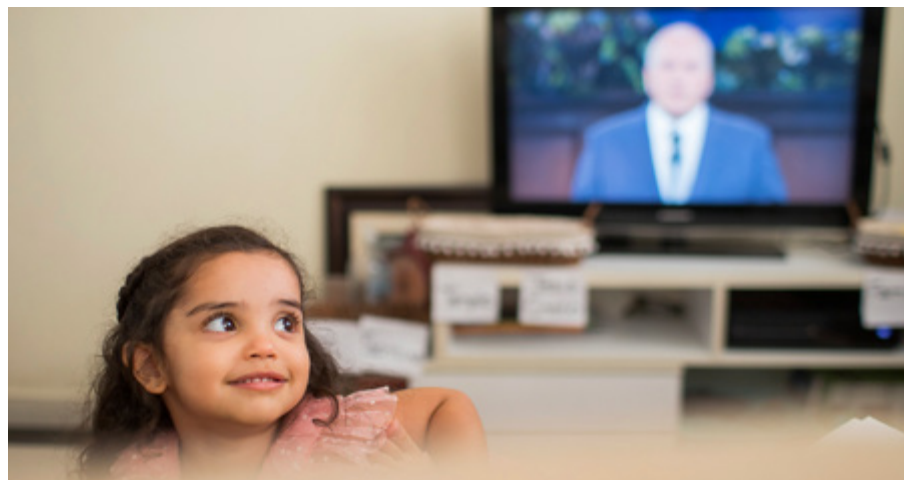
- 58 Hvordan prestedømmet velsigner ungdom
Enzo Serge Petelo
- 60 Forenet i gjennomføringen av Guds verk
Jean B. Bingham
- 66 Han går foran oss
President Henry B. Eyring
- 69 Det melkisedekske prestedømme og nøklene
President Dallin H. Oaks
- 72 Åpne himmelen for hjelp
President Russell M. Nelson

Møtet søndag formiddag

- 75 Oppfyllelse av profeti
Eldste Ronald A. Rasband
- 78 Så de kan se
Bonnie H. Cordon
- 81 Et fullkomment, klart håp
Eldste Jeffrey R. Holland
- 84 "La dette hus bygges til mitt navn"
Eldste David A. Bednar
- 88 Hør Ham
President Russell M. Nelson
- 92 Hosianna-ropet
President Russell M. Nelson

Møtet søndag ettermiddag

- 93 Den store plan
President Dallin H. Oaks
- 96 Velsignelsen ved vedvarende åpenbaring til profeter og personlig åpenbaring for å veilede vårt liv
Eldste Quentin L. Cook
- 101 Finne tilflukt fra livets stormer
Eldste Ricardo P. Giménez
- 104 Kom og finn tilhørighet
Eldste Dieter F. Uchtdorf
- 107 De beste hjem
Eldste L. Whitney Clayton
- 110 Hvordan dele budskapet om gjenopprettelsen og oppstandelsen
Eldste D. Todd Christofferson
- 114 Gå fremover i tro
President Russell M. Nelson
- 64 Generalautoriteter og ledere på generalplan i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige
- 116 Statistisk rapport 2019
- 117 Nytt fra Kirken
- 127 *Kom, følg med meg – lær av generalkonferansetale*

São Paulo, Brasil

Den 190. årlige generalkonferanse

Møtet lørdag formiddag, 4. april 2020

Ledelse: President Dallin H. Oaks
Åpningsbønn: Eldste Richard J. Maynes
Avslutningsbønn: Michelle Craig
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square:
"Awake and Arise", *Hymns*, nr. 8; "I denne skjønne morgenstund", *Salmer*, nr. 1, arr. Wilberg; "It Is Well with My Soul", Spafford og Bliss, arr. Wilberg; "La oss stemme i et kor", *Salmer*, nr. 24; "Hvilken skjønn og yndig morgen", *Salmer*, nr. 13; "Come, Thou Fount of Every Blessing", Robinson/amerikansk folke-melodi, arr. Wilberg.

Møtet lørdag ettermiddag, 4. april 2020

Ledelse: President Henry B. Eyring
Åpningsbønn: Milton Camargo
Avslutningsbønn: Eldste Rubén V. Alliaud
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square:
"Høyt opp på fjellets topp", *Salmer*, nr. 4, arr. Wilberg; "Når jeg vender meg til Skriften", *Salmer*, nr. 158, arr. Murphy; "Se, Herren konger", *Salmer*, nr. 43; "Snart Israels Forløser", *Salmer*, nr. 5, arr. Wilberg.

Møtet lørdag kveld, 4. april 2020

Ledelse: President Dallin H. Oaks
Åpningsbønn: Eldste Kyle S. McKay
Avslutningsbønn: Cristina B. Franco
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square:
"Let Zion in Her Beauty Rise", *Hymns*, nr. 41, arr. Kasen; "Led, milde lys", *Salmer*, nr. 77, arr. Wilberg; "Jeg er Guds kjære barn", *Salmer*, nr. 187; "Lytt, lytt, nasjoner!" *Salmer*, nr. 168, arr. Wilberg.

Møtet søndag formiddag, 5. april 2020

Ledelse: President Dallin H. Oaks
Åpningsbønn: Eldste Brook P. Hales
Avslutningsbønn: Eldste Peter M. Johnson
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square:
"Truth Eternal", *Hymns*, nr. 4; "Så sikker en grunnvoll", *Salmer*, nr. 42, arr. Wilberg; "Dette er min elskede Sønn", *Lys over Norge*, des. 1997, arr. Cardon; "Vi gledes og frydes", *Salmer*, nr. 3; "Israel, Israel, Gud deg kaller", *Salmer*, nr. 6, arr. Wilberg; "Hosanna Anthem/Guds ånd som en ild", Stephens og *Salmer*, nr. 2, arr. Stephens.

Møtet søndag ettermiddag, 5. april 2020

Ledelse: President Henry B. Eyring
Åpningsbønn: Eldste Kevin R. Duncan

Avslutningsbønn: Eldste Lynn G. Robbins
Musikk ved Tabernakelkoret på Temple Square:
"Priser profeten som skuet Jehova", *Salmer*, nr. 12, arr. Wilberg; "The Day Dawn Is Breaking", *Hymns*, nr. 52, arr. Murphy; "Han lever, min Forløser stor", *Salmer*, nr. 66; "Ha takk for profeten du sendte", *Salmer*, nr. 17, arr. Wilberg.

* Musikken på hvert møte, under ledelse av forskjellige dirigenter og med forskjellige organister, ble spilt inn tidligere. Den avsluttende salmen ble spilt inn av Tabernakelkoret og seks andre kor fra Accra i Ghana, Mexico City i Mexico, Seoul i Syd-Korea, São Paulo i Brasil, Frankfurt i Tyskland og Auckland på New Zealand.

Taler fra konferansen

For å få tilgang til generalkonferansetaler på Internett på mange språk, kan du gå inn på conference.ChurchOfJesusChrist.org og velge et språk. Talene er også tilgjengelige på mobilappen Evangeliebibliotek. Video og lyd på engelsk fra konferansen er også tilgjengelig ved distribusjonssentrene innen seks uker etter konferansen.

Informasjon om generalkonferansen i tilgjengelige formater for medlemmer med funksjonshemninger finnes på disability.ChurchOfJesusChrist.org.

Omslagssiden

Forsiden: Maleri av Det første syn: Dan Burr
Siste omslagsside: Foto: Mason Coberly

Fotografier fra konferansen

Fotografier i Salt Lake City ble tatt av Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Weston Colton, Brian Nicholson og Leslie Nilsson. Andre fotografier: Alexandre Borges, Mark Brunson, Nicolas Serey Bustamante, Annette Campbell, Karisa Creer, Cathie Frost, Alejandro Gutierrez, Natalia Hepworth, Korene Knight, Ashlee Larsen, Bruno Lima, Ashley Malili, Melanie Miza, Kendrick Navarro, Arteh Odjidja, Veronica Olson, Alaine Palmer, Melanie Porter, Jonas Rebicki, Mark Romesser, Elizabeth Thompson, Chung Ho Tsai, Emily Utykanski, Marco Vargas, Christopher Walker, Dave Ward, Jonathan Wing, Justin Wright.

West Jordan, Utah, USA

MAI 2020, ÅRGANG 84, NR. 5
LIAHONA 16720 170

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlers quorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Randy D. Funk

Veiledere: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Administrerende direktør: Richard I. Heaton

Direktør for Kirkens tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: Adam C. Olson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonssassistent: Camila Castrillón

Tekst og redigering: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Murdock Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Ammon Harris, Jane Ann Peters

Produksjon: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi,

Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Forhåndstrykk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykkerisjef: Steven T. Lewis

Distribusjonssjef: Nelson Gonzalez

Oversettelse: Kirkens oversettelseskontor

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller adresseforandring

vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rstockholm@ChurchofJesusChrist.org

Internett: store.ChurchofJesusChrist.org

Abonnementspris pr. år: NOK 87

(inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til Liahona, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA; e-post til: liahona@ChurchofJesusChrist.org; eller på internett: liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Joanna Bjerga

Haraldskroken 31

4041 Hafrsfjord

Tlf: 41021116

E-post: jojobjerga@gmail.com

Nyhetsredaktør: Joanna Bjerga

Liahona (en betegnelse fra Mormons bok som betyr "kompass" eller "veiviser") utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fijiensk, finsk, fransk, gassisk, gresk, indonesisk, islandsk, italiensk, japansk, kambodsjansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribatisk, koreansk, kroatisk, latvisk, litauisk, marshallisk, mongolsk, nederlandsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, swahili, svensk, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, tsjekkisk, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antall utgivelser varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Trykt i USA.

Informasjon om opphavsrett: Med mindre annet er angitt, kan enkeltpersoner kopiere materiale fra Liahona til eget personlig, ikke-kommersielt bruk (herunder kall i Kirken). Denne rettighet kan til enhver tid tilbakekalles. Visuelt materiell må ikke kopieres hvis det er angitt restriksjoner i teksten under illustrasjonen. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2020 Vol. 84 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA. Subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Sandy, Utah, USA

Oversikt over talere

Andersen, Neil L., 18
Ballard, M. Russell, 8
Bednar, David A., 84
Bingham, Jean B., 60
Caussé, Gérald, 38
Christofferson, D. Todd, 110
Clayton, L. Whitney, 107
Cook, Quentin L., 96
Cordon, Bonnie H., 78
Eyring, Henry B., 27, 66
Giménez, Ricardo P., 101
Gong, Gerrit W., 52
Holland, Jeffrey R., 81
Holmes, Douglas D., 23
Jergensen, Kevin R., 31
Jones, Joy D., 15
Kaouk, Laudy Ruth, 56
McCune, John A., 36
Nelson, Russell M., 6, 72, 88, 92, 114
Oaks, Dallin H., 30, 69, 93
Petelo, Enzo Serge, 58
Rasband, James R., 12
Rasband, Ronald A., 75
Renlund, Dale G., 41
Soares, Ulisses, 32
Stevenson, Gary E., 48
Tai, Benjamin M. Z., 45
Uchtdorf, Dieter F., 104

Emneoversikt

Adam og Eva, 60
Barmhjertighet, 12
Beredskap, 6
Bønn, 27, 72
Den hellige ånd, 88, 96
Det første syn, 6, 8, 15, 18, 27, 92, 69
Det melkisedekske prestedømme, 69
Disippelskap, 104, 107
Dom, 12, 69
Eksempel, 78, 110
Ekteskap, 69
Familie, 69
Faste, 72
Felleskap, 23, 60
Forfølgelse, 8
Forhold, 23
Forsoning, 12, 38, 41, 52, 56, 93, 101
Fred, 6, 12, 36
Frelsesplanen, 69
Frykt, 6
Gavmildhet, 41
Gjenopprettelse, 8, 15, 27, 52, 60, 66, 75, 81, 88, 93, 110, 114
Glede, 101
Handlefrihet, 23, 69
Helbredelse, 12
Hjelpeforeningen, 60
Hjem, 107
Håp, 81
Israels innsamling, 66, 78
Jesus Kristus, 6, 12, 36, 38, 41, 45, 48, 52, 66, 72, 78, 81, 84, 88, 93, 101, 104, 110, 114
Joseph Smith, 6, 8, 15, 18, 27, 32, 58, 60, 66, 75, 84, 88, 96, 101, 104, 110
Kall i Kirken, 96
Kirkens ledere, 30
Kirkens navn, 72
Kjærlighet, 18, 23, 36, 81, 110
Kristi lys, 78

Kunnskap, 18
Kvinner, 15, 60
Lederskap, 23
Lærdom, 104
Makt, 27
Martyrød, 8
Menn, 60
Misjonærarbeid, 27, 66, 75, 104, 110
Mormons bok, 12, 32, 38, 45, 110
Motgang, 6, 8, 32, 36, 38, 56, 88, 93, 101, 107
Nokler, 69
Offer, 23, 110
Omvendelse, 23, 45, 104
Oppstandelsen, 52, 93, 110
Ordinanser, 69, 84
Pakter, 84
Patriarkalske velsignelser, 56
Personlig vekst, 15, 45, 69
Personlig åpenbaring, 18, 88, 96
Prestedømme, 15, 58, 60, 66, 84
Prestedomsvelsignelser, 56
Profeter, 1, 75, 88, 96
Profeti, 75
Påske, 52
Påskehøytiden, 52
Rettferdighet, 12
Sannhet, 69
Skriftene, 88
Skriftstudium, 107
Slekts historie, 84, 88
Takknemlighet, 41
Tempelarbeid, 52, 66, 81, 84, 114
Templer, 48, 56, 75, 88, 92, 114
Tro, 27, 48, 72, 101, 114
Velsignelser, 58
Velstand, 107
Verdighet, 58
Vitnesbyrd, 18, 32, 48
Vår himmelske Fader, 18, 41, 81, 88
Åndelighet, 48, 107
Åpenbaring, 15, 23, 88, 96

Høydepunkter fra den 190. årlige generalkonferanse

President Russell M. Nelson hadde et klart budskap på generalkonferansen: “Hør Ham.”

“Vi skulle søke, på alle måter vi kan, å høre Jesus Kristus, som taler til oss ved Den hellige ånds kraft og betjening”, sa president Nelson.

“Formålet med denne og alle generalkonferanser er å hjelpe oss å høre Ham” (side 7).

På en konferanse som fokuserte på Det første syn og gjenopprettelsen, lærte vi at vi kunne høre Ham, akkurat slik Joseph Smith gjorde i Den hellige lund. Omgitt av virkningene av en global pandemi som rammer millioner, lærte vi å høre Ham for å få veiledning i våre problemer. Med blikket rettet mot en lys fremtid for både Kirken og hver enkelt av oss individuelt, lærte vi å fornye vår innsats for å høre Ham og følge Ham.

“De mange inspirerende delene av denne generalkonferansen i april 2020”, sa president Nelson “kan

opsummeres med to guddommelig forordnede ord: ‘Hør Ham.’ Vi ber om at deres fokus på vår himmelske Fader, som uttalte disse ordene, og på hans elskede Sønn Jesus Kristus, må bli størst i deres hukommelse av alt som har skjedd.”

Når du studerer budskapene fra denne konferansen og søker “å høre, lytte til og gi akt på Frelserens ord”, vil du oppdage at profetens løfte om “reduert frykt og større tro” blir oppfylt i ditt liv (side 114).

- President Nelson presenterer et nytt symbol for Kirken på side 73.
- President Nelson presenterer en erklæring om gjenopprettelsen på side 91.
- President Nelson leder en verdensomspennende høytidelig forsamling på side 92.
- President Nelson kunngjør åtte nye templer på side 115.
- Lær mer om hvordan vi kan hjelpe andre å høre ham (#HørHam) på [HearHim.ChurchofJesusChrist.org](https://www.hearhim.churchofjesuschrist.org). ■

BILDER I DETTE NUMMERET

Vi prøver å dokumentere hver generalkonferanse ved hjelp av bildene vi publiserer. Selv om hver konferanse er unik, gjenspeiler bildene i dette nummeret noen av de uvanlige omstendighetene denne konferansen presenterte.

I tillegg til bilder fra sendingen, finner du fotografier fra vakre Temple Square (selv om de er uvanlig tomme på grunn av covid-19 og byggearbeider), så vel som malerier knyttet til evangeliets gjengivelse og medlemmers innsendte fotografier av dem selv som deltar i konferansen rundt om i verden.

CALLING ME BY NAME [KALIE MEG VED NAWU], BY WALTER CRANE

Møtet lørdag formiddag | 4 April 2020

Av president Russell M. Nelson
President for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige

Innledende budskap

Vi skulle søke, på alle måter vi kan, å høre Jesus Kristus, som taler til oss gjennom Den hellige ånds kraft og betjening.

Mine kjære brødre og søstre, når vi nå ønsker dere velkommen til denne historiske generalkonferansen i april 2020 i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, står jeg, av grunner dere kjenner til, foran dere i et tomt auditorium!

Lite visste jeg da jeg lovet dere på generalkonferansen i oktober 2019 at denne konferansen i april ville være “minneverdig” og “uforglemmelig”, at det å tale til en synlig forsamling på færre enn 10 personer, ville gjøre

denne konferansen så minneverdig og uforglemmelig *for meg!* Men kunnskapen om at dere deltar via elektronisk overføring, og korets vakre fremførelse av “It Is Well with My Soul”, gir *min* sjel stor trøst.

Som dere vet, har tilstedeværelse på denne generalkonferansen blitt strengt begrenset som en del av vår innsats for å være gode, globale borgere og gjøre alt vi kan for å begrense utbredelsen av covid-19. Dette viruset

har hatt stor innvirkning over hele verden. Det har også endret våre møter i Kirken, misjonærtjenesten og tempelarbeidet for en periode.

Selv om dagens begrensninger er knyttet til et smittsomt virus, strekker livets personlige prøvelser seg langt utover denne pandemien. Fremtidige prøvelser kan komme fra en ulykke, en naturkatastrofe eller en uventet hjertesorg.

Hvordan kan vi utholde slike prøvelser? Herren har fortalt oss at “hvis dere er beredt, skal dere ikke frykte”.¹ Naturligvis kan vi lagre våre egne reserver av mat, vann og sparepenger. Men like viktig er det at vi trenger å fylle våre personlige *åndelige* lagerhus med tro, sannhet og vitnesbyrd.

Vårt endelige formål i livet er å forberede oss til å møte vår Skaper. Vi gjør dette ved daglig å arbeide med flid for å bli mer lik vår Frelser Jesus Kristus.² Og vi gjør *det* når vi omvender oss hver dag og mottar

hans rensende, helbredende og styrkende kraft. Da kan vi føle varig fred og glede, selv i vanskelige tider. Det er nettopp derfor Herren har anmodet oss om å stå på hellige steder og “vær[e] urokkelige”.³

I år markerer vi 200-års jubileet for en av de mest betydningsfulle begivenhetene i verdenshistorien – nemlig at Gud Faderen og hans elskede Sønn Jesus Kristus visste seg for Joseph Smith. Under dette enestående synet, pekte vår himmelske Fader på Jesus Kristus og sa: “Dette er min elskede Sønn. Hør ham!”⁴

Denne formaningen som ble gitt til Joseph er til hver enkelt av oss. Vi skal søke på alle måter vi kan å høre Jesus Kristus, som taler til oss gjennom Den hellige ånds kraft og betjening.

Formålet med denne og alle generalkonferanser er å hjelpe oss til å høre Ham. Vi har bedt, og innbyr deg til å be, om at Herrens Ånd vil være med oss i så stor grad at du kan høre budskapene som Frelseren har spesielt til deg – budskap som vil bringe fred til din sjel. Budskap som vil helbrede ditt sønderknuste hjerte. Budskap som vil opplyse ditt sinn. Budskap som vil hjelpe deg å forstå hva du skal gjøre når du går videre gjennom tider med uro og prøvelser.

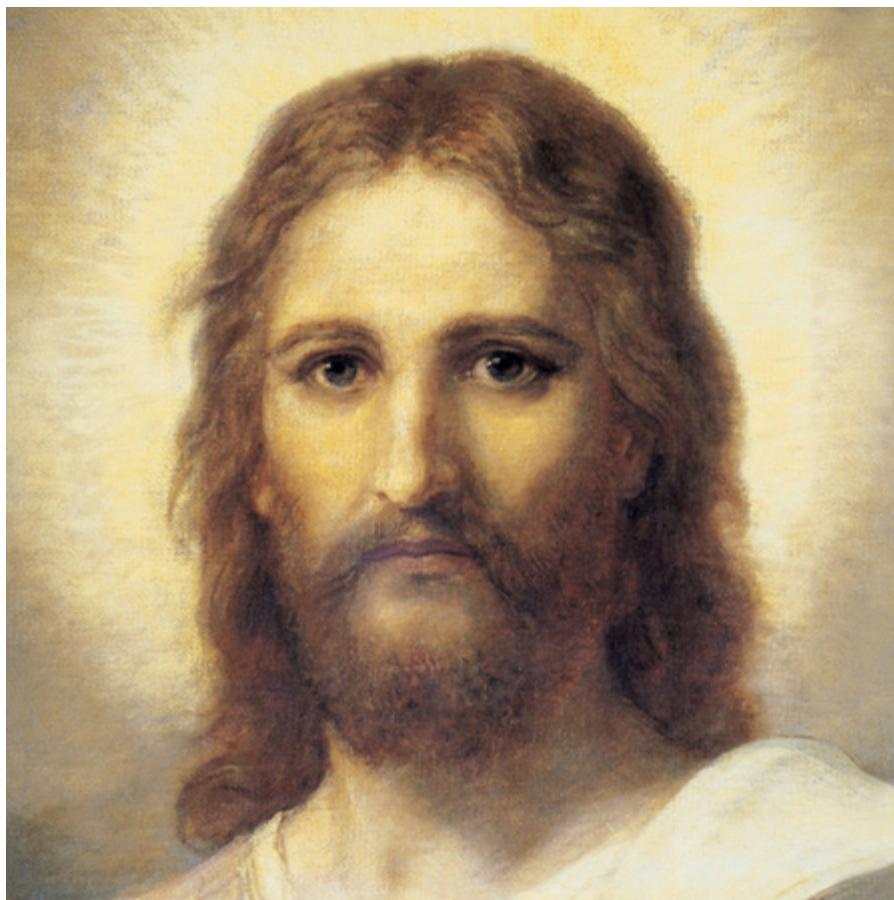
Vi ber om at denne konferansen må bli minneverdig og uforglemmelig på grunn av budskapene du vil høre, de unike meddelelsene som vil bli gitt og opplevelsene du vil bli innbudt til å delta i.

For eksempel, på slutten av møtet søndag formiddag vil vi innkalle til en verdensomspennende høytidelig forsamling der jeg vil lede dere i det hellige Hosianna-ropet. Vi ber om at dette vil bli et åndelig høydepunkt for dere når vi uttrykker vår dype

takknemlighet til Gud Faderen og hans elskede Sønn ved å prise dem på denne unike måten.

Til denne hellige opplevelsen bruker vi rene hvite lommetørklær. Men hvis du ikke har et, kan du ganske enkelt vinke med hånden. På slutten av Hosianna-ropet, vil forsamlingen sammen med koret synge “Guds ånd som en ild”.⁵

Mine kjære brødre og søstre, denne konferansen vil bli storslått. Dette året vil bli ekstraordinært når vi fokuserer oppmerksomt på Frelseren og hans gjengitte evangelium. De viktigste varige virkningene av denne historiske konferansen vil være når vårt hjerte forandrer seg, og vi påbegynner en livslang søken etter å høre Ham.

CHRIST'S IMAGE (KRISTIANSIKTI), AV HEINRICH HOFMANN

Velkommen til generalkonferansen i april 2020! Jeg vet at Gud vår himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus er oppmerksomme på oss. De vil være med oss gjennom møtene på disse to strålende dagene når vi søker å komme nærmere dem og ære dem. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 38:30.
2. Se 3 Nephi 27:27.
3. Lære og pakter 87:8.
4. Joseph Smith – Historie 1:17.
5. *Salmer*; nr. 2.

Curitiba, Paraná, Brasil

Av president M. Russell Ballard
Fungerende president for De tolv apostlers quorum

Skal vi ikke gå fremad i en så stor sak?

Vi skulle alltid huske prisen Joseph og Hyrum Smith betalte, sammen med så mange andre trofaste menn, kvinner og barn, for å etablere Kirken.

Tusen takk, president, for en så vidunderlig åpning. Brødre og søstre, for 215 år siden ble en liten gutt født til Joseph og Lucy Mack Smith i Vermont i en region kjent som New England i det nordøstlige USA.

Joseph og Lucy Mack trodde på Jesus Kristus, studerte de hellige skrifter, ba oppriktig og vandret med tro på Gud.

De kalte sin nye lille sønn Joseph Smith jr.

Brigham Young sa om familien Smith: "Herren hadde holdt øye med [Joseph Smith] og hans far og hans farfar, og med deres forfedre helt tilbake til Abraham, og fra Abraham til vannflommen, fra vannflommen til Enok, og fra Enok til Adam. Han har holdt øye med denne familie og

dette blod mens det har vært i omløp fra sin kilde og til denne mann ble født. [Joseph Smith] ble forutordinert i evigheten."¹

Han var elsket av sin familie, og Joseph jr. var spesielt nær sin eldre bror Hyrum, som var nesten seks år gammel da Joseph ble født.

I oktober i fjor satt jeg ved ildstedet i det lille hjemmet til familien Smith i Sharon i Vermont, der Joseph ble født. Jeg følte Hyrums kjærlighet til Joseph og tenkte på at han holdt sin lillebror i armene og lærte ham å gå.

Far og mor i familien Smith opplevde personlige tilbakeslag, som tvang familien til å flytte mange ganger før de til slutt ga opp New England og tok den modige beslutningen om å flytte lenger vestover til staten New York.

Siden familien var forenet, overlevde de disse utfordringene, og sammen skuet de mot den overveldende oppgave det var å begynne på et 40 hektar (0.4 km²) stort skogsområde i Manchester, i nærheten av Palmyra i New York.

Jeg er ikke sikker på om mange av oss er klar over de fysiske og følelsesmessige utfordringene som det å begynne på nytt innebar for familien Smith – rydde marken, plante fruktbarer og jorder, bygge et lite tømmerhus og andre gårdsbygninger, tilby sin arbeidskraft som dagsarbeidere og lage husholdningsartikler for salg i byen.

Da familien kom til det vestlige New York, sto området i fyr og flamme med religiøs glød – kjent som Den andre store oppvåkningen.

I denne perioden med debatt og strid blant religiøse grupperinger, opplevde Joseph et vidunderlig syn, i dag kjent som Det første syn. Vi er velsignet med å ha fire førstehandsberetninger som jeg vil benytte.²

Buenos Aires, Argentina

Joseph nedtegnet: "I denne opprørte tid ble mitt sinn tilskyndet til alvorlig overveielse og stor uro, men selv om mine følelser gikk dypt og ofte var intense, holdt jeg meg likevel utenfor alle disse samfunn selv om jeg var tilstede på deres mange møter så ofte som anledningen bød seg ... Forvirringen og striden mellom de forskjellige trossamfunn var [allikevel] så stor at det var umulig for meg – ung og ukjent med verden og menneskene som jeg var – å komme frem til en bestemt avgjørelse om hvem som hadde rett og hvem som tok feil."³

Joseph vendte seg til Bibelen for å finne svar på sine spørsmål og leste Jakobs brev 1:5: "Men om noen av dere mangler visdom, da må han be til Gud – for Gud gir alle, villig og uten bebreidelse – og så skal han få den."⁴

Han skrev: "Aldri har et skriftsted gått så rett til hjertet på noe menneske som tilfellet da var med meg. Det syntes å trenge inn i mitt hjertes innerste med stor kraft. Om og om igjen overveide jeg det."⁵

Joseph innså at Bibelen ikke inneholdt alle svar på livets spørsmål. Den underviste i stedet menn og kvinner hvordan de kunne finne svar på sine spørsmål ved å kommunisere direkte med Gud gjennom bønn.

Han la til: "I overensstemmelse med denne min beslutning om å be til Gud, dro jeg således ut i skogen for å gjøre et forsøk. Det var en skjønn og klar morgen tidlig om våren i atten hundre og tyve."⁶

Kort tid etter sa Joseph at "[en lysstøtte] hvilte på meg, [og jeg så] to personer hvis glans og herlighet overgår enhver beskrivelse, stående over meg i luften. En av dem talte til meg, kalte meg ved navn og sa idet han

pekte på den annen: [Joseph,] *dette er min elskede Sønn. Hør ham!*"⁷

Frelseren talte deretter: "Joseph, min sønn, dine synder er deg forlatt. Gå din vei, adlyd mine lover og hold mine bud. Se, jeg er herlighetens Herre. Jeg ble korsfestet for verden for at alle som tror på mitt navn, skal få evig liv."⁸

Joseph la til: "Så snart jeg derfor hadde fått herredømme over meg selv så jeg kunne tale, spurte jeg de personer som sto over meg i lyset hvilket av alle trossamfunnene som var det rette."⁹

Han mintes: "De fortalte meg at alle religiøse samfunn trodde på feilaktige læresetninger, og at ingen av dem var anerkjent av Gud som hans kirke og rike. Og ... [samtidig mottok jeg] et løfte om at evangeliets fylde på et senere tidspunkt ville bli gjort kjent for meg."¹⁰

Joseph skrev også: "Jeg så mange engler i dette synet."¹¹

Etter dette strålende synet skrev Joseph: "Min sjel ble fylt med kjærlighet, og i mange dager kunne jeg fryde meg med stor glede ... Herren var med meg."¹²

Han kom ut fra Den hellige lund for å begynne forberedelsene til å bli en Guds profet.

Joseph begynte også å erfare det fordums profeter opplevde – avvisning, motstand og forfølgelse. Joseph husket også at han delte det han hadde sett og hørt, med en av prestene som hadde vært aktive i den religiøse vekkelsen:

"Jeg ble meget overrasket over hans oppførsel, for ikke bare behandlet han min beretning overfladisk – men med stor forakt – og sa at det hele var fra djevelen, at det ikke fantes noe slikt som syner og åpenbaringer i disse dager, at alle slike ting hadde opphørt med apostlene, og at det aldri ville bli mer av denslags.

Jeg fant imidlertid snart ut at min beretning hadde blåst liv i ganske mange fordommer mot meg blant religiøst bekjennende, og var årsak til stor forfølgelse som stadig tiltok ... og dette var vanlig blant alle trossamfunn – alle gikk sammen om å forfølge meg."¹³

Tre år senere, i 1823, åpnet himlene seg igjen som del av gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium som fortsetter i de siste dager. Joseph skriver at en engel ved navn Moroni viste seg for ham og sa "at Gud hadde et verk jeg skulle utføre ..., [og at] det var oppbevart en bok skrevet på

gullplater” som “inneholdt det evige evangeliums fylde slik det ble gitt av Frelseren til de fordums innbyggere [av det amerikanske kontinent]”.¹⁴

Med tiden mottok, oversatte og utga Joseph nedtegnelsen fra fordums dager, i vår tid kjent som Mormons bok.

Hans bror Hyrum, som hadde vært hans konstante støttespiller, spesielt etter hans smertefulle, livstruende operasjon i benet i 1813, var et av vitnene til gullplatene. Han var også et av Kirkens seks medlemmer av Jesu Kristi Kirke da den ble organisert i 1830.

Gjennom livet ble Joseph og Hyrum sammen konfrontert med mobber og forfølgelse. For eksempel vansmektet de under de kummerligste forhold i Liberty fengsel i Missouri i fem måneder den kalde vinteren 1838–39.

I april 1839 skrev Joseph til sin hustru Emma og beskrev deres situasjon i Liberty fengsel: “Det er vel nå fem måneder og seks dager jeg har vært under en vaks oppsikt, dag og natt, innesperret bak murene, gitrene og de skingrende jerndørene i et ensomt, mørkt, skittent fengsel ... Vi skal bli flyttet fra dette [sted], og uansett utfall er vi glad for det. La det bli med oss som det må. Vi kan ikke bli satt inn i et verre hull enn dette ... Vi kommer aldri til å ønske oss tilbake til Liberty i Clay fylke i Missouri. Vi har fått tilstrekkelig av det nå til at det vil vare for alltid.”¹⁵

Konfrontert med forfølgelse utviste Hyrum tro på Herrens løfter, blant disse en garanti om å unnsnippe sine fiender hvis han valgte det. I en velsignelse Hyrum mottok i 1835 under Joseph Smiths hender, lovet Herren ham: “Du skal ha kraft til å unnsnippe dine fienders hånd.

Ditt liv skal søkes med utrettelig nidkjærhet, men du skal unnsnippe. Hvis det behager deg, og du ønsker det, skal du få kraft til frivillig å gi ditt liv for å forherlige Gud.¹⁶

I juni 1844 ble Hyrum stilt overfor valget mellom å leve eller å gi sitt liv for å forherlige Gud for å “[besegle] sitt vitnesbyrd med sitt blod” – ved siden av og sammen med sin elskede bror Joseph.¹⁷

En uke før den skjebnesvangre reisen til Carthage, der de ble myrdet med kaldt blod av en væpnet mobb med feiginger som hadde malt ansiktene for å unngå gjenkjennelse, skrev Joseph at “jeg rådet min bror Hyrum til å ta med seg familien sin på neste dampskip og dra til Cincinnati”.

Jeg blir fremdeles svært emosjonell når jeg tenker på Hyrums svar: “Joseph, jeg kan ikke forlate deg.”¹⁸

Derfor dro Joseph og Hyrum til Carthage, der de ble martyrer for Kristi sak og navn.

Den offisielle kunngjøringen om martyrdøden uttrykte følgende: “Joseph Smith, Herrens profet og seer ... [har] frembragt Mormons bok som han oversatte ved Guds gave og kraft og har vært et redskap til å utgi den på to kontinenter, han har sendt fylden av det evige evangelium som den inneholdt, til jordens fire hjørner, frembragt de åpenbaringer og bud

som denne boken, Lære og pakter, består av, og mange andre vise dokumenter og instruksjoner som er til gavn for menneskenes barn, han samlet mange tusen av de siste dagers hellige, grunnlagt en stor by og etterlatt seg en berømmelse og et navn som ikke kan utslettes ... Og i likhet med de fleste av Herrens salvede i fordums tid beseglet han sin misjon og sitt verk med sitt eget blod, og likeledes gjorde hans bror Hyrum. *I livet var de uatskillelige, ei heller døden skilte dem!*”¹⁹

Etter martyrdøden ble Josephs og Hyrums legemer sendt tilbake til Nauvoo, vasket og kledd slik at familien Smith kunne få se sine kjære. Deres elskede mor mintes: “Jeg hadde i lang tid stålsatt hver eneste nerve, hentet frem hele min sjels styrke og bedt Gud styrke meg, men da jeg kom inn i rommet og så begge mine myrdede sønner ligge der for øynene mine og hørte min families hulking og stønn og gråten fra deres hustruers, barns, brødres og søstres munn, ble det for mye for meg. Jeg sank sammen og ropte til Herren i sjelkval: ‘Min Gud! Min Gud! Hvorfor har du forlatt denne familien?’”²⁰

I det øyeblikket med sorg og nød, mintes hun at de sa: “Mor, gråt ikke for oss. Vi har overvunnet verden ved kjærlighet.”²¹

De hadde i sannhet overvunnet verden. Joseph og Hyrum Smith, i likhet med de trofaste hellige som er beskrevet i Johannes’ åpenbaring, “[kom] ut av den store trengsel, og de har tvettet sine kjortler og gjorde dem hvite i Lammets blod [og] er ... for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over dem.

De skal ikke hungre mer, heller ikke tørste mer. Solen skal ikke falle på dem, eller noen hete.

For Lammet, som er midt for tronen, skal vokte dem og føre dem til livets vannkilder. Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne.”²²

Når vi feirer denne gledelige begivenheten, 200-års jubileet for Det første syn, skulle vi alltid huske prisen Joseph og Hyrum Smith betalte, sammen med så mange andre trofaste menn, kvinner og barn, for å etablere Kirken slik at du og jeg kunne nyte de mange velsignelser og alle disse åpenbarte sannheter vi har i dag. Deres trofasthet skulle aldri få gå i glemmeboken!

Jeg har ofte lurt på hvorfor Joseph og Hyrum og deres familier måtte lide så mye. Det kan hende at de ble kjent med Gud, gjennom sin lidelse, på måter som ikke kunne ha funnet sted uten lidelsen. Gjennom den tenkte de på Getsemane og Frelserens kors. Som Paulus sa det: “Idet dere har fått den nåde, ikke bare å tro på Kristus, men også å lide for ham.”²³

Før sin død i 1844, skrev Joseph et oppstemt brev til de hellige. Det var en befaling om handling som fremdeles gjelder i Kirken i dag.

“Brødre [og søstre], *skal vi ikke gå fremad i en så stor sak?* Gå fremover og ikke tilbake! Friskt mot, brødre [og søstre], og fremad til seier! ...

La oss derfor som en kirke og et folk og som siste dagers hellige ofre til Herren et offer i rettferdighet.”²⁴

Når vi lytter til ånden under feiringen av dette 200-års jubileet denne helgen, så overvei hvilket offer du vil fremlegge for Herren i rettferdighet de kommende dager. Vær modig – del det med en du stoler på, og viktigst av alt, vær så snill å ta deg tid til å gjøre det!

Jeg vet at Frelseren gledes når vi gir ham et offer i rettferdighet fra vårt hjerte, akkurat slik han var tilfreds

med de trofaste offergavene til de bemerkelsesverdige brødrene, Joseph og Hyrum Smith og alle andre trofaste hellige. Jeg vitner høytidelig om dette i vår Herre Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Brigham Young, i *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 544; se også Brigham Young, “Remarks”, *Deseret News*, 26. okt. 1859, 266.
2. Det er fire førstehandsberetninger om Det første syn som jeg siterer fra, se “Joseph Smith’s Accounts of the First Vision” josephsmithpapers.org.
3. Joseph Smith – Historie 1:8.
4. Se Joseph Smith – Historie 1:11.
5. Joseph Smith – Historie 1:12.
6. Joseph Smith – Historie 1:14.
7. Joseph Smith – Historie 1:17.
8. I Joseph Smith, “History, circa Summer 1832”, 3, josephsmithpapers.org; staving, tegnsetting og bruk av store bokstaver er standardisert.
9. Joseph Smith – Historie 1:18.
10. Joseph Smith, “Church History”, *Times and Seasons*, 1. mars, 1842, 707; se også josephsmithpapers.org.
11. Joseph Smith, “Journal, 1835–1836”, 24, josephsmithpapers.org.
12. I Joseph Smith, “History, circa Summer 1832”, 3, josephsmithpapers.org; staving, tegnsetting og bruk av store bokstaver er standardisert.
13. Joseph Smith – Historie 1:21–22.
14. Joseph Smith – Historie 1:33–34.
15. Joseph Smith, “Letter to Emma Smith, 4 April 1839”, 1–2, josephsmithpapers.org; staving, tegnsetting og bruk av store bokstaver er standardisert.
16. Joseph Smith, i “Minute Book 1”, 186, josephsmithpapers.org; uthevelse tilføyd, tegnsettingen er standardisert.
17. Se Lære og pakter 136:39.
18. Joseph Smith, “History of Joseph Smith”, *The Latter-day Saints’ Millennial Star*, 19. apr. 1862, 248; uthevelse tilføyd.
19. Lære og pakter 135:3; uthevelse tilføyd.
20. “Lucy Mack Smith, History, 1845”, 312–313, josephsmithpapers.org; staving og tegnsetting er standardisert.
21. “Lucy Mack Smith, History, 1845”, 313, josephsmithpapers.org.
22. Johannes’ åpenbaring 7:14–17.
23. Filipperbrevet 1:29.
24. Lære og pakter 128:22, 24; uthevelse tilføyd.

JOSEPH AND HYRUM SMITH STANDING BY RIVER (JOSEPH OG HYRUM SMITH STÅR VED EN ELV), AV THEODORE S. GORICA

Av eldste James R. Rasband
i *De sytti*

Sikre en rettferdig dom

For å sikre en rettferdig dom vil Frelserens sonoffer fjerne uvitenhetens underskog og de smertefulle torner som er forårsaket av andre.

Mormons bok lærer oss Kristi lære

I oktober i fjor utfordret president Russell M. Nelson oss til å overveie hvordan vårt liv ville ha vært annerledes hvis vår “kunnskap fra Mormons bok plutselig ble tatt fra [oss]”.¹ Jeg har grunnet på spørsmålet hans, slik jeg er sikker på at også mange av dere har gjort. Én tanke har kommet igjen og igjen – uten Mormons bok og dens klarhet om Kristi lære og hans sonoffer, hvor ville jeg finne fred?

Kristi lære – som består av de frelsende prinsippene og ordinansene tro på Kristus, omvendelse, dåp, Den hellige ånds gave og å holde ut til enden – undervises en rekke ganger i alle gjenopprettelsens skrifter, men med spesiell kraft i Mormons bok.² Læren begynner med tro på Kristus, og alle dens elementer avhenger av tillit til hans sonoffer.

President Nelson har sagt: “Mormons bok inneholder den mest fullstendige og autoritative forståelsen av Jesu Kristi forsoning som finnes noe sted.”³ Jo mer vi forstår om Frelserens himmelske gave, desto mer vil vi få vite, i vårt sinn og i vårt hjerte,⁴ om president Nelsons forsikring om at “sannhetene i Mormons bok har *kraft* til å helbrede, trøste, restituere, hjelpe, styrke og oppmuntre vår sjel”.⁵

Frelserens forsoning tilfredsstill alle rettferdighetens krav

Et viktig og fredsgivende bidrag fra Mormons bok til vår forståelse av Frelserens forsoning er dens undervisning om at Kristi barmhjertige offer oppfyller alle rettferdighetens krav. Alma forklarte: “Gud selv [soner] for verdens synder for å tilveiebringe

barmhjertighetens plan og tilfredsstill rettferdighetens krav, så Gud kunne være en fullkommen og rettferdig Gud og også en barmhjertig Gud.”⁶ Faderens barmhjertighetsplan⁷ – som Skriftene også kaller planen for lykke⁸ eller frelsesplanen⁹ – kunne ikke gjennomføres med mindre alle rettferdighetens krav var oppfylt.

Men hva er egentlig “rettferdighetens krav”? Tenk på Almas egen erfaring. Husk at Alma som ung mann gikk omkring og søkte å “ødelegge Guds kirke”.¹⁰ Alma fortalte faktisk sin sønn Helaman at han ble “pint med helvetes smerter” fordi han i realiteten hadde “myrdet mange av [Guds] barn” ved å lede “dem bort til fortapelse”.¹¹

Alma forklarte for Helaman at han endelig fikk fred da hans “sinn ble grepet” av hans fars undervisning “om ... Jesus Kristus som skulle komme [for å] sone for verdens synder”.¹² En angrende Alma ba om Kristi barmhjertighet¹³, og følte så glede og lindring da han innså at Kristus hadde sonet for hans synder og betalt alt som rettferdigheten krevde. Igjen, hva ville rettferdigheten ha krevd av Alma? Alma selv sa senere: “Intet urent kan arve Guds rike.”¹⁴ Noe av Almas lettelse må derfor ha skyldtes at om ikke barmhjertigheten hadde grepet inn, ville rettferdigheten ha hindret ham i å vende tilbake for å bo hos vår himmelske Fader.¹⁵

Frelseren helbreder sårene vi ikke kan helbrede

Men fokuserte Almas glede utelukkende på ham selv – på at *han* skulle unngå straff og at *han* kunne vende tilbake til Faderen? Vi vet at Alma også led med tanke på dem han hadde ledet bort fra sannheten.¹⁶ Men Alma selv kunne ikke

helbrede og bringe tilbake alle dem han hadde ledet bort. Han kunne ikke selv sørge for at de ville få en rettferdig mulighet til å lære Kristi lære og bli velsignet ved å etterleve dens gledelige prinsipper. Han kunne ikke bringe tilbake dem som kanskje hadde dødd, fremdeles forblindet av hans falske undervisning.

President Boyd K. Packer underviste en gang: “Tanken som reddet Alma ... er følgende: Å gjenopprette det du ikke kan gjenopprette, lege det sår du ikke kan lege, reparere det du har ødelagt og ikke kan reparere, er selve hensikten med Kristi forsoning.”¹⁷ Den gledelige sannhet Almas sinn “ble grepet av”, var ikke bare at han selv kunne bli rensket, men også at de han hadde skadet, kunne bli helbredet og frelst.

Frelserens offer sikrer en rettferdig dom

Mange år før Alma ble reddet av denne betryggende læren, hadde kong Benjamin undervist om bredden av den helbredelse som Frelserens sonoffer ga. Kong Benjamin erklærte at “det store og gledelige budskap” ble gitt ham “av en engel fra Gud”.¹⁸ Noe av dette gledelige budskapet var sannheten at Kristus skulle lide og dø for våre synder og feil for å sikre at “en *rettferdig dom* skal komme over menneskenes barn”.¹⁹

Hva krever en “rettferdig dom”? I neste vers forklarte kong Benjamin at for å sikre en rettferdig dom sonet Frelserens blod “for deres synder som har falt ved Adams overtredelse”, og for dem “som er døde uten kunnskap om Guds vilje med dem, eller som har syndet i uvitenhet”.²⁰ En rettferdig dom krevde også, sa han, at “Kristi blod [soner] for” små barns synder.²¹

Disse skriftstedene lærer oss en strålende lære: Frelserens sonoffer

CHRIST PRAYING IN THE GARDEN OF GETHSEMANE (KRISTUS BER I GETSEMANE HAGE), AV HERMANN CLEMENTZ

helbreder, som en betingelsesløs gave, dem som synder i uvitenhet – dem som, slik Jakob sa, “ingen lov er gitt”.²² Ansvar for synd kommer an på hvilket lys vi har fått, og avhenger av vår evne til å utøve vår handlefrihet.²³ Vi kjenner bare denne helbredende og trøstende sannheten på grunn av Mormons bok og andre av gjenopprettelsens skrifter.²⁴

Der en lov er gitt, hvor vi ikke er uvitende om Guds vilje, er vi naturligvis ansvarlige. Kong Benjamin understreket: “Ve den som vet at han setter seg opp mot Gud! For frelse kommer ikke til noen slike uten ved omvendelse og tro på Herren, Jesus Kristus.”²⁵

Dette er også et av de glade budskapene i Kristi lære. Ikke bare helbreder og gjenoppretter Frelseren dem som synder i uvitenhet, men også dem som synder mot lyset, tilbyr han helbredelse på betingelse av omvendelse og tro på ham.²⁶

Alma må ha blitt “grepet av” begge disse sannhetene. Ville Alma virkelig ha følt det han beskriver som “sødmefylt ... glede”²⁷ hvis han trodde at Kristus frelste ham, men for evig

skadet dem han hadde ledet bort fra sannheten? Absolutt ikke. For at Alma skulle føle fullstendig fred, trengte de han hadde skadet, også muligheten til å bli frelst.

Men nøyaktig hvordan ville de – eller de vi måtte skade – bli frelst? Selv om vi ikke fullt ut forstår de hellige mekanismene som Frelserens sonoffer helbreder og gjenoppretter ved, vet vi at for å sikre en rettferdig dom, vil Frelseren fjerne uvitenhetens underskog og de smertefulle torner som er forårsaket av andre.²⁸ Ved dette forsikrer han seg om at alle Guds barn vil få anledning til, med utilslørt syn, å velge å følge ham og ta imot den store plan for lykke.²⁹

Frelseren vil reparere alt vi har ødelagt

Det er disse sannhetene som må ha gitt Alma fred. Og det er disse sannhetene som også skulle gi oss stor fred. Som naturlige menn og kvinner støter vi alle, og noen ganger krasjer vi, inn i hverandre og forårsaker skade. Som enhver forelder kan vitne om, er smerten forbundet med våre feil ikke bare frykten for vår egen straff, men frykten for at vi

kan ha begrenset våre barns glede eller på en eller annen måte hindret dem i å se og forstå sannheten. Det strålende løftet om Frelserens sonoffer er at når det gjelder våre feil som foreldre, holder han våre barn ulastelige og lover å helbrede dem.³⁰ Og selv når de har syndet mot lyset – slik vi alle gjør – er hans barmhjertighets arm utstrakt³¹, og han vil forløse dem hvis de bare vil se hen til ham og leve.³²

Selv om Frelseren har kraft til å reparere det vi ikke kan reparere, befaler han oss å gjøre alt vi kan for å gjøre det godt igjen som en del av vår omvendelse.³³ Våre synder og feil røker ikke bare ved vårt forhold til Gud, men også vårt forhold til andre. Noen ganger kan vår innsats for å helbrede og gjenopprette være så enkel som en unnskyldning, men andre ganger kan det kreve mange års ydmyk innsats å gjøre det godt igjen.³⁴ Men for mange av våre synder og feil er vi likevel ganske enkelt ikke i stand til fullt ut å helbrede dem vi har såret. Mormons boks og det gjengitte evangeliums strålende, fredsgivende løfte er at Frelseren vil reparere alt vi har ødelagt.³⁵ Og han vil også reparere oss hvis vi vender oss til ham i tro og omvender oss fra den skade vi har forårsaket.³⁶ Han tilbyr begge disse gavene fordi han elsker oss alle med fullkommen kjærlighet³⁷, og fordi han er fast bestemt på å sikre en rettferdig dom som ivaretar både rettferdighet og barmhjertighet. Jeg vitner om at dette er sant, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, “Avslutningsord”, *Liahona*, nov. 2019, 122.
2. Se 2 Nephi 31; 3 Nephi 11:28, 32, 35, 39–40; Lære og pakter 10:62–63, 67–70; 68:25; Moses 6:52–54; 8:24; 4. trosartikkel.
3. Russell M. Nelson, “Mormons bok: Hvordan ville livet ditt vært uten den?”

- Liahona*, nov. 2017, 62.
4. Se Lære og pakter 8:2–3.
 5. Russell M. Nelson, “Mormons bok: Hvordan ville livet ditt ha vært uten den?” 62.
 6. Alma 42:15.
 7. Se Alma 42:15.
 8. Se Alma 42:8.
 9. Se Alma 24:14; Moses 6:62.
 10. Se Mosiah 27:8–10.
 11. Alma 36:13, 14.
 12. Alma 36:17, 18.
 13. Se Alma 36:18.
 14. Alma 40:26; se også 1 Nephi 15:34; Alma 7:21; 11:37; Helaman 8:25.
 15. Se 3 Nephi 27:19; se også Moses 6:57.
 16. Se Alma 36:14–17.
 17. Boyd K. Packer, “Tilgivelsens lyse morgen”, *Lys over Norge*, jan. 1996, 19–20.
 18. Mosiah 3:2, 3.
 19. Mosiah 3:10; uthevelse tilføyd.
 20. Mosiah 3:11; se også 2 Nephi 9:26.
 21. Mosiah 3:16; se også Mosiah 15:25; Moroni 8:11–12, 22.
 22. 2 Nephi 9:25.
 23. Se 2 Nephi 2:26–27; Helaman 14:29–30.
 24. Se 2. trosartikkel; se også Lære og pakter 45:54. Profeten Joseph forklarte en gang læren om dåp for de døde: “Mens en del av menneskeheten nådeløst dømmer og fordømmer den annen, betrakter universets store Fader hele den menneskelige familie med faderlig omsorg og med en fars blikk. Han ser dem som sitt avkom ... Han er en klok lovgiver og vil dømme alle mennesker, ikke i henhold til menneskenes snevre og smålige oppfatninger ... Han vil dømme dem ‘ikke i henhold til det de ikke har, men i overensstemmelse med det de har’. De som har levet uten lov, vil bli dømt uten lov, og de som har en lov, vil bli dømt etter denne loven. Vi behøver ikke å tvile på den store Jehovas visdom og intelligens, for han vil fordele dom og barmhjertighet til alle nasjoner i henhold til det de fortjener, deres muligheter til å tilegne seg intelligens, etter de lover de styres ved, de hjelpemidler de hadde til å skaffe seg korrekte opplysninger, og ... da vil alle til sist måtte erkjenne at han som er hele jordens

dommer, har gjort det som er riktig” (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 398).

25. Mosiah 3:12; se også 2 Nephi 9:27.
26. Se Mosiah 3:12; Helaman 14:30; Moroni 8:10; Lære og pakter 101:78. Enkelt personer kan være uvitende om visse bud og pakter eller ute av stand til å utøve sin handlingsfrihet i noen tilfeller, men likevel være ansvarlige i andre tilfeller på grunn av Kristi lys som de er i besittelse av (se 2 Nephi 9:25; Moroni 7:16–19). Frelseren, som er vår dommer og som har sikret en rettferdig dom, vil skille mellom disse omstendighetene (se Mormon 3:20; Moses 6:53–57). Og han har betalt prisen for begge – den første betingelsesløs og den siste på betingelse av omvendelse.
27. Alma 36:21.
28. Se Mosiah 3:11; se også D. Todd Christofferson, “Forløsning”, *Liahona*, mai 2013, 110; Alma 7:11–12 (“Han vil påta seg sitt folks smerter og sykdommer ... Og han vil påta seg deres skrøpeligheter”); Jesaja 53:3–5 (“Sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret”); 61:1–3 (“Herren har salvet meg til å ... forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte ... til å gi de sørgende i Sion hodepryd istedenfor aske, gledes olje istedenfor sorg”). Det er lærerikt at Frelseren siterte fra disse versene i Jesaja da han bekjentgjorde at han var Messias: “I dag er dette Skriftens ord blitt oppfylt for ørene deres” (se Lukas 4:16–21).
29. I åndeverdenen “[forkynnes evangeliet] til de uvitende, de uomvendte og de opprørske slik at de kan bli befridd fra sitt fangenskap og gå fremover til de velsignelser en kjærlig himmelsk Fader har i vente til dem” (Dallin H. Oaks, “Sett din lit til Herren”, *Liahona*, nov. 2019, 27). Se 1 Peter 4:6; 2 Nephi 2:11–16; Lære og

Provo, Utah, USA

Av Joy D. Jones
Primærs generalpresident

- pakter 128:19; 137:7–9; 138:31–35.
30. Se Moses 6:54. President M. Russell Ballard forklarte denne læresetningen med hensyn til selvmord: “Bare Herren kjenner alle detaljer, og det er han som skal bedømme våre handlinger her på jorden. Når han skal dømme oss, tror jeg at han kommer til å ta alle fakta i betraktning: vår genetiske og kjemiske struktur, vår mentale tilstand, vår intellektuelle kapasitet, den kunnskap vi har mottatt, våre fedres tradisjoner, vår helse osv. Vi lærer i Skriftene at Kristi blod vil sone for menneskenes synder ‘som er døde uten kunnskap om Guds vilje med dem, eller som har syndet i uvitenhet’ (Mosiah 3:11)” (“Selvmord: Noe vet vi, og noe vet vi ikke”, *Ensign*, okt. 1987, 8; *Lys over Norge*, mars 1988, 18).
31. Se Jakobs bok 6:5; Mosiah 29:20; 3 Nephi 9:14; Lære og pakter 29:1.
32. Se Helaman 8:15.
33. Se 3 Mosebok 6:4–5; Esekiel 33:15–16; Helaman 5:17; Lære og pakter 58:42–43.
34. Det var nettopp denne typen innsats Alma selv engasjerte seg i (se Alma 36:24).
35. President Boyd K. Packer underviste kraftfullt om dette budet:
“Noen ganger kan du ikke reparere det du har ødelagt. Kanskje lovbruddet skjedde for lenge siden, eller den skadede nektet å godta din botsøvelse. Kanskje skaden var så alvorlig at du ikke kan rette den opp, uansett hvor inderlig du ønsker å gjøre det.
Din omvendelse kan ikke aksepteres med mindre det finnes et vederlag. Hvis du ikke kan gjøre om det du har gjort, er du fanget. Det er lett å forstå hvor hjelpeløs og håpløs du føler deg da, og hvorfor du kanskje ønsker å gi opp, akkurat slik Alma gjorde ...
Hvordan alt kan repareres, vet vi ikke. Alt blir kanskje ikke oppnådd i dette liv. Vi vet av syner og besøk at Herrens tjenere fortsetter forløsningsarbeidet på den andre siden av sløret.
Denne kunnskapen skulle være like trøstende for de uskyldige som for de skyldige. Jeg tenker på foreldre som lider uutholdelig for sine villfarne barns feil og mister håpet” (“Tilgivelsens lyse morgen”, 19–20).
36. Se 3 Nephi 12:19; se også Matteus 6:12; 3 Nephi 13:11.
37. Se Johannes 15:12–13; 1 Johannes 4:18; Dieter F. Uchtdorf, “Den fullkomne kjærlighet driver frykten ut”, *Liahona*, mai 2017, 107.

Et spesielt edelt kall

Som troende kvinner kan vi utlede sanne prinsipper av profeten Josephs erfaringer som gir innsikt i hvordan vi mottar vår egen åpenbaring.

Jeg er takknemlig for å kunne fokusere min tale i dag på kvinners vedvarende roller i gjenopprettelsen. Det er tydelig at kvinner gjennom historien har hatt en særegen plass i vår himmelske Faders plan. President Russell M. Nelson har sagt: “Det ville være umulig å måle innflytelsen ... kvinner har, ikke bare på familier, men også i Herrens kirke, som hus-truer, mødre og bestemødre, som søstre og tanter, som lærere og ledere, og ikke minst som eksempler og gud-fryktige forsvarere av troen.”¹

I den tidlige Hjelpeforeningen i Nauvoo for 178 år siden rådet

profeten Joseph Smith søstre til å “leve opp til [sitt] privilegium”.² Deres eksempel underviser oss i dag. De sto sammen om å følge en profets røst og levde med standhaftig tro på Jesus Kristus mens de bidro til å legge den grunnvoll vi nå står på. Søstre, det er vår tur. Vi har et guddommelig ærend fra Herren, og våre trofaste, unike bidrag er avgjørende.

President Spencer W. Kimball forklarte: “Å være en rettfærdig kvinne i denne jords avslutningsfase, før vår Frelsers annet komme, er et spesielt edelt kall. Den rettfærdige kvinnes styrke og innflytelse i dag kan være ti

ganger større enn den kunne være i roligere tider”.³

President Nelson har også tryglet: “[Jeg ber] mine søstre i [Kirken] ... om å stå frem! Innta deres rettmessige og nødvendig plass i deres hjem, deres lokalsamfunn og Guds rike – mer enn noensinne før”.⁴

Nylig hadde jeg det privilegium, sammen med en gruppe Primær-barn, å få møte president Russell M. Nelson i det gjenskapte hjemmet til familien Smith i Palmyra i New York. Lytt mens vår kjære profet lærer barna hva *de* kan gjøre for å stå frem.

Søster Jones: “Jeg er nysgjerrig på om dere kanskje har et spørsmål dere ønsker å stille president Nelson. Dere sitter her sammen med profeten. Er det noe dere alltid har ønsket å spørre en profet om? Ja, Pearl.”

Pearl: “Er det vanskelig å være profet? Har du det innmari travelt?”

President Nelson: “Selvfølgelig er det vanskelig. Alt som har å gjøre med å bli mer lik Frelseren, er vanskelig. For eksempel, da Gud ønsket å gi de ti bud til Moses, hvor ba han Moses om å gå? Til toppen av et fjell, toppen av Sinai-fjellet. Så Moses måtte gå helt opp til toppen av fjellet for å få de ti bud. Vår himmelske Fader kunne ha sagt: ‘Moses, du begynner der, så begynner jeg her og møter deg halvveis.’ Nei, Herren elsker innsats,

for innsats gir belønning som ikke kan komme uten den. Har dere for eksempel tatt pianotimer?”

Barn: “Ja.”

Pearl: “Jeg tar fiolintimer.”

President Nelson: “Og øver dere?”

Barn: “Ja.”

President Nelson: “Hva skjer hvis dere ikke øver?”

Pearl: “Man glemmer.”

President Nelson: “Ja, dere gjør ikke fremgang, gjør dere vel? Så svaret er ja, Pearl. Det krever innsats, mye hardt arbeid, mye studium, og det tar aldri slutt. Det er bra! Det er bra, fordi vi alltid utvikler oss. Selv i det neste liv vil vi utvikle oss.”

President Nelsons svar til disse dyrebare barna gjelder oss alle. Herren elsker innsats, og innsats gir belønning. Vi fortsetter å øve. Vi gjør alltid fremgang så lenge vi arbeider med flid for å følge Herren.⁵ Han forventer ikke fullkommenhet i dag. Vi fortsetter å bestige vårt personlige Sinai-fjell. Som i tidligere tider krever vår reise innsats, hardt arbeid og studium, men vårt engasjement for å ha fremgang gir evige belønninger.⁶

Hva mer lærer profeten Joseph Smith og Det første syn oss om innsats, hardt arbeid og studium? Det første syn gir oss veiledning i *våre* unike, vedvarende roller. Som troende kvinner kan vi utlede sanne prinsipper av profeten Josephs erfaringer som gir innsikt i hvordan vi mottar vår egen åpenbaring. For eksempel:

- Vi arbeider under vanskeligheter.
- Vi vender oss til Skriftene for å motta visdom til å handle.
- Vi viser vår tro og tillit til Gud.
- Vi anstrenger oss for å be Gud om hjelp til å hindre motstanderens innflytelse.

- Vi oppsender vårt hjertes ønsker til Gud.
- Vi fokuserer på at hans lys veileder våre valg i livet og hviler på oss når vi vender oss til ham.
- Vi forstår at han kjenner hver enkelt av oss ved navn og har individuelle roller for oss å fylle.⁷

I tillegg gjenga Joseph Smith kunnskapen om at vi har guddommelige muligheter og evig verdi. På grunn av dette forholdet til vår himmelske Fader, tror jeg han *forventer* at vi skal motta åpenbaring fra ham.

Herren befalte Emma Smith å “motta Den Hellige Ånd”, lære mye, “legge til side de ting som er av denne verden ... søke etter de ting som tilhører en bedre verden”, og “[holde] fast ved paktene som [hun hadde] inngått” med Gud.⁸ Læring er vesentlig for fremgang, spesielt når Den hellige ånds konstante veiledning lærer oss hva som er nødvendig for hver enkelt av oss å legge til side – det som kan *distrahere* oss eller *forsinke* vår fremgang.

President Russell M. Nelson har sagt: “Jeg ber dere innstendig om å øke deres åndelige kapasitet til å motta åpenbaring.”⁹ Vår profets ord er stadig med meg når jeg tenker på kvinners evne til å stå frem. Han ber oss innstendig, noe som viser prioritet. Han lærer oss hvordan vi kan overleve åndelig i en syndig verden ved å motta og handle ifølge åpenbaring.¹⁰ Når vi gjør det, og hedrer og etterlever Herrens bud, blir vi lovet, slik Emma Smith ble, “en rettferdighetens krone”.¹¹ Profeten Joseph underviste om hvor viktig det er å *vite* at stien vi følger i dette liv, er godkjent av Gud. Uten denne kunnskapen “vil [våre] tanker bli sløvet, og [vi] vil bli svake”.¹²

På denne konferansen vil vi høre sannheter som inspirerer oss til å forandre, forbedre og rense vårt liv. Ved hjelp av personlig åpenbaring kan vi forhindre det noen kaller “generalkonferanse-overveldelse” – når vi drar derfra fast bestemt på å gjøre *alt* nå. Kvinner har mange hatter, men det er umulig og unødvendig å bruke alle på en gang. Ånden hjelper oss å finne ut hvilket arbeid vi skal fokusere på i dag.¹³

Herrens kjærlige innflytelse gjennom Den hellige ånd hjelper oss å vite *hans* prioritering for vår fremgang. Å gi akt på personlig åpenbaring fører til *personlig* fremgang.¹⁴ Vi lytter og handler.¹⁵ Herren sa: “Be til Faderen i mitt navn med fast tro på at dere skal få, og dere skal ha Den Hellige Ånd som åpenbarer alt som menneskenes barn trenger.”¹⁶ Vår vedvarende rolle er å motta fortsatt åpenbaring.

Når vi oppnår større ferdigheter i å gjøre dette, kan vi motta mer kraft i våre individuelle roller til å tjene

og utføre frelsens og opphøvelsens verk – til virkelig å “legge til side de ting som er av denne verden, og søke etter de ting som tilhører en bedre verden”.¹⁷ Vi kan da mer effektivt inspirere vår oppvoksende generasjon til å gjøre det samme.

Brødre og søstre, vi søker alle Guds kraft i vårt liv.¹⁸ Det er en vakker enhet mellom kvinner og menn når det gjelder å utføre Guds arbeid i dag. Vi får tilgang til prestedømmets kraft gjennom pakter som først inngås i dåpens vann og deretter innenfor hellige templers vegger.¹⁹ President Nelson har sagt: “Hver kvinne og hver mann som inngår pakter med Gud og holder disse paktene, og som verdig deltar i prestedømsordinanser, har direkte tilgang til Guds kraft.”²⁰

Min personlige innrømmelse i dag er at jeg som kvinne ikke tidligere i mitt liv forsto at *jeg* har tilgang til prestedømmets kraft gjennom mine pakter.²¹ Søstre, jeg ber om at vi må anerkjenne og verdsette prestedømmets kraft når vi “[holder] fast ved

paktene”,²² tar imot Skriftenes sannheter og gir akt på våre levende profeters ord.

La oss frimodig erklære vår hengivenhet til vår himmelske Fader og vår Frelser “ved urokkelig tro på ham og ved å stole fullt og fast på hans fortjeneste, han som er mektig til å frelse”.²³ La oss med glede fortsette denne reisen mot vårt høyeste åndelige potensial og hjelpe menneskene rundt oss å gjøre det samme ved kjærlighet, tjeneste, lederskap og medfølelse.

Eldste James E. Talmage ga oss denne gripende påminnelsen: “Verdens største forkjemper for kvinnen og kvinneverdigheten er Jesus Kristus.”²⁴ Når alt kommer til alt, hvilken av kvinners, og alles, fortsatte roller i gjenoppbyggelsen er fremtredende? Jeg vitner om at det er å *høre* Ham,²⁵ *følge* Ham,²⁶ *stole* på Ham²⁷ og bli en forlengelse av Hans kjærlighet.²⁸ Jeg vet at han lever.²⁹ I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, “En oppfordring til mine søstre”, *Liahona*, nov. 2015, 95–96.
2. Joseph Smith, i “Nauvoo Relief Society Minute Book”, 38, josephsmithpapers.org.
3. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball* (2006), 220.
4. Russell M. Nelson, “En oppfordring til mine søstre”, 97.
5. Se Lære og pakter 58:26–28.
6. Se Lære og pakter 6:33.
7. Se Joseph Smith – Historie 1:11–17.
8. Lære og pakter 25:8, 10, 13.
9. Russell M. Nelson, “Åpenbaring for Kirken, åpenbaring for vårt liv”, *Liahona*, mai 2018, 96.
10. Se 2 Nephi 9:39.
11. Lære og pakter 25:15.
12. *Lectures on Faith* (1985), 68.
13. Se Lære og pakter 42:61.
14. President Henry B. Eyring har sagt: “Hvis jeg snakket med dere på tomannshånd (jeg skulle ønske det var mulig), og dere følte dere fri til å spørre om hva dere ville, kan jeg tenke meg at dere ville sagt noe sånt som: ‘Bror Eyring, jeg har følt noe av det du har beskrevet. Den hellige ånd har påvirket meg fra

San Bernardo, Santiago, Chile

Av eldste Neil L. Andersen
i De tolv apostlers quorum

tid til annen. Men jeg vil trenge den kontinuerlig hvis jeg ikke skal gi etter eller bli ført vill. Er det mulig? Er det mulig, og i så fall, hva skal til for å motta denne velsignelsen?

La oss begynne med første del av spørsmålet. Ja, det er mulig. Hver gang jeg trenger oppmuntring – noe jeg også gjør fra tid til annen – husker jeg to brødre. Nephi og Lehi og andre Herrens tjenere som arbeidet sammen med dem, møtte voldsom motstand. De virket i en stadig mer ugudelig verden. De måtte hankes med forferdelig falskhet. Jeg henter mot – og det kan dere også – i dette verset i Helaman. Oppmuntringen ligger i beretningen om alt som har skjedd på et helt år, og det er nesten som om forfatteren ikke var forbauset. Hør på dette:

‘Og i det ni og syttiende år begynte det å bli mye strid. Men det skjedde at Nephi og Lehi og mange av deres brødre – som kjente den sanne lære fordi de mottok mange åpenbaringer daglig – forkynte for folket så de samme år endte sin strid.’ [Helaman 11:23]

De fikk ‘mange åpenbaringer daglig’. Dette besvarer det første spørsmålet for oss. Ja, det er mulig å ha Den hellige ånds veiledning i så stor grad at man får mange åpenbaringer hver dag. Det vil ikke være lett. Men det er mulig. Det som kreves, er forskjellig fra person til person, for vi begynner der vi befinner oss i våre unike omstendigheter i livet” (“Åndens gaver for vanskelige tider” [temakveld ved Brigham Young University, 10. sep. 2006], 3–4, speeches.byu.edu).

15. Se 2 Nephi 2:16.
16. Lære og pakter 18:18.
17. Lære og pakter 25:10.
18. Se Lære og pakter 121:26, 33, 41, 45–46.
19. Se Lære og pakter 84:19–21.
20. Russell M. Nelson, “Åndelige skatter”, *Liahona*, nov. 2019, 77.
21. Se Russell M. Nelson, “Åndelige skatter”, 76–79; Dallin H. Oaks, “Prestedømmets nøkler og myndighet”, *Liahona*, mai 2014, 49–52; Henry B. Eyring, “Kvinner og læring av evangeliet i hjemmet”, *Liahona*, nov. 2018, 58–60.
22. Lære og pakter 25:13.
23. 2 Nephi 31:19.
24. James E. Talmage: *Jesus Kristus*, 3. utg. (1916), 350.
25. Se Joseph Smith – Historie 1:17.
26. Se Matteus 4:19–20.
27. Se Ordspråkene 3:5–6; Lære og pakter 11:12.
28. Se Johannes 13:34; Moroni 7:47.
29. Se 2 Nephi 33:6; Lære og pakter 76:22.

Åndelige minner av avgjørende betydning

Når personlige vanskeligheter eller tilstanden i verden som vi selv ikke rår over, formørker vår vei, er de åndelig avgjørende minnene fra vår livets bok som lysende stener som bidrar til å lyse opp veien foran oss.

Atten år etter Det første syn, skrev profeten Joseph Smith en omfattende beretning om opplevelsen sin. Han hadde opplevd motstand,

forfølgelse, trakassering, trusler og brutale angrep.¹ Allikevel fortsatte han å modig vitne om sitt første syn: “Jeg hadde virkelig sett et lys, og midt

Salt Lake City, Utah, USA

i lyset så jeg to personer, og de talte virkelig til meg, og selv om jeg ble hatet og forfulgt fordi jeg sa jeg hadde sett et syn, var det likevel sant ... [Jeg visste] det, og jeg visste at Gud visste det, og jeg kunne ikke fornekte det.”²

I sine vanskelige tider strakte Josephs hukommelse seg nesten to tiår tilbake, til vissheten om Guds kjærlighet til ham og hendelsene som ønsket den lenge forutsagte gjenopprettelsen velkommen. Da han reflekterte over sin åndelige reise, sa Joseph: “Jeg klandrer ingen for at de ikke tror min historie. Hvis jeg ikke hadde opplevd det jeg har opplevd, ville jeg ikke selv ha trodd det.”³

Men opplevelsene var virkelige, og han glemte eller fornektet dem aldri, og stille bekreftet de hans vitnesbyrd på veien som ledet til Carthage. “Jeg går som et lam til slakterbenken,” sa han, “men jeg er rolig som en sommormorgen, min samvittighet er ren for Gud og alle mennesker.”⁴

Dine åndelige opplevelser av avgjørende betydning

Det er lærdom for oss i profeten Josephs eksempel. Sammen med den fredelige veiledning vi mottar fra Den hellige ånd fra tid til annen, forsikrer Gud hver av oss kraftfullt og svært personlig at han kjenner oss og elsker oss, og at han velsigner oss helt konkret og åpenlyst. Så, i våre vanskelige stunder, bringer Frelseren disse opplevelsene tilbake til vårt sinn.

Tenk på ditt eget liv. I årenes løp har jeg lyttet til tusenvis av dypt åndelige erfaringer fra siste daggers hellige over hele verden, som bekrefter for meg med større kraft enn kraften i noe spørsmål, at Gud kjenner og elsker hver enkelt, og at han ivrig ønsker å åpenbare seg for oss. Disse opplevelsene kan komme

til avgjørende tider i vårt liv, eller i det som til å begynne med kan virke som hendelser uten noen betydning, men de ledsages alltid av en usedvanlig sterk åndelig bekreftelse på Guds kjærlighet.

Å huske disse åndelig avgjørende erfaringene fører oss ned på våre knær, og vi erklærer som profeten Joseph: “Det jeg mottok, var fra himmelen. Jeg vet det, og jeg vet at Gud vet at jeg vet det.”⁵

Fire eksempler

Reflekter over dine egne åndelig avgjørende minner når jeg deler noen eksempler fra andre.

For mange år siden tryglet en eldre stavspatriark med to sviaktende hjerte-klaffer den daværende dr. Russell M. Nelson om at han måtte gripe inn, selv om det på den tiden ikke fantes noen kirurgisk løsning for den skadede klaff nummer to. Dr. Nelson gikk til slutt med på å foreta operasjonen. Dette er president Nelson ord:

“Etter å ha fjernet hinderet for den første klaffen, avdekket vi den andre. Vi fant ut at den var intakt, men så kraftig utvidet at den ikke lenger kunne fungere som den skulle. Mens jeg undersøkte denne klaffen, kom et

Dr. Russell M. Nelson

tydelig budskap til mitt sinn: *Reduser ringens omkrets*. Jeg uttalte dette budskapet til min assistent. ‘Klaffvevet vil være tilstrekkelig *hvis* vi effektivt kan redusere ringen til normal størrelse.’

Men hvordan? ... Så kom et klart bilde til mitt sinn, som viste hvordan jeg kunne sette sting – og skape en fold her og en innsnevring der ... Jeg husker ennå det mentale bildet – komplett med stiplede linjer der stingene skulle settes. Reparasjonen ble fullført slik det ble skissert i tankene mine. Vi testet klaffen og fant ut at lekkasjen var betydelig redusert. Assistenten min sa: ‘Det er et mirakel’⁶ Patriarken levde i mange år.

Dr. Nelson var blitt rettleidet. Og han visste at Gud visste at han visste at han var blitt rettleidet.

Kathy og jeg møtte Beatrice Magré første gang i Frankrike for 30 år siden. Beatrice fortalte meg om en opplevelse som fikk sterk innflytelse på hennes åndelige liv kort tid etter at hun ble døpt da hun var i tenårene. Dette er hennes ord:

“De unge i grenen hadde reist sammen med sine ledere til Lacanau Beach, halvannen time fra Bordeaux.

Før de kom hjem, bestemte en av lederne seg for å ta en siste

Beatrice Magré

svømmetur og stupte inn i bølgene med brillene på. Da han dukket opp fra vannet igjen, var brillene hans blitt borte ... De var blitt borte i sjøen.

Det at brillene var blitt borte, ville forhindre ham i å kjøre bilen sin. Vi ville være strandet langt hjemmefra.

En søster med stor tro foreslo at vi skulle be.

Jeg sa misfornøyd at å be ville absolutt ikke være til noen nytte, og noe motvillig sluttet jeg meg til gruppen for å be offentlig mens vi sto i det grumsete vannet som rakk oss til midjen.

Idet bønneren var over, strakk jeg ut armene for å sprute på alle. Da hendene gled over havoverflaten, lå brillene hans i hånden min. En sterk følelse trengte inn i min sjel om at Gud virkelig hører og besvarer våre bønner.⁷

Førtifem år senere gjenfortalte hun historien som om det hadde skjedd i går. Beatrice hadde blitt velsignet og hun visste at Gud visste at hun visste at hun hadde blitt velsignet.

Opplevelsene som president Nelson og søster Magré hadde, var svært forskjellige, men for begge var et uforglemmelig, åndelig avgjørende minne om Guds kjærlighet forankret i deres hjerte.

Søster Floripes Luzia Damasio sammen med eldste Andersen.

Disse avgjørende hendelsene kommer ofte mens man lærer om det gjengitte evangelium eller når man deler evangeliet med andre.

Dette bildet ble tatt i São Paulo i Brasil i 2004. Floripes Luzia Damasio fra Ipatinga Brazil stav var 114 år gammel. Mens hun snakket med meg om sin omvendelse, fortalte søster Damasio at misjonærer i landsbyen hennes hadde gitt en prestedømsvelsignelse til en alvorlig syk baby som på mirakuløst vis ble bra igjen. Hun ønsket å få vite mer. Da hun ba om budskapet deres, bekreftet et uomtvistelig vitnesbyrd fra Ånden at Joseph Smith var en Guds profet. Hun ble døpt og bekreftet da hun var 103, og som 104-åring mottok hun sin begavelse. Hvert år etter det, tok hun den 14 timer lange bussturen for å tilbringe en uke i tempelet. Søster Damasio hadde mottatt en guddommelig bekreftelse, og hun visste at Gud visste at hun visste at vitnesbyrdet var sant.

Her er et åndelig minne fra min første misjon i Frankrike for 48 år siden.

Mens vi banket på dører, ga min ledsager og jeg en Mormons bok til en eldre kvinne. Da vi kom tilbake til kvinnens leilighet cirka en uke senere, åpnet hun døren. Før noen ord ble

Eldste Andersen døper Alice Audubert.

uttalt, følte jeg en håndgripelig, åndelig kraft. De intense følelsene fortsatte da fru Alice Audubert inviterte oss inn og fortalte at hun hadde lest Mormons bok og visste at den var sann. Da vi dro fra leiligheten hennes den dagen, ba jeg: "Himmelske Fader, vær snill og la meg aldri glemme følelsen jeg nettopp har følt." Jeg har aldri glemt den.

I et tilsynelatende ordinært øyeblikk, ved en dør som var lik hundrevis av andre dører, hadde jeg følt himmelens kraft. Og jeg visste at Gud visste at jeg visste at en av himmelens luker hadde blitt åpnet.

Personrettet og ubestridelig

Disse åndelig avgjørende øyeblikkene kommer til forskjellige tider og på forskjellige måter, tilpasset hver enkelt av oss.

Tenk på favorittkseksemplene dine fra Skriftene. Apostelen Peter talte, og det "stakk det dem [som lyttet] i hjertet".⁸ Den lamanittiske kvinnen Abish trodde på det "enestående syn hennes far hadde hatt".⁹ Og en stemme kom inn i Enos' sinn.¹⁰

Min venn Clayton Christensen beskrev en opplevelse mens han leste Mormons bok svært bønnfylt, på denne måten: "En vakker, varm og kjærlig Ånd ... omsluttet meg og trengte inn i min sjel. Jeg følte en kjærlighet som jeg aldri hadde forestilt meg at jeg kunne føle [og disse følelsene fortsatte kveld etter kveld]."¹¹

Det hender at åndelige følelser kommer inn i vårt hjerte som ild og lyser opp vår sjel. Joseph Smith forklarte at vi noen ganger får "en plutselig innskytelse" og av og til at den rene intelligens tilflytter deg.¹²

I sitt svar til en oppriktig mann som hevdet at han aldri hadde hatt en slik opplevelse, ga president Dallin H. Oaks følgende råd: "Kanskje

dine bønner har blitt besvart om og om igjen, men du har hatt dine forventninger rettet mot et så storslått tegn eller en så høy røst, at du tror at du ikke har fått noe svar.”¹³ Frelseren selv snakket om et folk med sterk tro som “ble [velsignet] med ild og med Den hellige ånd – men [som ikke] visste det”.¹⁴

Hvordan hører du Ham?

Vi har nylig hørt president Russell M. Nelson si: “Jeg oppfordrer deg til å tenke dypt og ofte på dette viktige spørsmålet: Hvordan hører *du* Ham? Jeg innbyr deg også til å ta steg for å høre Ham bedre og oftere.”¹⁵ Han gjentok den innbydelsen i morges.

Vi hører ham i våre bønner, i vårt hjem, i Skriftene, i våre salmer, når vi verdig tar del i nadverden, når vi erklærer vår tro, når vi tjener andre, og når vi går i tempelet sammen med trosfrender. Åndelig avgjørende øyeblikk kommer når vi bønnfylt lytter til generalkonferansen og når vi er flinkere til å holde budene. Og barn, disse opplevelsene gjelder også dere. Husk at Jesus “underviste og betjente [barna] ... og [barna] talte ... store og vidunderlige ting”.¹⁶ Herren sa:

“[Denne kunnskapen] er gitt ved min Ånd til dere ... og hvis det ikke var ved min kraft, kunne dere ikke ha [den].

Derfor kan dere vitne om at dere har hørt min røst og kjenner mine ord.”¹⁷

Vi kan “høre Ham” på grunn av den velsignelse Frelserens uforlignelige forsoning er.

Selv om vi ikke kan velge tidspunktene da disse avgjørende øyeblikkene skal inntreffe, ga president Henry B. Eyring dette rådet til vår forberedelse: “I kveld og i morgen kveld kan du be og grunne og stille følgende spørsmål: Sendte Gud et budskap som var til meg? Så jeg hans hånd i mitt eller [min families] liv?”¹⁸ Tro, lydighet, ydmykhet og ærlig hensikt åpner himmelens luker.¹⁹

En illustrasjon

Kanskje du kan se på dine åndelige minner på denne måten. Med uoppørlig bønn, en beslutning om å holde budene og Den hellige ånds gave navigerer vi oss gjennom livet. Når personlige vanskeligheter, tvil eller

motløshet formørker vår vei, eller når tilstanden i verden som vi selv ikke får over får oss til å tenke på fremtiden, er de åndelig avgjørende minnene fra vår livets bok som lysende stener som bidrar til å lyse opp veien foran oss, forsikrer oss om at Gud kjenner oss, elsker oss og har sendt sin Sønn Jesus Kristus for å hjelpe oss å vende hjem. Og når noen setter sine avgjørende minner til side og er bortkommet eller forvirret, vender vi dem mot Frelseren når vi deler vår tro og våre minner med dem, og hjelper dem å gjenopplage disse dyrebare åndelige øyeblikkene de en gang skattet.

Noen erfaringer er så hellige at vi vokter dem i vårt åndelige minne og deler dem ikke med andre.²⁰

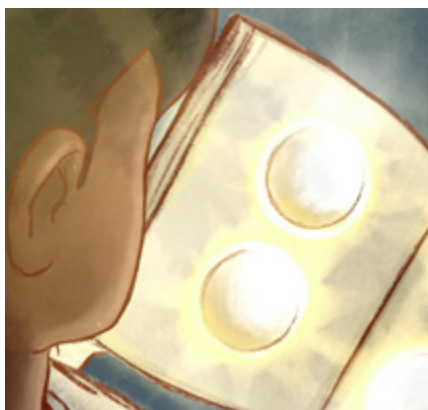
“Engler taler ved Den Hellige Ånds kraft, derfor taler de Kristi ord.”²¹

“Engler [har ikke] opphørt å betjene menneskenes barn.

For se, de er underkastet ham for å tjene ifølge hans befaling og vise seg for dem som er sterke i troen og har et urokkelig sinn i all gudfryktighet.”²²

Bønn, overholdelse av pakter og Den hellige ånd hjelper oss å navigere gjennom livet.

Åndelige minner er som lysende stener som lyser opp veien fremover.

Vi deler vår tro og våre minner for å vende den fortapte mot Frelseren.

Og "talsmannen, Den Hellige Ånd ... vil lære dere alle ting, og minne dere om alt."²³

Omfavn dine hellige minner. Tro på dem. Skriv dem ned. Del dem med familien din. Ha tillit til at de kommer fra din himmelske Fader og hans elskede Sønn.²⁴ La dem gi tålmodighet til din tvil og forståelse til dine vanskeligheter.²⁵ Jeg lover deg at hvis du villig anerkjenner og med omhu verdsetter de åndelig avgjørende hendelsene i livet ditt, vil flere og flere slike komme. Vår himmelske Fader kjenner deg og elsker deg!

Jesus er Kristus, hans evangelium er blitt gjengitt, og så lenge vi forblir trofaste, vitner jeg om at vi vil være hans for evig, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, bind 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 150–53; se også Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]," 205–9, josephsmithpapers.org; *Saints*, 1:365–66.
2. Joseph Smith – Historie 1:25.
3. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 525.
4. Lære og pakter 135:4.
5. Ordene i Joseph Smith – Historie har alltid gjort inntrykk på meg: "Jeg hadde sett et syn, det visste jeg, og jeg visste at Gud visste det" [Joseph Smith – Historie 1:25]. Han ville måtte stå foran Gud og erkjenne at disse hendelsene i Den hellige lund virkelig fant sted i hans liv, og at hans liv aldri ville være som før på grunn av det. For omtrent 25 år siden hørte jeg først en variant av denne uttalelsen av eldste Neal A. Maxwell. Han ga dette eksempelet: "For lenge siden i mai 1945

fant et slikt øyeblikk sted for meg på øya Okinawa da jeg var atten år gammel. Det var absolutt ingen helledåd fra min side, men snarere en velsignelse for meg og andre da vår stilling ble bombardert av japansk artilleri. Etter gjentatt beskytning som passerte vår stilling, ble fiendens artilleri til slutt fininnstilt. De skulle da ha gitt ild for å oppnå hensikten, men det var en guddommelig respons på minst én redd, selvisk bønn. Bombardementet opphørte ... Jeg hadde blitt velsignet, og jeg visste at Gud visste at jeg visste det" ("Becoming a Disciple", *Ensign*, juni 1996, 19).

Eldste Maxwell la ikke bare til at han visste, og ikke bare at Gud visste, men at Gud visste at han visste at han hadde blitt velsignet. Symbolsk sett står jeg med dette enda klarere til regnskap. Til tider lar vår himmelske Fader en velsignelse som gis oss ledsages av en intens åndelig bekreftelse på at himlene grep inn på våre vegne. Ingenting kan fornekte det. Det forblir hos oss, og hvis vi er ærlige og trofaste, vil det forme vårt liv i de kommende år. "Jeg hadde blitt velsignet, og jeg visste at Gud visste at jeg visste at jeg hadde blitt velsignet."

6. Russell M. Nelson, "Bønnens milde kraft", *Liahona*, mai 2003, 8.
7. Personlig historie fra Beatrice Magré delt med eldste Andersen 29. okt. 2019, oppfølgende e-post 24. jan. 24, 2020.
8. Apostlenes gjerninger 2:37.
9. Alma 19:16.
10. Se Enos 1:5.
11. Clayton M. Christensen, "Den nyttigste kunnskap", *Liahona*, jan. 2009, 22.
12. Se *Læresetninger – Joseph Smith*, 132.
13. Dallin H. Oaks, *Life's Lessons Learned: Personal Reflections* (2011), 116.
14. 3 Nephi 9:20.
15. Russell M. Nelson, "HørHam – hvordan gjør vi det? En spesiell innbydelse", 26. feb. 2020, blog.ChurchofJesusChrist.org.
16. 3 Nephi 26:14.
17. Lære og pakter 18:35–36. Åndelig kunnskap ledsages alltid av følelser. "Dere

er snare til å gjøre misgjerninger, men sene til å huske Herren deres Gud. Dere har sett en engel, og han talte til dere, ja, dere har hørt hans røst fra tid til annen, og han har talt til dere med en mild, lav røst, men dere var følelsesløse så dere ikke kunne føle hans ord" (1 Nephi 17:45).

18. Henry B. Eyring, "Husk, husk", *Liahona*, nov. 2007, 69.
19. Se 2 Nephi 31:13; Moroni 10:4. President Dallin H. Oaks besøkte vår misjon i Bordeaux i Frankrike i 1991. Han forklarte for våre misjonærer at ærlig hensikt betyr at den personen som ber, sier noe sånt som dette til Herren: "Jeg ber ikke av nysgjerrighet, men med fullstendig oppriktighet om å handle ifølge svaret på min bønn. Hvis du vil gi meg dette svaret, vil jeg handle for å forandre livet mitt. Jeg skal respondere."
20. "Mange er det gitt å kjenne Guds mysterier. Likevel får de streng befaling om bare å bringe videre den del av hans ord som han gir til menneskenes barn – i forhold til den oppmerksomhet og flid de viser ham" (Alma 12:9).
Eldste Neal A. Maxwell sa: "Inspirasjon må til for å vite når man skal dele [åndelige opplevelser]. Jeg husker at jeg hørte president Marion G. Romney, som blandet vidd og visdom, si: 'Vi ville hatt flere åndelige opplevelser om vi ikke snakket så mye om dem'" ("Called to Serve" [andakt på Brigham Young University, 27. mars 1994], 9, speeches.byu.edu).
21. 2 Nephi 32:3.
22. Moroni 7:29–30.
23. Johannes 14:26.
24. Evangeliets sannheter er tilgjengelig for alle. I uken før konferansen, etter at talen min var ferdig, ble jeg åndelig tiltrukket av en bok kalt *Divine signatures: The Confirming Hand of God* [Guddommelige signaturer – Guds bekræftende hånd] (2010), som ble skrevet av Gerald N. Lund, som ble skrevet som generalautoritet sytti fra 2002 til 2008. Til min glede var bror Lunds ord et vakkert annet vitne om prinsippene som ble delt i denne konferansen, og enhver som ønsker å lære mer om åndelig definerende minner, vil glede seg over dem.
25. Et av president Thomas S. Monsons favorittsitater er av den skotske poeten James M. Barrie: "Gud ga oss minner så vi kan ha junirosen i vårt livs desember" (i Thomas S. Monson, "Husk å takke", *Liahona*, jan. 1999, 22). Det er også sant når det gjelder åndelige minner. De kan være til størst hjelp i de kalde prøvelsesstunder i vårt liv når vi trenger disse åndelige "juni"-minnene.

Av Douglas D. Holmes
Nylig avløst som førsteådgiver i Unge menns
generalpresidentskap

Dypt i vårt hjerte

*Herren prøver å hjelpe oss – alle sammen – å få
hans evangelium dypere ned i vårt hjerte.*

Søstre og brødre, for en strålende tid vi lever i. Når vi feirer begynnelsen av gjenopprettelsen, er det også passende å feire den vedvarende gjenopprettelsen som vi er vitne til. Jeg fryder meg sammen med dere over å leve i denne tiden.¹ Herren fortsetter å gjøre alt som er nødvendig, gjennom sine profeter, for å hjelpe oss å forberede oss til å motta ham.²

Noe av det som er nødvendig, er det nye initiativet for barn og ungdom. Mange av dere kjenner programmets vektlegging av å sette seg mål, nye emblemer for tilhørighet og Til styrke for ungdom-konferanser. Men vi må ikke la disse overskygge vårt syn på prinsippene programmet er bygget på, og deres hensikt: å bidra til å få Jesu Kristi evangelium dypt inn i våre barns og ungdommers hjerte.³

Jeg tror at når vi lærer å se disse prinsippene klarere, vil vi se på dette som mer enn et program for medlemmer i alderen 8 til 18 år. Vi vil se hvordan Herren prøver å hjelpe oss – alle sammen – å få hans evangelium dypere ned i vårt hjerte. Jeg ber om at Den hellige ånd vil hjelpe oss å lære sammen.

Relasjoner – “Vær sammen med dem”⁴

Det første prinsippet er relasjoner. Ettersom de er en så naturlig del av Jesu Kristi Kirke, glemmer vi noen

ganger hvor viktige relasjoner er i vår vedvarende reise til Kristus. Vi forventes ikke å finne eller følge pak-tens sti alene. Vi trenger kjærlighet og støtte fra foreldre, andre familie-medlemmer, venner og ledere som også går på stien.

Slike relasjoner krever tid. Tid til å være sammen. Tid til å le, leke, lære og utføre tjeneste sammen. Tid til å verdsette hverandres interesser og utfordringer. Tid til å være åpne og ærlige med hverandre mens vi gjør vårt beste for å bli bedre sammen. Disse relasjonene er et av

hovedformålene med å samles som familier, quorumer, klasser og forsamlinger. De er grunnlaget for effektiv omsorgstjeneste.⁵

Eldste Dale G. Renlund ga oss en nøkkel til å utvikle disse relasjonene da han sa: “For å tjene andre effektivt må vi se dem ... med vår himmelske Faders øyne. Først da kan vi begynne å fatte den sanne verdien av en sjel. Først da kan vi føle kjærligheten vår himmelske Fader har til alle sine barn.”⁶

Å se andre slik Gud gjør, er en gave. Jeg oppfordrer alle til å søke denne gaven. Når våre øyne åpnes for å se,⁷ vil vi også kunne hjelpe andre til å se seg selv slik Gud gjør.⁸ President Henry B. Eyring understreket kraften i dette da han sa: “Det som betyr mest, er hva [andre] lærer av [dere] om hvem de egentlig er og hva de virkelig kan bli. Jeg tipper at de ikke lærer det så mye av forelesninger. De vil forstå det ved å *føle* hvem dere er, hvem dere tror de er og hva dere tror de kan bli.”⁹ Å hjelpe andre å forstå sin sanne identitet og hensikt

er en av de største gaver vi kan gi.¹⁰ Å se andre og oss selv slik Gud gjør, knytter våre hjerter “sammen i enighet og i kjærlighet”.¹¹

Med stadig økende verdslige krefter som trekker i oss, trenger vi den styrke som kommer av kjærlige relasjoner. Så når vi planlegger aktiviteter, møter og andre sammenkomster, la oss huske at en overordnet hensikt med disse sammenkomstene er å bygge opp kjærlige relasjoner som forener oss og bidrar til å få Jesu Kristi evangelium dypere ned i vårt hjerte.¹²

Åpenbaring, handlefrihet og omvendelse – “Koble dem til himmelen”.¹³

Det er ikke nok bare å være knyttet sammen. Det er mange grupper og organisasjoner som oppnår samhold rundt en rekke forskjellige saker. Det samholdet vi søker, er imidlertid å være ett i Kristus, å koble oss til ham.¹⁴ For å koble vårt hjerte til himmelen trenger vi individuelle åndelige opplevelser, slik eldste Andersen nettopp talte så veltalende til oss om.¹⁵ Disse opplevelsene kommer når Den hellige ånd bringer Guds ord og kjærlighet til vårt sinn og hjerte.¹⁶

Denne åpenbaringen kommer gjennom Skriftene, spesielt Mormons bok, inspirerte ord fra levende profeter og andre trofaste disipler, og ved den milde, lave røsten.¹⁷ Disse ordene er mer enn blekk på en side, lydbølger i våre ører, tanker i vårt sinn

eller følelser i vårt hjerte. Guds ord er åndelig kraft.¹⁸ Det er sannhet og lys.¹⁹ Det er slik vi hører ham! Ordet innleder og øker vår tro på Kristus og gir oss et ønske om å bli mer lik Frelseren – med andre ord å omvende oss og følge paktens sti.²⁰

I april i fjor hjalp president Russell M. Nelson oss å forstå omvendelsens sentrale rolle på denne åpenbaringsreisen.²¹ Han sa: “Når vi velger å omvende oss, velger vi å forandre oss! Vi lar Frelseren omforme oss til den beste versjonen av oss selv ... [Vi velger] å bli mer lik Jesus Kristus!”²² Denne forandringsprosessen, drevet av Guds ord, er det som kobler oss til himmelen.

Grunnlaget for president Nelsons oppfordring om å omvende oss er handlefrihetens prinsipp. Vi må *velge* omvendelse selv. Evangeliet kan ikke tvinges inn i vårt hjerte. Som eldste Renlund sa: “Vår himmelske Faders mål med oppdragelsen er ikke å få sine barn til å *gjøre* det som er rett; det er å få sine barn til å *velge* å gjøre det som er rett.”²³

I programmene som ble erstattet av Barn og ungdom, var det mer enn 500 forskjellige krav å oppfylle for å motta forskjellige anerkjennelser.²⁴ I dag er det i bunn og grunn ett. Det er en invitasjon til å *velge* å bli mer lik Frelseren. Vi gjør dette ved å motta Guds ord gjennom Den hellige ånd og la Kristus forandre oss til den beste versjonen av oss selv.

Dette er langt mer enn en øvelse i målsetting eller selvforbedring. Mål er ganske enkelt et redskap som hjelper oss å få kontakt med himmelen ved åpenbaring, handlefrihet og omvendelse – å komme til Kristus og motta hans evangelium dypere i vårt hjerte.

Engasjement og offer – “La dem lede”²⁵

Til slutt, for å få Jesu Kristi evangelium dypt ned i vårt hjerte må vi engasjere oss i det – gi vår tid og våre talenter til det og ofre for det.²⁶ Vi ønsker alle å leve et meningsfylt liv, og dette gjelder spesielt den oppvoksende generasjon. De ønsker en sak.

Jesu Kristi evangelium er den største sak i verden. President Ezra Taft Benson har sagt: “Gud har befalt oss å bringe dette evangelium til hele verden. Det er den sak som må forene oss i dag. Bare evangeliet vil frelse verden fra den fryktelige ulykke dens selvødeleggelse vil føre til. Bare evangeliet vil forene mennesker fra alle raser og nasjonaliteter i fred. Bare evangeliet vil bringe glede, lykke og frelse til menneskehetens familie.”²⁷

Eldste David A. Bednar har lovet: “Når vi styrker ungdommene ved å innby dem og la dem handle, vil Kirken gå fremover på mirakuløse måter.”²⁸ Altfor ofte har vi ikke invitert og latt ungdommene ofre for denne store Kristi sak. Eldste Neal A. Maxwell sa: “Hvis [våre] unge er skuffet [over Guds verk], er det mer sannsynlig at de er overveldet av verden.”²⁹

Barne- og ungdomsprogrammet fokuserer på å styrke ungdommene. De velger sine egne mål. Quorums- og klassepresidentskaper settes i sin rette rolle. Menighetens ungdomsråd fokuserer, akkurat som menighetsrådet, på arbeidet med å frelse og opphøye sjeler.³⁰ Quorumer og klasser

begynner sine møter med å rådføre seg om hvordan arbeidet Gud har gitt dem, skal utføres.³¹

President Nelson sa til Kirkens ungdom: “Om du velger det, om du ønsker det ... kan [du] være en stor del av noe stort – noe praktfullt – noe majestetisk! ... Dere er blant de aller beste Herren *noen gang* har sendt til denne jorden. Dere har kapasitet til å bli smartere og visere, og ha mer innflytelse på verden enn noen tidligere generasjon!”³² Ved en annen anledning sa president Nelson til ungdommene: “Jeg har full tillit til dere. Jeg er glad i dere, og det er Herren også. Vi er hans folk – engasjert i hans hellige verk.”³³ Unge mennesker, kan dere føle den tillit president Nelson har til dere og hvor viktig dere er for dette arbeidet?

Foreldre og voksne ledere, jeg oppfordrer dere til å se ungdommene slik president Nelson gjør. Når ungdommene føler deres kjærlighet og tillit, når dere oppmuntrer og lærer dem hvordan de kan lede – og så lar være å stå i veien for dem – vil de forbløffe dere med sin innsikt, sine evner og sitt engasjement for evangeliet.³⁴ De vil føle gleden ved å velge å engasjere seg i og ofre for Kristi sak. Hans evangelium vil trenge dypere

ned i deres hjerte, og arbeidet vil gå fremover på mirakuløse måter.

Løfte og vitnesbyrd

Jeg lover at når vi fokuserer på disse prinsippene – relasjoner, åpenbaring, handlefrihet, omvendelse og offer – vil Jesu Kristi evangelium synke dypere ned i alles hjerter. Vi vil se gjenoppbyggelsen gå videre til sin endelige hensikt, Israels forløsning og oppbyggelsen av Sion³⁵, hvor Kristus vil regjere som kongers konge.

Jeg bærer vitnesbyrd om at Gud fortsetter å gjøre alt som er nødvendig for å forberede sitt folk til den dagen. Måtte vi se hans hånd i dette strålende verk idet vi alle gjør vårt beste for å “[komme] til Kristus og bli fullkomment gjort i ham”.³⁶ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Lære og pakter 45:12. President Nelson sa: “Bare tenk på spenningen og betydningen av det hele: Hver profet siden Adam har sett vår tid. Og hver profet har snakket om *vår* tid, da Israel ville bli samlet, og verden vil bli forberedt til Frelserens annet komme. Tenk på det! Av alle mennesker som noensinne har levd på denne jorden, er *vi* blant dem som får oppleve denne siste, største begivenheten. Er ikke det spennende?” (“Sions ungdom, kom nå alle” [verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018], HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org).

Eldste Jeffrey R.

Holland har sagt:
“For en fantastisk tid å leve!

Jesu Kristi evangelium er den sikreste, mest pålitelige og mest givende sannhet på jorden og i himmelen, i tid og evighet.

Ingenting – ingen verdens ting, ikke noe menneske og ingen innflytelse – vil hindre denne kirken i å utføre sin misjon og realisere sin fremtid som ble erklært fra

før verdens grunnvoll ble lagt ... Det er ingen grunn til å være redd eller usikker på fremtiden.

Til forskjell fra enhver annen æra før oss, vil ikke denne evangelieutdeling oppleve et institusjonelt frafall. Den vil ikke oppleve tap av prestedømsnøkler. Den vil ikke bli fratatt åpenbaring fra den allmektige Guds røst ... Hvilken tid å leve i!

Så om dere ikke har lagt merke til det, er jeg optimistisk med hensyn til de siste dager ... Ha tro. Reis dere. Vær trofaste. Og få mest mulig ut av den bemerkelsesverdige tiden vi lever i!” (Facebook-innlegg, 27. mai 2015; se også “Frykt ikke, bare tro” [tale til Kirkens skoleverks religionslærere, 6. feb. 2015], broadcasts.ChurchofJesusChrist.org).

2. Se Johannes 1:12.

3. Kort tid etter at vi ble kalt som Unge menns generalpresidentskap, drøftet president Henry B. Eyring med oss de unike utfordringene og mulighetene Kirkens ungdom står overfor i dag. Han rådet oss til å fokusere på de tingene som ville bidra til å få Jesu Kristi evangelium dypt inn i deres hjerte. Dette rådet har vært et fyrtårn for oss som Unge menns presidentskap.

4. Se “Vær sammen med dem”, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them.

5. Se Mosiah 18:25; Moroni 6:5.

6. Dale G. Renlund, “Med Guds øyne”, *Liahona*, nov. 2015, 94; se også Moses 1:4–6.

President Thomas S. Monson sa: “Vi har et ansvar for å se enkeltpersoner ikke som de er, men heller som de kan bli. Jeg vil be dere innstendig om å tenke på dem på denne måten” (“Se andre slik de kan bli”, *Liahona*, nov. 2012, 70).

Eldste Neal A. Maxwell sa: “Altfor ofte gjør en ung persons ytre *manglende overholdelse* av Kirkens normer, tilsynelatende konfronterende spørsmål eller uttrykte tvil at han raskt blir merket. Resultatet kan bli avstand og noen ganger at de forlater Kirken. Ekte kjærlighet liker ikke merkelapper!” (“Unto the Rising Generation”, *Ensign*, april 1985, 9).

7. Se 2 Kongebok 6:17.

8. Stephen L. Richards sa som medlem av Det første presidentskap: “Den høyeste form for dømmekraft er den som oppfatter noe hos andre og avdekker for dem deres bedre natur, det gode som er medfødt hos dem” (i Conference Report, april 1950, 162; i David A. Bednar, “Et årkvænt

Bluffdale, Utah, USA

- blikk”, *Liahona*, des. 2006, 14). Se også 2 Kongebok 6:17.
9. Henry B. Eyring, “Teaching Is a Moral Act” (tale ved Brigham Young University, 27. aug. 1991), 3, speeches.byu.edu; uthevelse tilføyd; se også Henry B. Eyring, “Hjelp dem å sikte høyt”, *Liahona*, nov. 2012, 60–67.
 10. Se Moses 1:3–6.
 11. Mosiah 18:21; se også Moses 7:18.
 12. “Unge menn som har sterke, positive relasjoner med en aktiv [siste dagers hellig] familie, jevnaldrende og ledere, som hjelper dem å utvikle en relasjon til sin himmelske Fader, vil med størst sannsynlighet holde seg aktive. Spesifikke programelementer – som søndagens undervisningsmateriell, [Unge menns] aktivitetsprogram og forventninger til personlige prestasjoner ... kan ha liten effekt uten disse relasjonene ... Det viktige spørsmålet er ikke hvor fullstendig spesifikke programelementer gjennomføres, men hvordan de bidrar til positive relasjoner som styrker [siste dagers hellige] unge menns religiøse identitet” (“Vær sammen med dem”, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them).
 13. Se “Koble dem til himmelen”, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/connect-them-with-heaven.
 14. Se Johannes 15:1–5; 17:11; Filipperne 4:13; 1 Johannes 2:6; Jakobs bok 1: 7; Omni 1:26; Moroni 10:32.
 15. Skriftene er fulle av eksempler på dette. Her er bare to: 1 Nephi 2:16; Enos 1:1–4.
 16. Se Lukas 24:32; 2 Nephi 33:1–2; Jakob 3:2; Moroni 8:26; Lære og pakter 8:2–3.
 17. Se 2 Timoteus 3:15–16; Lære og pakter 68:3–4; 88:66; 113:10.
 18. Se 1 Tessalonikerbrev 1:5; Alma 26:13; 31:5; Helaman 3:29; 5:17; Lære og pakter 21:4–6; 42:61; 43:8–10; 50:17–22; 68:4.
 19. Se Johannes 6:63; 17:17; Alma 5:7; Lære og pakter 84:43–45; 88:66; 93:36.
 20. Se Johannes 15:3; 1 Peter 1:23; Mosiah 1:5; Alma 5:7, 11–13; 32:28, 41–42; 36:26; 62:45; Helaman 14:13.
 21. Se 2 Nephi 31:19–21; 32:3, 5.
 22. Russell M. Nelson, “Vi kan gjøre bedre og bli bedre”, *Liahona*, mai 2019, 67.
 23. Dale G. Renlund, “Velg i dag”, *Liahona*, nov. 2018, 104.
 24. Dette tallet omfatter kravene til speiderprogrammene, som inntil nylig var en del av Kirkens aktivitetsprogram for gutter og unge menn, hovedsakelig i USA og Canada. I områder som ikke deltok i speiding, var antall krav mer enn 200. I tillegg var de forskjellige aktivitetsprogrammene for gutter, jenter, unge menn og unge kvinner strukturert annerledes, noe som gjorde hele opplevelsen mer kompleks for familier.
 25. Se “La dem lede”, ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/let-them-lead.
 26. Se Omni 1:26; 3 Nephi 9:20; 12:19; Lære og pakter 64:34. “En religion som ikke krever at man ofrer alt, har aldri tilstrekkelig kraft til å frembringe den tro som er nødvendig for liv og frelse” (*Lectures on Faith* [1985], 69).
 27. Ezra Taft Benson, *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 167; i *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2019), 13; se også Russell M. Nelson, “Sions ungdom, kom nå alle”, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
 28. Møte med eldste David A. Bednar; se også “Årlig lederskapsopplæring for tempelarbeid og slektshistorie 2020”, 27. feb. 2020, ChurchofJesusChrist.org/family-history.
 29. Neal A. Maxwell, “Unto the Rising Generation”, 11. Eldste Maxwell fortsatte: “Hvor mange quorumpresidentkaper for diakoner og lærere begrenser sine oppgaver til bare å kalle på en til å holde bønn eller dele ut nadverden? Brødre, disse er virkelig spesielle ånder, og de kan gjøre betydningfulle oppgaver hvis de får en sjanse!”
 30. Se *Generell håndbok: Tjeneste i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige*, 2.2, ChurchofJesusChrist.org.
 31. Flere ressurser er tilgjengelige i Evangeliebibliotek for å hjelpe ungdommene å lede, blant annet “Ressurser for quorums- og klassepresidentskaper”, “Bruk av *Kom, følg med meg – for quorumer i Det aronske prestedømme og Unge kvinners klasser*,” og i ressursene for klasser i Unge kvinner og quorumer i Det aronske prestedømme i “Kall på menighets- eller grensplan”.
 32. Russell M. Nelson, “Sions ungdom, kom nå alle”, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org. Under samme andakt sa president Nelson: “Vår himmelske Fader har holdt tilbake mange av sine edleste ånder – kanskje jeg kan si sitt flotteste team – til denne siste fasen. Disse edle åndene – disse flotte spillerne, disse heltene – er dere!”
 33. Russell M. Nelson, åpningsord i “Barn og ungdom: Ansikt til ansikt med eldste Gerrit W. Gong”, 17. nov. 2019, broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
 34. President Nelson sa: “Vi må la de unge få lede, spesielt de som er kalt og beskikket til å tjene i quorums- og klassepresidentskaper. Prestedømsmyndighet skal ha blitt delegert til dem. De vil lære hvordan de skal motta inspirasjon i ledelsen av sine klasser eller quorum” (i “Barn og ungdom – Introduksjonsvideopresentasjon”, 29. sept. 2019, ChurchofJesusChrist.org). Eldste Quentin L. Cook har sagt: “Ungdommene våre blir bedt om å ta mer individuelt ansvar i yngre alder – uten at foreldre og ledere overtar det ungdommene kan klare selv” (“Justeringer for å styrke ungdom”, *Liahona*, nov. 2019, 40).
 35. President George Q. Cannon har sagt: “Gud har holdt tilbake ånder til denne evangelieutdeling som har mot og besluttsomhet til å møte verden og alle den ondes krefter, synlige og usynlige, for å forkynne evangeliet og holde fast på sannheten og opprette og bygge opp vår Guds Sion, uten å frykte noen konsekvenser Han har sendt disse ånder i denne generasjon for å legge Sions grunnvoll for alldrig mer å bli overvunnet, og for å oppreise en slekt som vil være rettferdig, og som vil ære Gud og fremfor alt hedre ham og være lydige mot ham i enhver situasjon” (“Remarks”, *Deseret News*, 31. mai 1866, 203); se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 186.
 36. Moroni 10:32.

Av president Henry B. Eyring
Annenrådgiver i Det første presidentskap

Troens bønner

Når vi ber i tro, blir vi en betydningsfull del i Herrens verk mens han forbereder verden for sitt annet komme.

Eldste Maynes' bønn i begynnelsen av generalkonferansens første møte blir besvart. Vi har fått inspirasjon gjennom vidunderlige budskap og vakker musikk. President Russell M. Nelsons løfte om at denne konferansen vil bli minneverdig er allerede i ferd med å gå i oppfyllelse.

President Nelson har utpekt dette året som "et jubileumsår der vi feirer at det er 200 år siden Gud Faderen og hans elskede Sønn Jesus Kristus viste seg for Joseph Smith i et syn". President Nelson innbød oss til å lage en personlig plan for å forberede oss til denne historiske konferansen, hvis markering, sa han, vil bli "et avgjørende tidspunkt i Kirkens historie, og din rolle er betydningsfull".¹

I likhet med meg, hørte du kanskje hans budskap og spurte deg selv: "På hvilken måte er min rolle betydningsfull?" Kanskje du leste og ba angående gjenopprettelsens begivenheter. Kanskje, mer enn noen gang før, leste du beretningene om de få gangene da Gud Faderen introduserte sin elskede Sønn. Kanskje du leste om tilfellene da Frelseren talte til vår himmelske Faders barn. Jeg vet at jeg gjorde alle disse tingene og flere.

Jeg fant henvisninger i min lesning til Guds prestedømme og til åpningen

av evangelieutdelinger. Jeg ble ydmyk da jeg forsto at min forberedelse til denne konferansen var et avgjørende tidspunkt i min egen historie. Jeg følte forandringer i mitt hjerte. Jeg følte en ny takknemlighet. Jeg følte meg fylt av glede ved tanken på å bli innbudt til å delta i denne feiringen av den vedvarende gjenopprettelsen.

Jeg kan tenke meg at andre føler seg, på grunn av omhyggelige forberedelser, mer gledesfylte, mer optimistiske og mer besluttsomme til å tjene i en hvilken som helst grad som Herren har behov for.

De uforlignelige begivenhetene vi hedrer, var innledningen til den profeterte siste evangelieutdeling, hvor Herren forbereder sin kirke og sitt folk, de som bærer hans navn, til å ta imot ham. Som en del av vår forberedelse til hans komme, vil han oppløfte hver og en av oss, slik at vi kan håndtere åndelige utfordringer og muligheter som er ulikt noe annet som er opplevd i verdenshistorien.

I september 1840, erklærte profeten Joseph Smith og hans rådgivere i Det første presidentskap følgende: "Herrens verk i disse siste dager er så overordentlig stort at det er nesten over dødelige menneskers fatteevne. Dets herlighet er ubeskrivelig og dets

storslagenhet uovertruffen. Det er dette temaet som har fått profeter og rettskafne menn til å fryde seg helt fra verdens skapelse, gjennom alle påfølgende generasjoner og frem til i dag. Det er i sannhet evangelieutdelingen i tidenes fylde, da alle ting som er i Jesus Kristus, enten det er i himmelen eller på jorden, skal samles i ham, og da alle ting skal gjenopprettes, slik hellige profeter har sagt siden jordens begynnelse, for i denne vil den strålende oppfyllelse av løftene som ble gitt til fedrene, finne sted, og tilkjennegivelsen av Den høyestes kraft vil bli store, strålende og opphøyde."

De fortsatte med å si: "Vi ønsker å gå fremad og forene vår styrke for å bygge opp riket og etablere

Mixco, Guatemala

prestedommet i dets fylde og herlighet. Det verk som må utrettes i de siste dager, er av enorm betydning, og vil kreve de helliges fulle energi, alle deres ferdigheter, talenter og evner, for at det kan rulle frem med den herlighet og majestet som beskrives av profeten [Daniel] [se Daniel 2:34–35, 44–45]. Det vil derfor kreve de helliges samlede innsats å utrette et så stort og storslått verk.²

Mange av detaljene i det vi vil gjøre og når vi vil gjøre det i utfoldelsen av gjenopprettelsen, er ennå ikke åpenbart. Men Det første presidentskap, selv i de tidlige tider, kjente til noe av dybden og bredden av det arbeidet Herren har gitt oss. Her er noen eksempler på det vi vet vil finne sted:

Gjennom sine hellige, vil Herren tilby den gave hans evangelium er til “alle nasjoner, stammer, tungemål og folk”.³ Teknologi og mirakler vil fortsette å spille en rolle – og det samme

vil “menneskefiskere”⁴ som yter tjeneste med kraft og økende tro.

Vi som et folk vil bli mer forenet selv blant økende konflikter. Vi vil bli samlet i den åndelige styrke som grupper og familier fylt med evangeliets lys har.

Selv en vantrø verden vil anerkjenne Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige og innse Guds kraft i den. Trofaste og tapre disipler vil fryktløst, ydmykt og åpenlyst påta seg Kristi navn i sitt daglige liv.

Hvordan kan så hver enkelt av oss delta i dette verket som er så stort og storslått? President Nelson har undervist oss om hvordan vi kan vokse i åndelig kraft. Når vi anser omvendelse som en gledelig mulighet på grunn av vår voksende tro på at Jesus er Kristus, når vi forstår og tror at vår himmelske Fader hører hver bønn, når vi arbeider med flid for å adlyde og etterleve budene, vokser vi i vår

kraft til å motta vedvarende åpenbaring. Den hellige ånd kan være vår stadige ledsager. En følelse av lys vil forbli med oss, selv når verden rundt oss blir mørkere.

Joseph Smith er et eksempel på hvordan vi kan vokse i slik åndelig kraft. Han viste oss at troens bønn er nøkkelen til åpenbaring fra Gud. Han ba i tro, med tro på at Gud Faderen ville besvare hans bønn. Han ba i tro, med tro på at bare gjennom Jesus Kristus kunne han bli frigjort fra den skyld han følte for sine synder. Og han ba i tro, med tro på at han trengte å finne den sanne Jesu Kristi Kirke for å få denne tilgivelsen.

Gjennom hele sin profetiske virksomhet brukte Joseph Smith troens bønner til å motta vedvarende åpenbaring. Når vi møter dagens utfordringer og de som ennå skal komme, må vi også øve på det samme mønsteret. President Brigham Young sa: “Jeg kjenner ikke til noen annen måte for de siste dagers hellige enn at hvert åndedrag så å si må være en bønn til Gud om å veilede og lede sitt folk”.⁵

Disse ordene fra nadverdsbønnen skulle således beskrive vårt daglige liv: “Alltid minnes ham”. “Ham” henviser selvfølgelig til Jesus Kristus. De neste ordene: “Og holde hans bud”, antyder hva det vil si for oss å minnes ham.⁶ Når vi alltid minnes Jesus Kristus, kan vi spørre i stille bønn: “Hva vil han at jeg skal gjøre?”

En slik bønn, som ble holdt i tro på Jesus Kristus, innledet denne siste evangelieutdelingen. Og den vil stå sentralt i den rolle hver og en av oss vil spille i dens fortsatte utfoldelse. Jeg har funnet, som du også har, vidunderlige eksempler på slike bønner.

Det første er Joseph Smith. Han spurte i barnlig tro hva Herren ønsket

at han skulle gjøre. Det svaret han fikk, endret verdenshistorien.

Jeg har fått en viktig lærdom av Josephs reaksjon på Satans angrep da Joseph knelte ned for å be.

Jeg vet av erfaring at Satan og hans tjenere prøver å få oss til å føle at vi ikke må be. Da Joseph Smith brukte alle sine krefter til å påkalle Gud for å befri ham fra den makt som prøvde å binde ham, ble hans bønn om hjelp besvart, og vår himmelske Fader og Jesus Kristus viste seg.

Satans forsøk på å stanse gjenopprettelsens begynnelse var så alvorlig fordi Josephs bønn var så viktig. Du og jeg spiller mindre roller i den vedvarende gjenopprettelsen. Allikevel vil gjenopprettelsens fiende prøve å hindre oss i å be. Eksempelet på Josephs tro og hans beslutsomhet kan styrke oss i vår bestemmelse. Dette er en av mange grunner til at mine bønner inneholder takk til vår himmelske Fader for profeten Joseph.

Enos i Mormons bok er et annet eksempel for min troens bønn når jeg prøver å spille min rolle i den vedvarende gjenopprettelsen. Uansett hva din rolle vil være, kan du bruke ham som en personlig mentor.

Som Joseph, ba Enos i tro. Han beskrev sin erfaring på denne måten:

“Og min sjel hungret, og jeg knelte ned for min Skaper og påkalte ham i kraftig bønn for min egen sjel. Og hele dagen lang påkalte jeg ham, ja, og da natten kom, hevet jeg fremdeles min røst så høyt at den nådde himlene.

Og det kom en røst til meg og sa: Enos, dine synder er deg forlatt, og du skal bli velsignet.

Og jeg, Enos, visste at Gud ikke kunne lyve, derfor var min skyld tatt bort.

Og jeg sa: Herre, hvordan er det gått til?

Og han sa til meg: På grunn av din tro på Kristus, som du aldri før hverken har hørt eller sett. Og mange år skal gå før han åpenbarer seg i kjødet. Gå derfor bort, din tro har gjort deg ren.”⁷

Den lærdommen som har vært til velsignelse for meg er disse ordene: “På grunn av din tro på Kristus, som du aldri før hverken har hørt eller sett.”

Joseph hadde tro på Kristus til å gå inn i lunden og også til å be om å bli løst fra Satans makt. Han hadde ennå ikke sett Faderen og Sønnen, men han ba i tro med all hjertets iver.

Enos' erfaring har gitt meg den samme dyrebare lærdommen. Når jeg ber i tro, er Frelseren min talsmann hos Faderen, og jeg kan føle at min bønn når himmelen. Svar kommer. Velsignelser mottas. Det finnes fred og glede selv i vanskelige tider.

Jeg husker da jeg, som det nyeste medlemmet av De tolv apostlers quorum, knelte i bønn sammen med eldste David B. Haight. Han var omtrent på samme alder som jeg er nå, med utfordringer som jeg nå erfarer selv. Jeg husker stemmen hans da han ba. Jeg åpnet ikke øynene for å se, men for meg hørtes det ut som han smilte. Han samtalte med vår himmelske Fader med glede i stemmen.

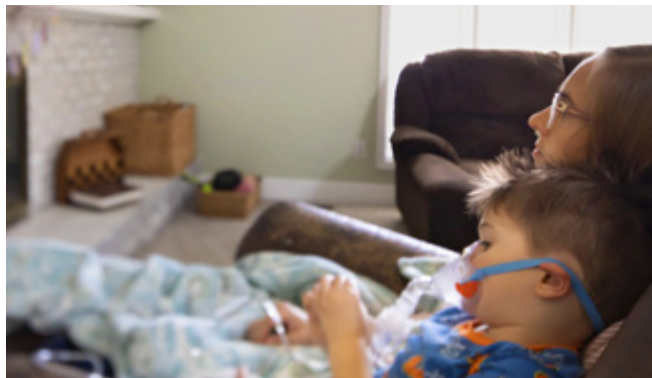
Jeg kan høre i mitt sinn hans glede da han sa: “I Jesu Kristi navn”. For meg hørtes det ut som om eldste Haight følte at Frelseren i det øyeblikket bekreftet det han hadde bedt om. Og jeg var sikker på at det ville bli mottatt med et smil.

Vår evne til å gi vårt betydningsfulle bidrag til den vidunderlige vedvarende gjenopprettelsen vil øke etter hvert som vi vokser i vår tro på Jesus Kristus som vår Frelser og vår himmelske Fader som vår kjærlige Fader. Når vi ber i tro, blir vi en betydningsfull del i Herrens verk mens han forbereder verden for sitt annet komme. Jeg ber om at vi alle må finne glede i å gjøre det verk han innbyr hver og en av oss om å utføre.

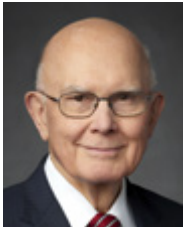
Jeg vitner om at Jesus Kristus lever. Dette er hans kirke og rike på jorden. Joseph Smith er gjenopprettelsens profet. President Russell M. Nelson er Herrens profet på jorden i dag. Han innehar alle prestedømmets nøkler i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Russell M. Nelson, “My 2020 Invitation to You: Share the Message of the Restoration of the Savior's Gospel”, 1. jan. 2020, blog. ChurchofJesusChrist.org.
2. Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith (2007), 505.
3. Mosiah 15:28.
4. Matteus 4:19.
5. Discourses of Brigham Young, red. John A. Widtsoe (1954), 43–44.
6. Lære og pakter 20:77.
7. Enos 1:4–8.

Sandy, Utah, USA

Fremlagt av president Dallin H. Oaks
Førsterådgiver i Det første presidentskap

Oppholdelse av generalautoriteter, områdesyttier og ledere på generalplan

Brødre og søstre, jeg vil nå fremlegge for dere Kirkens generalautoriteter, områdesyttier og ledere på generalplan for oppholdelse.

Vennligst uttrykk din stemme på vanlig måte hvor du enn måtte være. Hvis det er noen som stemmer imot noen av forslagene som blir fremlagt, ber vi deg om å kontakte din stavsprezident.

Det er foreslått at vi oppholder Russell Marion Nelson som profet, seer og åpenbarer, og president for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers

Hellige, Dallin Harris Oaks som førsterådgiver i Det første presidentskap og Henry Bennion Eyring som annenrådgiver i Det første presidentskap.

De som er enige, kan vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder Dallin H. Oaks som president for De tolv apostlers quorum og M. Russell Ballard som fungerende president for De tolv apostlers quorum.

De som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder som medlemmer av De tolv apostlers quorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong og Ulisses Soares.

De som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder rådgiverne i Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum som profeter, seere og åpenbarere.

Alle som er enige, bes vise det.

Hvis noen er imot, viser de det ved samme tegn.

Det er foreslått at vi avløser følgende som områdesyttier: Eldstene Jorge T. Becerra, Mark S. Bryce, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Adeyinka A. Ojediran, og Moisés Villanueva.

De som vil være med og takke disse for deres fremragende tjeneste, bes vise det.

Det er foreslått at vi med oppriktig takknemlighet avløser Unge menns generalpresidentskap som følger: Stephen W. Owen som president, Douglas D. Holmes som førsterådgiver og M. Joseph Brough som annenrådgiver.

De som vil være med og takke disse brødre for deres fremragende tjeneste, bes vennligst vise det.

Det er foreslått at vi oppholder følgende som generalautoritet-syttier: Jorge T. Becerra, Matthew S. Holland, William K. Jackson, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Thierry K. Mutombo, Adeyinka A. Ojediran, Ciro Schmeil og Moisés Villanueva.

Alle som er enige, bes vise det.

Noen imot, med det samme tegn.

Det er foreslått at vi oppholder følgende som områdesyttier: Jay D.

Curitiba, Paraná, Brazil

Andersen, Faapito Auapaau, Frederick K. Balli jr., Kevin W. Birch, John W. Boswell III, J. Francisco Bühner, Suchat Chaichana, Matthew R. Clarke, L. Guido Cristobal, Edmarc R. Dumas, Carlos A. Gabaldón, M. Andrew Galt IV, Clark G. Gilbert, Leonard D. Greer, Vladislav Y. Gornostaev, D. Martin Goury, Richard I. Heaton, Broc C. Hiatt, David H. Huntsman, Norman C. Insong, Daniel Kabason, Federico M. Kähnlein, Jeffrey J. Kerr, Youngjoon Kwon, David G. LaFrance, Ricardo C. Leite, Marcelo Louza, Jose G. Manarin, Jeremiah J. Morgan, Mark A. Mortensen, Eduardo F. Ortega, Nathan D. Pace, Michael M. Packer, Omar I. Palacios, Jorge W. Pérez, Kyrylo Pokhylko, Sergio A. Poncio, Arthur Rascon, Miguel A. Reynoso, Gustavo G. Rezende, Robert G. Rivarola, Tonga J. Sai, Luciano Sankari, Rosendo Santos, Henry Savstrom, J. Matthew Scott, James E. Slaughter, Robert T. Smith, Ricardo A. Spencer, Colin C. Stauffer, David C. Stewart, Jared W. Stone, Arlen M. Tumaliuan, Martin J. Turvey, Yan C. Vega, Paul B. Whippy, Chad R. Wilkinson og Dow R. Wilson.

Alle som er enige, bes vise det.

De som er imot, om noen.

Det er foreslått at vi oppholder som det nye Unge menns generalpresidentenskap Steven J. Lund som president, Ahmad Saleem Corbitt som førstearådgiver og Bradley Ray Wilcox som annenrådgiver.

De som er enige, kan vise det.

Hvis noen er imot, kan de vise det.

Det er foreslått at vi oppholder de øvrige generalautoritetene, områdesytterne og lederne på generalplan slik de nå er innsatt.

Alle som er enige, bes vise det.

De som er imot, om noen.

Vi ber igjen dem som eventuelt har stemt imot noen av forslagene om å kontakte sin stavsprezident.

Vi takker dere for deres vedvarende tro og bønner på vegne av Kirkens ledere. ■

Rapport fra Kirkens revisjonsavdeling, 2019

Fremlagt av Kevin R. Jergensen

Administrerende direktør, Kirkens revisjonsavdeling

Til Det første presidentskap i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige

Kjære brødre. Ledet gjennom åpenbaring, slik det er nedtegnet i kapittel 120 i Lære og pakter, er det Rådet for disponering av tiendemidler, som består av Det første presidentskap, De tolv apostlers quorum og Det presiderende biskopsråd, som godkjenner bruken av Kirkens midler. Kirkens enheter utbetaler midler i samsvar med godkjente budsjetter, retningslinjer og fremgangsmåter.

Kirkens revisjon, som består av kvalifiserte fagfolk og som er uavhengig av alle Kirkens øvrige avdelinger og enheter, er ansvarlig for å utføre revisjoner i den hensikt å gi rimelig sikkerhet vedrørende bidrag som mottas, utbetalinger, og ivaretagelse av Kirkens eiendeler.

På grunnlag av utførte revisjoner er Kirkens revisjon av den oppfatning at i all vesentlighet er mottatte bidrag, utbetalinger som er foretatt og Kirkens aktiva i året 2019, blitt regnskapsført og disponert i overensstemmelse med Kirkens godkjente budsjetter, retningslinjer og fremgangsmåter for regnskapsførsel. Kirken følger den praksis som dens medlemmer lærer, om å leve innenfor et budsjett, unngå gjeld og spare til dårligere tider.

Ærbødigst

Kirkens revisjonsavdeling

Kevin R. Jergensen

Administrerende direktør ■

Av eldste Ulisses Soares
i *De tolv apostlers quorum*

Mormons boks fremkomst

De historiske fakta og Mormons boks spesielle vitner bekrefter at dens fremkomst virkelig var mirakuløs.

Mens han møtte Kirkens eldster ved en anledning, erklærte profeten Joseph Smith: “Tar du bort Mormons bok og åpenbaringene, hvor er så vår religion? Vi har ingen.”¹ Mine kjære brødre og søstre, etter Det første syn er den mirakuløse fremkomsten av Mormons bok den andre grunnleggende milepælen i utfoldelsen av Jesu Kristi evangeliums gjengivelse i denne evangelieutdeling. Mormons bok vitner om Guds kjærlighet til sine barn, om Herren Jesu Kristi

uselviske og guddommelige sonoffer og om hans avsluttende tjenestegjering blant nephittene kort tid etter sin oppstandelse.² Den vitner også om at levningen av Israels hus skal bli ett ved hans verk i de siste dager, og at de ikke blir forkastet for evig.³

Når vi studerer fremkomsten av denne boken med hellig skrift i disse siste dager, innser vi at hele hendelsesforløpet var mirakuløst – fra da profeten Joseph mottok gullplatene fra en hellig engel til dens

oversettelse “ved Guds gave og kraft”,⁴ dens bevaring og dens utgivelse ved Herrens hånd.

Mormons boks fremkomst begynte lenge før Joseph Smith mottok gullplatene fra engelen Moronis hender. Oldtidens profeter profeterte om at denne hellige boken skulle komme frem i vår tid.⁵ Jesaja talte om en forseglet bok, og at når den skulle komme frem, ville folk strides om Guds ord. Denne omstendigheten skulle danne rammen som Gud kunne utføre sitt “underlig[e] og forunderlig[e] verk” i og få “vismenns visdom [til å] forgå, og deres forstandige menns forstand [til å] skjule seg”, mens de saktmodige “igjen [skulle] glede seg i Herren, og de fattige blant menneskene [skulle] fryde seg i Israels Hellige”.⁶ Esekiel talte om at Judas stav (Bibelen) og Efra’ims stav (Mormons bok) skulle bli samlet til ett. Både Esekiel (i Det gamle testamente) og Lehi (i Mormons bok) antyder at de skal “vokse sammen” for å gjøre falske læresetninger til skamme, opprette fred og bringe oss til kunnskap om paktene.⁷

Om kvelden 21. september 1823, tre og et halvt år etter at han opplevde Det første syn, fikk Joseph besøk tre ganger av engelen Moroni, nephittenes siste profet i oldtidens Amerika, som følge av sine oppriktige bønner. Under deres samtale som varte hele natten, fortalte Moroni Joseph at Gud hadde et fantastisk verk for ham å utføre – oversettelsen og utgivelsen til verden av de inspirerte ordene til oldtidens profeter på det amerikanske kontinent.⁸ Dagen etter dro Joseph til stedet, ikke langt fra sitt hjem, hvor platene ble gravd ned av Moroni på slutten av hans liv, mange hundre år tidligere. Der så Joseph igjen

Bountiful, Utah, USA

Moroni, som ba ham forberede seg til å motta platene i fremtiden.

I løpet av de neste fire årene, 22. september hvert år, mottok Joseph ytterligere instruksjoner av Moroni om kunnskapen om hvordan Herrens rike skulle styres i de siste dager. Josephs forberedelse omfattet også besøk av Guds engler, og slik ble storheten og herligheten av hendelsene som skulle finne sted i denne evangelieutdeling, utfoldet.⁹

Hans ekteskap med Emma Hale i 1827 var en del av denne forberedelsen. Hun spilte en viktig rolle ved å hjelpe profeten gjennom hele hans liv og virke. I september 1827 ledsaget faktisk Emma Joseph til høydene hvor platene var skjult, og hun ventet på ham mens engelen Moroni overleverte oppteignelsen i Josephs hender. Joseph mottok løftet om at platene ville bli bevart hvis han ville vie all sin innsats til å holde dem trygge inntil de skulle leveres tilbake til Moroni.¹⁰

Mine kjære ledsagere i evangeliet, mange av dagens oppdagelser fra oldtiden finner sted under en arkeologisk utgravning eller til og med ved en tilfeldighet under et byggeprosjekt. Joseph Smith ble imidlertid ledet til platene av en engel. Dette i seg selv var et mirakel.

Prosessen med oversettelsen av Mormons bok var også et mirakel. Denne hellige oppteignelsen fra oldtiden ble ikke "oversatt" på den tradisjonelle måten slik forskere oversetter gamle tekster ved å lære et gammelt språk. Vi burde se på prosessen mer som en "åpenbaring" ved hjelp av fysiske redskaper tilveiebragt av Herren enn en "oversettelse" av en som har språkkunnskap. Joseph Smith erklærte at han ved Guds kraft "oversatte ... Mormons bok fra

ILLUSTRASJON AV JOSHUA DENNIS

hieroglyfer, kunnskapen om disse var tapt for verden, og i denne vidunderlige begivenheten sto [han] alene, en ulært ungdom som måtte kjempe mot verdens visdom og en uvitenhet som hadde tiltatt gjennom 1800 år, med en ny åpenbaring".¹¹ Herrens hjelp til oversettelsen av platene – eller åpenbaringen, for å si det slik – er også tydelig når man tenker på den mirakuløst korte tiden Joseph Smith brukte på å oversette dem.¹²

Josephs skrivere vitnet om Guds kraft som ble tilkjennegitt mens de arbeidet med oversettelsen av Mormons bok. Oliver Cowdery sa en gang: " Dette var dager jeg aldri kommer til å glemme. Å sitte og lytte

til en stemme som ble veiledet ved inspirasjon fra himmelen, vakte den største takknemlighet i mitt bryst! Dag etter dag fortsatte jeg uavbrutt å skrive fra hans munn etter hvert som han ... oversatte ... 'Mormons bok'.¹³

Historiske kilder viser at fra det øyeblikk Joseph mottok platene i 1827, ble det gjort forsøk på å stjele dem fra ham. Han bemerket at "det ble gjort de mest iherdige anstrengelser for å ta [platene] fra [ham]", og at "enhver list som tenkes kunne, ble anvendt i denne hensikt".¹⁴ Til slutt ble Joseph og Emma tvunget til å flytte fra Manchester i New York til Harmony i Pennsylvania for å finne

et trygt sted for oversettelsesarbeidet, borte fra mobber og enkeltpersoner som ønsket å stjele platene.¹⁵ En historiker sier: "Slik endte den første vanskelige fasen av Josephs vergemål over platene ... Likevel var opptegnelsen trygg, og i sin kamp for å bevare dem hadde Joseph utvilsomt lært mye om Guds og menneskets veier som ville komme ham til nytte i den kommende tid."¹⁶

Mens Joseph oversatte Mormons bok, fikk han vite at Herren ville velge vitner til å se platene.¹⁷ Dette er en del av det Herren selv fastslo da han sa: "Enhver sak skal stå fast ved to eller tre vitners utsagn."¹⁸ Oliver Cowdery, David Whitmer og Martin Harris, som var noen av Josephs første ledsagere i opprettelsen av Guds forunderlige verk i denne evangelieutdeling, var de første vitnene som ble kalt til å bære et spesielt vitnesbyrd om Mormons bok for verden. De vitnet om at en engel som kom fra Herrens nærhet, viste dem oldtidsopptegnelsen og at de så skriftegnene som var gravert på platene. De vitnet også om at de hørte Guds røst fra himmelen som erklærte at oldtidsopptegnelsen var oversatt ved Guds gave og kraft. Deretter ble de befalt å vitne om det for hele verden.¹⁹

Herren kalte på mirakuløst vis ytterligere åtte vitner til å se gullplatene og til å være spesielle vitner for verden om Mormons boks sannhet og guddommelighet. De vitnet om at de så og omhyggelig gransket platene og deres graverte skriftegn. Selv midt i motgang, forfølgelse og alle slags vanskeligheter, og selv om noen av dem senere vaklet i sin tro, fornektet aldri disse elleve utvalgte vitnene om Mormons bok sitt vitnesbyrd om at de hadde sett platene. Joseph Smith var ikke lenger alene

med kunnskapen om Moronis besøk og gullplatene.

Lucy Mack Smith skrev at hennes sønn kom hjem overveldet av glede etter at vitnene hadde fått se platene. Joseph forklarte for foreldrene: "Jeg føler det som om jeg er blitt befridd fra en byrde som var nesten for tung til at jeg kunne bære den, og det fryder min sjel at jeg ikke lenger skal være helt alene i verden."²⁰

Joseph Smith møtte mye motstand i forbindelse med trykkingen av Mormons bok da oversettelsen var ferdig. Han klarte å overtale en trykker ved navn Egbert B. Grandin i Palmyra i New York til å trykke den først etter at Martin Harris, i en handling av stor tro og offer, pantsatte gården som sikkerhet for trykkekostnadene. Delvis på grunn av den vedvarende motstanden etter utgivelsen av Mormons bok, solgte Martin Harris trofast 610 mål av gården sin for å betale utgivelseskostnadene. Ved en åpenbaring gitt til Joseph Smith befalte Herren Martin Harris å ikke begjære sin eiendom, og betale trykkekostnaden for boken som "inneholder sannheten og Guds ord".²¹ I mars 1830 ble de første 5000 eksemplarene av Mormons bok utgitt, og i dag har mer enn 180 millioner eksemplarer blitt trykt på mer enn hundre språk.

De historiske fakta og Mormons boks spesielle vitner bekrefter at dens fremkomst virkelig var mirakuløs. Likevel er ikke kraften i denne boken bare basert på dens storartede historie, men på dens mektige, enestående budskap som har forandret utallige liv – herunder mitt!

Jeg leste hele Mormons bok for første gang da jeg var ung Seminar-elev. Etter anbefaling fra mine lærere begynte jeg å lese den fra

innledningssidene. Løftet på de første sidene av Mormons bok gjenlyder fortsatt i mitt sinn: "[Fordyp deg] ... og [spør så] Gud [i tro] ... i Kristi navn om [boken er sann]. De som følger denne fremgangsmåten ... vil, ved Den Hellige Ånds kraft få et vitnesbyrd om at den er sann og guddommelig."²²

Med dette løftet i sinne, idet jeg oppriktig søkte å få vite mer om dens sannhet og i bønnens ånd, studerte jeg Mormons bok litt etter litt samtidig som jeg gjennomførte de ukentlig til-delte Seminar-leksjonene. Jeg husker det som om det var i går at en varm følelse gradvis begynte å svulme opp i min sjel og fylle mitt hjerte, opplyse min forstand og bli stadig mer herlig, slik Alma beskrev det i sin forkyn-nelse av Guds ord til sitt folk.²³ Denne følelsen ble til slutt til kunnskap som slo rot i mitt hjerte og dannet grunnlaget for mitt vitnesbyrd om de viktige hendelsene og læresetningene som finnes i denne hellige boken.

Gjennom disse og andre uvurderlige personlige erfaringer ble Mormons bok virkelig sluttsteinen som opprettholder min tro på Jesus Kristus og mitt vitnesbyrd om læren i hans evangelium. Den ble en av søylene som vitner for meg om Kristi guddommelige sonoffer. Den ble et skjold gjennom hele mitt liv mot djevelens forsøk på å svekke min tro og innpode vantro i mitt sinn, og gir meg mot til frimodig å erklære mitt vitnesbyrd om Frelseren til verden.

Mine kjære venner, mitt vitnesbyrd om Mormons bok kom linje på linje²⁴ som et mirakel til mitt hjerte. Til denne dag fortsetter dette vitnesbyrdet å vokse etter hvert som jeg stadig søker, av et oppriktig hjerte, å få en mer fullstendig forståelse av Guds ord slik det finnes i denne eiendommelige boken med hellig skrift.

Til alle som hører min røst i dag, jeg oppfordrer dere til å være delaktige i Mormons boks fantastiske fremkomst i deres eget liv. Jeg lover dere at når dere ydmykt og konsekvent studerer dens ord, kan dere ta del i dens løfter og rike velsignelser i deres liv. Jeg bekrefter nok en gang det løfte som gjenspeiler seg i dens sider: at hvis dere spør "Gud den evige Fader, i Kristi navn om ikke disse ting er sanne. Og hvis dere spør av et oppriktig hjerte, med ærlig hensikt og har tro på Kristus", vil han i barmhjertighet "åpenbare sannheten av det for dere ved Den Hellige Ånds kraft".²⁵ Jeg kan forsikre dere om at han vil gi dere svaret på en svært personlig måte, slik han har gjort for meg og mange andre rundt om i verden. Deres opplevelse vil være like strålende og hellig for dere som Joseph Smiths opplevelser var for ham, så vel som for de første vitnene og for alle som har søkt å motta et vitnesbyrd om denne hellige bokens integritet og pålitelighet.

Jeg bærer vitnesbyrd om at Mormons bok virkelig er Guds ord. Jeg vitner om at denne hellige opptegnelsen "forklarer evangeliets lære, frelsesplanen beskrives, og menneskene får vite hva de må gjøre for å oppnå fred i dette liv og evig frelse i det neste".²⁶ Jeg bærer vitnesbyrd om at Mormons bok er Guds redskap for å tilveiebringe Israels innsamling i vår tid og hjelpe folk å bli kjent med hans Sønn Jesus Kristus. Jeg bærer vitnesbyrd om at Gud lever og elsker oss, og hans Sønn Jesus Kristus er verdens Frelser, hovedhjørnesteinen i vår religion. Jeg sier disse tingene i vår Forlørsers, vår Mesters og vår Herre Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Joseph Smith, i "Minute Book 1", 44, josephsmithpapers.org; også i Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City; bruk av store bokstaver standardisert.
2. Se 3 Nephi 11–26.
3. Se Esekiel 37:21–28; 1 Nephi 13:34–41; 3 Nephi 20:46; 21:1–11; Mormons boks tittelside.
4. Innledningen til Mormons bok.
5. Se Johannes' åpenbaring 14:6–7; 1 Nephi 19:21.
6. Jesaja 29:14, 19; se også vers 11–13.
7. Se Esekiel 37:16–17; 2 Nephi 3:12.
8. Se Joseph Smith – Historie 1:27–47; se også Lære og pakter 27:5; Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]", 5, josephsmithpapers.org.
9. Se Joseph Smith – Historie 1:54; se også Joseph Smith, "Church History", *Times and Seasons*, 1. mars 1842, 707, josephsmithpapers.org.
10. Se Joseph Smith – Historie 1:59; *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 59–69.
11. Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume E-1 [1 July 1843–30 April 1844]", 1775, josephsmithpapers.org; også i Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City; tegnsetting standardisert. Se også Joseph Smith, "Letter to James Arlington Bennet, 13. november 1843", 1, josephsmithpapers.org; også i Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City.
12. Se John W. Welch, "Timing the Translation of the Book of Mormon: 'Days [and Hours] Never to Be Forgotten'", *BYU Studies*, årg. 57, nr. 4 (2018), 11–50.
13. Oliver Cowdery, sitert i Joseph Smith – Historie 1:71, fotnote; se også *Latter Day Saints' Messenger and Advocate*, okt. 1834, 14.
14. Joseph Smith – Historie 1:60.
15. Se Joseph Smith – Historie 1:60–62.
16. Andrew H. Hedges, "'All My Endeavors to Preserve Them': Protecting the Plates in Palmyra, 22 September–December 1827", *Journal of Book of Mormon Studies*, årg. 8, nr. 2 (1999), 23.
17. Se 2 Nephi 27:12–14; Ether 5:1–3.
18. Matteus 18:16.
19. Se "De tre vitners vitnesbyrd", Mormons bok.
20. Joseph Smith, i Lucy Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1880); se også "Lucy Mack Smith, History, 1845", 154, josephsmithpapers.org.
21. Lære og pakter 19:26.
22. Innledningen til Mormons bok; se også Moroni 10:3–5.
23. Se Alma 32:41–43.
24. Se 2 Nephi 28:30.
25. Moroni 10:4.
26. Innledningen til Mormons bok.

Olmué, Marga Marga, Chile

Av eldste John A. McCune
i *De sytti*

Kom til Kristus – lev som siste dagers hellige

Vi kan gjøre det som er vanskelig og hjelpe andre til å gjøre det samme, fordi vi vet hvem vi kan sette vår lit til.

Takk, eldste Soares, for ditt mektige og profetiske vitnesbyrd om Mormons bok. Nylig fikk jeg en enestående anledning til å holde en side av det opprinnelige manuskriptet til Mormons bok. På akkurat denne siden, og for første gang i denne evangelieutdelingen, ble disse modige ordene av Nephi nedtegnet: “Jeg vil gå og gjøre det som Herren har befalt, for jeg vet at Herren ikke gir menneskenes barn noen befaling uten at han bereder en vei for dem, så de kan utføre det han befaler dem.”¹

Mens jeg holdt i denne siden, ble jeg fylt av en dyp takknemlighet for innsatsen til den 23 år gamle Joseph Smith, som oversatte Mormons bok ved “Guds gave og kraft”² Jeg følte også takknemlighet for den unge Nephis ord, som hadde blitt bedt om å utføre den svært vanskelige oppgaven å få tak i messingplatene fra Laban.

Nephi visste at hvis han fortsatte med å ha Herren i fokus, ville han lykkes med å oppfylle det Herren hadde befalt ham. Han fortsatte å ha Frelseren i fokus gjennom hele livet, selv om han ble utsatt for fristelser, fysiske

prøvelser og til og med ble sveket av enkelte i sin nærmeste familie.

Nephi visste hvem han kunne sette sin lit til.³ Like etterpå utbrøt han: “Hvilket elendig menneske jeg er! Ja, mitt hjerte sørger på grunn av mitt kjød,”⁴ uttrykte Nephi. “Min Gud har vært min støtte, han har ført meg gjennom mine plager i villmarken, og han har bevart meg på vannene over det store dyp.”⁵

Som Kristi etterfølgere holdes vi ikke unna utfordringer og prøvelser

i livet. Vi er ofte nødt til å gjøre vanskelige ting som, hvis vi hadde forsøkt å utføre dem alene, ville være overveldende og kanskje umulige. Når vi tar imot Frelserens innbydelse “kom til meg”,⁶ vil han gi oss den støtte, trøst og fred som det er behov for, akkurat slik han gjorde for Nephi og Joseph. Selv i våre vanskeligste prøvelser kan vi føle hans kjærlighets varme omfavelse når vi setter vår lit til ham og godtar hans vilje. Vi kan få oppleve gleden som er forbeholdt hans trofaste disipler, for “Kristus [er] glede.”⁷

I 2014, mens jeg var på en heltidsmisjon, opplevde familien at livet tok en uventet vending. Da vår yngste sønn for nedover en bratt bakke på et longboard, falt han og pådro seg en livstruende hjerneskada. Ettersom tilstanden forverret seg, fraktet helsepersonell ham i all hast inn til akutt operasjon.

Familien vår knelte ned på gulvet i en ellers tom sykestue, og vi åpnet vårt hjerte for Gud. Midt i dette forvirrende og smertefulle øyeblikket ble vi fylt av vår himmelske Faders kjærlighet og fred.

Millcreek, Utah, USA

Vi visste ikke hva fremtiden ville bringe eller om vi ville få se sønnen vår i live igjen. Vi visste helt klart at hans liv var i Guds hender, og resultatet ville, i et evig perspektiv, være til hans og vårt beste. Ved Åndens gave var vi helt forberedt på å akseptere ethvert resultat.

Det var ikke lett! Ulykken resulterte i et tomåneders sykehusopphold mens vi presiderte over 400 heltidsmisjonærer. Vår sønn led et betydelig hukommelsestap. Hans rehabilitering innbefattet lange og vanskelige timer med fysio-, tale- og yrkesrelatert -terapi. Utfordringene vedvarer, men sett over tid har vi vært vitne til et mirakel.

Vi forstår tydelig at ikke enhver prøvelse vi opplever, vil få det resultat vi ønsker oss. Men når vi holder Kristus i vårt fokus, vil vi føle fred og se Guds mirakler, hvordan de enn måtte utspille seg, i hans egen beleilige tid og på hans måte.

Det vil være stunder da vi ikke vil klare å se for oss noen positiv utvei på situasjonen vi befinner oss i, og vi endog kanskje som Nephi uttrykker: "Mitt hjerte sørger på grunn av mitt kjød."⁸ Det kan være stunder da det eneste håpet vi har er i Jesus Kristus. Hvilken stor velsignelse det er å ha det håpet i og den tilliten til ham. Kristus er den som alltid vil holde sine løfter. Hans hvile er sikret for alle som kommer til ham.⁹

Våre ledere ønsker inderlig at alle skal føle den fred og trøst som kommer gjennom å ha tillit til Frelseren Jesus Kristus og ha ham i vårt fokus.

Vår levende profet, president Russell M. Nelson, har formidlet Herrens visjon for verden og for medlemmene av Kristi kirke: "Vårt budskap til verden er enkelt og oppriktig: Vi oppfordrer alle Guds barn på begge

sider av sløret til å *komme til sin Frelser*, motta det hellige tempels velsignelser, nyte varig glede og kvalifisere seg til evig liv."¹⁰

Denne innbydelsen om å "komme til Kristus" har *konkrete* følger for siste dagers hellige.¹¹ Som medlemmer av Frelserens kirke har vi inngått pakter med ham og blitt hans åndelig fødte sønner og døtre.¹² Vi er også gitt muligheten til å arbeide med Herren med å innby andre til å komme til ham.

Når vi arbeider sammen med Kristus, skulle vår mest dyptrettede innsats være innen vårt eget hjem. Det vil være stunder da familiemedlemmer og nære venner vil bli stilt overfor utfordringer. Verdens røster, og kanskje deres egne ønsker, kan få dem til å tvile på sannheten. Vi skulle gjøre alt vi kan for å hjelpe dem å føle Frelserens kjærlighet og vår kjærlighet. Jeg blir minnet om skriftstedet som er blitt til vår kjære salme: "Elsk du din neste", som lærer oss: "Av dette skal alle kjenne at dere er mine disipler, om dere har kjærlighet til hverandre."¹³

I vår kjærlighet til dem som stiller spørsmål ved sannhet, kan all gledes

fiende prøve å få oss til å føle at vi sviker dem vi har kjær, hvis *vi* selv fortsetter å etterleve evangeliets fylde og forkynner dets sannheter.

Vår evne til å hjelpe andre å komme til Kristus eller vende tilbake til Kristus, vil i stor grad bli avgjort av eksempelet vi statuerer gjennom vår egen forpliktelse til å holde oss på paktens sti.

Hvis vårt sanne ønske er å redde dem vi har kjær, må vi selv stå støtt hos Kristus ved å omfavne hans kirke og hans evangeliiums fylde.

Når vi nå vender tilbake til Nephis historie, vet vi at Nephis tilbøyelighet til å stole på Herren ble påvirket av hans foreldres tilbøyelighet til å stole på Herren og av deres eksempel på troskap mot pakter. Dette kommer vakkert frem i Lehis syn om livets tre. Etter å ha tatt del i treets skjønne og gledelige frukt, "så [Lehi seg] omkring for kanskje å få øye på [sin] familie".¹⁴ Han så Sariah, Sam og Nephi stå "som om de ikke visste hvor de skulle gå."¹⁵ Lehi uttrykte deretter: "Jeg vinket til dem og sa også til dem med høy røst at de skulle komme til meg og spise av den frukt som var mer ønskelig enn all annen frukt."¹⁶ Legg merke til at Lehi ikke gikk bort fra livets tre. Han holdt seg åndelig sammen med Herren og bød sin familie om å komme dit *han* var for å spise av frukten.

Djevelen ville lokke noen til å forlate evangeliets glede ved å adskille Kristi læresetninger fra hans kirke. Han vil ha oss til å tro at vi kan holde oss støtt på paktens sti på egenhånd, ved vår egen åndelighet, uavhengig av hans kirke.

I disse siste dager ble Kristi kirke gjenopprettet for å hjelpe Kristi paktsbarn å holde seg på paktens sti.

I Lære og pakter leser vi: "Se, dette er min lære: Enhver som omvender

Av biskop Gérald Causse
Presiderende biskop

seg og kommer til meg, er min kirke.”¹⁷

Gjennom Kristi kirke styrkes vi gjennom våre erfaringer som et samfunn av hellige. Vi hører hans stemme gjennom hans profeter, seere og åpenbarere. Viktigst av alt er at vi gjennom hans kirke er utstyrt med alle de nødvendige velsignelsene ved Kristi forsoning som bare kan realiseres ved deltagelse i hellige ordinanser.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er Kristi kirke på jorden, gjenopprettet i disse siste dager til nytte og velsignelse for alle Guds barn.

Jeg bærer vitnesbyrd om at når vi kommer til Kristus og lever som siste dagers hellige, vil vi bli velsignet med mer av hans kjærlighet, hans glede og hans fred. I likhet med Nephi kan vi gjøre det som er vanskelig og hjelpe andre å gjøre det samme, fordi vi vet hvem vi kan sette vår lit til.¹⁸ Kristus er vårt lys, vårt liv og vår frelse.¹⁹ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 1 Nephi 3:7.
2. Tittelsiden til Mormons bok; se også innledningen til Mormons bok.
3. Se 2 Nephi 4:19.
4. 2 Nephi 4:17.
5. 2 Nephi 4:20.
6. Matteus 11:28.
7. Russell M. Nelson, “Glede og åndelig overlevelse”, *Liahona*, nov. 2016, 82.
8. 2 Nephi 4:17.
9. Se Matteus 11:28–30.
10. Russell M. Nelson, “La oss stevne frem”, *Liahona*, mai 2018, 118–19; uthevelse tilføyd.
11. Se Lære og pakter 20:59.
12. Se Mosiah 5:7.
13. Johannes 13:35; se også “Elsk du din neste”, *Salmer*, nr. 190.
14. 1 Nephi 8:13.
15. 1 Nephi 8:14.
16. 1 Nephi 8:15.
17. Lære og pakter 10:67; uthevelse tilføyd.
18. Se 2 Nephi 4:19.
19. Se Salmene 27:1.

Et levende vitne om den levende Kristus

Det sentrale budskapet i Mormons bok er å gjengi den sanne kunnskapen om den avgjørende rollen Jesus Kristus har i menneskehetens frelse og opphøyelse.

På en solrik vårdag i 2017 var åpent hus for Paris Frankrike tempel godt i gang da en mann henvendte seg til en av guidene med et sørgmodig uttrykk i ansiktet. Han sa at han bodde like i nærheten og innrømmet at han hadde vært en aktiv motstander av

oppføringen av tempelet. Han fortalte at en dag da han kikket ut av vinduet i leiligheten sin, så han en stor kran heise ned en statue av Jesus fra himmelen og sette den forsiktig ned på tempelområdet. Mannen erklærte at denne opplevelsen fullstendig forandret hans følelser overfor vår Kirke. Han innså at vi var Jesu Kristi tilhengere, og tryglet om vår tilgivelse for den tidligere skade han kunne ha forårsaket.

Statuen av *Kristus*, som pryder tomten ved Paris tempel og andre av Kirkens eiendommer, vitner om vår kjærlighet til Frelseren. Den opprinnelige marmorstatuen er den danske kunstneren Bertel Thorvaldsens verk. Han laget den i 1820 – det samme året som Det første syn. Statuen står i sterk kontrast til de fleste kunstneriske gjengivelser fra denne perioden, som i stor grad skildrer den lidende Kristus på korset. Thorvaldsens verk viser den levende Kristus, som seiret over døden, og som med åpne armer innbyr alle til å komme til ham. Bare naglegapene i hans hender og føtter

Sandy, Utah, USA

og såret i hans side vitner om den ubeskrivelige smerten han utholdt for å frelse hele menneskeheten.

Kanskje én grunn til at vi som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige har så stor kjærlighet til denne statuen, er at den minner oss om den beskrivelse som er gitt i Mormons bok av Frelserens besøk på det amerikanske kontinent:

“Og se, de så et menneske stige ned fra himmelen. Og han var kledd i en hvit kjortel, og han kom ned og sto midt iblant dem ...

Og det skjedde at han rakte ut sin hånd og talte til folket og sa:

Se, jeg er Jesus Kristus ...

Jeg har drukket ut den bitre kalk som Faderen har gitt meg, og har forherliget Faderen ved å påta meg verdens synder”.¹

Deretter bød han alle menn, kvinner og barn å komme frem og stikke sine hender i hans side og føle naglegapene i hans hender og føtter, og dermed få et personlig vitnesbyrd om at han virkelig var den lenge etterlengtede Messias.²

Denne enestående scenen er høydepunktet i Mormons bok. Alle evangeliets “gode nyheter” finnes i denne fremstillingen av Frelseren som kjærlig rekker ut sine “barmhjertighets armer”³ for å innby hver enkelt å komme til ham og motta velsignelsene ved hans forsoning.

Det sentrale budskapet i Mormons bok er å gjengi den sanne kunnskapen om den avgjørende rollen Jesus Kristus har i menneskehetens frelse og opphøyelse. Dette temaet gjenlyder fra innledningen til og med de siste ordene i det siste kapittelet. Gjennom århundrer med frafall og åndelig forvirring, gikk den dypere betydningen av det Kristus gjorde i Getsemane og på Golgata tapt eller ble fordervet. Hvor begeistret Joseph Smith måtte ha vært da han oversatte 1 Nephi og oppdaget dette vidunderlige løftet: “Disse siste opptegnelser [Mormons bok] ... skal stadfeste sannheten av de første [Bibelen] ... og skal gjøre kjent de klare og verdifulle ting som er blitt tatt ut av dem, og skal gjøre kjent for alle slekter, tungemål og folk at Guds

Lam er sønn av den evige Fader og er verdens Frelser, og at alle mennesker må komme til ham, ellers kan de ikke bli frelst.”⁴

Tydelige og verdifulle sannheter om Frelserens forsoning gjenlyder gjennom hele Mormons bok. Mens jeg nevner flere av disse sannhetene, oppfordrer jeg deg til å reflektere over hvordan de har forandret eller kan forandre ditt liv.

1. Jesu Kristi forsoning er en gave som tilbys *alle* som *har* levet, som lever *nå*, og som *vil* leve på jorden.⁵
2. I tillegg til å bære byrden av våre synder, påtok Kristus seg våre sorger, skrøpeligheter, lidelser og sykdommer og alle plager som er en del av menneskets jordiske tilstand. Det finnes ingen kvaler, ingen smerte eller sorg som han ikke led for oss.⁶
3. Frelserens sonoffer gjør det mulig for oss å overvinne de negative konsekvensene av Adams fall, herunder fysisk død. På grunn av Kristus vil alle Guds barn som er født på denne jord, uavhengig av deres rettferdighet, oppleve gjenforeningen av sin ånd og sitt legeme ved oppstandelsens kraft⁷ og vende tilbake til ham for å “bli dømt etter sine gjerninger”.⁸
4. Til sammenligning er det å motta alle velsignelsene ved Frelserens forsoning, betinget av vår flid⁹ til å etterleve “Kristi lære”.¹⁰ I sin drøm så Lehi den “[snevre] og [smale] sti”¹¹ som leder til livets tre. Dets frukt, som representerer Guds kjærlighet uttrykt gjennom Kristi forsonings utsøkte velsignelser, “er meget verdifull og mer ønskelig enn all annen frukt ... [og] er den største av alle Guds gaver”.¹² For å få tilgang til denne frukten, må vi utøve tro på Jesus Kristus, omvende oss, “lytte

til Guds ord”,¹³ motta nødvendige ordinanser og holde hellige pakter helt til vårt livs slutt.¹⁴

5. Ved sin forsoning vasker ikke Jesus Kristus bare bort våre synder, men han gir også *styrkende* kraft som kan hjelpe hans disipler å “[avlegge] det naturlige menneske”,¹⁵ ha fremgang “linje på linje”,¹⁶ og tilta i hellighet¹⁷ slik at de en dag kan bli fullkomne vesener i Kristi bilde,¹⁸ kvalifisert til å igjen bo sammen med Gud¹⁹ og arve alle velsignelser som tilhører himmelenes rike.²⁰

En annen trøstende sannhet som finnes i Mormons bok, er at selv om Herrens forsoning er altomfattende og universell i sin rekkevidde, er den en bemerkelsesverdig personlig og privat gave, tilpasset hver enkelt av oss.²¹ På samme måte som Jesus oppfordret hver av de nephittiske disiplene til å føle sårene sine, døde han for hver enkelt av oss personlig, som om du eller jeg var den eneste person på jorden. Han gir oss en personlig innbydelse om å komme til ham og benytte oss av de vidunderlige velsignelsene ved hans forsoning.²²

Jesu Kristi forsonings personlige natur blir enda mer virkelig når vi ser på eksempler fra bemerkelsesverdige menn og kvinner i Mormons bok. Blant dem er Enos, Alma,

Zeezrom, kong Lamoni og hans hustru og kong Benjamins folk. Deres omvendelseshistorier og mektige vitnesbyrd gir oss et levende vitnesbyrd om hvordan vårt hjerte kan bli forandret og vårt liv forvandlet gjennom Herrens uendelige godhet og barmhjertighet.²³

Profeten Alma stilte sitt folk dette granskende spørsmålet. Han sa: “Hvis dere har erfart en forandring i hjertet, og hvis dere har følt en trang til å synge den forløsende kjærlighets sang, vil jeg spørre dere: Har dere denne følelsen *nå?*”²⁴ Dette spørsmålet er avgjørende i dag, fordi som Herrens disipler, trenger vi hans forløsende kraft til å ledsage oss, motivere oss og forandre oss hver eneste dag.

Almas spørsmål kan også omskrives til å spørre om når var forrige gang du følte den milde innflytelsen fra Frelserens forsoning i ditt liv? Dette skjer når du føler en “[intens] og sødmefylt” glede²⁵ komme over deg som bærer vitnesbyrd til din sjel om at dine synder er tilgitt, eller når smertefulle prøvelser plutselig blir lettere å bære, eller når ditt hjerte blir mildnet og du er i stand til å uttrykke tilgivelse til noen som har såret deg. Eller det kan være hver gang du legger merke til at din evne til å vise kjærlighet til og tjene andre har vokst eller at helliggjørelsesprosessen er i ferd med å gjøre

deg til en bedre person, innrettet etter Frelserens eksempel.²⁶

Jeg bærer vitnesbyrd om at alle disse opplevelsene er virkelige og er tegn på at liv kan forandres gjennom tro på Jesus Kristus og hans forsoning. Mormons bok tydeliggjør og utvider vår kunnskap om denne himmelske gaven. Når du studerer denne boken, vil du høre røsten til den levende Kristus som innbyr deg til å komme til ham. Jeg lover at hvis du vil ta imot denne innbydelsen og innrette livet ditt etter hans eksempel, vil hans forløsende innflytelse komme inn i ditt liv. Gjennom Den hellige ånds kraft vil Frelseren forvandle deg dag etter dag “inntil som ved høylys dag”²⁷ når du, som han erklærte, skal “se mitt åsyn og vite at jeg er.”²⁸ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 3 Nephi 11:8–11.
2. Se 3 Nephi 11:14–15.
3. Alma 5:33.
4. 1 Nephi 13:40.
5. Se 2 Nephi 9:21; 26:24–27; Mosiah 3:13.
6. Se Alma 7:11–12.
7. Se 2 Nephi 10:25.
8. Mosiah 3:24; se også 2 Nephi 2:4, 10, 26; 9:6–7, 12–13, 15, 22; Mosiah 3:12; 16:7–8; Alma 11:41–44; 42:6–8, 23; Helaman 14:16; Mormon 9:12.
9. Se 2 Nephi 9:21; Mosiah 3:12; Helaman 5:11; 14:18.
10. 2 Nephi 31:21; se også 3 Nephi 27:20–21.
11. 1 Nephi 8:20.
12. 1 Nephi 15:36.
13. 1 Nephi 15:24.
14. Se 2 Nephi 31.
15. Mosiah 3:19.
16. 2 Nephi 28:30.
17. Se Mosiah 3:19.
18. Se 3 Nephi 27:27; Moroni 10:32–33.
19. Se 2 Nephi 2:8; Mosiah 2:41.
20. Se Alma 11:37.
21. Se 2 Nephi 9:21.
22. Se Omni 1:26; Alma 5:33; Moroni 10:32–33.
23. Se Enos 1; Mosiah 5; Alma 12; 18–19; 36.
24. Alma 5:26; uthevelse tilføyd.
25. Alma 36:21.
26. Se Mosiah 3:19.
27. Lære og pakter 50:24.
28. Lære og pakter 93:1.

Av eldste Dale G. Renlund
i *De tolv apostlers quorum*

Overvei Guds godhet og storhet

Jeg ber deg om hver dag å huske vår himmelske Fader og Jesu Kristi storhet og hva de har gjort for deg.

Gjennom alle tider, også – og spesielt – i vanskelige tider, har profeter oppfordret oss til å huske Guds storhet og overveie det han har gjort for oss som enkeltpersoner, som familier og som et folk.¹ Dette råd finnes i all hellig skrift, men er merkbart fremtredende i Mormons bok. Tittelsiden forklarer at en av Mormons boks formål er “å vise levningen av Israels hus de store ting Herren har gjort for deres fedre”.² Avslutningen på Mormons bok inneholder Moronis oppfordring: “Se, når dere leser dette ... vil jeg be dere innstendig om å minnes hvor barmhjertig Herren har vært mot menneskenes barn, ... og overveie det i deres hjerter.”³

Profeters regelmessige trygling om at vi reflekterer over Guds godhet, er slående.⁴ Vår himmelske Fader ønsker at vi skal huske hans og hans elskede Sønners godhet, ikke for sin egen tilfredsstillelse men for den innflytelse slik erindring har på oss. Ved å overveie deres godhet utvides vårt perspektiv og vår forståelse. Ved å reflektere over deres medlidenhet blir vi mer ydmyke, bønnfylte og standhaftige.

En gripende opplevelse med en tidligere pasient viser hvordan takknemlighet for gavmildhet og medfølelse kan forvandle oss. I 1987 ble jeg kjent med Thomas Nielson, en bemerkelsesverdig mann som hadde behov for en hjertetransplantasjon. Han var 63 år gammel og bodde i Logan i Utah i USA. Etter å ha gjort militærtjeneste under annen verdenskrig, giftet han seg med Donna Wilkes i Logan Utah tempel. Han ble en energisk og fremgangsrik murer. I senere år likte han spesielt godt å arbeide sammen med sitt eldste barnebarn, Jonathan, når det var skoleferie.

De to knyttet et spesielt bånd, delvis fordi Tom så mye av seg selv i Jonathan.

Det var frustrerende for Tom å vente på en hjertedonasjon. Han var ikke en utpreget tålmodig mann.

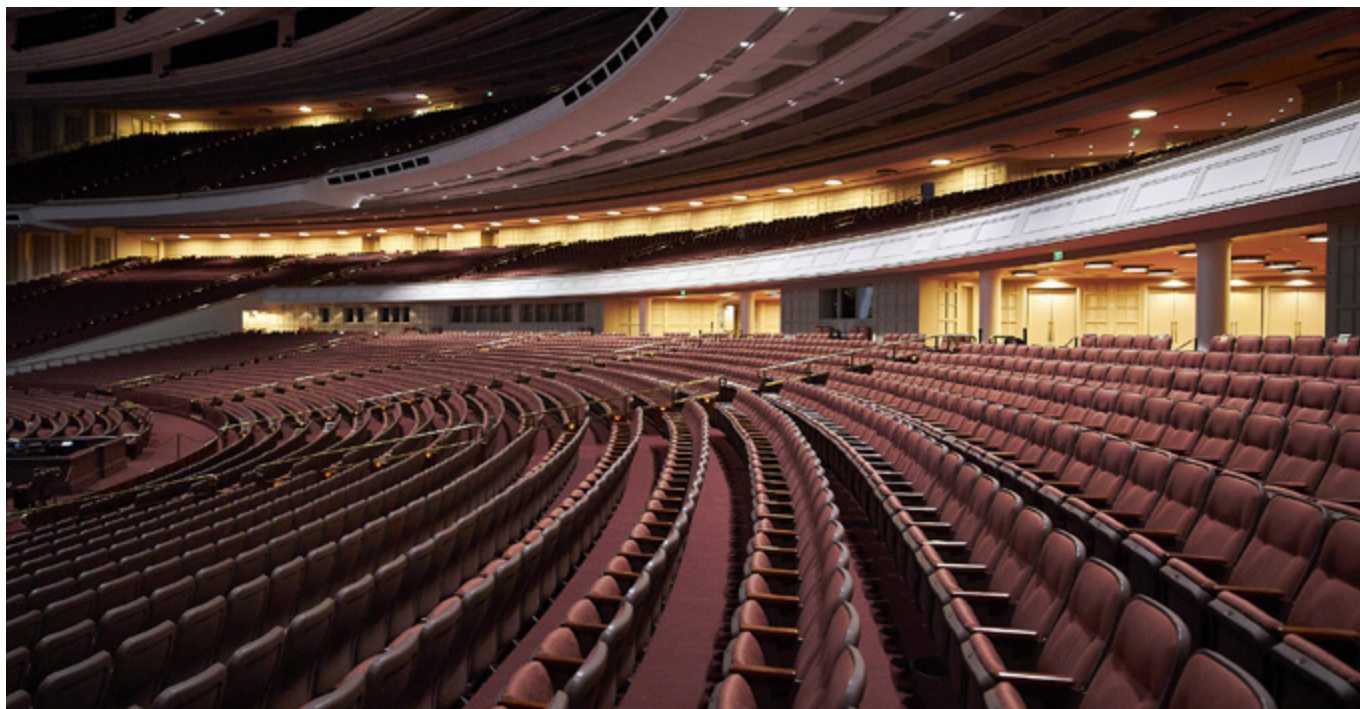
Han hadde alltid klart å sette seg og oppnå mål gjennom hardt arbeid og ren beslutsomhet. I strevet med hjertersvikt og med livet på vent spurte Tom meg iblant hva jeg gjorde for å fremskynde prosessen. Spøkefullt foreslo han veier jeg kunne slå inn på som ville stille et donorhjerter til rådighet for ham fortere.

En gledelig, men forferdelig dag, sto et ideelt donorhjerter til rådighet for Tom. Det var treff på størrelse og blodtype, og giveren var ung, bare 16 år gammel. Giverens hjerter tilhørte Jonathan, Toms elskede barnebarn. Tidligere den dagen hadde Jonathan blitt dødelig skadet, da bilen han satt i ble truffet av et passerende tog.

Da jeg besøkte Tom og Donna på sykehuset, var de fortvilet. Det er vanskelig å forestille seg hva de gjennomgikk, vel vitende om at Toms liv kunne forlenges ved å benytte deres barnebarns hjerter. Til å begynne med nektet de å vurdere det hjertet som Jonathans sørgende foreldre tilbød, deres datter og svigersønn. Tom og Donna visste imidlertid at Jonathan var hjernedød, og forsto at deres bønner om et donorhjerter til Tom ikke hadde forårsaket Jonathans

Provo, Utah, USA

ulykke. Nei, Jonathans hjerte var en gave som kunne velsigne Tom når han trengte det. De erkjente at noe godt kunne komme ut av denne tragedien, og bestemte seg for å gå videre.

Transplantasjonsprosedyrene gikk bra. Etter det var ikke Tom den samme mannen. Forandringen strakk seg forbi bedret helse eller til og med takknemlighet. Han fortalte meg at han hver morgen tenkte på Jonathan, på sin datter og svigersønn, på gaven han hadde mottatt, og på hva denne gaven innebar. Selv om hans medfødte humoristiske sans og hans viljestyrke fremdeles lett viste seg, så jeg at Tom var mer ærverdig, omtensksom og godhjertet.

Tom levde i ytterligere 13 år etter transplantasjonen, år som han ellers ikke ville ha fått. Hans nekrolog ga uttrykk for at disse årene gjorde det mulig for ham å røre ved livet til sin familie og andre med gavmildhet og kjærlighet. Han var en privat velgjører, og et eksempel på optimisme og besluttsomhet.

På samme måte som med Tom har hver av oss fått gaver som vi ikke kunne tildele oss selv, gaver fra vår himmelske Fader og hans elskede

Sønn, blant disse forløsning gjennom Jesu Kristi sonoffer.⁵ Vi har mottatt liv i denne verden. Vi vil motta et fysisk liv i det hinsidige og evig frelse og opphøyelse – hvis vi velger det – alt på grunn av vår himmelske Fader og Jesus Kristus.

Hver gang vi bruker, drar nytte av, eller til og med tenker på disse gavene, skulle vi tenke på det offer og den gavmildhet og medfølelse giverne har. Ærbødighet for giverne gjør mer enn bare å gjøre oss takknemlige. Å reflektere over deres gaver kan og skulle forvandle oss.

En bemerkelsesverdig forvandling var den Alma den yngre gjennomgikk. Da Alma “gikk omkring og gjorde opprør mot Gud”,⁶ viste en engel seg. Med “en tordenrøst”,⁷ refset engelen Alma for at han forfulgte kirken og “stjal folkets hjerter”.⁸ Engelen la til denne formaningen: “Gå, og husk dine fedres fangenskap ... og husk hvor store ting [Gud] har gjort for dem.”⁹ Av alle mulige formaning var det dette engelen la vekt på.

Alma omvendte seg og husket. Senere fortalte han sin sønn Helaman om engelens formaning. Alma ga følgende råd: “Jeg vil du skal gjøre som jeg har gjort, og huske våre fedres fangenskap, for de var i trelldom, og ingen andre kunne befri dem enn Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud, og han befri dem virkelig i deres lidelser.”¹⁰ Alma sa ganske enkelt: “Jeg setter min lit til ham.”¹¹ Alma forsto at ved å huske befrielse fra trelldom og støtte under “alle slags prøvelser og vanskeligheter”, blir vi kjent med Gud og at hans løfter står fast.¹²

Få av oss har en opplevelse som er så dramatisk som Almas, men vår forvandling kan være like

San Bernardo, Santiago, Chile

dyptgripende. I fordums tid lovet Frelseren:

“Jeg vil gi dere et nytt hjerte, og en ny ånd vil jeg gi i dere. Jeg vil ta bort steinhjertet ... og gi dere et kjødhjerte.

Min Ånd vil jeg gi inne i dere ...

Dere skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud.”¹³

Den oppstandne Frelser fortalte nephittene hvordan denne forvandlingen begynner. Han pekte ut et avgjørende trekk ved vår himmelske Faders plan, da han sa:

“Og min Fader sendte meg så jeg kunne bli løftet opp på korset, og etter at jeg hadde blitt løftet opp på korset, så jeg kunne *trekke* alle mennesker til meg ...

Og av denne grunn har jeg blitt løftet opp. Derfor vil jeg ifølge Faderens makt *trekke* alle mennesker til meg.”¹⁴

Hva må til for at du skal bli trukket til Herren? Overvei Jesu Kristi underkastelse til sin Faders vilje, hans seier over døden, at han påtar seg dine synder og feiltrinn, at han mottok kraft fra Faderen til å gå i forbønn for deg, og hans endelige forløsning av deg.¹⁵ Er ikke dette tilstrekkelig til å trekke deg til ham? Det er det for meg. Jesus Kristus “står med åpne armer, med et håp og en villighet til å [helbrede,] tilgi, rense, styrke og helliggjøre [deg og meg].”¹⁶

Disse sannheter skulle gi oss et nytt hjerte og anspore oss til å velge å følge vår himmelske Fader og Jesus Kristus. Men selv et nytt hjerte kan “altfor lett ... [vandre] bort fra Ham [vi elsker, Frelseren].”¹⁷ For å bekjempe denne tilbøyeligheten må vi hver dag reflektere over de gaver vi har mottatt og over hva de innebar. Kong Benjamin ga følgende råd: “[Jeg vil] dere skal huske og alltid bevare i erindringen, Guds storhet ... samt hans godhet og langmodighet mot dere.”¹⁸

Hvis vi gjør dette, kvalifiserer vi oss for bemerkelsesverdige velsignelser fra himmelen.

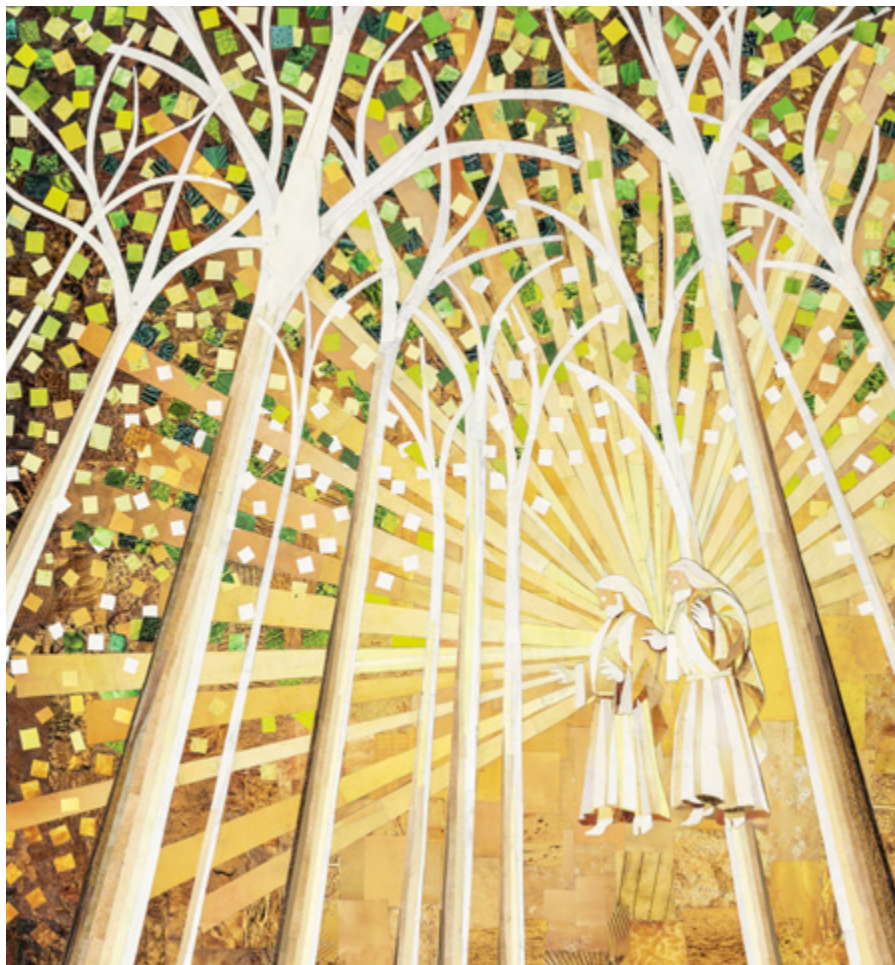
Å reflektere over Guds godhet og barmhjertighet hjelper oss å bli mer åndelig mottagelige. Økt åndelig følsomhet vil i sin tur la oss få kunnskap om sannheten i alle ting ved Den hellige ånds kraft.¹⁹ Dette innbefatter et vitnesbyrd om at Mormons bok er sann, visshet om at Jesus er Kristus – vår personlige Frelser og Forløser, og aksept for at hans evangelium har blitt gjengitt i disse siste dager.²⁰

Når vi minnes vår himmelske Faders og Jesu Kristi storhet og hva de har gjort for oss, vil vi ikke ta noen av dem for gitt, akkurat slik Tom ikke tok Jonathans hjerte for gitt. På en glad og ærbødig måte husket Tom hver dag den tragedien som ga ham et forlenget liv. I begeistring over kunnskapen om at vi kan bli frelst og opphøyet, må vi huske at frelse og opphøyelse ble tilveiebragt til en høy pris.²¹ Vi kan være ærbødig glade når vi innser at uten Jesus Kristus er vi fortapt, men med ham kan vi motta den største gaven vår himmelske Fader kan gi.²² Det er denne ærbødigheten som lar

oss få glede oss over løftet om “det evige [liv] i denne verden” og til sist “evig liv ... ja, udødelig herlighet” i den kommende verden.²³

Når vi overveier vår himmelske Faders og Jesu Kristi godhet, styrkes vår tillit til dem. Våre bønner forandrer seg fordi vi vet at Gud er vår Fader, og vi er hans barn. Vi søker ikke å forandre hans vilje, men å innrette vår vilje etter hans og sikre at vi får de velsignelser han ønsker å gi oss, og som er betinget av at vi ber om dem.²⁴ Vi lengter etter å bli mer saktmodige, renere, mer standhaftige, mer lik Kristus.²⁵ Disse endringene gjør oss kvalifisert til ytterligere himmelske velsignelser.

Ved å erkjenne at alt som er godt kommer fra Jesus Kristus, vil vi formidle vår tro mer effektivt til andre.²⁶ Vi vil ha mot når vi blir konfrontert med tilsynelatende umulige oppgaver og omstendigheter.²⁷ Vi blir styrket i vår beslutning om å holde paktene vi har inngått om å følge Frelseren.²⁸ Vi vil bli fylt med Guds kjærlighet, ønske å hjelpe de trenge uten å være dømmende, elske våre barn og oppdra dem i rettferdighet, bevare en forlatelse for våre synder og alltid fryde oss.²⁹ Dette

er de bemerkelsesverdige fruktene av å komme i hu Guds godhet og barmhjertighet.

Som et motstykke til dette advarte Frelseren: “Ved intet krenker mennesket Gud mer, og mot ingen er hans vrede mer opptent, enn mot dem som ikke anerkjenner hans hånd i alle ting.”³⁰ Jeg tror ikke at Gud blir fornærmet når vi glemmer ham. Jeg tror derimot at han blir svært skuffet. Han vet at vi har fratatt oss muligheten til å komme nærmere ham ved å huske på ham og hans godhet. Vi går så glipp av at han kommer nærmere oss og de konkrete velsignelser han har lovet.³¹

Jeg ber deg om hver dag å huske vår himmelske Fader og Jesu Kristi storhet og hva de har gjort for deg. La din tanke på deres godhet knytte ditt vandrende hjerte fastere til dem.³² Grunn på deres medfølelse, og dere vil bli velsignet med større åndelig følsomhet og bli mer lik Kristus. Når du

tenker på deres empati, vil det hjelpe deg til å “holde trofast ut til enden” til du “blir ... mottatt i himmelen for å bo med Gud i en lykkelig tilstand som aldri tar slutt.”³³

Vår himmelske Fader sa, med henvisning til sin elskede Sønn: “Hør ham!”³⁴ Når du handler ifølge disse ordene og lytter til ham, husk da, gledesfylt og ærbødig, at Frelseren fryder seg over å gjenopprette det du ikke kan gjenopprette, han fryder seg over å helbrede sårene du ikke kan helbrede, han fryder seg over å sette i stand igjen det som ikke lenger kan repareres,³⁵ han kompenserer for all urettferdighet som er påført deg,³⁶ og han fryder seg over å permanent lege selv sønderknuste hjerter.³⁷

Når jeg har reflektert over gaver fra vår himmelske Fader og fra Jesus Kristus, har jeg lært å kjenne deres uendelige kjærlighet og deres ufattelige medfølelse for alle vår himmelske

Faders barn.³⁸ Denne kunnskapen har forandret meg og den vil forandre deg også. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se for eksempel Abraham 2:16; 2 Mosebok 13:3; Josva 4:6–9; 1 Samuel 7:11–12.
2. Tittelsiden på Mormon bok.
3. Moroni 10:3.
4. Se for eksempel 5 Mosebok 6:12; 11:18; Josva 4:21–24; 1 Samuel 7:12; Romerbrevet 2:4; 11:22; 2 Nephi 9:10; 33:14; Jakobs bok 1:7; Mosiah 5:3; 25:10; 27:22; Alma 34:4; Helaman 12:2; 3 Nephi 4:33; 18:11–12; Mormon 2:13; Lære og pakter 133:52; 138:2.
5. Se Jesaja 53:3–12; Lukas 22:44; Johannes 3:16; Galaterbrevet 2:20; Mosiah 3:5–11; Alma 7:10–13; Lære og pakter 19:16–19.
6. Mosiah 27:11.
7. Mosiah 27:11.
8. Mosiah 27:9; se også vers 13.
9. Mosiah 27:16.
10. Alma 36:2.
11. Alma 36:27.
12. Se Alma 36:27–29.
13. Esekiel 36:26–28.
14. 3 Nephi 27:14–15; uthevelse tilføyd. Se også Johannes 12:32; 2 Nephi 26:24.
15. Se Mosiah 15:7–9; Johannes’ åpenbaring 21:4.
16. Russell M. Nelson, “Vi kan gjøre bedre og bli bedre”, *Liahona*, mai 2019, 67.
17. “Come, Thou Fount of Every Blessing”, *Hymns* (1948), nr. 70.
18. Mosiah 4:11; se også Alma 36:2, 28–29; Ether 7:27; 10:2; Moroni 9:25.
19. Se Moroni 10:4–5.
20. Se Tittelsiden og innledningen til Mormons bok.
21. Se Lære og pakter 19:18–19.
22. Se Lære og pakter 14:7.
23. Moses 6:59; se også Alma 36:28.
24. Se Veiledning til Skriftene, “Bønn”.
25. Se “Mer hellighet gi meg”, *Salmer*, nr. 79.
26. Se Filemon 1:6.
27. Se 1 Samuelsbok 17:37; 1 Nephi 4:2.
28. Se Alma 5:6, 13, 26–28.
29. Se Mosiah 4:11–26.
30. Lære og pakter 59:21.
31. Se Lære og pakter 88:63–64.
32. Se “Come, Thou Fount of Every Blessing”.
33. Mosiah 2:41.
34. Se Matteus 17:5; Markus 9:7; Lukas 9:35; 3 Nephi 11:7; Joseph Smith – Historie 1:17.
35. Se Boyd K. Packer, “Tilgivelsens lyse morgen”, *Lys over Norge*, jan. 1996.
36. Se Johannes’ åpenbaring 21:4.
37. Se Salmene 147:3.
38. Se 2 Nephi 26:33.

Av eldste Benjamin M. Z. Tai
i *De sytti*

Mormons boks kraft i omvendelse

Mormons bok gir åndelig næring, foreskriver en handlingsplan og setter oss i forbindelse med Den hellige ånd.

Etter å ha gjennomgått rapporten etter en nylig gjennomført legeundersøkelse, fikk jeg vite at jeg trengte å gjøre noen endringer i livsstilen. For å hjelpe meg foreskrev legen min en ernærings- og mosjonsplan som, hvis jeg valgte å følge den, ville forvandle meg til et sunnere menneske.

Hvis hver av oss gjennomgikk en åndelig helseundersøkelse, hva ville vi så lære om oss selv? Hvilke endringer ville vår åndelige lege foreskrive? For at vi skal bli den vi trenger å være, er det grunnleggende at vi vet hva vi skal gjøre og gjør det vi vet.

Jesus Kristus er Mesterlegen.¹ Gjennom sin forsoning forbinder han sårene våre, påtar seg våre skrøpeligheter og helbreder vårt sønderknuste hjerte.² Gjennom hans nåde kan vår svakhet bli til styrke.³ Han byr oss følge ham⁴ gjennom å lære av ham, lytte til hans ord og vandre i hans Ånds saktmodighet.⁵ Han har lovet å hjelpe oss⁶ i denne livslange prosessen med omvendelse, som forvandler oss og gir evigvarende glede.⁷

Frelseren har gitt oss Mormons bok som et virkningsfullt redskap når det gjelder omvendelse. Mormons

bok gir åndelig næring, foreskriver en handlingsplan og setter oss i forbindelse med Den hellige ånd. Den er skrevet for oss,⁸ og inneholder Guds ord i sin enkelhet⁹ og forteller oss om vår identitet, hensikt og vårt endemål.¹⁰ Sammen med Bibelen vitner Mormons bok om Jesus Kristus¹¹ og underviser hvordan vi kan kjenne sannheten og bli som ham.

Bror Saw Polo var 58 år gammel da han ble introdusert til Jesu Kristi gjengitte evangelium. Da jeg møtte ham, hadde han virket som grenspresident i flere år, men jeg fikk vite at han aldri hadde lest Mormons bok fordi den ennå ikke var utgitt på morsmålet burmesisk. Da jeg spurte ham hvordan han visste at boken var sann uten å ha lest den, svarte han at han hadde studert

billedboken *historier fra Mormons bok* hver dag ved å se på illustrasjonene, bruke en ordbok til å oversette de engelske ordene og ta omhyggelige notater av det han lærte. Han forklarte: "Hver gang jeg studerte, ville jeg be om det jeg lærte, og jeg følte fred og glede, mitt sinn ville være klart, og mitt hjerte ville være mykt. Jeg følte at Den hellige ånd vitnet for meg at den var sann. Jeg vet at Mormons bok er Guds ord."

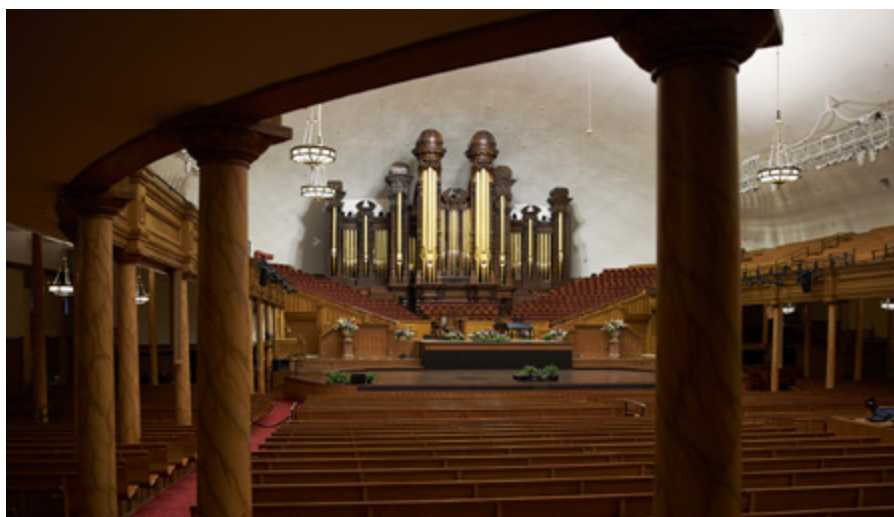
I likhet med bror Saw Polo kan hver av oss studere Mormons bok i de omstendigheter vi befinner oss i. Når vi ønsker å tro og grunne på dens læresetninger i vårt hjerte, kan vi spørre Gud i tro om læresetningene er sanne.¹² Hvis vi er oppriktige i vårt ønske om å få vite, og har ærlig hensikt om å handle, vil han svare oss i vårt hjerte gjennom Den hellige

Bountiful, Utah, USA

ånd. Det er ved Den hellige ånds kraft at vi kan vite sannheten i alle ting.¹³ Når vi mottar et guddommelig vitne om Mormons bok, vil vi også ved den samme kraft vite at Jesus Kristus er verdens Frelser, at Joseph Smith er hans profet, og at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er hans gjenopprettede kirke.¹⁴

Da jeg som ung mann begynte min misjonærtjeneste, gikk jeg ombord i et fly som skulle til Australia. Jeg følte meg veldig alene, engstelig og utilstrekkelig, men siden jeg hadde forpliktet meg til å tjene, hadde jeg et desperat behov for forsikring om at det jeg trodde på, var sant. Jeg ba og leste oppriktig i Skriftene, men underveis på flyturen ble min indre usikkerhet sterkere og min fysiske tilstand forverret seg. Etter at jeg hadde kjempet i flere timer, gikk en i kabinpersonalet nedover midtgangen

og stoppet ved siden av mitt flysete. Han tok Mormons boken jeg leste i ut av hendene mine. Han så på omslaget og sa: "Det er en god bok!", ga meg så boken tilbake og fortsatte å gå. Jeg så ham aldri igjen.

Mens hans ord gjentok seg i ørene mine, hørte jeg tydelig og følte i mitt hjerte: "Jeg er her, og jeg vet hvor du er. Gjør bare ditt beste, så vil jeg ta meg av resten." På dette flyet over Stillehavet fikk jeg et personlig vitnesbyrd gjennom mitt studium av Mormons bok og Den hellige ånds tilskyndelser om at min Frelser visste hvem jeg var og at evangeliet var sant.

Eldste David A. Bednar underviste: "Å vite at evangeliet er sant er kjernen i et vitnesbyrd. Å være konsekvent trofast mot evangeliet er kjernen i omvendelse."¹⁵ Omvendelse fordrer av oss at vi er "Ordets gjørere, ikke bare dets hørere".¹⁶ Herrens handlingsplan for oss – Kristi lære – undervises tydeligst i Mormons bok.¹⁷ Den inneholder:

- For det første, *utøve* tro på Jesus Kristus ved å ha *tillit* til ham, *holde* hans bud og *vite* at han vil hjelpe oss.¹⁸
- For det annet, daglig *omvendelse* fra våre feil og *oppleve* glede og fred når han tilgir oss.¹⁹ Omvendelse krever at vi *tilgir* andre²⁰ og hjelper oss å gå fremover. Herren har lovet å tilgi oss like ofte som vi omvender oss.²¹

- For det tredje, *inngå og holde* pakter med Gud gjennom ordinanser som dåp. Dette vil holde oss på paktens sti som fører til ham.²²
- For det fjerde, *motta* Den hellige ånds gave. Denne gaven muliggjør et stadig nærvær av en ledsager som helliggjør, trøster og veileder oss.²³
- Og for det femte, *holde ut* til enden ved standhaftig å *streve fremover* mens man daglig *nyter* Kristi ord.²⁴ Ved å nyte av Mormons bok og holde fast ved dens læresetninger, kan vi overvinne fristelser og motta veiledning og beskyttelse gjennom hele livet.²⁵

Ved konsekvent å anvende Kristi lære i vårt liv, vil vi overvinne treghet som hemmer endring, og frykt som hindrer handling. Vi vil motta personlig åpenbaring, for Den hellige ånd "vil *vise* dere alt dere skal gjøre,"²⁶ og "Kristi ord vil *fortelle* dere alt dere skal gjøre."²⁷

I 20 år strevde bror Huang Juncong med alkohol, sigaretter og tvangsmessig gambling. Da bror Huang fikk Jesus Kristus og hans gjengitte evangelium presentert, ønsket han å forandre seg for sin unge families skyld. Røyken var hans største utfordring. Han var en stor kjede-røyker, og hadde prøvd å slutte mange ganger, uten hell. En dag oppholdt disse ordene fra Mormons bok seg i hans sinn: "Av et oppriktig

hjerter, med ærlig hensikt.”²⁸ Selv om tidligere forsøk hadde feilet, følte han at han kanskje kunne forandre seg med hjelp fra vår himmelske Fader og Jesus Kristus.

Heltidsmisjonærene forenet sin tro med hans og sørget for en handlingsplan med praktiske øvelser, sammen med store doser med bønn og studium av Guds ord. Med oppriktighet og ærlig hensikt handlet bror Huang med trofast besluttsomhet og oppdaget at når han fokuserte mer på de nye vanene han ønsket å utvikle, slik som å studere Mormons bok, var vanene han ønsket å kvitte seg med sjeldnere i fokus.

Idet han mintes sin opplevelse for 15 år siden, bemerket han: “Jeg husker ikke nøyaktig når jeg sluttet å røyke, men da jeg hver dag stål-satte meg for å gjøre det jeg visste jeg måtte gjøre for å innby Herrens ånd inn i mitt liv og fortsatte å gjøre dem, var jeg ikke lenger tiltrukket av sigaretter, og har ikke vært det siden.” Ved å anvende læresetningene i Mormons bok har bror Huangs liv blitt forvandlet, og han har blitt en bedre ektemann og far.

President Russell M. Nelson har lovet: “Når dere med bønn studerer Mormons bok *hver dag*, vil dere ta bedre avgjørelser – *hver dag*. Jeg lover at når dere grunner på det dere studerer, vil himmelens sluser åpnes, og dere vil motta svar på deres egne spørsmål og veiledning for deres eget liv. Jeg lover at når dere daglig fordyper dere i Mormons bok, kan dere bli immune mot vår tids onder, også den gjennomgripende pesten pornografi og annen sløvende avhengighet for sinnet.”²⁹

Kjære venner, Mormons bok er Guds ord, og vi vil komme nærmere ham hvis vi studerer den.³⁰ Når vi

New York City, New York, USA

prøver ordene i boken, vil vi motta et vitne om dens sannhet.³¹ Når vi konsekvent lever i samsvar med dens lære, vil vi ikke lenger ha “noe ønske om å gjøre ondt”.³² Vårt hjerte, vårt åsyn, og vår natur vil forvandles til å bli mer lik Frelseren.³³ Jeg bærer mitt sikre vitnesbyrd om at Jesus er Kristus, vår Frelser, Forløser og venn. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Markus 2:17.
2. Se Salmene 147:3; Jesaja 53:4; Matteus 8:17.
3. Se 2 Nephi 25:23; Jakobs bok 4:7; Ether 12:27.
4. Se Matteus 19:21; Markus 10:21; Lukas 18:22; 2 Nephi 31:10.
5. Se Lære og pakter 19:23.
6. Se Jesaja 41:10.
7. Se Mosiah 2:41; 3:19; 5:2.
8. Se 2 Nephi 25:8, 21–22; Mormon 7:1; 8:35.
9. Se 2 Nephi 25:7; 31:2–3.
10. Se 2 Nephi 2:25; Alma 40.
11. Se Jesaja 29:4, 11–18; Esekiel 37:16–21; 2 Korinterbrev 13:1; 1 Nephi 13:38–42; 2 Nephi 3:12; 25:26.
12. Se Alma 32:26–43.
13. Se Moroni 10:3–5.

14. Se innledningen til Mormons bok.
15. David A. Bednar, “Omvendt til Herren”, *Liahona*, Nov. 2012, 109.
16. Jakobs brev 1:22.
17. Se 2 Nephi 31; 3 Nephi 11:31–40; 27:13–22.
18. Se 1 Nephi 3:7; Moroni 7:33.
19. Se Mosiah 4:3.
20. Se Matteus 18:21–35; Markus 11:25–26; Lukas 6:37; 3 Nephi 13:14–15; Lære og pakter 64:10; 82:1.
21. Se Mosiah 26:30; Moroni 6:8.
22. Se 2 Nephi 31:17–18.
23. Se 1 Nephi 10:19; 2 Nephi 33:1; 3 Nephi 11:32; 28:11; Moroni 6:4.
24. Se 2 Nephi 31:20.
25. Se 1 Nephi 15:24.
26. 2 Nephi 32:5; uthevelse tilføyd.
27. 2 Nephi 32:3; uthevelse tilføyd.
28. Moroni 10:4.
29. Russell M. Nelson, “Mormons bok: Hvordan ville livet ditt ha vært uten den?” *Liahona*, nov. 2017, 62–63.
30. Profeten Joseph Smith sa om Mormons bok: “Et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok” (innledningen til Mormons bok).
31. Se Jakobs bok 6:7; Alma 32:26–43.
32. Alma 19:33.
33. Se 2 Korinterbrev 5:17; Mosiah 3:19; 5:2; Alma 5:14, 19.

Av eldste Gary E. Stevenson
i De tolv apostlers quorum

En god grunnvoll for fremtiden

*Måtte vi i årene fremover la forbedringene på
Salt Lake tempel bevege og inspirere oss.*

Salt Lake tempels historie

La oss reise tilbake til en varm ettermiddag 24. juli 1847 rundt kl. 14.00. Etter en slitsom 111 dager lang reise med 148 medlemmer av Kirken som var den første gruppen som dro vestover, kom Brigham Young, som da var president for De tolv apostlers

quorum, syk og svak av flekkfeber, til Saltsjødalen.

To dager senere, mens han kom seg etter sykdommen, ledet Brigham Young flere medlemmer av De tolv apostlers quorum og andre på en oppdagelsesferd. William Clayton skrev: "Ca. 1,2 km nord for leiren

kom vi til et vakkert platå, jevnt og pent skrånende mot vest."¹

Mens Brigham Young undersøkte stedet sammen med gruppen, stoppet han plutselig, stakk spaserstokken i bakken og utbrøt: "Her skal vår Guds tempel stå." En av hans ledsagere var eldste Wilford Woodruff, som sa at denne uttalelsen "gikk gjennom [ham] som et lyn", og han stakk en gren ned i bakken for å markere stedet president Youngs spaserstokk hadde stukket ut. 162 mål ble utvalgt til tempelet, og det ble bestemt at byen skulle legges ut "helt kvadratisk nord og syd, øst og vest", med tempelet som midtpunkt.²

På generalkonferansen i april 1851 stemte Kirkens medlemmer enstemmig til støtte for et forslag om å bygge et tempel "til Herrens navn".³ To år senere, 14. februar 1853, ble tomten innviet av Heber C. Kimball i en offentlig seremoni med flere tusen hellige tilstede, og første spadestikk ble tatt for Salt Lake tempels grunnmur. Noen måneder senere, 6. april, ble tempelets massive hjørnesteiner lagt ned og innviet med omfattende seremonier med fanebærere og korps og en prosesjon ledet av Kirkens ledere fra det gamle tabernakelet til tempeltomten, hvor taler og bønner ble holdt ved hver av de fire stenene.⁴

Under spadestikkseremonien fortalte president Young at han hadde sett et syn da han første gang satte foten på bakken mens de undersøkte dalbunnen, og sa: "Jeg visste [da] like godt som jeg nå vet at dette var grunnen hvor det skulle reises et tempel – jeg så det for meg."⁵

Ti år senere ga Brigham Young følgende profetiske innsikt på generalkonferansen i oktober 1863: "Jeg ønsker å se [tempelet] bygget på en slik måte at det står gjennom

tusenårsriket. Dette er ikke det eneste tempelet vi skal bygge. Hundrevis av dem vil bli bygget og innviet til Herren. Dette tempelet vil bli kjent som det første tempelet som de siste dagens hellige bygget i fjellene ... Jeg ønsker at dette tempelet ... skal stå som et stolt monument over Guds helliges tro, utholdenhet og flid i fjellene.”⁶

Når jeg gjennomgår denne korte historien, er jeg dypt imponert over Brigham Youngs seerevner – for det første at han sørget for at Salt Lake tempel, i den grad det var mulig og ved hjelp av byggemetoder som var tilgjengelige på den tiden og på det stedet, skulle bygges på en slik måte at det kunne bestå gjennom hele tusenårsriket, og for det annet at han profeterte om fremtidige templer over hele verden, *ja, i hundrevis*.

Renoveringen av Salt Lake tempel

I likhet med Brigham Young fører dagens profet tilsyn med Salt Lake tempel og alle andre med stor omsorg. I årenes løp har Det første presidentskap fra tid til annen rådet Det presiderende biskopsråd til å påse at Salt Lake tempels grunnmur er solid. Da jeg virket i Det presiderende

“Her skal vår Guds tempel stå,” erklærte president Brigham Young.

Renoveringen av Salt Lake tempel vil bidra til å oppfylle Brigham Youngs ønske om at tempelet kan stå gjennom tusenårsriket.

biskopsråd, gjennomgikk vi på Det første presidentskaps anmodning hele Salt Lake tempel, herunder en evaluering av de nyeste fremskrittene innen seismisk design og byggeteknikk.

Her er deler av gjennomgangen som ble gitt Det første presidentskap den gangen: “Ved utformingen og byggingen av Salt Lake tempel ble de beste ingeniørarbeider, faglært arbeidskraft, byggematerialer, inventar og andre tilgjengelige ressurser brukt. Siden innvielsen i 1893 har tempelet stått urokkelig og vært et fyrtårn for tro [og] håp og et lys for folket. Det er lagt stor vekt på å drive, rengjøre og holde tempelet i god stand. Den utvendige granitten

og de innvendige gulvbjelkene og støttebjelkene er i god stand. Nylige undersøkelser bekrefter at stedet Brigham Young valgte for tempelet, har svært god jord og utmerkede kompakteringsegenskaper.”⁷

Gjennomgangen konkluderte med at det var behov for normale reparasjoner og forbedringer for å fornye og oppdatere tempelet, herunder utvendige terrasser og overflater, utdaterte forsyningsanlegg og dåpsområder. Det ble imidlertid også anbefalt å vurdere en separat, mer omfattende seismisk oppgradering fra tempelets grunnmur og oppover.

Tempelets grunnmur

Som dere kanskje husker, var president Brigham Young selv svært involvert i byggingen av den opprinnelige tempelgrunnmuren, som har tjent tempelet godt siden den ble fullført for 127 år siden. Den nylig foreslåtte seismiske oppgraderingspakken for tempelet ville bruke fundamentisolasjonsteknologi, noe man ikke engang kunne forestilt seg da det ble bygget. Dette anses som den nyeste, mest moderne ingeniørkunsten for jordskjelvbeskyttelse.

Denne teknologien, som nylig er utviklet, begynner ved selve tempelets

Det første spadesticket for Salt Lake tempel ble tatt i 1853.

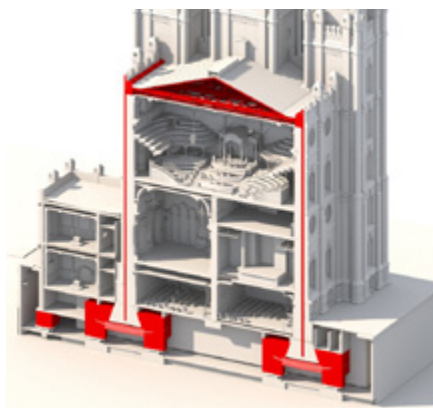

grunnvoll og gir et solidt forsvar mot skader forårsaket av jordskjelv. Kort sagt styrker den tempelet strukturelt for å stå urokkelig, selv om jorden og omgivelsene rundt det opplever voldsomme rystelser.

Tempelrenoveringen som skulle bruke denne teknologien, ble bekjentgjort av Det første presidentskap i fjor. Under ledelse av Det presiderende biskopsråd begynte byggingen for noen måneder siden, i januar 2020. Den anslås å være fullført om rundt fire år.

Sikre din personlige grunnvoll

Når jeg tenker på de neste fire årene av livet til dette vakre, edle,

Den foreslåtte seismiske oppgraderingen av Salt Lake tempel regnes som den mest moderne teknikk for beskyttelse mot jordskjelv.

oppføyede og ærefryktinngytende Salt Lake tempel, ser jeg det mer som en tid med *fornyelse* enn en tid med stengning! På lignende måte kan vi spørre oss selv: “Hvordan kan denne omfattende fornyelsen av Salt Lake tempel inspirere oss til å gjennomgå vår egen åndelige *fornyelse, gjenoppbygging, gjenfødelse, revitalisering eller restaurering?*”

Et selvbeskuende blikk kan avsløre at også vi og vår familie kan ha nytte av å utføre nødvendig vedlikeholds- og renoveringsarbeid, om ikke en seismisk oppgradering! Vi kan starte en slik prosess med å spørre:

“Hvordan ser min grunnvoll ut?”

“Hva består de tykkveggede, stabile, sterke hjørnesteinene av som er en del av min personlige grunnvoll, som mitt vitnesbyrd hviler på?”

“Hva er de grunnleggende elementene i min åndelige og følelsesmessige karakter som vil gjøre det mulig for meg og min familie å være standhaftige og urokkelige og motstå de voldsomme jordskjelvene som med sikkerhet vil komme i vårt liv?”

Disse hendelsene, som ligner på et jordskjelv, er ofte vanskelige å forutsi og har forskjellige intensitetsnivåer – som å kjempe med spørsmål eller tvil, lidelse eller motgang, eller å jobbe

seg gjennom negative reaksjoner på Kirkens ledere, medlemmer, læresetninger eller retningslinjer. Det beste forsvar mot disse ligger i vår åndelige grunnvoll.

Hva kan åndelige hjørnesteiner i vårt personlige liv og familieliv være? Det kan være enkle, klare og dyrebare prinsipper for etterlevelse av evangeliet – familiebønn, skriftstudium, herunder Mormons bok, tempelbesøk og læring av evangeliet ved hjelp av *Kom, følg med meg* og hjemmeaften. Andre nyttige ressurser for å styrke din åndelige grunnvoll kan være trosartiklene, familieerklæringen og “Den levende Kristus”.

For meg er prinsippene i spørsmålene som drøftes som en del av å motta en tempelanbefaling, et sterkt grunnlag for en åndelig grunnvoll – spesielt de fire første spørsmålene. Jeg ser på dem som åndelige hjørnesteiner.

Vi er naturligvis kjent med disse spørsmålene, ettersom president Russell M. Nelson leste dem opp for oss ett for ett på forrige generalkonferanse.

1. Tror du på, og har du et vitnesbyrd om, Gud den evige Fader, hans Sønn Jesus Kristus og Den hellige ånd?

2. Har du et vitnesbyrd om Jesu Kristi forsoning og om hans rolle som din Frelser og Forløser?
3. Har du et vitnesbyrd om gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium?
4. Oppholder du presidenten for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige som profeten, seeren og åpenbareren, og som den eneste person på jorden som er bemyndiget til å utøve alle prestedømmets nøkler?⁸

Kan du se hvordan du kan betrakte disse spørsmålene som verdifulle elementer i din personlige grunnvoll for å hjelpe deg å bygge den opp og forsterke den? Paulus underviste Efeserne om en kirke som var “bygd opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv. I ham blir hele bygningen føyd sammen og vokser til et hellig tempel i Herren”.⁹

En av de største gledene i mitt liv er å bli kjent med og inspirert av medlemmer av Kirken over hele verden som er levende eksempler på tro på Jesus Kristus og hans evangelium. De har sterke personlige grunnvoller som gjør det mulig for dem å motstå seismiske hendelser med stabil forståelse, til tross for deres hjertesorg og smerte.

For å vise dette på et mer personlig plan, jeg talte nylig i begravelsen til en vakker, livfull ung hustru og mor (også en venn av vår familie). Hun var en ambisiøs fotballspiller i førstedivisjon da hun møtte og giftet seg med sin mann som studerte til tannlege. De ble velsignet med en vakker og veslevoksen datter. Hun kjempet tappert mot forskjellige former for kreft i seks krevende år. Til tross for den alltid tilstedeværende følelsesmessige og fysiske lidelsen hun opplevde, stolte hun på sin kjærlige himmelske Fader og ble ofte i stor grad sitert

av sine sosiale medietilhengere for sitt berømte ordtak: “Gud finnes i detaljene.”

I et av sine innlegg på sosiale medier skrev hun at noen hadde spurt henne: “Hvordan kan du fortsatt ha tro med all den hjertesorgen som omgir deg?” Hun svarte bestemt med følgende ord: “Fordi tro er det som hjelper meg gjennom disse mørke tidene. Å ha tro betyr ikke at det ikke vil skje noe galt. Når jeg har tro, kan jeg tro at det vil bli lyst igjen. Og det lyset vil bli enda sterkere fordi jeg har gått gjennom mørket. Selv om jeg har opplevd mye mørke i årenes løp, har jeg opplevd mye mer lys. Jeg har sett mirakler. Jeg har følt engler. Jeg har visst at min himmelske Fader bar meg. Jeg ville ikke ha opplevd noe av dette hvis livet hadde vært lett. Dette livets fremtid er kanskje ukjent, men min tro er det ikke. Hvis jeg velger å ikke ha tro, velger jeg bare å vandre i mørket. For uten tro er mørket alt som er igjen.”¹⁰

Hennes urokkelige vitnesbyrd om tro på Herren Jesus Kristus – hennes ord og handlinger – var til inspirasjon for andre. Selv om kroppen hennes var *svak*, løftet hun andre så de ble *sterkere*.

Jeg tenker på utallige andre medlemmer av Kirken, krigere som denne søsteren, som vandrer hver dag i tro og gjør sitt beste for å være sanne og uforferdede disipler av vår Frelser Jesus Kristus. De lærer om Kristus. De forkynder om Kristus. De gjør sitt beste for å etterligne ham. Enten livets dager er på *stø* eller *ustabil grunn*, er deres åndelige grunnvoll sterk og urokkelig.

Dette er de hengivne sjeler som forstår den dype betydningen av teksten “så sikker en grunnvoll for hver den som tror” og “til dem som med

Jesu i dåpen gjør pakt”.¹¹ Jeg er umåtelig takknemlig for å vandre blant dem som har forberedt en åndelig grunnvoll som er verdig tittelen *hellig*, og som er sterke og trygge nok til å utholde mange stormer.

Jeg tror ikke vi kan overdrive viktigheten av slik en sikker grunnvoll i vårt eget liv. Selv i tidlig alder blir våre Primær-barn undervist når de synger om denne sannheten:

*Den kloke mann bygget huset sitt
på fjell,
og med ett falt regnet ned ...
Det pøsregnet ned og flommet overalt.
Likevel sto huset fast.*¹²

Skriftene underbygger denne grunnleggende læren. Frelseren underviste folket i Amerika:

“Og velsignet er dere hvis dere alltid gjør disse ting, for da er dere *bygget på min klippe*.

Men den blant dere som gjør mer eller mindre enn dette, er *ikke bygget på min klippe*, men er bygget på sandgrunn. Og når regnet skyller ned, flommen kommer og vindene blåser og slår imot dem, skal de falle.”¹³

Det er Kirkens ledes oppriktige håp at den betydelige renoveringen av Salt Lake tempel vil bidra til å oppfylle Brigham Youngs ønske om å se “[tempelet] bygget på en slik måte at det kan stå gjennom tusenårsriket”. Måtte vi i årene fremover la disse forbedringene

Møtet lørdag kveld | 4 April 2020

Av eldste Gerrit W. Gong
i De tolv apostlers quorum

på Salt Lake tempel bevege og inspirere oss, som enkeltpersoner og familier, slik at også vi – metaforisk sett – vil bli “bygget på en slik måte at [vi] kan stå gjennom tusenårsriket”.

Det vil vi gjøre når vi oppfyller apostelen Paulus’ formaning om å legge “en god grunnvoll for fremtiden, for at [vi] kan gripe det sanne liv”.¹⁴ Det er min inderlige bønn at vår åndelige grunnvoll må være sikker og standhaftig, at vårt vitnesbyrd om Jesu Kristi forsoning og om hans rolle som vår Frelser og Forløser vil bli vår egen hovedhjørnestein, som jeg vitner om i hans navn, ja, Jesus Kristus. Amen. ■

NOTER

1. William Claytons dagbok, 26. juli 1847, Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City.
2. Se “At the Tabernacle, Presidents Woodruff and Smith Address the Saints Yesterday Afternoon”, *Deseret Evening News*, 30. aug. 1897, 5; “Pioneers’ Day”, *Deseret Evening News*, 26. juli 1880, 2; Wilford Woodruffs dagbok, 28. juli 1847, Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City.
3. “Minutes of the General Conference of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, held at Great Salt Lake City, State of Deseret, April 6, 1851”, *Deseret News*, 19. april 1851, 241.
4. Se “The Temple”, *Deseret News*, 19. feb. 1853, 130; “Minutes of the General Conference”, *Deseret News*, 16. april 1853, 146; “Minutes of the General Conference”, *Deseret News*, 30. april 1853, 150.
5. “Address by President Brigham Young”, *Millennial Star*, 22. april 1854, 241.
6. “Remarks by President Brigham Young”, *Deseret News*, 14. okt. 1863, 97.
7. Det presiderende biskopsråds presentasjon om Salt Lake tempel for Det første presidentskap, okt. 2015.
8. Se Russell M. Nelson, “Avslutningsord”, *Liahona*, nov. 2019, 121.
9. Efeserne 2:20–21.
10. Innlegg på sosiale medier av Kim Olsen White.
11. “Så sikker en grunnvoll”, *Salmer*, nr. 42.
12. “En klok mann og en dum mann”, *Barnas sangbok*, 132; uthevelse i originalen ble fjernet i dette tilfellet.
13. 3 Nephi 18:12–13; uthevelse tilføyd.
14. 1 Timoteus 6:19; uthevelse tilføyd.

Hosianna og halleluja – den levende Jesus Kristus – gjenopprettelsens og påskens midtpunkt

I denne tiden med hosianna og halleluja, syng halleluja – for han skal regjere evindeligg og alltid!

Kjære brødre og søstre: Med hosianna og halleluja feirer vi den levende Jesus Kristus i denne tiden med fortsatt gjenopprettelse og påske. Med fullkommen kjærlighet forsikrer vår Frelser oss: “Dere skal ha fred i meg. I verden har dere trengsel. Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden.”¹

For noen år siden, da søster Gong og jeg møtte en skjønn familie, fant deres lille datter Ivy sjenert frem fiolinkofferten sin. Hun løftet ut fiolinbuen, strammet til og tok harpiks på den. Så la hun buen tilbake i kofferten, neiet og satte seg ned. Som nybegynner hadde hun nettopp delt alt hun kunne om fiolinen. Nå, mange år senere, spiller Ivy nydeligg på fiolinen.

I denne jordiske perioden er vi alle litt som Ivy

og fiolinen hennes. Vi begynner på begynnelsen. Med øvelse og utholdenhet vokser og forbedrer vi oss. Med tiden hjelper handlefrihet og jordiske erfaringer oss å bli mer lik vår Frelser når vi arbeider sammen med ham i hans olivenhage² og følger hans paktssti.

Jubileer, herunder dette 200-årsjubileet, fremhever gjenopprettelsens mønstre.³ Når vi feirer Jesu Kristi evangeliums vedvarende gjengivelse, forbereder vi oss også

Oslo, Norway

til påsken. I begge gleder vi oss over Jesu Kristi gjenkomst. Han lever – ikke bare da, men nå, ikke bare for noen, men for alle. Han kom og kommer for å helbrede de sønderknuste hjerter, befri dem som er fanget, gi de blinde synet tilbake og sette de undertrykte fri.⁴ Det er hver enkelt av oss. Hans forløsende løfter gjelder, uansett fortid, nåtid eller bekymringer for fremtiden.

I morgen er det palmesøndag. Tradisjonelt er palmer et hellig symbol for å uttrykke glede over vår Herre, som ved *Kristi seierrike inntog i Jerusalem*, hvor mange “tok ... palmegrener og gikk ut for å møte ham”.⁵ (Du er kanskje interessert i å vite at originalen av dette Harry Anderson-maleriet henger på president Russell M. Nelsons kontor like bak skrivebordet hans.) I Johannes’ åpenbaring gjør de som priser Gud og Lammet det, “kledd i lange hvite kjortler, og med palmegrener i sine hender”.⁶ Sammen med “rettferdighetens kapper” og “herlighetens kroner” er palmer tatt med i innvielsesbønnen for Kirtland tempel.⁷

Betydningen av palmesøndag er naturligvis større enn folkemengder som hilser Jesus med palmer. På palmesøndag kom Jesus inn i Jerusalem på måter de trofaste gjenkjente som en oppfyllelse av profeti. Slik Sakarja⁸ og salmisten profetisk forutsa, kom vår Herre inn i Jerusalem ridende på en eselfole mens folkemengder som visste det, ropte: “Hosianna i det høyeste.”⁹ Hosianna betyr “frels oss”.¹⁰ Nå, som da, fryder vi oss og sier: “Velsignet være han som kommer i Herrens navn!”¹¹

En uke etter palmesøndag er det første påskedag. President Russell M. Nelson underviser at Jesus Kristus “kom for å betale en gjeld han ikke

CHRIST'S TRIUMPHAL ENTRY INTO JERUSALEM (KRISTI SEIERRIKE INNTOG I JERUSALEM), AV HARRY ANDERSON

skyldte, fordi vi hadde en gjeld vi ikke kunne betale”.¹² På grunn av Kristi forsoning kan virkelig alle Guds barn “bli frelst ... ved å adlyde evangeliets lover og ordinanser”.¹³ I påsken synger vi halleluja. Halleluja betyr “lovpris Herren Jehova”.¹⁴ Hallelujakoret i Händels *Messias* er en avholdt påskeerklæring om at han er “kongers konge og herrers herre”.¹⁵

De hellige begivenhetene mellom palmesøndag og første påskedag er historien om hosianna og halleluja. Hosianna er vår bønn om at Gud må frelse. Halleluja uttrykker lovprisning til Herren for håpet om frelse og opphøyelse. I hosianna og halleluja anerkjenner vi den levende Jesus Kristus som det sentrale i påsken og gjenopprettelsen i de siste dager.

Gjenopprettelsen i de siste dager begynner med teofani – at Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus i bokstavelig forstand viser seg for den unge profeten Joseph Smith. Profeten

Joseph sa: “Dersom dere kunne stirre inn i himmelen i fem minutter, ville dere vite mer enn om dere leste alt som er blitt skrevet om dette emnet.”¹⁶ Fordi himmelen igjen er åpen, kjenner og “tror [vi] på Gud den evige Fader og på hans Sønn Jesus Kristus og på Den Hellige Ånd”¹⁷ – Guddommen.

Første påskedag, 3. april 1836, i gjenopprettelsens tidlige tid, viste den levende Jesus Kristus seg etter at Kirtland tempel var innviet. De som så ham der, vitnet om ham med utfyllende kontraster av ild og vann: “Hans øyne var som *ildshue*, håret på hans hode var hvitt som *nyfallen sne*, hans åsyn skinte *klarere enn solen*, og hans stemme var som lyden av *mektige fossefall*, ja, endog Jehovas røst.”¹⁸

Ved denne anledningen erklærte vår Frelser: “Jeg er den første og den siste, jeg er han som lever, jeg er han som ble slått ihjel, jeg er deres talsmann hos Faderen.”¹⁹ Igjen utfyllende kontraster – første og siste, levende

West Jordan, Utah, USA

og slått ihjel. Han er Alfa og Omega, begynnelsen og enden,²⁰ vår tros opphavsmann og fullender.²¹

Etter at Jesus Kristus hadde vist seg, kom også Moses, Elias og Elijah. Etter guddommelig veiledning gjenga disse store profetene fra fordums tid prestedømmets nøkler og myndighet. Slik ble “nøklerne til denne evangelieutdeling overgitt”²² til hans gjenopprettede kirke for å velsigne alle Guds barn.

Elijahs komme til Kirtland tempel oppfylte også Malakias’ profeti i Det gamle testamente om at Elijah skulle komme tilbake “før Herrens dag kommer, den store og forferdelige”.²³ Da han gjorde det, sammenfalt Elijahs besøk, selv om det ikke var tilfeldig, med den jødiske påsken, hvis tradisjon ærbødig ser frem til Elijahs tilbakekomst.

Mange troende jødiske familier dekker på til Elijah ved påskebordet. Mange fyller en kopp til randen for å invitere ham og ta imot ham. Og under den tradisjonelle påskefeiringen sender noen et barn til døren, som noen ganger står på gløtt, for å se om Elijah er utenfor og venter på å bli invitert inn.²⁴

Som oppfyllelse av profetien og som en del av den lovede gjenopprettelsen av alle ting,²⁵ kom Elijah som lovet til påsken og påskehøytiden. Han kom med beseglingsmyndigheten for å forene familier på jorden og i himmelen. Slik Moroni underviste

profeten Joseph, skulle Elijah “plante i barnas hjerter de løfter som ble gitt til fedrene, og barnas hjerter skal vendes til deres fedre. Var det ikke så,” fortsatte Moroni, “ville hele jorden bli lagt øde ved [Herrens] komme”.²⁶ Elijahs ånd, en tilkjennegivelse av Den hellige ånd, trekker oss til våre generasjoner – før, nå og i fremtiden – i våre slektshistorier, våre historier og vår tempeltjeneste.

La oss også kort huske hva påskehøytiden betyr. Påskehøytiden er til minne om Israels barns befrielse fra 400 år med trelldom. Andre Mosebok forteller at denne befrielsen kom etter landeplager med frosker, lus, fluer, dødt kveg, byller, blemmer, hagl og ild, gresshopper og tykt mørke. Den siste landeplagen truet med at de førstefødte i landet skulle dø, men ikke i Israels hus – hvis disse husstandene smurte blod fra et lytefritt, førstefødt lam på dørkarmen.²⁷

Dødsengelen gikk forbi husene som var merket med lammets symboliske blod.²⁸ Dette symboliserer at Jesus Kristus til slutt overvinner døden. Guds Lams sonende blod gir virkelig vår gode hyrde kraft til å samle sitt folk på alle steder og under alle omstendigheter til sin hjord på begge sider av sløret.

Det er betydningsfullt at Mormons bok beskriver “Kristi kraft og oppstandelse”²⁹ – det sentrale i påsken – i lys av to gjenopprettelser.

For det første omfatter oppstandelsen fysisk gjenopprettelse av vår “rette og fullkomne skikkelse”, “hvert lem og ledd”, “ikke et eneste hår på hodet skal gå tapt”.³⁰ Dette løftet gir håp til dem som har mistet lemmer, dem som har mistet evnen til å se, høre eller gå, eller dem som tilsynelatende har tapt for nådeløs sykdom, psykiske lidelser eller andre svekkede evner. Han finner oss. Han helbreder oss.

Et annet løfte i påsken og Herrens forsoning er at i åndelig forstand skal “alle ting ... føres tilbake til sin rette orden”.³¹ Denne åndelige gjenopprettelsen gjenspeiler våre gjerninger og ønsker. Som brød på vannet³² gjenopprettetes “det som er godt”, “rettskaffent”, “rettferdig” og “barmhjertig”.³³ Ikke rart profeten Alma bruker ordet *gjenopprette* 22 ganger³⁴ når han oppfordrer oss: “Vær redelig, døm rettferdig og gjør godt bestandig.”³⁵

Fordi “Gud selv [soner] for verdens synder”,³⁶ kan Herrens forsoning gjøre helt ikke bare det som var, men også det som kan bli. Fordi han kjenner våre smerter, lidelser, sykdommer og fristelser av alle slag,³⁷ kan han i barmhjertighet hjelpe oss i forhold til våre skrøpeligheter.³⁸ Fordi Gud er “en fullkommen og rettferdig Gud og også en barmhjertig Gud”, kan barmhjertighetens plan “tilfredsstillende rettferdighetens krav”.³⁹ Vi omvender oss og gjør alt vi kan. Han omfavner oss for evig “i [sine] kjærlighets armer”.⁴⁰

I dag feirer vi gjenopprettelsen og oppstandelsen. Sammen med dere fryder jeg meg over den vedvarende gjengivelsen av fylde av Jesu Kristi evangelium. Slik det begynte for 200 år siden denne våren, fortsetter lys og åpenbaring å komme frem gjennom Herrens levende profet og hans kirke som bærer hans navn – Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige – og

gjennom personlig åpenbaring og inspirasjon ved Den hellige ånds himmelske gave.

Sammen med dere vitner jeg i disse påsketider om Gud, vår evige Fader og hans elskede Sønn, den levende Jesus Kristus. Dødelige menn ble brutalt korsfestet for senere å oppstå. Men bare den levende Jesus Kristus i sin fullkomne oppstandne form bærer fremdeles merkene av korsfestelsen i sine hender, føtter og side. Bare han kan si: "I begge mine hender har jeg gravert deg."⁴¹ Bare han kan si: "Jeg er han som ble løftet opp. Jeg er Jesus som ble korsfestet. Jeg er Guds Sønn."⁴²

I likhet med lille Ivy og fiolinen hennes, er vi på noen måter fremdeles på begynnerstadiet. I sannhet: "Det som intet øye har sett og intet øre hørt, og det som ikke oppkom i noe menneskes hjerte, det har Gud beredt for dem som elsker ham."⁴³ I disse tider kan vi lære mye om Guds godhet og vårt guddommelige potensial for at Guds kjærlighet skal vokse i oss når vi søker ham og strekker oss ut til hverandre. På nye måter og nye steder kan vi gjøre og bli, linje på linje, vennlighet på vennlighet, enkeltvis og sammen.

Kjære brødre og søstre overalt, når vi møtes og lærer sammen, fyller deres tro og godhet meg med evangeliets begeistring og takknemlighet. Deres vitnesbyrd og deres reise i evangeliet beriker mitt vitnesbyrd og min reise i evangeliet. Deres bekymringer og gleder, deres kjærlighet til Guds husfolk og samfunn av hellige og deres levende forståelse av gjengitt sannhet og lys øker min fylde av gjengitt evangelium, med den levende Jesus Kristus i sentrum. Sammen setter vi vår lit til ordene: "I storm og stille, Herre, bli hos meg!"⁴⁴ Vi vet

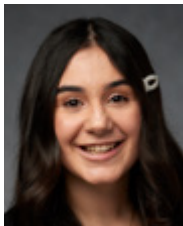
alle, midt i våre byrder og bekymringer, at vi kan telle våre mange velsignelser.⁴⁵ I de daglige detaljene og små og enkle tingene kan vi se store ting skjue i vårt liv.⁴⁶

"Og det skal skje at de rettferdige skal samles ut fra alle nasjoner og skal komme til Sion mens de synger evige gledessanger."⁴⁷ I denne tiden med hosianna og halleluja, syng halleluja – for han skal regjere evindeligg og alltid! Rop hosianna til Gud og Lammet! I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Johannes 16:33.
2. Se Jakobs bok 5.
3. Slik det er profetert i Skriftene, viser menneskehetens historie perioder eller sykluser med åndelig forfall som vi kaller apostasi eller frafall, og perioder med fornyet lys som vi kaller åndelig gjenopprettelse. Se for eksempel 2 Tessalonikerbrev 2:3.
4. Se Lukas 4:18.
5. Johannes 12:12–13; se også Matteus 21:8–9; Markus 11:8–10.
6. Johannes' åpenbaring 7:9.
7. Se Lære og pakter 109:76.
8. Se Sakarja 9:9.
9. Matteus 21:9.
10. Se Veiledning til Skriftene, "Hosianna". Fra gammeltestamentlig tid ledsaget vifting med palmegrener messing av ordene: "Å Herre, frels!" Salmene 118:25 er det fullstendige uttrykket for den tradisjonelle kiastiske Messias-bønnen: "Å Herre, frels! Å Herre, la det lykkes!"
11. Salmene 118:26; se også 3 Nephi 11:17.
12. Russell M. Nelson, i *Handel's Messiah: Debtor's Prison* (video), ChurchofJesusChrist.org/media-library.
13. 3. trosartikkel.
14. Se Bible Dictionary, "Hallelujah".
15. Georg Friedrich Händel, *Messias*,

- red. T. Tertius Noble (1912), viii; se også Johannes' åpenbaring 17:14.
16. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 413.
 17. 1. trosartikkel.
 18. Lære og pakter 110:3; uthevelse tilføyd.
 19. Lære og pakter 110:4.
 20. Se Johannes' åpenbaring 1:8; 3 Nephi 9:18; Lære og pakter 19:1; 38:1; 45:7.
 21. Se Hebreerne 12:2; Moroni 6:4.
 22. Lære og pakter 110:16.
 23. Malakias 4:5.
 24. Se Stephen D. Ricks, "The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover", *BYU Studies*, årg. 23, nr. 4 (1986), 483–86, byustudies.byu.edu.
 25. Se Lære og pakter 86:10; se også Apostlenes gjerninger 3:19–21.
 26. Joseph Smith – Historie 1:39. I de senere år har mange ansett eiendomspronomenet "deres" som betydningsfullt.
 27. Se 2 Mosebok 7–12.
 28. Se 2 Mosebok 12:23.
 29. Alma 41:2.
 30. Alma 40:23.
 31. Alma 41:4.
 32. Se Predikantens bok 11:1.
 33. Alma 41:13.
 34. Ordene *gjenopprette*, *gjenopprettet*, *gjenopprettelse* eller andre varianter forekommer 22 ganger i Alma 40:22–24 og i Alma 41, med vekt på både fysisk og åndelig gjenopprettelse.
 35. Alma 41:14.
 36. Alma 42:15.
 37. Alma 7:11.
 38. Se Alma 7:12.
 39. Alma 42:15.
 40. 2 Nephi 1:15.
 41. Jesaja 49:16; 1 Nephi 21:16.
 42. Lære og pakter 45:52.
 43. 1 Korinterbrev 2:9.
 44. "O, bli hos meg! Nå er det aftentid" *Salmer*; nr. 52.
 45. Se "Kastes du på bølgen om i livet her", *Salmer*; nr. 136.
 46. Se Alma 37:6.
 47. Lære og pakter 45:71.

Av Laudy Ruth Kaouk Alvarez
Medlem av Slate Canyon 14. menighet (spansk),
Provo Utah stav

Hvordan prestedømmet velsigner ungdom

*Gjennom prestedømmet kan vi bli oppløftet.
Prestedømmet bringer lys inn i vår verden.*

Jeg er takknemlig for å være her. Da jeg fant ut at jeg ville få anledning til å tale til dere i dag, følte jeg meg veldig begeistret men samtidig svært ydmyk. Jeg har brukt mye tid på å tenke på hva jeg kunne dele, og jeg håper Ånden taler til dere direkte gjennom mitt budskap.

I Mormons bok gir Lehi en velsignelse til hver av sine sønner før han går bort, som hjelper dem å forstå deres sterke sider og evige potensial. Jeg er det yngste av åtte barn, og det siste året har jeg for første gang vært det eneste barnet som bor hjemme. Å ikke ha mine søsken i nærheten og ikke alltid ha noen å snakke med, har vært vanskelig for meg. Det har vært kvelder da jeg har følt meg veldig ensom. Jeg er takknemlig for mine foreldre, som har gjort sitt beste for å hjelpe meg. Et eksempel på dette er da min far tilbød seg å gi meg en prestedømsvelsignelse til trøst i en spesielt utfordrende tid. Etter velsignelsen endret ikke ting seg med en gang, men jeg var i stand til å føle fred og kjærlighet fra min himmelske Fader og fra min far. Jeg føler meg velsignet ved å ha en verdig far som kan gi prestedømsvelsignelser når jeg trenger dem, og som hjelper meg

å forstå mine sterke sider og evige potensial, akkurat slik Lehi gjorde da han velsignet sine barn.

Uansett omstendigheter, kan du alltid ha tilgang til prestedømsvelsignelser. Gjennom familiemedlemmer, venner, omsorgsbrødre, prestedømsledere og en himmelsk Fader som aldri vil svikte deg, kan du motta prestedømmets velsignelser. Eldste Neil L. Andersen sa: "Prestedømmets velsignelser er uendelig mye større enn den som blir bedt om å overbringe gaven ... Når vi er verdige, beriker prestedømmets ordinanser vårt liv."¹

Nøl ikke med å be om en velsignelse når du trenger ekstra veiledning.

Det er i våre vanskeligste øyeblikk at vi trenger Ånden til å hjelpe oss aller mest. Ingen er fullkommen, og vi opplever alle vanskeligheter. Noen av oss kan lide av angst, depresjon, avhengighet eller følelser av at vi ikke er god nok. Prestedømsvelsignelser kan hjelpe oss å overvinne disse utfordringene og motta fred på vår vei inn i fremtiden. Jeg håper at vi arbeider med flid for å være verdige til å motta disse velsignelsene.

En annen måte prestedømmet velsigner oss på er gjennom patriarkalske velsignelser. Jeg har lært å vende meg til min patriarkalske velsignelse når jeg er trist eller ensom. Velsignelsen min hjelper meg å se mitt potensial og den konkrete planen Gud har for meg. Den trøster meg og hjelper meg å se forbi mitt jordiske perspektiv. Den påminner meg om mine gaver og om de velsignelser jeg vil motta dersom jeg lever verdig. Den hjelper meg også å huske og føle fred om at Gud vil sørge for svar og åpne dører for meg akkurat i riktig øyeblikk når jeg trenger det mest.

Patriarkalske velsignelser bidrar til å forberede oss til å komme tilbake og leve sammen med vår himmelske Fader: Jeg vet at patriarkalske

São Paulo, Brazil

velsignelser kommer fra Gud og kan hjelpe oss å vende våre svakheter til styrke. Dette er ikke budskap fra “spåmenn”. Disse velsignelsene forteller oss det vi trenger å høre. De er som en Liahona for hver enkelt av oss. Når vi setter Gud først og har tro på ham, vil han lede oss gjennom vår egen villmark.

Akkurat som Gud velsignet Joseph Smith med prestedømmet slik at evangeliets velsignelser kunne gjengis, kan vi motta evangeliets velsignelser i vårt liv gjennom prestedømmet. Hver uke er vi gitt privilegiet og muligheten til å ta del i nadverden. Gjennom denne prestedømsordinansen kan vi alltid ha Ånden med oss, noe som kan rense og foredle oss. Hvis du føler behov for å fjerne noe fra ditt liv, ta kontakt med en betrodd leder som kan hjelpe deg å komme på rett vei. Dine ledere kan hjelpe deg å få tilgang til all kraft i Jesu Kristi forsoning.

Takket være prestedømmet, kan vi også motta velsignelsene ved tempelets ordinanser. Helt siden jeg først kunne komme inn i tempelet, har jeg gjort det til et mål og en prioritet å delta regelmessig. Ved å ta meg tid til å gjøre de nødvendige ofre for å komme nærmere min himmelske Fader i hans hellige hus, har jeg blitt velsignet ved å motta åpenbaring og tilskyndelser som virkelig har hjulpet meg gjennom livet.

Gjennom prestedømmet kan vi bli oppløftet. Prestedømmet bringer lys inn i vår verden. Eldste Robert D. Hales sa: “Uten prestedømmets kraft, ‘ville hele jorden bli lagt fullstendig øde’ (se L&p 2:1–3). Det ville ikke være noe lys, ikke noe håp – bare mørke.”²

Guds heier på oss. Han ønsker at vi skal vende tilbake til ham. Han kjenner oss personlig. Han kjenner deg. Han elsker oss. Han er alltid oppmerksom

på oss og velsigner oss selv når vi føler at vi ikke fortjener det. Han vet hva vi trenger og når vi trenger det.

“Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det bli lukket opp for dere.

For hver den som ber, han får, den som leter, han finner, og den som banker på, skal det bli lukket opp for” (Matteus 7:7–8).

Hvis du ikke allerede har et vitnesbyrd om prestedømmet, oppfordrer

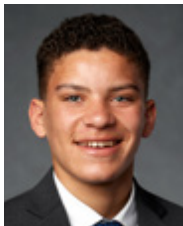
jeg deg til å be om selv å få vite om dets kraft og så lese i Skriftene for å høre Guds ord. Jeg vet at hvis vi gjør en innsats for å erfare kraften i Guds prestedømme i vårt liv, vil vi bli velsignet. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Neil L. Andersen, “Kraft i prestedømmet”, *Liahona*, nov. 2013, 92.
2. Robert D. Hales, “Prestedømmets velsignelser”, *Lys over Norge*, jan. 1996, 33.

UPON YOU MY FELLOW-SERVANTS! (TL, DERE, MINE MEDJE/ENEREL)
AV LINDA CURLEY CHRISTENSEN OG MICHAEL MALM

Av Enzo Serge Petelo
Medlem av Meadow Wood menighet,
Provo Utah Edgemont stav

Hvordan prestedømmet velsigner ungdom

Vi får anledning til å yte tjeneste som engler, til å forkynne evangeliet på alle jordens kontinenter og til å hjelpe sjeler å komme til Kristus.

Brødre og søstre, jeg er virkelig takknemlig for å kunne tale til dere på denne historiske kvelden om den hellige gave som prestedømmet er, og den vidunderlige kraft det har til å velsigne ungdom i denne evangelieutdelingen. Jeg ber om at Ånden vil hjelpe meg å undervise i sannheten, til tross for mine ufullkommenheter.

Det første presidentskap har påminnet bærere av Det aronske prestedømme om at “du lever i en tid med store muligheter og utfordringer – en tid da prestedømmet har blitt gjen-gitt. Du har myndighet til å forrette Det aronske prestedømmes ordinanser. Når du verdig og med bønnens hjelp utøver denne myndighet, vil du være til stor velsignelse for dem som omgir deg.”¹ Som Kirkens unge menn blir vi også påminnet om at vi er “Guds [elskede sønner], og han har et verk for [oss] å utføre”² og vi bistår i hans verk som er “å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv” (Moses 1:39).

Prestedømmet er myndigheten til å forrette ordinanser og pakter i Frelserens evangelium til dem som er verdige til å motta dem. Gjennom

disse prestedømsordinanser og hellige pakter kommer alle velsignelsene ved Frelserens forsoning som hjelper oss å oppnå vår guddommelige fremtid.

Joseph Smith var en ung mann som ble kalt av Gud til å gjengi Jesu Kristi evangelium. I denne hensikt ble prestedømmet gitt. Dette brukte han til å velsigne hele menneskeheten. I Lære og pakter 135 siteres mange av de velsignelser Joseph har gitt ungdommene i denne evangelieutdelingen. Vi leser: “Joseph Smith ... har gjort mer, bortsett fra Jesus selv, for

menneskenes frelse i denne verden enn noe annet menneske som noen-sinne har levet i den ... Han [har] frembragt Mormons bok ..., har sendt fyllden av det evige evangelium ... til jordens fire hjørner, har frembragt de åpenbaringer og bud som ... Lære og pakter, består av ..., samlet mange tusen av de siste dagers hellige ... og etterlatt seg en berømmelse og et navn som ikke kan utslettes” (Lære og pakter 135:3).

For effektivt å kunne yte tjeneste slik Joseph gjorde, må vi være verdige til å bruke Herrens prestedømskraft. Mens de oversatte Mormons bok, ønsket Joseph og Oliver Cowdery å bli døpt, men de manglet den riktige myndigheten. Den 15. mai 1829, knelte de i bønn og fikk besøk av Døperen Johannes som ga dem Det aronske prestedømmes myndighet og nøkler og sa: “Til dere, mine medtjenere, overdrar jeg i Messias’ navn Arons prestedømme, som har nøklene til englers betjening, omvendelsens evangelium og dåp ved nedsenkning til syndenes forlatelse” (Lære og pakter 13).

Vi får anledning til å yte tjeneste som engler, til å forkynne evangeliet på alle jordens kontinenter og til

Eagle Mountain, Utah, USA

å hjelpe sjeler å komme til Kristus. Denne tjenesten plasserer oss i felles arbeid med Døperen Johannes, Moroni, Joseph Smith, president Russell M. Nelson og andre flittige Herrens tjenere.

Vår tjeneste i og med hans presedømme bringer sammen dem som er opptatt av å følge og etterleve Herrens læresetninger med nøyaktighet, noe jeg selv vet kan være vanskelig når vi opplever utfordringer som ungdom. Men å forene seg med disse Herrens tjenere når det gjelder å utføre Hans verk, vil bidra til å styrke oss mot motstanderens fristelser og bedrag. Du kan være et fyrtårn for alle dem som er usikre på seg selv. Lyset i deg vil skinne så sterkt at alle du samhandler med, vil bli velsignet ved bare å være sammen med deg. Noen ganger kan det være vanskelig å gjenkjenne tilstedeværelsen av våre åndelige ledsagere, men jeg er takknemlig for å vite at jeg er medlem av et trofast prestedømsquorum, som jeg kan arbeide sammen med for å komme nærmere Kristus.

Sammen med våre venner og familie er Den hellige ånd en av våre mest lojale og pålitelige ledsagere. Men for å kunne invitere hans konstante nærvær, må vi stille oss selv i situasjoner og steder hvor han vil ønske å være tilstede. Dette kan begynne i vårt eget hjem, når vi arbeider for å gjøre det til et hellig sted ved å delta i daglig skriftstudium og familiebønn, og enda viktigere, når vi personlig studerer Skriftene og ber på egenhånd.

Tidligere i år fikk jeg en spennende, men ydmyk anledning til å hjelpe min lillesøster, Oceane, til å ha fremgang på paktens sti ved å ta imot oppfordringen om å bli døpt og oppfylle ett av de nødvendige kravene

for å komme inn i Det celestiale rike. Hun utsatte sin dåp én måned til jeg ble ordinert som prest, for å gi meg anledning til å utføre ordinansen mens våre andre søstre også fikk anledning til å virke under prestedømmets oppdrag og være vitner. Mens vi stod på motsatte sider av dåpsbassenget og var i ferd med å gå ned i vannet, la jeg merke til hennes begeistring da den matchet min. Og jeg følte ett med henne, at hun tok et riktig valg. Denne anledningen til å utøve prestedømmet krevde at jeg var mer omhyggelig og mindre likegyldig i min etterlevelse av evangeliet. For å forberede meg dro jeg til tempelet hver dag den uken, med støtte fra min mor, bestemor og søster, for å utføre dåp for de døde.

Denne erfaringen lærte meg mye om prestedømmet og hvordan jeg verdig kunne utøve det. Jeg vet at alle bærere av prestedømmet kan føle det samme som jeg følte hvis vi følger Nephis eksempel med å "gå og gjøre" (se 1 Nephi 3:7). Vi kan ikke sitte passive og forvente at Herren skal bruke oss i sitt store verk. Vi må ikke vente på at de som trenger vår hjelp skal oppsøke oss. Det er vår plikt som bærere av prestedømmet å være eksempler og stå som Guds vitner.

Hvis vi tar avgjørelser som hemmer oss i vår evige fremgang, må vi forandre oss nå. Satan vil gjøre sitt ytterste for å holde oss i en kjødelig tilstand der vi søker enkle fornøyer. Men jeg vet at hvis vi gjør en innsats, finner dem som vil støtte oss og omvender oss hver dag, vil de resulterende velsignelser være utrolige og vårt liv vil bli forandret for alltid når vi strever fremover på paktens sti.

Jeg vet at dette er den sanne Jesu Kristi Kirke, han som er vår Frelser og har delegert prestedømsnøkklene til sine apostler, som bruker dem til å lede oss, spesielt i disse utfordrende tidene og forberede verden til hans tilbakekomst.

Jeg vitner om at Joseph Smith var gjenopprettelsens profet og at president Russell M. Nelson er vår levende profet i dag. Jeg oppfordrer oss alle til å studere livet til disse store prestedømsbærerne og prøve å forbedre oss daglig slik at vi kan bli rede til å møte vår Skaper. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Det første presidentskap, i *Jeg oppfyller min Plikt overfor Gud* (hefte, 2010), 5.
2. Tema for quorum i Det aronske prestedømme, i *Generell håndbok – tjeneste i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige*, 10.1.2, ChurchofJesusChrist.org.

Av Jean B. Bingham
Hjelpeforeningens generalpresident

Forenet i gjennomføringen av Guds verk

Den mest effektive måten å oppfylle vårt guddommelige potensial på, er å arbeide sammen, velsignet ved prestedømmes kraft og myndighet.

Kjære vidunderlige søstre og brødre, det er en glede å være sammen med dere. Uansett hvor dere lytter fra, gir jeg klemmer til mine søstre og hjertelige håndtrykk til mine brødre. Vi er forenet i Herrens verk.

Når vi tenker på Adam og Eva er ofte vår første tanke deres idylliske liv i Edens have. Jeg kan tenke meg at været alltid var perfekt – ikke for varmt og ikke for kaldt – og at rikelig med velsmakende frukter og grønnsaker vokste innen rekkevidde slik at de kunne spise når de hadde lyst

til det. Siden dette var en ny verden for dem var det mye å oppdage, så hver dag var interessant da de hadde kontakt med dyrelivet og utforsket sine vakre omgivelser. De fikk også befalinger om å adlyde og hadde forskjellige måter å nærme seg disse instruksjonene på, noe som forårsaket noe av den første angst og forvirring.¹ Men da de tok avgjørelser som forandret deres liv for evig, lærte de å arbeide sammen og ble forenet i å oppnå de hensikter Gud hadde for dem – og for alle sine barn.

Se nå for deg dette samme ekteparet i dødeligheten. De måtte arbeide for maten sin, noen av dyrene betraktet *dem* som mat, og det var vanskelige utfordringer som bare kunne overvinnes når de rådførte seg med hverandre og ba sammen. Jeg kan tenke meg at det i det minste var noen få ganger de hadde forskjellige meninger om hvordan de skulle tilnærme seg disse utfordringene. På grunn av fallet hadde de imidlertid lært at det var viktig å handle i enhet

og kjærlighet. I den opplæring de mottok fra guddommelige kilder, ble de undervist om frelsesplanen og prinsippene i Jesu Kristi evangelium som gjør at planen kan være virksom. Fordi de forsto at deres jordiske formål og evige mål var identiske, fant de tilfredsstillelse og fremgang i å lære å arbeide i kjærlighet og rettferdighet sammen.

Da de fikk barn underviste Adam og Eva sin familie om det de hadde lært av himmelske sendebud. De fokuserte på å hjelpe sine barn til også å forstå og godta de prinsipper som ville gjøre dem lykkelige i dette liv, så vel som forberedt til å vende tilbake til sine himmelske foreldre etter å ha økt sine evner og vist sin lydighet mot Gud. I denne prosessen lærte Adam og Eva å verdsette sine forskjellige sterke sider og støtte hverandre i sitt for evige betydningsfulle arbeid.²

Etter hvert som århundrer og deretter årtusener kom og gikk, ble tydeligheten i menns og kvinners inspirerte og gjensidig avhengige bidrag forvrengt av feilinformasjon og misforståelser. I tiden mellom denne vidunderlige begynnelsen i Edens have og nå, har djevelen vært ganske fremgangsrik i sitt mål om å adskille menn og kvinner i sitt forsøk på å erobre vår sjel. Lucifer vet at hvis han kan skade den enhet menn og kvinner føler, hvis han kan forvirre oss med hensyn til vår guddommelige verdi og de ansvarsoppgaver vi har i våre pakter, vil han lykkes med å ødelegge familier, som er evighetens grunnleggende enheter.

Satan bruker sammenligning som et redskap til å skape følelser av å være overlegen eller mindreverdig, og skjule den evige sannhet at menneskenes og kvinnenenes medfødte forskjeller er gitt av Gud og like verdsatt. Han har

forsøkt å fornedre kvinners bidrag både til familien og i samfunnet, og dermed redusere deres oppløftende innflytelse til det gode. Målet hans har vært å fremme en maktkamp istedenfor å feire de unike bidragene fra menn og kvinner som utfyller hverandre og bidrar til enhet.

Så i årenes løp og over hele verden forsvant i det store og hele en fullstendig forståelse av de guddommelige gjensidig avhengige og likevel forskjellige bidrag og ansvarsoppgaver blant kvinner og menn. Kvinner i mange samfunn ble mindreverdige sammenlignet med menn istedenfor sidestilt partnere, deres aktiviteter begrenset til et snevert omfang. Åndelig fremgang ble redusert til små drypp i denne mørke tidsalderen. Lite åndelig lys kunne trenge inn i sinn og hjerter som var gjennomsyret av dominansens tradisjoner.

Og så skinte det gjengitte evangeliums lys "klarere enn solen"³ da Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus viste seg for gutten Joseph Smith tidlig om våren 1820 i den hellige lunden i staten New York. Denne begivenheten var begynnelsen på en utgyltelse av åpenbaring fra himmelen i vår tid. Et av de første elementene av Kristi opprinnelige kirke som skulle gjengis, var Guds prestedømmes myndighet. Etter hvert som gjenoppbyggelsen fortsatte å utfolde seg, begynte menn og kvinner på nytt å innse betydningen av og

potensialet i å arbeide som partnere, bemyndiget og rettleidet i dette hellige arbeidet av Ham.

I 1842, da den nyopprettede Kirkens kvinner ønsket å stifte en offisiell gruppe for å hjelpe til med arbeidet, følte president Joseph Smith seg inspirert til å organisere dem "under prestedømmet og etter mønster av prestedømmet".⁴ Han sa: "[Jeg vrir nå] om nøkkelen for dere i Guds navn ... – dette er begynnelsen til bedre tider".⁵ Og etter at denne nøkkelen var vridd om, har utdannelse, politiske og økonomiske muligheter for kvinner gradvis begynt å vokse over hele verden.⁶

Denne nye kirkeorganisasjonen for kvinner, kalt Hjelpeforeningen, var annerledes enn andre kvinneforeninger den gangen fordi den ble opprettet av en profet som handlet med prestedømsmyndighet for å gi kvinner myndighet, hellige ansvarsoppgaver og offisielle stillinger som en del av Kirkens organisasjon, ikke adskilt fra den.⁷

Fra profeten Joseph Smiths tid til vår tid, har den vedvarende gjenoppbyggelsen av alle ting gitt oss opplysning om nødvendigheten av prestedømmets myndighet og kraft til å hjelpe både menn og kvinner å utføre sine guddommelige forordnede ansvarsoppgaver. Vi har nylig blitt undervist om at kvinner som blir beskikket under ledelse av en som innehar prestedømmets nøkler, virker med *prestedømmets myndighet* i sine kall.⁸

I oktober 2019 underviste president Russell M. Nelson at kvinner som er begavet i tempelet, har *prestedømmets kraft* i sitt liv og i sitt hjem når de holder de hellige pakter de inngikk med Gud.⁹ Han forklarte: "Himlene er akkurat like åpne for *kvinner* som er begavet med Guds kraft som strømmer fra deres prestedømspakter som de er for menn som bærer prestedømmet". Og han oppfordret enhver søster "til å rikelig bruke Frelserens kraft for å hjelpe deres familie og andre dere er glade i".¹⁰

Syracuse, Utah, USA

Så hva betyr det for deg og meg? Hvordan kan det å forstå prestedømsmyndighet og prestedømskraft forandre vårt liv? En av nøklene er å forstå at når kvinner og menn arbeider sammen, oppnår vi mye mer enn om vi arbeider hver for oss.¹¹ Våre roller er utfyllende snarere enn konkurrerende. Selv om kvinner ikke blir ordinert til et embede i prestedømmet, blir som tidligere nevnt kvinner velsignet med prestedømmets kraft når de holder sine pakter, og de virker med prestedømmets myndighet når de blir beskikket til et kall.

På en vakker dag i august fikk jeg anledning til å sette meg ned sammen med president Russell M. Nelson i det rekonstruerte hjemmet til Joseph og Emma Smith i Harmony i Pennsylvania, i nærheten av der Det aronske prestedømme ble gjengitt i disse siste dager. I vår samtale snakket president Nelson om den viktige rollen kvinner spilte i gjenopprettelsen.

President Nelson: “Noe av det viktigste jeg blir påminnet om når jeg kommer til dette stedet for gjengivelsen av prestedømmet, er den viktige rollen kvinner spilte i gjenopprettelsen.

Da Joseph først begynte å oversette Mormons bok, hvem var det som skrev? Vel, han gjorde litt, men ikke mye. Emma trådte til.

Og så tenker jeg på hvordan Joseph gikk ut i skogen for å be nær sitt hjem i Palmyra i New York. Hvor gikk han? Han gikk til Den hellige lund. Hvorfor gikk han dit? For det var dit hans mor gikk da hun ønsket å be.

Dette er bare to av de kvinner som hadde nøkkelroller i forbindelse med gjengivelsen av prestedømmet og Kirkens gjenopprettelse. Vi kan uten tvil si at vår hustru er like viktig i vår tid som en hustru var den gangen. Selvfølgelig er hun det.”

I likhet med Emma og Lucy og Joseph er vi mest effektive når vi er villige til å lære av hverandre og er forenet i vårt mål om å bli Jesu Kristi disipler og hjelpe andre langs denne veien.

Vi blir undervist om at “prestedømmet er til velsignelse for Guds barn på utallige måter ... I kirkekall, tempelordinanser, familieforhold og stillferdig personlig tjenestegjerning, virker siste dagers hellige kvinner og menn med prestedømmets kraft og myndighet. Denne gjensidige avhengigheten mellom menn og kvinner med hensyn til å utføre Guds verk gjennom hans kraft, står sentralt i Jesu Kristi evangelium som ble gjengitt gjennom profeten Joseph Smith”.¹²

Enhet er avgjørende for det guddommelige arbeidet vi er privilegerte og kalt til å gjøre, men det skjer ikke bare av seg selv. Det krever innsats og tid å virkelig rådføre seg med hverandre – lytte til hverandre, forstå andres synspunkter og dele erfaringer – men prosessen resulterer i mer inspirerte avgjørelser. Enten det er hjemme eller i våre ansvarsoppgaver i Kirken, er den mest effektive måten å oppfylle våre guddommelige

muligheter å arbeide sammen, velsignet ved prestedømmets kraft og myndighet i våre forskjellige, men utfyllende roller.

Hva er et godt eksempel på dette partnerskapet i livet til paktskvinner i vår tid? La meg dele et eksempel.

Alison og John hadde et partnerskap som var unikt. De syklet på tandemcykel i korte og lange løp. For å kunne konkurrere på dette kjøretøyet, må de to rytterne være i harmoni. De må lene seg i samme retning til rett tid. En kan ikke dominere den andre, men de må kommunisere tydelig og hver gjøre sin del. Kapteinen, foran, har kontroll over når de skal bremse og når de skal stå. Den som er bakerst må være oppmerksom på hva som foregår, og være beredt til å gi ekstra kraft hvis de ligger litt bak eller til å ta det roligere hvis de kommer for nært andre syklistene. De må støtte hverandre for å ha fremgang og nå sitt mål.

Alison forklarte: “Til å begynne med måtte kapteinen si ‘stå’ når vi skulle reise oss og ‘brems’ når vi skulle slutte å trække. Etter en stund lærte personen som var bakerst, å se når kapteinen var i ferd med å stå eller bremse, og ingen ord trengte å

Provo, Utah, USA

sies. Vi lærte å være samstemte i det vi gjorde, og kunne vite når den ene strevde så den andre kunne prøve å kompensere. Det handler virkelig om tillit og å arbeide sammen.¹³

John og Alison var forenet ikke bare når de syklet, men de var forenet i sitt ekteskap også. Begge ønsket den andres lykke foran sin egen, begge så etter det gode i den andre og arbeidet for å overvinne det ikke-så gode i seg selv. De byttet på å lede og byttet på å gi mer når én partner strevde. Begge verdsatte den andres bidrag og de fant bedre svar på sine utfordringer når de kombinerte sine talenter og ressurser. De er virkelig bundet til hverandre gjennom Kristuslignende kjærlighet.

Å bli mer samstemt med det guddommelige mønster for å arbeide sammen i enhet er avgjørende i denne tiden da det er “meg-først” budskap som omgir oss. Kvinner har særegne, guddommelige gaver¹⁴ og får unike ansvarsoppgaver, men de er ikke mer – eller mindre – viktige enn menns gaver og ansvarsoppgaver. *Alle* er skapt og nødvendig for å tilveiebringe vår himmelske Faders guddommelige plan for å gi hvert av sine barn den beste mulighet til å oppfylle sitt guddommelige potensial.

I vår tid “[trenger vi] kvinner som har vår mor Evas mot og perspektiv”¹⁵ til å forene seg med sine brødre for å bringe sjeler til Kristus.¹⁶ Menn må bli sanne partnere istedenfor å anta at de har eneansvar eller fungere som “lik-som”-partnere mens kvinner utfører

mye av arbeidet. Kvinner må være villige til å “stå frem [og] innta [sin] rettmessige og nødvendige plass”¹⁷ som partnere, istedenfor å tenke at de må gjøre alt selv eller vente på å bli

fortalt hva de skal gjøre.¹⁸

Å se kvinner som viktige deltagere handler ikke om å skape likestilling, men om å forstå doktrinær sannhet. Istedenfor å etablere et program for å få det til, kan vi aktivt arbeide for å verdsette kvinner slik som Gud gjør: Som viktige partnere i arbeidet med frelse og opphøyelse.

Er vi klare? Vil vi arbeide med flid for å overvinne kulturelle skjevheter og i stedet benytte oss av guddommelige mønstre og skikker basert på grunnleggende lære? President Russell M. Nelson innbyr oss til å “[vandre] arm i arm i dette hellige verk ... [for å] bidra til å forberede verden for Herrens annet komme”.¹⁹ Når vi gjør det, vil vi lære å verdsette den enkeltes bidrag og øke den effektivitet som vi oppfyller våre guddommelige roller med. Vi vil føle større glede enn vi noen gang har opplevd før.

Måtte hver enkelt av oss velge å bli forenet på Herrens inspirerte måte for å hjelpe hans verk å gå fremover. I Jesu Kristi, vår kjære Frelsers navn. Amen. ■

NOTER

1. Se 1 Mosebok 3:1–18; Moses 4:1–19.
2. Se Moses 5:1–12. Disse versene underviser om Adam og Evas sanne partnerskap: De fikk barn sammen (vers 2), de arbeidet sammen for å forsørge seg selv og sin familie (vers 1), de ba sammen (vers 4), de adlød Guds bud og ofret sammen (vers 5), de lærte (vers 4, 6–11) og underviste sine barn i Jesu Kristi evangelium sammen (vers 12).
3. Joseph Smith – Historie 1:16.
4. Joseph Smith, i Sarah M. Kimball, “Autobiography”, *Woman’s Exponent*, 1. sep.

1883, 51; se også *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 445.

5. Joseph Smith, i “Nauvoo Relief Society Minute Book”, 40, josephsmithpapers.org.
6. Se George Albert Smith, “Address to Members of Relief Society”, *Relief Society Magazine*, des. 1945, 717.
7. Se John Taylor, i Nauvoo Relief Society Minutes, 17. mars 1842, tilgjengelig på churchhistorianspress.org. Ifølge Eliza R. Snow underviste Joseph Smith også at kvinner hadde vært formelt organisert i tidligere evangelieutdelinger (se Eliza R. Snow, “Female Relief Society”, *Deseret News*, 22. apr. 1868, 81; *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* [2011], 1–7).
8. Se Dallin H. Oaks, “Prestedømmets nøkler og myndighet”, *Liahona*, mai 2014, 49–52.
9. Se Russell M. Nelson, “Åndelige skatter”, *Liahona*, nov. 2019, 78, 79.
10. Russell M. Nelson, “Åndelige skatter”, 77.
11. “Men det gjengitte evangelium lærer oss det evige begrep at ektemenn og hustruer er *avhengige* av hverandre. De er likeverdige. De er partnere” (Bruce R. og Marie K. Hafen, “Stig over terskler og bli likeverdige partnere”, *Liahona*, aug. 2007, 28).
12. Gospel Topics, “Joseph Smith’s Teachings about Priesthood, Temple, and Women” [Emner i evangeliet, “Joseph Smiths læresetninger om prestedømmet, templet og kvinner”], topics.ChurchofJesusChrist.org.
13. Privat korrespondanse.
14. Se Russell M. Nelson, “En oppfordring til mine søstre”, *Liahona*, nov. 2015, 95–97.
15. Russell M. Nelson, “En oppfordring til mine søstre”, 97.
16. Se *Generell håndbok – tjeneste i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige*, 1.4, ChurchofJesusChrist.org.
17. Russell M. Nelson, “En oppfordring til mine søstre”, 97.
18. “Mine kjære søstre, uansett hva deres kall er, uansett omstendigheter, trenger vi deres tilskyndelser, deres innsikt og deres inspirasjon. Vi trenger at dere tar ordet og uttaler dere på menighets- og stavsråd. Vi trenger at enhver gift søster uttaler seg som ‘en *bidragsyter* og *fullverdig* partner’ idet dere står sammen med deres mann om å styre familien. Gift eller enslig, dere søstre har karakteristiske evner og spesiell intuisjon som dere har mottatt som gaver fra Gud. Vi brødre kan ikke kopiere deres unike innflytelse.
Vi trenger deres styrke! (Russell M. Nelson, “En oppfordring til mine søstre”, 97).
19. Russell M. Nelson, “En oppfordring til mine søstre”, 97.

Generalautoriteter og ledere på generalplan i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige

DET FØRSTE PRESIDENTSKAP

Dallin H. Oaks
Førsterådgiver

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Annenrådgiver

DE TOLV APOSTLERS QUORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

DE SYTTIS PRESIDENTSKAP

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

GENERALAUTORITET-SYTTIER

(i alfabetisk rækkefølge)

DET PRESIDERENDE BISKOPSRÅD

LEDERE PÅ GENERALPLAN

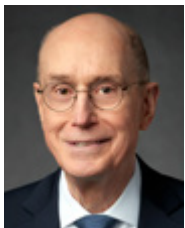
UNGE MENN

PRIMÆR

HJELPEFORENINGEN

UNGE KVINNER

SØNDAGSSKOLEN

Av president Henry B. Eyring
Annenrådgiver i Det første presidentskap

Han går foran oss

Herren leder gjengivelsen av sitt evangelium og gjenopprettelsen av sin kirke. Han kjenner fremtiden fullkomment. Han innbyr dere til arbeidet.

Mine kjære brødre og søstre, jeg er takknemlig for å være sammen med dere på denne generalkonferansen i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. I sin innbydelse til å reflektere over hvordan Herrens gjenopprettelse av hans kirke i denne siste evangelieutdeling har velsignet oss og våre kjære, lovet president Russell M. Nelson at vår opplevelse

ikke bare ville være minneverdig, men uforglemmelig.

Min opplevelse har vært minneverdig, slik jeg er sikker på at også deres har vært. Om den blir uforglemmelig, avhenger av hver og en av oss. Det betyr noe for meg fordi opplevelsen av å forberede meg til denne konferansen har forandret meg på en måte jeg ønsker skal vare. La meg forklare.

Min forberedelse førte meg til opptegnelsen om en hendelse i gjenopprettelsen. Jeg hadde lest om denne hendelsen mange ganger, men for meg hadde det alltid vært en rapport om et viktig møte som omfattet Joseph Smith, gjenopprettelsens profet. Men denne gangen så jeg i beretningen hvordan Herren leder oss, sine disipler, i sin kirke. Jeg så hva det betyr for oss dødelige å bli ledet av verdens Frelser, Skaperen – som vet alle ting, i fortid, nåtid og fremtid. Han underviser oss trinn for trinn og veileder oss, aldri med tvang.

Møtet jeg beskriver, var et avgjørende øyeblikk i gjenopprettelsen. Det var et sabbatsmøte 3. april 1836 i Kirtland tempel i Ohio, syv dager etter innvielsen. Joseph Smith beskrev dette store øyeblikket i verdenshistorien på en enkel måte. Mye av hans beretning er nedtegnet i Lære og pakter kapittel 110:

“Om ettermiddagen bisto jeg de andre presidentene med å dele ut Herrens nadverd til menigheten, og vi mottok den fra De tolv, hvis privilegium det var å forrette ved nadverdsbordet denne dagen. Etter å ha utført denne handling for mine brødre, gikk jeg tilbake til forhøyningen, hvor forhengene var senket helt ned, og sammen med Oliver Cowdery knelte jeg ned i høytidelig og stille bønn. Da vi reiste oss etter bønningen, ble følgende syn vist oss begge.”¹

“Sløret ble tatt bort fra våre sinn, og vår forstands øyne ble åpnet.

Vi så Herren stående på forhøyningens brystvern, foran oss, og under hans føtter var en brolegning med rent gull i farve som rav.

Hans øyne var som en ildslue, håret på hans hode var hvitt som nyfallen sne, hans åsyn skinte klarere

JESUS CHRIST APPEARS TO THE PROPHET JOSEPH SMITH AND OLIVER COWDERY / JESUS KRISTUS VISER SEG FOR PROFETEN JOSEPH SMITH OG OLIVER COWDERY, AV WALTER RAINE

enn solen, og hans stemme var som lyden av mektige fossefall, ja, endog Jehovahs røst som sa:

Jeg er den første og den siste, jeg er han som lever, jeg er han som ble slått ihjel, jeg er deres talsmann hos Faderen.

Se, deres synder er dere tilgitt, dere er rene for meg, derfor, løft deres hoder og fryd dere.

La deres brødres hjerter fryde seg, og la hele mitt folks hjerter fryde seg, de som med sin styrke har bygget dette hus til mitt navn.

For se, jeg har godtatt dette hus, og mitt navn skal være her, og jeg vil åpenbare meg for mitt folk i barmhjertighet i dette hus.

Ja, jeg vil vise meg for mine tjenere og tale til dem med min egen røst hvis mitt folk vil holde mine bud og ikke besmitter dette hellige hus.

Tusener, ja, tituseners hjerter skal storlig fryde seg på grunn av de velsignelser som skal utøses og den begavelse mine tjenere har mottatt i dette hus.

Og ryktet om dette hus skal nå ut til fremmede land, og dette er

begynnelsen til den velsignelse som skal bli utøst over mitt folks hoder. Slik er det. Amen.

Etter at dette syn var slutt, ble himlene åpnet for oss igjen, og Moses viste seg for oss og overga oss nøklene til Israels innsamling fra jordens fire hjørner og til å føre de ti stammer fra landet i nord.

Etter dette viste Elias seg og overga Abrahams evangelieutdeling og sa at i oss og vår ætt skulle alle generasjoner etter oss bli velsignet.

Etter at dette syn var slutt, ble et annet stort og herlig syn brått vist oss, for profeten Elijah, som ble tatt opp til himmelen uten å smake døden, sto foran oss og sa:

Se, tiden er nå her som ble uttalt ved Malakias' munn da han vitnet om at han (Elijah) skulle bli sendt før Herrens store og forferdelige dag kommer –

for å vende fedrenes hjerter til barna og barna til fedrene, for at ikke hele jorden skulle bli slått med en forbannelse –

derfor er nøklene til denne evangelieutdeling overgitt i deres hender, og ved dette kan dere vite at Herrens store og forferdelige dag er nær, ja, for døren.”²

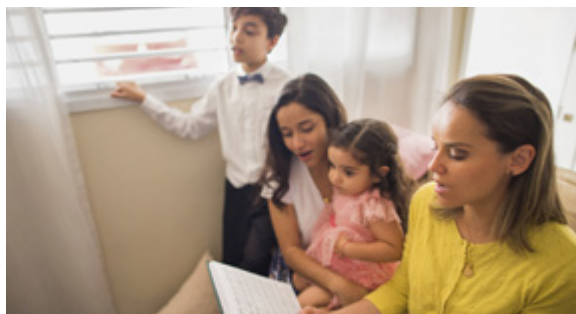
Jeg hadde lest denne beretningen mange ganger. Den hellige ånd hadde bekreftet for meg at beretningen var sann. Men da jeg studerte og forberedte meg til denne konferansen, fikk jeg en klarere forståelse av Herrens kraft til å lede sine disipler i detalj i sitt arbeid.

Syv år før Moses overdro nøklene til Israels innsamling i Kirtland tempel til Joseph, “lærte Joseph av Mormons

boks tittelside at dens hensikt var å ‘vise levningen av Israels hus ... for at de kan kjenne Herrens pakter og vite at de ikke for alltid er forkastet’. I 1831 fortalte Herren Joseph at Israels innsamling ville begynne i Kirtland: ‘Og derfra [Kirtland] skal enhver som jeg vil, gå ut blant alle nasjoner ... for Israel skal bli frelst, og jeg vil føre dem.’³

Selv om misjonærarbeid var nødvendig for å samle Israel, inspirerte Herren sine ledere til å undervise De tolv, som ble noen av våre første misjonærer: “Husk at dere ikke skal reise til andre nasjoner før dere mottar deres begavelse.”⁴

Det ser ut til at Kirtland tempel var viktig for Herrens trinnvise plan av minst to grunner: For det første ventet Moses til tempelet var ferdig med å gjengi nøklene til Israels innsamling. For det annet forklarte president Joseph Fielding Smith at “Herren [ba] de hellige om å bygge et tempel [Kirtland tempel] hvor han kunne åpenbare myndighetsnøklene, hvor hans apostler kunne motta sin begavelse og bli beredt til å beskjære hans vingård for siste gang”.⁵ Selv om tempelbegavelsen slik vi kjenner den i dag, ikke ble forrettet i Kirtland tempel, begynte forberedende tempelordinanser å bli innført der som oppfyllelse av profetien, sammen

São Paulo, Brazil

med en utgytelse av åndelige tilkjennegivelser som rustet dem som ble kalt på misjon, med den lovede begavelsen av “kraft fra det høye” som førte til en stor innsamling gjennom misjonærtjeneste.⁶

Etter at nøklene til Israels innsamling var overdratt til Joseph, inspirerte Herren profeten til å sende medlemmer av De tolv på misjon. Mens jeg studerte, ble det klart for meg at Herren i detalj hadde beredt veien for De tolv til å reise på misjon til utlandet, der folk hadde blitt forberedt til å tro på og oppholde dem. Med tiden ville tusenvis, gjennom dem, bli bragt inn i Herrens gjenopprettede kirke.

Ifølge våre opptegnelser anslås det at mellom 7500 og 8000 ble døpt under De tolv sine misjoner på De britiske øyer. Dette la grunnlaget for misjonærarbeid i Europa. På slutten av 1800-tallet hadde rundt 90 000 samlet seg til Amerika, og de fleste av disse kom fra De britiske øyer og Skandinavia.⁷ Herren hadde inspirert Joseph og de trofaste misjonærene som begynte å arbeide for å oppnå en avling som da må ha virket uopnåelig. Men Herren, med sin fullkomne forutseenhet og forberedelse, gjorde det mulig.

Dere husker det tilsynelatende enkle og nesten poetiske språket fra kapittel 110 av Lære og pakter:

“Se, tiden er nå her som ble uttalt

ved Malakias’ munn da han vitnet om at han (Elijah) skulle bli sendt før Herrens store og forferdelige dag kommer –

for å vende fedrenes hjerter til barna og barna til fedrene, for at ikke hele jorden skulle bli slått med en forbannelse –

derfor er nøklene til denne evangelieutdeling overgitt i deres hender, og ved dette kan dere vite at Herrens store og forferdelige dag er nær, ja, for døren.”⁸

Jeg vitner om at Herren så langt inn i fremtiden og hvordan han ville lede oss til å hjelpe ham å oppnå sine hensikter i de siste dager.

Mens jeg virket i Det presiderende biskopsråd for mange år siden, fikk jeg i oppdrag å føre tilsyn med design- og utviklingsgruppen som opprettet det vi kalte FamilySearch. Jeg er nøye med å si at jeg “førte tilsyn” med dets opprettelse, istedenfor å si at jeg “ledet” den. Mange begavede mennesker forlot sine yrker og kom for å bygge opp det Herren ønsket.

Det første presidentskap hadde satt seg som mål å redusere duplisering av ordinanser. Deres største bekymring var å være ute av stand til å vite om en persons ordinanser allerede hadde blitt utført. I mange år – eller det som virket som mange år – spurte Det første presidentskap meg: “Når vil du få det gjort?”

Med bønn, flid og personlig offer fra mennesker med store evner ble oppgaven utført. Det kom trinn for trinn. Den første oppgaven var å gjøre FamilySearch brukervennlig for dem som ikke var vant til datamaskiner. Flere forandringer kom, og jeg vet at de vil fortsette å komme, for hver gang vi løser ett inspirert problem, åpner vi døren for ytterligere åpenbaring for fremskritt som er minst like viktige, men ennå ikke sett. Selv i dag er FamilySearch i ferd med å bli det Herren trenger for en del av sin gjenoppsettelse – og ikke bare for å unngå duplisering av ordinanser.

Herren lot oss gjøre forbedringer for å hjelpe folk å bli kjent med og til og med glad i sine forfedre og utføre deres tempelordinanser. Slik Herren helt sikkert visste ville skjje, blir unge mennesker dataveiledere for sine foreldre og menighetens medlemmer. Alle har funnet stor glede i denne tjenesten.

Elijahs ånd forandrer hjertene til unge og gamle, barn og foreldre, barnebarn og besteforeldre. Templer vil snart igjen med glede planlegge dåpsanledninger og andre hellige ordinanser. Ønsket om å tjene våre forfedre og knytte foreldre og barn sammen vokser.

Herren så alt komme. Han planla det trinn for trinn, slik han har gjort med andre endringer i sin kirke. Han har oppreist og forberedt trofaste mennesker som velger å gjøre vanskelige ting godt. Han har alltid vært kjærlig og tålmodig og hjulpet oss å lære “linje på linje og bud på bud, litt nå og litt da”.⁹ Han er fast bestemt på tidspunktet for og rekkefølgen av sine hensikter, men likevel påser han at offer ofte bringer vedvarende velsignelser som vi ikke forutså.

Av president Dallin H. Oaks
Førsterådgiver i Det første presidentskap

Jeg avslutter med å uttrykke min takknemlighet til Herren – han som inspirerte president Nelson til å innby meg til å ofre noe for å forberede meg til denne konferansen. Hver time og hver bønn under min forberedelse bragte en velsignelse.

Jeg innbyr alle som hører dette budskapet eller leser disse ordene, til å tro at Herren leder gjengivelsen av sitt evangelium og sin kirke. Han går foran oss. Han kjenner fremtiden fullkomment. Han innbyr dere til arbeidet. Han slutter seg til dere i det. Han har en plan for deres tjeneste. Og selv når dere ofrer, vil dere føle glede når dere hjelper andre å forberede seg til hans komme.

Jeg vitner om at Gud Faderen lever. Jesus er Kristus. Dette er hans kirke. Han kjenner og elsker dere. Han veileder dere. Han har beredt veien for dere. I Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 110, kapitteloverskrift; se også Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume B-1 [1 September 1834–2 November 1838]", 3. april 1836, 727, josephsmithpapers.org.
2. Lære og pakter 110:1–16.
3. Karl Ricks Anderson, *The Savior in Kirtland: Personal Accounts of Divine Manifestations* (2012), 276; Lære og pakter 38:33.
4. I den apostoliske befaling som ble gitt av Oliver Cowdery, i "Minute Book 1", 21. feb. 1835, 162, josephsmithpapers.org.
5. Joseph Fielding Smith, *Frelsende læresetninger*, red. Bruce R. McConkie, (1955), 2:195.
6. Lære og pakter 38:32.
7. Se James B. Allen, Ronald K. Esplin og David J. Whittaker, *Men with a Mission: The Quorum of the Twelve Apostles in the British Isles, 1837–1841* (1992), 53, 302; Brandon S. Plewe, red., *Mapping Mormonism: An Atlas of Latter-day Saint History* (2012), 104.
8. Lære og pakter 110:14–16.
9. 2 Nephi 28:30.

Det melkisedekske prestedømme og nøklene

I Kirken utøves prestedømmets myndighet under ledelse av en prestedømsleder som har nøklene til dette prestedømmet.

Jeg har valgt å tale mer om Guds prestedømme, et emne som allerede er omtalt av tre tidligere talere som har undervist oss om hvordan prestedømmet velsigner kvinner, unge kvinner og unge menn.

Prestedømmet er en guddommelig kraft og myndighet som betros bærerne for å bruke det i Guds arbeid til fordel for alle hans barn. *Prestedømmet* er ikke de som er ordinert til et prestedømsembede eller de som utøver dets myndighet. Menn som bærer prestedømmet, er ikke prestedømmet. Selv om vi ikke skulle kalle ordinerte menn for *prestedømmet*, er det passende å kalle dem *prestedømsbærere*.

Prestedømmets kraft finnes både i Kirken og i familieorganisasjonen. Men prestedømskraft og prestedømsmyndighet fungerer annerledes i Kirken enn de gjør i familien. Alt dette er i henhold til prinsippene Herren har fastsatt. Hensikten med Guds plan er å lede hans barn til evig liv. Jordiske familier er avgjørende

for denne planen. Kirken er til for å tilveiebringe den lære, myndighet og

Provo, Utah, USA

de ordinanser som er nødvendige for å videreføre familieforhold i evigheten. Dermed har familieorganisasjonen og Jesu Kristi Kirke et gjensidig forsterkende forhold. Prestedømmets velsignelser – som evangeliets fylde og ordinanser som dåp, bekreftelse og mottagelse av Den hellige ånds gave, tempelbegavelsen og evig ekteskap – er tilgjengelige for både menn og kvinner.¹

Det prestedømme vi snakker om her, er Det melkisedekske prestedømme, gjengitt i begynnelsen av evangeliets gjengivelse. Joseph Smith og Oliver Cowdery ble ordinert av Peter, Jakob og Johannes, som erklærte at de var “i besittelse av rikets nøkler og av nøklene til evangelieutdelingen i tidenes fylde” (Lære og pakter 128:20). Disse seniorapostlene mottok denne myndigheten fra Frelseren selv. Alle andre autoriteter eller embeder i prestedømmet er supplementer til Det melkisedekske prestedømme (se Lære og pakter 107:5), for det “har retten til å presidere, og har kraft og myndighet over alle kirkens embeder i alle verdens tidsaldre” (Lære og pakter 107:8).

I Kirken utøves myndigheten knyttet til det større prestedømme, Det melkisedekske prestedømme, og det mindre, eller Aronske prestedømme, under ledelse av en prestedømsleder som en biskop eller president, som har nøklene til dette prestedømmet. For å forstå utøvelsen av prestedømsmyndighet i Kirken må vi forstå prinsippet prestedømsnøkler.

Rikets nøkler knyttet til Det melkisedekske prestedømme ble overdratt av Peter, Jakob og Johannes, men dette fullførte ikke gjengivelsen av prestedømsnøkler. Noen av prestedømmets nøkler kom senere. Etter innvielsen av denne

evangelieutdelings første tempel i Kirtland i Ohio gjenga tre profeter – Moses, Elias og Elijah – “nøklene til denne evangelieutdeling”, herunder nøklene til Israels innsamling og arbeidet i Herrens templer (se Lære og pakter 110), slik president Eyring nettopp har beskrevet så overbevisende.

Det mest kjente eksempelet på nøklers funksjon er utførelsen av prestedømsordinanser. En ordinans er en høytidelig handling som innebærer inngåelse av pakter og lovede velsignelser. I Kirken utføres alle ordinanser etter godkjennelse fra prestedømslederen som har nøklene til denne ordinansen.

En ordinans forrettes vanligvis av personer som er ordinert til et embede i prestedømmet, og som handler under ledelse av en som har prestedømsnøkler. Bærerne av Det aronske prestedømmes forskjellige embeder forretter for eksempel nadverdets ordinans under biskopens nøkler og ledelse, som har nøklene til Det aronske prestedømme. Det samme prinsippet gjelder prestedømsordinanser hvor kvinner forretter i

tempelet. Selv om kvinner ikke har et embede i prestedømmet, utfører de hellige tempelordinanser under myndighet fra tempelpresidenten, som har nøklene til tempelets ordinanser.

Et annet eksempel på prestedømsmyndighet under ledelse av en som har nøklene, er undervisningen til menn og kvinner som er kalt til å undervise i evangeliet, enten i klasser i sine hjemmemenigheter eller på misjonsmarken. Andre eksempler er dem som har lederstillinger i menigheten og utøver prestedømsmyndighet i sitt lederskap på grunn av sine kall og under beskikkelse og ledelse av den prestedømsleder som har nøklene i menigheten eller staven. Slik utøves og nytes prestedømmets myndighet og kraft i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.²

Prestedømsmyndighet utøves også og dens velsignelser realiseres i de siste dagers helliges familier. Med familier mener jeg en mann som bærer prestedømmet og en kvinne som er gift med ham, og deres barn. Jeg tar også med avvik fra de ideelle forholdene som for eksempel er forårsaket ved død eller skilsmisse.

Prinsippet om at prestedømsmyndighet bare kan utøves under ledelse av den som har nøklene til denne funksjonen, er grunnleggende i Kirken, men dette gjelder ikke i familien. For eksempel presiderer og utøver en far prestedømmet i sin familie ved den prestedømsmyndighet han innehar. Han har ikke behov for ledelse eller godkjenning av en som innehar prestedømsnøkler for å utføre sine forskjellige familiefunksjoner. Disse omfatter rådgivning av familiedømmer, avholdelse av familiefunksjoner, å gi prestedømsvelsignelser til hustru og barn, eller å gi helbredende velsignelser til familiemedlemmer eller andre.³ Kirkens autoriteter underviser familiemedlemmer, men leder ikke utøvelsen av prestedømmets myndighet i familien.

Det samme prinsippet gjelder når en far er fraværende og en mor er familiens leder. Hun presiderer i sitt hjem og er medvirkende til å bringe prestedømmets kraft og velsignelser til sin familie gjennom sin begavelse og besegling i tempelet. Selv om hun ikke har myndighet til å gi prestedømsvelsignelser som bare kan gis av en person som har et bestemt embede i prestedømmet, kan hun utføre alle de andre funksjonene knyttet til familiens lederskap. Når hun gjør dette, utøver hun prestedømmets kraft til gagn for barna hun presiderer over i sin lederstilling i familien.⁴

Hvis fedre ville foredle sitt prestedømme i sin egen familie, ville det fremme Kirkens misjon like mye som noe annet de kan gjøre. Fedre som bærer Det melkisedekske prestedømme, skulle utøve sin myndighet "ved overtalelse, ved langmodighet, ved mildhet og saktmodighet og ved oppriktig kjærlighet" (Lære og pakter

121:41). Denne høye normen for utøvelse av all prestedømsmyndighet er ytterst viktig i familien. Bærere av prestedømmet skulle også holde budene slik at de kan ha prestedømmets kraft til å gi velsignelser til sine familiemedlemmer. De skulle utvikle kjærlige familieforhold slik at familiemedlemmene vil ønske å be dem om velsignelser. Og foreldre skulle oppmuntre til flere prestedømsvelsignelser i familien.⁵

På disse konferansemøtene har vi lært evighetens store prinsipper mens vi en kort stund søker tilflukt fra våre jordiske bekymringer knyttet til en overveldende pandemi. Jeg oppfordrer hver enkelt av oss til å ha øyet "ene og alene vendt" mot å motta disse evighetens sannheter, slik at vårt legeme "blir ... fullt av lys" (3 Nephi 13:22).

I sin preken til folkemengder som er nedtegnet i Bibelen og Mormons bok, forkynte Frelseren at jordiske legemer kan være fulle av lys eller mørke. Vi ønsker naturligvis å bli fylt med lys, og vår Frelser lærte oss hvordan vi kan få dette til å skje. Vi skulle lytte til budskap om evighetens sannheter. Han brukte eksempelet med øyet, hvor vi tar lys inn i kroppen. Hvis vårt "øye [er] friskt" – og hvis vi konsentrerer oss om å motta evig lys og forståelse – forklarte han: "Da blir hele ditt legeme fullt av lys" (Matteus 6:22; 3 Nephi 13:22). Men hvis vårt

"øye er ondt" – eller hvis vi ser etter det onde og tar det inn i vårt legeme – advarte han og sa: "Da blir hele ditt legeme fullt av mørke" (vers 23). Med andre ord avhenger lyset eller mørket i vårt legeme av hvordan vi ser – eller mottar – de evige sannheter vi lærer.

Vi skulle følge Frelserens oppfordring om å søke og be om å forstå evighetens sannheter. Han lover at vår Fader i himmelen er villig til å lære oss alle de sannheter vi søker (se 3 Nephi 14:8). Hvis vi ønsker dette og har øyet ene og alene vendt mot å motta dem, lover Frelseren at evighetens sannheter skal "lukkes opp" for oss (se 3 Nephi 14:7–8).

Til sammenligning er Satan ivrig etter å forvirre oss eller lede oss på villspor i viktige saker som bruken av Guds prestedømme. Frelseren advarte mot slike "falske profeter som kommer til dere i fåreklær, men innvendig er glupske ulver" (3 Nephi 14:15). Han ga oss denne prøven for å hjelpe oss å velge sannheten blant forskjellige læresetninger som kan forvirre oss: "På deres frukter skal dere kjenne dem," sa han (3 Nephi 14:16). "Et godt tre kan ikke bære ond frukt, heller ikke kan et dårlig tre bære god frukt" (vers 18). Derfor skulle vi se på resultatene – "fruktene" – av prinsippene som undervises og personene som underviser dem. Dette er det beste svaret på mange av innvendingene vi hører mot Kirken og dens

Av president Russell M. Nelson
President for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige

læresetninger, retningslinjer og lederskap. Følg prøven Frelseren underviste om. Se på fruktene – resultatene.

Når vi tenker på evangeliets frukter og Jesu Kristi gjenopprettede kirke, fryder vi oss over hvordan Kirken, i dens levende medlemmers levetid, har vokst fra lokale forsamlinger mellom fjellene i vest til at flertallet av dens mer enn 16 millioner medlemmer bor i andre nasjoner enn USA. Med denne veksten har vi følt en økning i Kirkens evne til å hjelpe medlemmene. Vi hjelper til med å holde budene, oppfylle ansvaret for å forkynne det gjengitte evangelium, samle Israel og bygge templer over hele verden.

Vi ledes av en profet, president Russell M. Nelson, hvis lederskap Herren har brukt til å oppnå den fremgang vi har følt i løpet av de mer enn to årene han har vært leder. Nå vil vi bli velsignet med å få høre fra president Nelson, som vil lære oss hvordan vi kan øke vår fremgang i denne gjenopprettede Jesu Kristi Kirke i disse vanskelige tider.

Jeg vitner om at disse ting er sanne og ber sammen med dere for vår profet som vi nå skal få høre fra, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Dallin H. Oaks, "Prestedømsmyndighet i familien og i Kirken", *Liahona*, nov. 2005, 24–27.
2. Se Russell M. Nelson, "Åndelige skatter", *Liahona*, nov. 2019, 76–79; Dallin H. Oaks, "Prestedømsmyndighet i familien og i Kirken", 24–27; Dallin H. Oaks, "Prestedømmets nøkler og myndighet", *Liahona*, mai 2014, 49–52.
3. Se Dallin H. Oaks, "Prestedømmets krefter", *Liahona*, mai 2018, 65–68.
4. Se Russell M. Nelson, "Åndelige skatter", 76–79.
5. Se Russell M. Nelson, "Omsorgstjeneste med kraft og myndighet fra Gud", *Liahona*, mai 2018, 68–75; Dallin H. Oaks, "Prestedømmets krefter", 65–68.

Åpne himmelen for hjelp

La oss sette vår tro på Herren Jesus Kristus i virksomhet!

For et unikt og vidunderlig møte dette har vært! Tusen takk, kjære Laudy og Enzo. Dere representerer Kirkens fantastiske unge kvinner og unge menn svært godt.

Mine kjære brødre og søstre, vi har hørt mye i dag om Kirkens gjenopprettelse – den samme kirke som vår Frelser Jesus Kristus opprettet under sitt jordiske virke. Denne gjenopprettelsen begynte om våren for 200 år siden da Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus viste seg for den unge Joseph Smith.

Ti år etter dette ekstraordinære synet ble profeten Joseph Smith og fem andre kalt som grunnleggere av Herrens gjenopprettede kirke.

Denne lille gruppen som var samlet den 6. april 1830, har vokst til en verdensomspennende organisasjon med mer enn 16 millioner medlemmer. Det gode denne kirken utfører over hele verden for å lindre menneskelig lidelse og oppløfte menneskeheten er viden kjent. Men dens viktigste formål er å hjelpe menn, kvinner og familier å følge Herren Jesus Kristus, holde hans bud og kvalifisere seg til den største av alle velsignelser – evig liv sammen med Gud og sine kjære.¹

Når vi feirer begivenheten som ble innledet i 1820, er det viktig å huske at selv om vi ærer Joseph Smith som

en Guds profet, er ikke dette Joseph Smiths kirke, og det er heller ikke Mormons kirke. Dette er Jesu Kristi Kirke. Han har forordnet nøyaktig hva hans Kirke skulle kalles: "For slik skal min kirke kalles i de siste dager, ja, Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige".²

Jeg har tidligere talt om en nødvendig kursendring i måten vi bruker Kirkens navn på.³ Siden den gang har mye blitt gjort for å gjennomføre denne kursendringen. Jeg er svært takknemlig til president M. Russell Ballard og hele De tolv apostlers quorum, som har gjort så mye for å lede denne innsatsen, så vel som dem som er knyttet til et annet initiativ som jeg vil bekjentgjøre i kveld.

Kirkens ledere og avdelinger, beslektede enheter og millioner av medlemmer – og andre – bruker nå Kirkens riktige navn. Kirkens offisielle stilmanual er justert. Kirkens hovednettsted er nå ChurchofJesusChrist.org. Adresser til e-post, domenenavn og sosiale mediekkanaler er oppdatert. Vårt kjære kor er nå Tabernakelkoret på Temple Square.

Vi har gjort denne ekstraordinære innsatsen fordi at når vi fjerner Herrens navn fra *Hans* kirke, fjerner vi uforvarende *Ham* som det sentrale fokus i vår tilbedelse og i vårt liv. Når vi påtar oss Frelserens navn i dåpen,

forplikter vi oss til å vitne – ved våre ord, tanker og handlinger – at Jesus er Kristus.⁴

Tidligere lovet jeg at hvis vi ville “gjøre vårt beste for å gjenopprette det riktige navnet på Herrens kirke, vil han hvis kirke dette er, utøse sin kraft og sine velsignelser over de siste dagers hellige i større grad enn vi noensinne har sett”.⁵ Jeg fornyer dette løftet i dag.

For å hjelpe oss å minnes Ham og identifisere Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige som *Herrens kirke*,

gleder vi oss over å introdusere et symbol som vil markere Jesu Kristi sentrale plass i hans kirke.

Dette symbolet omfatter Kirkens navn inne i en hjørnestein. Jesus Kristus er hovedhjørnesteinen.⁶

I midten av symbolet finner vi en fremstilling av Thorvaldsens marmorstatue *Kristus*. Den skildrer den oppstandne, *levende* Herre som strekker seg ut for å omfavne alle som vil komme til ham.

På symbolsk vis, står Jesus Kristus under en buegang. Buegangen

minner oss om den oppstandne Frelser som kommer ut fra graven på den tredje dag etter sin korsfestelse.

Dette symbolet skulle føles kjent for mange, ettersom vi lenge har identifisert det gjengitte evangelium med den *levende*, oppstandne Kristus.

Symbolet vil nå bli brukt som en visuell identifikator på offisiell litteratur, nyheter og begivenheter i Kirken.⁷ Det vil påminne alle om at dette er Frelserens kirke og at alt vi gjør som medlemmer av hans Kirke dreier seg om Jesus Kristus og hans evangelium.

Nå, mine kjære brødre og søstre, i morgen er det Palmesøndag, som eldste Gong så veltalende har undervist. Så går vi inn i den spesielle uken som ender med påskehøytiden. Som Jesu Kristi etterfølgere, som lever i en tid da covid-19-pandemien har satt hele verden i opprør, la oss ikke bare snakke om Kristus eller forkynne om Kristus eller bruke et symbol som representerer Kristus.

La oss sette vår tro på Herren Jesus Kristus i virksomhet!

Som dere vet, adlyder medlemmer av Kirken fasteloven en dag hver måned.

Læren om faste er gammel. Den har blitt praktisert av bibelske helter fra tidenes morgen. Moses, David, Esra, Nehemja, Ester, Jesaja, Daniel, Joel og mange andre fastet og forkynnte om faste.⁸ Gjennom Jesajas skrivelser sa Herren: “Er *ikke* dette den faste jeg finner behag i, at dere løser ugudelighetens lenker, sprenger åkets bånd, slipper undertrykte fri?”⁹

Apostelen Paulus formante de hellige i Korint til “å leve i bønn”.¹⁰ Frelseren selv erklærte at visse ting ikke “[farer] ut *uten* ved bønn og faste”.¹¹

Jeg sa nylig i en video på sosiale medier: “Som lege og kirurg har jeg stor beundring for medisinske fagfolk,

forskere og alle som arbeider døgnet rundt for å hindre utbredelsen av covid-19”.¹²

Nå, som president for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige og en Jesu Kristi apostel, *vet* jeg at Gud “har all makt, all visdom og all forståelse. Han fatter alle ting, og han er et barmhjertig Vesen som gir frelse til dem som vil omvende seg og tro på hans navn”.¹³

Så, i tider med dyp nød, som når sykdom når pandemiske proporsjoner, er det mest naturlige for oss å gjøre, å påkalle vår himmelske Fader og hans Sønn – Mesterlegen – til å vise sin vidunderlige kraft til å vel-signé jordens innbyggere.

I mitt videobudskap innbød jeg alle til å delta i faste søndag 29. mars 2020. Mange av dere så kanskje videoen og sluttet dere til fasten. Noen har kanskje ikke det. Nå trenger vi fortsatt hjelp fra himmelen.

Så i kveld, mine kjære brødre og søstre, i Mosiahs sønners ånd, som henga seg til mye faste og bønn,¹⁴ og som en del av vår generalkonferanse i april 2020, innkaller jeg til en ny verdensomspennende faste. Til alle hvis helse tillater det: La oss faste, be og forene vår tro igjen. La oss ydmykt

be om lindring fra denne globale pandemien.

Jeg innbyr *alle*, også dem som ikke tilhører vår tro, til å faste og be på langfredag 10. april, om at den aktuelle pandemien kan kontrolleres, helsepersonell må bli beskyttet, økonomien styrket og livet normalisert.

Hvordan faster vi? Over to måltider eller en periode på 24 timer er standard. Men du bestemmer hva som vil innebære et offer for deg, idet du husker det høyeste offer Frelseren gjorde for deg. La oss forene vår tro for å be

om helbredelse over hele verden.

Langfredag vil være *den* fullkomne dag for å la vår himmelske Fader og Hans Sønn høre oss!

Kjære brødre og søstre, jeg uttrykker min dype kjærlighet til dere, sammen med mitt vitnesbyrd om at det verk vi er engasjert i, er guddommelig. Dette

er Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Han står ved roret og rettleder alt vi gjør. Jeg vet at han vil besvare sitt folks bønner. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Lære og pakter 14:7.
2. Lære og pakter 115:4.
3. Se Russell M. Nelson, “Kirkens riktige navn,” *Liahona*, nov. 2018, 87–89.
4. Russell M. Nelson, “Kirkens riktige navn”, 88.
5. Russell M. Nelson, “Kirkens riktige navn”, 89.
6. Se Efeserne 2:20.
7. For å respektere Kirkens hellige symbol og bevare juridisk beskyttelse, skal Kirkens offisielle symbol kun brukes etter godkjenning fra Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum. Ytterligere informasjon kan fås ved å kontakte Kirkens kontor for opphavsrett på cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.
8. Se 2 Mosebok 34:28; 2 Samuel 12:16; Esra 10:6; Nehemja 1:4; Ester 4:16; Jesaja 58:3; Daniel 9:3; Joel 2:12.
9. Jesaja 58:6; uthevelse tilføyd.
10. 1 Korinterbrev 7:5.
11. Matteus 17:21; uthevelse tilføyd.
12. Russell M. Nelson i “Prophet Invites All to Fast and Pray for Relief from COVID-19”, 26. mars 2020, newsroom. [ChurchofJesusChrist.org](https://www.churchofjesuschrist.org).
13. Alma 26:35.
14. Se Alma 17:3.

London, England

Møtet søndag formiddag | 5 April 2020

Av eldste Ronald A. Rasband
i *De tolv apostlers quorum*

Oppfyllelse av profeti

Profetiene som har blitt oppfylt ved gjengivelsen av Jesu Kristi evangeliums fylde, er mange.

Mine kjære brødre og søstre, det er en ære å tale på denne historiske generalkonferansen til minne om Joseph Smiths første syn av Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus i det som uten tvil er en hellig lund. Dette synet var en strålende begynnelse på evangeliets gjengivelse og alt som åpnet seg, fra Mormons bok til gjengivelsen av prestedømmets myndighet og nøkler, organiseringen av Herrens sanne kirke, Guds templer, og profeter og apostler som leder arbeidet i disse siste dager.

Etter guddommelig forordning profeterte Guds profeter i oldtiden, når Den hellige ånd tilskyndet dem, om gjenopprettelsen og det som skulle komme i vår tid, den siste evangelieutdeling og tidenes fylde. Selve arbeidet "oppildnet [de tidlige seernes] sjeler".¹ Gjennom generasjoner forutsa de, drømte de, så de for seg og profeterte de om fremtiden til Guds rike på jorden, det Jesaja kalte et "underlig og forunderlig" verk.²

Profetiene som har blitt oppfylt ved gjengivelsen av fylden av Jesu Kristi evangelium, herunder Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, er mange. I dag vil jeg imidlertid bare fremheve noen av mine favoritter. Disse ble undervist meg av mine kjære Primær-lærere og ved min engleaktige mors kne.

Daniel, som jaget bort løver ved sin tro på Herren Jesus Kristus og ved inngripen fra Guds tjenende engler, var en som så vår tid i et syn. Daniel tydet en drøm for kong Nebukadnesar i Babylon og profeterte at Herrens kirke ville reise seg i de siste dager som en liten sten "revet løs fra fjellet, men ikke av menneskehender".³ "Ikke av menneskehender", med andre ord ved guddommelig inngripen, skulle Herrens kirke tilta i styrke inntil den fyller hele jorden og "i all evighet ikke skal ødelegges ... men ... stå fast i evighet".⁴

Det er et sterkt vitnesbyrd at Daniels ord blir oppfylt når medlemmer av Kirken fra hele verden ser og lytter til konferansen i dag.

Den hengivne apostelen Peter beskrev "de tider da alt ... blir

gjenopprettet ... fra eldgamle dager av".⁵ Apostelen Paulus skrev at i tidenes fylde ville Gud "samle alt til ett i Kristus";⁶ "og hjørnesteinen er Kristus Jesus selv".⁷ Jeg følte disse profetiene så sterkt da jeg deltok i innvielsen av Roma Italia tempel. Alle profetene og apostlene bar vitnesbyrd om Jesus Kristus, verdens Forløser, i likhet med Peter og Paulus. Kirken er et levende eksempel på denne gjenopprettelsen, brødre og søstre, og våre medlemmer er vitner om disse guddommelige profetiene for lenge siden.

Josef i Egypt profeterte om de siste dager: "En seer skal Herren min Gud oppreise som skal være en utvalgt seer for mine lenders frukt."⁸ "For han skal utføre [Herrens] arbeide."⁹ Joseph Smith, gjenopprettelsens profet, var denne seeren.

Åpenbareren Johannes profeterte om en engel fra Den allmektige som bragte sammen viktige elementer av gjenopprettelsen, med disse ordene: "Jeg så en annen engel, som fløy under det høyeste av himmelen. Han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, for alle nasjoner og stammer, tungemål og folk."¹⁰ Moroni var den engelen. Han så vår tid slik det er nedtegnet i Mormons bok. Han viste seg flere ganger

North Salt Lake, Utah, USA

og forberedte Joseph Smith til hans tjenestegjerning, herunder oversettelsen av Mormons bok: Et annet testamente om Jesus Kristus.

Andre profeter forutsa vår tid. Malakias talte om at Elijah skulle vende "fedrenes hjerte til barna, og barnas hjerte til deres fedre".¹¹ Elijah har kommet, og som følge av dette har vi i dag 168 templer over hele verden. Hvert tempel betjener verdige medlemmer som inngår hellige pakter og mottar velsignede ordinanser på vegne av seg selv og sine avdøde forfedre. Dette hellige verk som beskrives av Malakias, står "sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid".¹²

Vi lever i den tiden som det ble profetert om. Vi er det folk som har fått i oppdrag å innlede Jesu Kristi annet komme. Vi skal samle Guds barn, de som vil høre og ta imot sannhetene, paktene og løftene i det evige evangelium. President Nelson kaller det "*den største utfordringen, den største saken og det største arbeidet på jorden i dag*".¹³ Jeg bærer vitnesbyrd om dette mirakelet.

Etter oppdrag fra president Russell M. Nelson innviet jeg Durban Syd-Afrika tempel i februar i år. Det var en dag jeg vil huske hele livet. Jeg var sammen med medlemmer som

har kommet til evangeliet slik Jeremia profeterte for lenge siden – "én av en by og to av en ætt".¹⁴ Jesu Kristi lære forener oss alle rundt om i verden – som Guds sønner og døtre, som brødre og søstre i evangeliet. Uansett hvordan vi ser ut eller kler oss, er vi ett folk med en Fader i himmelen hvis plan fra begynnelsen var og er at hans familie skal gjenforenes ved å inngå og holde hellige tempelpakter.

Til en liten forsamling av prestedømsbærere i et skolehus i Kirtland i Ohio i 1834 profeterte profeten Joseph: "Det er bare en liten håndfull av prestedømmet dere ser her i kveld, men denne kirken skal fylle Nord- og Syd-Amerika – den skal fylle verden."¹⁵

I de senere år har jeg reist over hele verden for å møte medlemmer av Kirken. Mine brødre i De tolv apostlers quorum har hatt lignende oppgaver. Men hvem kan holde tritt med vår kjære profet, president Nelson, hvis reiser i løpet av hans første to år som Kirkens president har latt ham møte de hellige i "32 land og amerikanske territorier"¹⁶ for å vitne om den levende Kristus.

Jeg husker da jeg mottok misjonskallet som ung mann. Jeg ønsket å virke i Tyskland, i likhet med min far, bror og svoger. Jeg ventet ikke

på at noen skulle komme hjem, men skyndte meg til postkassen og åpnet kallet. Jeg leste at jeg hadde blitt kalt til Øststatene misjon med hovedkvarter i New York City. Jeg ble skuffet, så jeg gikk inn og åpnet Skriftene for å finne trøst. Jeg begynte å lese i Lære og pakter: "Se, og gi akt, jeg har mange mennesker på dette sted i områdene rundt omkring, og en vid dør skal bli åpnet i traktene rundt omkring i denne østlige del av landet."¹⁷ Denne profetien som ble gitt til profeten Joseph Smith i 1833, var en åpenbaring til meg. Jeg visste da at jeg hadde blitt kalt til nøyaktig den misjonen Herren ønsket at jeg skulle virke i. Jeg underviste om gjenopprettelsen og dens dramatiske begynnelse da vår Fader i himmelen talte til Joseph Smith og sa: "Dette er min elskede Sønn. Hør ham!"¹⁸

Jesajas profeti for mer enn 700 år før Jesu Kristi fødsel er av stor betydning for hele Kirken: "Det skal skje i de siste dager, da skal fjellet der Herrens hus står, være grunnfestet på toppen av fjellene ... Og alle hedningefolk skal strømme til det."¹⁹

I mitt sinn i dag ser jeg for meg millioner av våre medlemmer og venner som elektronisk er koblet til disse møtene ved hjelp av TV, Internett eller andre midler. Vi setter oss ned som

om vi var sammen “på toppen av fjellene”.²⁰ Det var Brigham Young som uttalte de profetiske ordene: “Dette er det rette stedet.”²¹ De hellige, noen av dem mine egne pionerforfedre, arbeidet for å opprette Sion i Rocky Mountains “ved hans vilje og for-godtbefinnende som dikterer jordens nasjoner”.²²

Jeg står i dag på den hellige grunn som har tiltrukket seg millioner av besøkende. I 2002 var Salt Lake City vertskap for vinter-OL. Tabernakelkoret sang under åpningsseremonien, og Kirken holdt konserter og programmer for gjester og deltagere fra mange, mange nasjoner. Jeg vil alltid

huske at jeg så tempelet i bakgrunnen for kveldsnyhetene på TV over hele verden.

I årenes løp har USAs presidenter, konger, dommere, statsministere, ambassadører og embedsmenn fra mange land kommet til Salt Lake City og møtt våre ledere. President Nelson var vert for ledere i National Association for the Advancement of Colored People, en amerikansk organisasjon som kjemper for like rettigheter uten diskriminering på grunn av rase. Jeg husker at jeg sto skulder ved skulder med disse vennene og lederne da president Nelson sammen med dem oppfordret til mer høflighet og etnisk harmoni i verden.²³

Mange flere har kommet til Temple Square og sittet i råd med Kirkens ledere. Det siste året, for å nevne noen få, ønsket vi for eksempel velkommen FNs 68. Civil Society-konferanse, en verdensomspennende forsamling og den første av sitt slag utenfor New York City. Vi har møtt Vietnams komité for religionsanliggender og ambassadører fra Cuba, Filippinene, Argentina, Romania, Sudan, Qatar og Saudi-Arabia. Vi tok også imot generalsekretæren for Den muslimske verdensliga.

Det jeg beskriver, er oppfyllelsen av Jesajas profeti om at i de siste dager skal nasjoner strømme til

“fjellet der Herrens hus står”.²⁴ Det storslagne Salt Lake tempel står i sentrum av denne prakt og herlighet.

Det er ikke landskapet som har tiltrukket mennesker, selv om våre omgivelser er praktfulle. Det er kjernen i ren religion som tilkjenne-gis i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges og dens folks ånd, vekst, godhet og gavmildhet, vår kjærlighet slik Gud elsker og vårt engasjement for en høyere sak, det Joseph Smith kalte “Kristi sak”.²⁵

Vi vet ikke når Frelseren vil komme tilbake, men dette vet vi. Vi må være beredt i hjerte og sinn, verdige til å motta ham og bæret over å være en del av alt som ble profetert for så lenge siden.

Jeg vitner om at president Russell M. Nelson er Herrens profet på jorden, og ved hans side er apostler kalt av Gud, oppholdt som profeter, seere og åpenbarere. Og mine kjære brødre og søstre, gjenopp-trettelsen fortsetter.

Jeg avslutter med Joseph Smiths profeti, ord jeg vitner om er sanne: “Sannhetens fane er blitt hevet. Ingen vanhellig hånd kan hindre dette verk i å rulle fremover. Forfølgelser kan rase, pøbelen kan slå seg sammen, hærstyrker gå i stilling og bakvaskelser vanære, men Guds sannhet vil gå fremad, djervt, edelt og uavhengig inntil den har gjennomsyret alle kontinenter, gjestet alle himmelstrøk, feiet over ethvert land og runget i ethvert øre, inntil Guds hensikter er fullført og den store Jehova sier at arbeidet er gjort.”²⁶ Jeg vitner om at Joseph Smiths profetier blir oppfylt.

Jeg lover at når dere følger inspirerte råd fra vår kjære profet, president Russell M. Nelson, hans rådgivere, apostlene og andre ledere i Kirken, og når dere gir akt

Provo, Utah, USA

Av Bonnie H. Cordon
Unge kvinners generalpresident

på oldtidens profeter som forutsa vår tid, vil dere bli fylt, dypt i deres hjerte og sjel, med gjenopprettelsens ånd og arbeid. Jeg lover at dere vil se Guds hånd i deres liv, høre hans tilskyndelser og føle hans kjærlighet. I Jesu Kristi navn, med takknemlighet for gjengivelsen av hans evangelium og hans kirke, som tegn på hans makeløse kjærlighet. Amen. ■

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 507.
2. Jesaja 29:14.
3. Daniel 2: 45; se også Lære og pakter 65:2.
4. Daniel 2:44.
5. Apostlenes gjerninger 3:21.
6. Efeserbrevet 1:10.
7. Efeserbrevet 2:20.
8. 2 Nephi 3:6.
9. 2 Nephi 3:8.
10. Johannes' åpenbaring 14:6.
11. Malakias 4:6.
12. "Familien – en erklæring til verden", *Liahona*, mai 2017, 145.
13. Russell M. Nelson, "Sions ungdom, kom nå alle" (verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018), Hopeofisrael. ChurchofJesusChrist.org.
14. Jeremia 3:14.
15. Joseph Smith, i *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Wilford Woodruff* (2004), 26.
16. Se Valerie Johnson, "President Nelson Became the Prophet 2 Years Ago. What Has Happened Since Then?" *Church News*, 13. jan. 2020, thechurchnews.com.
17. Lære og pakter 100:3.
18. Joseph Smith – Historie 1:17.
19. Jesaja 2:2; se også Mika 4:1–2.
20. Jesaja 2:2.
21. Ordene "Dette er det rette stedet" ble først tilskrevet Brigham Young av Wilford Woodruff da han talte under en feiring av pionerdagen i juli 1880 (se "Pioneers' Day", *Deseret Evening News*, 26. juli 1880, 2).
22. Brigham Young, 31. mars 1861, talerapporter fra Historikerens kontor, 1845–1885, Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City.
23. Se "First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony", 17. mai 2018, newsroom. ChurchofJesusChrist.org.
24. Jesaja 2:2; se også Mika 4:1–2.
25. *Læresetninger – Joseph Smith*, 352.
26. *Læresetninger – Joseph Smith*, 142.

Så de kan se

Se etter og be om anledninger til å la ditt lys skinne slik at andre kan se veien til Jesus Kristus.

Brødre og søstre, vi har blitt velsignet og fornyet ved den Ånd vi har følt på denne konferansen.

For 200 år siden hvilte en lysstøtte på en ung mann i et skogholt. I dette lyset så Joseph Smith Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus. Deres lys fjernet det åndelige mørket som dekket jorden og viste veien fremover for Joseph Smith – og for oss alle. På grunn av lyset som ble åpenbart den dagen, kan vi motta en fylde av velsignelser som er tilgjengelige gjennom vår Frelser Jesu Kristi forsoning.

I kraft av gjengivelsen av hans evangelium, kan vi bli fylt med vår Frelsers lys. Dette lyset er imidlertid ikke bare forbeholdt deg og meg. Jesus Kristus har kalt på oss for å "la derfor deres lys skinne for dette folk, så de kan se de gode gjerninger dere gjør og prise deres Fader som er i himmelen".¹ Jeg er blitt veldig glad i uttrykket "så de kan se". Det er en oppriktig innbydelse fra Herren til å være mer bevisst på å hjelpe andre å se veien og derved komme til Kristus.

Da jeg var 10 år gammel, hadde familien æren av å være vertskap for eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum mens han var på oppdrag i min hjemby.

På slutten av dagen satte vår familie og familien Perry seg ned i stuen for å nyte min mors deilige eplepai, mens eldste Perry fortalte historier om hellige rundt om i verden. Jeg var helt trollbundet.

Det begynte å bli sent da min mor ropte meg inn på kjøkkenet og stilte et enkelt spørsmål: "Bonnie, har du matet hønene?"

Jeg ble lei meg. Det hadde jeg ikke. Jeg ønsket ikke å forlate nærværet til en Herrens apostel og foreslo at hønene kunne faste til neste morgen.

Provo, Utah, USA

Brigham City, Utah, USA

Min mor svarte med et tydelig “nei”. Akkurat da kom eldste Perry inn på kjøkkenet og spurte med sin dype, entusiastiske røst: “Hørte jeg at noen trenger å gi hønene mat? Kan min sønn og jeg bli med deg?”

Å, for en absolutt glede det nå ble å gi hønene mat! Jeg løp for å hente den store, gule lommelykten vår. Jeg ledet begeistret an, og hoppet bortover den godt opptråkkede stien til hønsegården. Med lommelykten svingende fra hånden min, krysset vi maisåkeren og gikk gjennom hveteåkeren.

Da jeg kom til den lille vanningsgrøften som krysset stien, hoppet jeg instinktivt over den slik jeg hadde gjort mange kvelder før. Jeg var uvitende om eldste Perrys anstrengelser for å holde tritt på en mørk og ukjent sti. Mitt dansende lys var ikke til hjelp for ham slik at han kunne se grønften. Uten et stabilt lys til å se, tråkket han direkte i vannet og stønnet høyt. Jeg fikk panikk, og jeg snudde meg for å

se min nye venn trekke sin gjennomvåte fot opp av grønften og riste vannet av sin tunge lærsko.

Med en gjennomvåt og surklende sko hjalp eldste Perry meg å gi hønene mat. Da vi var ferdig, instruerte han kjærlig: “Bonnie, jeg trenger å se stien. Lyset må skinne for meg der hvor jeg går.”

Jeg brukte lyset mitt til å skinne men ikke på en måte som ville være til hjelp for eldste Perry. Nå da jeg visste at han trengte mitt lys for å navigere trygt på stien, fokuserte jeg lysstrålen like foran stegene hans, og vi kunne komme trygt hjem.

Mine brødre og søstre, i mange år har jeg grunnet på det prinsippet jeg lærte av eldste Perry. Herrens oppfordring til å la vårt lys skinne er ikke bare å vilkårlig svinge en lysstråle og gjøre verden generelt lysere. Det handler om å fokusere vårt lys slik at andre kan se veien til Kristus. Det handler om å samle Israel *på denne siden av sløret* – å hjelpe andre å se

det neste steget fremover med hensyn til å inngå og holde pakter med Gud.²

Frelseren vitnet: “Se, jeg er lyset, jeg har vist dere et eksempel”.³ La oss se på ett av hans eksempler.

Kvinnen ved brønnen var en samaritan som ikke kjente Jesus Kristus og ble sett på av mange som et utskudd i sitt eget samfunn. Jesus møtte henne og innledet en samtale. Han talte til henne om vann. Han ledet henne så til mer lys idet han erklærte at han var det “levende vann”.⁴

Kristus var medfølende oppmerksom på henne og hennes behov. Han møtte kvinnen der hun var og begynte med å snakke om noe som var kjent og vanlig. Hvis han hadde stoppet der, ville det ha vært et positivt møte. Men det ville ikke ha ført til at hun gikk til byen for å rope ut: “Kom, se ...! Han skulle vel ikke være Messias?”⁵ Gjennom samtalen oppdaget hun gradvis Jesus Kristus, og til tross for sin fortid, ble hun et lysets redskap og skinte på veien slik at andre kunne se det.⁶

La oss nå se på to personer som fulgte Frelserens eksempel med å la sitt lys skinne. Nylig satt min venn Kevin ved siden av en bedriftsleder under en middag. Han var bekymret for hva de skulle snakke om i to timer. Kevin fulgte en tilskyndelse og spurte: “Fortell meg om familien din. Hvor kommer dere fra?”

Mannen visste lite om sin arv, så Kevin tok opp telefonen sin og sa: “Jeg har en app som knytter folk til sin familie. La oss se hva vi kan finne ut.”

Etter en lengre diskusjon, spurte Kevins nye venn: “Hvorfor er familie så viktig i din kirke?”

Kevin svarte ganske enkelt: “Vi tror at vi fortsetter å leve etter at vi dør. Hvis vi finner våre forfedre og tar med navnene deres til et hellig sted som kalles

et tempel, kan vi utføre ekteskapsordnanser der som vil knytte våre familier sammen også etter døden.”⁷

Kevin begynte med noe som han og hans nye venn hadde til felles. Han fant så en måte å vitne om Frelserens lys og kjærlighet på.

Den andre historien handler om Ella, en basketballspiller på college. Hennes eksempel begynte da hun fikk sitt misjonskall mens hun bodde hjemmefra og studerte. Hun valgte å åpne brevet med kallet foran laget sitt. De visste nesten ingenting om Jesu Kristi Kirke og forsto ikke Ellas ønske om å tjene. Hun ba gjentatte ganger om å få vite hvordan hun skulle forklare misjonskallet slik at hennes lagkamerater kunne føle Ånden. Svaret hun fikk?

“Jeg har laget en PowerPoint”, sa Ella, “for jeg er bare så kul”. Hun fortalte dem om muligheten til å utføre tjeneste i en av mer enn 400 misjoner og kanskje å lære et språk. Hun snakket om de tusener av misjonærer som

allerede er på misjon. Ella avsluttet med et bilde av Frelseren og dette korte vitnesbyrdet: “Basketball er noe av det viktigste i mitt liv. Jeg flyttet til den andre enden av landet og forlot min familie for å spille med denne treneren og med dette laget. De eneste tingene som er viktigere for meg enn basketball, er min tro og min familie”.⁸

I tilfelle du nå tenker: “Dette er store 1000-watts eksempler, men jeg er en 20-watts lyspære”, husk at Frelseren vitnet: “Jeg er det lys som dere skal løfte opp.”⁹ Han minner oss på at han vil bringe lyset hvis vi bare vil peke andre mot ham.

Du og jeg har nok lys å dele *akkurat nå*. Vi kan lyse opp neste steg for å hjelpe noen å komme nærmere Jesus Kristus, og deretter neste steg og det neste.

Spør deg selv: “Hvem trenger det lyset du har for å finne den stien de trenger, men ikke kan se?”

Mine kjære venner, hvorfor er det så viktig å la vårt lys skinne? Herren

har fortalt oss at “det finnes ennå mange på jorden ... [som] holdes borte fra sannheten bare fordi de ikke vet hvor de kan finne den”.¹⁰ Vi kan hjelpe. Vi kan med hensikt la vårt lys skinne slik at andre kan se. Vi kan gi en innbydelse.¹¹ Vi kan vandre på reisen sammen med dem som tar et steg mot Frelseren, uansett hvor haltende. Vi kan samle Israel.

Jeg vitner om at Herren vil foredle enhver liten innsats. Den hellige ånd vil tilskynde oss til å vite hva vi skal si og gjøre. Slike forsøk kan kreve at vi går ut av vår trivselssone, men vi kan være forsikret om at Herren vil hjelpe oss å la vårt lys skinne.

Jeg er så takknemlig for Frelserens lys, som fortsetter å lede denne kirke ved åpenbaring.

Jeg innbyr oss alle til å følge Jesu Kristi eksempel og være medfølende oppmerksom på dem vi omgås. Se etter og be om anledninger til å la ditt lys skinne slik at andre kan se veien til Jesus Kristus. Frelserens løfte er stort: “Den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys.”¹² Jeg vitner om at vår Frelser Jesus Kristus er veien, sannheten, livet, lyset og kjærligheten i verden. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 3 Nephi 12:16.
2. Se Russell M. Nelson, “Sions ungdom kom nå alle” (verdensomspennende andakt for ungdom, 3. juni 2018), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
3. 3 Nephi 18:16.
4. Se Johannes 4:9–30.
5. Johannes 4:29.
6. Se Robert og Marie Lund, “Frelserens respekt for kvinner”, *Liahona*, mars 2015, 32–36.
7. Privat korrespondanse.
8. Privat korrespondanse.
9. 3 Nephi 18:24.
10. Lære og pakter 123:12.
11. Se Dieter F. Uchtdorf, “Misjonærarbeid: Del det du har i ditt hjerte”, *Liahona*, mai 2019, 15–18.
12. Johannes 8:12.

Av eldste Jeffrey R. Holland
i De tolv apostlers quorum

Et fullkomment, klart håp

Fordi gjenopprettelsen bekreftet den grunnleggende sannhet at Gud virker i denne verden, kan og skulle vi håpe, selv når vi står overfor de mest uoverstigelige odds.

I oktober i fjor inviterte president Russell M. Nelson oss til å se *fremover* til denne aprilkonferansen i 2020 ved at hver enkelt av oss på vår egen måte ser *tilbake* for å se Guds storartede hånd i gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium. Søster Holland og jeg tok denne profetiske invitasjonen på alvor. Vi så for oss at vi levde tidlig på 1800-tallet og betraktet den tidens religiøse trosoppfatninger. I den forestilte situasjonen spurte vi oss selv: "Hva er det som mangler her? Hva

skulle vi ønske at vi hadde? Hva *håper* vi Gud vil gi som svar på vår åndelige lengsel?"

For det første innså vi at for to hundre år siden ville vi inderlig ha håpet på gjenopprettelsen av et sannere gudsbegrep enn de fleste på den tiden hadde, skjult slik Han ofte syntes å være bak århundrer med villfarelse og misforståelser. For å låne et uttrykk fra William Ellery Channing, en fremtredende religiøs person på den tiden, ville vi ha sett etter "Gud

som farsfigur", noe Channing betraktet som "kristendommens første store lære".¹ En slik lære ville ha anerkjent Guddommen som en omsorgsfull Far i himmelen, istedenfor en ubehagelig dommer som utøver streng rettferdighet eller som en fraværende husvert som en gang hadde vært opptatt av jordiske saker, men nå var opptatt et annet sted i universet.

Ja, vårt håp i 1820 ville ha vært å finne en Gud som taler og veileder like åpent i nåtiden som han gjorde tidligere, en sann Far i ordets mest kjærlige betydning. Han ville absolutt *ikke* ha vært en kald og vilkårlig autokrat som forutbestemte noen få utvalgte til frelse og deretter henviste resten av den menneskelige familie til fordømmelse. Nei, han ville være en hvis enhver handling, ved guddommelig erklæring, ville være "til gagn for verden, for han elsker verden"² og hver av dens innbyggere. Denne kjærligheten ville være hans viktigste grunn til å sende Jesus Kristus, sin enbårne Sønn, til jorden.³

Apropos Jesus, hvis vi hadde levd i de første årene av 1800-tallet, ville vi med stor bekymring ha innsett at tvil om at Frelserens liv og oppstandelse virkelig fant sted, begynte å få betydelig innpass i kristendommen. Derfor ville vi ha håpet at det ville komme bevis til hele verden som ville bekrefte Bibelens vitnesbyrd om at Jesus *er* Kristus, Guds Sønn i bokstavelig forstand, Alfa og Omega og den eneste Frelser denne verden noensinne vil kjenne. Det ville ha vært blant våre kjæreste håp at andre beviser i form av hellig skrift ble frembragt, noe som kunne utgjøre et annet testamente om Jesus Kristus og utvide og styrke vår kunnskap om hans mirakuløse fødsel, vidunderlige tjenestegjering, sonoffer og strålende

Provo, Utah, USA

oppstandelse. Et slikt dokument ville i sannhet være "rettferdighet [sendt] ned fra himmelen, og sannhet [bragt] frem fra jorden".⁴

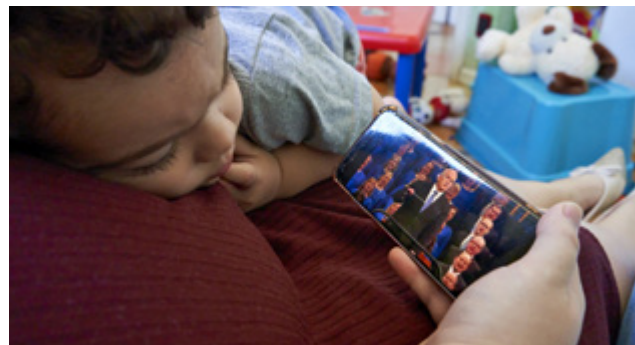
Når vi iakttok den kristne verden på den tiden, ville vi ha håpet å finne en som var bemyndiget av Gud med sann prestedømsmyndighet, som kunne døpe oss, overdra Den hellige ånds gave og forrette alle evangeliets ordinanser som er nødvendige for opphøyelse. I 1820 ville vi ha håpet å se oppfylt Jesajas, Mikas og andre oldtidsprofetens veltalende løfter om at Herrens majestetiske hus skulle komme tilbake.⁵ Vi ville ha gledet oss over å se hellige templer i sin herlighet oppført igjen, med Ånden, ordinansene, kraften og myndigheten til å undervise i evige sannheter, helbrede personlige sår og knytte familier sammen for evig. Jeg ville ha lett overalt og hvor som helst for å finne en som var bemyndiget til å si til meg og min kjære Patricia at vårt ekteskap i en slik ramme ble beseglet

for tid og all evighet, for aldri å høre eller få pålagt oss den hjemsøkende forbannelsen "til døden skiller dere ad". Jeg vet at "i [vår] Fars hus er det mange rom",⁶ men personlig sett, hvis jeg skulle være så heldig å arve et av dem, kunne det ikke være mer for meg enn et forfallent skur hvis Pat og våre barn ikke var sammen med meg for å dele denne arven. Og for våre forfedre, de som levde og døde i oldtiden uten engang å høre Jesu Kristi navn, ville vi ha håpet at de mest rettferdige og barmhjertige bibelske prinsipper ville bli gjengitt – at de levende utfører frelsende ordinanser på vegne av sine avdøde slektninger.⁷ Ingen praksis jeg kan forestille meg, ville med større prakt vise en kjærlig Guds omtanke for

alle sine jordiske barn, uansett når de levde eller hvor de døde.

Vår liste over håp i 1820 kunne fortsette, men kanskje gjenoppbyggelsens viktigste budskap er at slike håp *ikke* ville ha vært forgjeves. Fra Den hellige lund og til denne dag begynte disse ønskene å bli kledd i virkelighet og ble, slik apostelen Paulus og andre forkynte, sanne ankere for sjelen, sikre og standhaftige.⁸ Det man en gang bare håpet på, har nå blitt historie.

Derfor ser vi tilbake på 200 år med Guds godhet mot verden. Men hva med vårt blikk fremover? Vi har fremdeles håp som ennå *ikke* er oppfylt. Selv i dette øyeblikk fører vi en krig med "alle mann på dekk" mot covid-19, en alvorlig påminnelse om at et virus som er⁹ 1000 ganger mindre enn et sandkorn¹⁰, kan tvinge hele befolkninger og verdens økonomier i kne. Vi ber for dem som har mistet sine kjære i denne landeplagen i vår tid, så vel som for dem som for tiden er smittet eller i fare. Vi ber i sannhet for dem som yter så storartet helseomsorg. Når vi har overvunnet dette – og det vil vi – måtte vi være like opptatt av å befri verden fra sultens virus og befri nabolag og nasjoner fra fattigdommens virus. Måtte vi håpe på skoler hvor elevene blir undervist – uten

Taboão de Serra, São Paulo, Brazil

å frykte for at de skal bli skutt – og på personlig verdighet for alle Guds barn, uten *noe* hensyn til rasemessige, etniske eller religiøse fordommer. Bak alt dette ligger vårt uopphørlige håp om større hengivenhet til de to største av alle bud: å elske Gud ved å følge hans råd og å elske vår neste ved å vise godhet og medfølelse, tålmodighet og tilgivelse.¹¹ Disse to guddommelige direktivene er fremdeles – og vil alltid være – det eneste virkelige håp vi har om å gi våre barn en bedre verden enn den de nå kjenner.¹²

I tillegg til å ha disse felles ønskene har mange i dagens publikum dypt personlige håp: håp om at et ekteskap skal bli bedre, eller noen ganger bare håp om å oppnå ekteskap, håp om å overvinne avhengighet, håp om at et villfarent barn skal komme tilbake, håp om at fysiske og følelsesmessige smerter av hundre slag skal opphøre. Fordi gjenopprettelsen bekreftet den grunnleggende sannhet at Gud virker i denne verden, *kan* og *skulle* vi håpe, selv når vi står overfor de mest uoverstigelige odds. Det var det dette skriftstedet mente da Abraham var i stand til å håpe mot håp¹³ – det vil si, han var i stand til å tro til tross for enhver grunn til *ikke* å tro – at han og Sara kunne bli med barn når det virket helt umulig. Så jeg spør: “Hvis så mange av våre håp fra 1820 kunne begynne å bli oppfylt med et glimt av guddommelig lys for en enkel gutt som knelte i et skogholt nord i delstaten New York, hvorfor skulle vi ikke håpe at rettferdige ønsker og Kristus-lignende lengsler fremdeles kan bli besvart på vidunderlig og mirakuløst vis av alt håps Gud?” Vi trenger alle å tro at det vi ønsker i rettferdighet, en dag, på en eller annen måte kan bli vårt.

Brødre og søstre, vi vet hva noen av de religiøse mangler i begynnelsen

av det 19. århundre var. Videre vet vi noe om dagens religiøse svakheter som fremdeles etterlater seg noens sult og håp uoppfyllt. Vi vet at mye av denne misnøyen fører noen bort fra tradisjonelle kirkelige institusjoner. Vi vet også, slik én frustrert forfatter skrev, at “mange religiøse ledere [i vår tid] synes uvitende” med hensyn til å takle den slags nedgang og svarer med “en tynn velling av terapeutisk guddommelighet, billig symbolsk aktivisme, nøye formulert kjetteri [eller noen ganger bare] uinspirerende nonsens”¹⁴ – og dette i en tid da verden trenger så mye mer, da den oppvoksende generasjon fortjener så mye mer, og når Jesus på sin tid tilbød så mye mer. Som Kristi disipler kan vi i vår tid heve oss over de oldtidens israelitter som stønnet: “Våre ben er fortørket, og vårt håp er gått til grunne”.¹⁵ Hvis vi til slutt mister håpet, mister vi det siste vi har som holder oss oppe. Det var over selve helvetes port at Dante skrev en advarsel til alle som reiste gjennom hans *Divina Commedia*: “Gi avkall på alt håp”, sa han, “dere som her trer inn”.¹⁶ Når håpet er borte, gjenstår bare infernoets flamme som raser på alle kanter.

Så når vi har ryggen mot veggen og, som salmen sier, “når annen hjelp blir støv og duger ei”¹⁷, vil denne dyrebare håpets gave, som er uløselig knyttet til vår tro på Gud og vår nesstekjærlighet til andre, være blant våre mest uunnværlige dyder.

Nå som vi markerer 200 år og ser tilbake på alt vi har fått og gleder oss over oppfyllelsen av så mange håp, føler jeg det samme som en vakker ung hjemvendt misjonærsøster sa til oss i Johannesburg for bare noen måneder siden: “[Vi] kom ikke så langt bare for å komme så langt”.¹⁸

Med en omskrivning av noen av de mest inspirerende avskjedsordene som noensinne er nedtegnet i Skriftene, sier jeg med profeten Nephi og den unge søsteren:

“Mine elskede brødre [og søstre], etter at dere har [mottatt gjenopprettelsens førstegrøde], vil jeg spørre om alt er gjort? Se, jeg sier dere, nei ...

“Dere [må] streve fremover med standhaftighet i Kristus og *ha et fullkomment, klart håp* og kjærlighet til Gud og alle mennesker ... Hvis dere derfor strever fremover ... sier Faderen: Dere skal få evig liv.”¹⁹

Jeg takker mine brødre og søstre for alt vi har fått i denne siste og største av alle evangelieutdelinger, utdelingen av Jesu Kristi gjengitte evangelium. Gavene og velsignelsene som følger av dette evangelium, betyr alt for meg – alt – så i et forsøk på å takke min Fader i himmelen for dem har jeg “løfter å holde og mange mil å gå før jeg kan sove”.²⁰ Måtte vi streve fremover med kjærlighet i vårt hjerte og vandre i et “klart håp”²¹ som lyser opp den hellige forventnings vei som vi nå har vært på i 200 år. Jeg vitner om at fremtiden vil bli like mirakelfyllt

Av eldste David A. Bednar
i *De tolv apostlers quorum*

og rikelig velsignet som fortiden har vært. Vi har all grunn til å håpe på velsignelser som er enda større enn dem vi allerede har mottatt, for dette er Den allmektige Guds verk, dette er en kirke med fortsatt åpenbaring, dette er evangeliet om Kristi ubegrensede nåde og velvilje. Jeg vitner om alle disse sannhetene og så mye mer i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. "The Essence of the Christian Religion", i *The Works of William E. Channing* (1888), 1004.
2. 2 Nephi 26:24.
3. Se Johannes 3:16–17.
4. Moses 7:62.
5. Se Jesaja 2:1–3; Esekiel 37:26; Mika 4:1–3; Malakias 3:1.
6. Johannes 14:2.
7. Se 1 Korinterbrev 15:29; Lære og pakter 128:15–17.
8. Se Hebreerne 6:19; Ether 12:4.
9. Se Na Zhu og andre, "A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019", *New England Journal of Medicine*, 20. feb. 2020, 727–33.
10. Se "Examination and Description of Soil Profiles", i *Soil Survey Manual*, red. C. Ditzler, K. Scheffe og H. C. Monger (2017), nracs.usda.gov.
11. Se Matteus 22:36–40; Markus 12:29–33; se også 3 Mosebok 19:18; 5 Mosebok 6:1–6.
12. Se Ether 12:4.
13. Se Romerne 4:18.
14. R. J. Snell, "Quiet Hope: A New Year's Resolution", *Public Discourse: The Journal of the Witherspoon Institute*, 31. des. 2019, thepublicdiscourse.com.
15. Esekiel 37:11.
16. Dette er uttrykket slik det som oftest blir oversatt. Men den mer bokstavelige oversettelsen er "Glem alt håp, dere som trer inn her" (Dante Alighieri, "The Vision of Hell", i *Divine Comedy*, overs. Henry Francis Cary [1892], canto III, linje 9).
17. "O, bli hos meg! Nå er det aftentid" *Salmer*, nr. 52.
18. Judith Mahlangu (flerstavskonferanse nær Johannesburg i Syd-Afrika, 10. nov. 2019), i Sydney Walker, "Elder Holland Visits Southeast Africa during 'Remarkable Time of Growth'", *Church News*, 27. nov. 2019, thechurchnews.com.
19. 2 Nephi 31:19–20; uthevelse tilføyd.
20. "Stopping by Woods on a Snowy Evening", linje 14–16, i *The Poetry of Robert Frost: The Collected Poems*, red. Edward Connery Lathem (1969), 225.
21. 2 Nephi 31:20.

"La dette hus bygges til mitt navn"

(Lære og pakter 124:40)

De pakter som mottas og de ordinanser som utføres i templer er avgjørende for helliggjørelsen av vårt hjerte og for den endelige opphøyelse av Guds sønner og døtre.

I Den hellige lund for 200 år siden så og samtalte den unge Joseph Smith med Gud den evige Fader og hans Sønn Jesus Kristus. Av dem lærte Joseph om Guddommens sanne natur og om vedvarende åpenbaring da dette himmelske synet innledet i de siste dager "en husholdning i tidenes fylde."¹

Omtrent tre år senere, etter oppriktig bønn om kvelden den 21. september 1823, ble Josephs soverom fylt med lys til det "var lysere enn det er ved middagstid."² En person kom til syne ved sengen hans, kalte den unge gutten ved navn og erklærte at "han var et sendebud sendt til meg fra Guds nærhet, og at hans navn var

Rexburg, Idaho, USA

Moroni.”³ Han ga Joseph instruksjoner om Mormons boks fremkomst.

Så siterte Moroni fra Malakis bok i Det gamle testamente, litt annerledes formulert enn i Kong Jakobs versjon:

“Se, jeg vil åpenbare prestedømmet for dere ved profeten Elijahs hånd før Herrens store og forferdelige dag kommer ...

Og han skal plante i barnas hjerte de løfter som ble gitt fedrene, og barnas hjerte skal vendes til fedrene. Var det ikke så, ville hele jorden bli lagt øde ved hans komme.”⁴

Moronis instruksjoner til Joseph Smith angående Elijahs misjon innledet ikke minst tempelarbeid og slekts-historie i de siste dager og var et viktig element i gjenopprettelsen av alt “som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av.”⁵

Jeg ber om Den hellige ånds veiledning når vi sammen lærer om paktene, ordinansene og velsignelsene som er tilgjengelige for oss i templene i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Elijahs gjenkomst

Jeg begynner med å stille et grunnleggende spørsmål: Hvorfor var Elijahs gjenkomst viktig?

Nyere åpenbaring lærer oss at Elijah hadde Det melkisedekske prestedømmets beseglingsmyndighet⁶ og var den siste profet som hadde denne før Jesu Kristi tid.⁷

Profeten Joseph Smith forklarte: “Den ånd, den kraft og det kall Elijah hadde, består i at dere har makt til å inneha nøkkelen til ... [fylde] av Det melkisedekske prestedømme ... ; og ... til å motta ... alle ordinanser som hører hjemme i Guds rike, selv til å vende fedrenes hjerter til barna og barnas hjerter til fedrene, selv de som befinner seg i himmelen.”⁸

ELIJAH RESTORING THE KEYS OF THE SEALING POWER OF THE PRIESTHOOD (ELIJAH GJENNR NØKLENE TIL PRESTEDØMMETS BESEGLINGSKRAFT), AV ROBERT T. BARRETT

Denne beseglingsmyndigheten er nødvendig slik at “alt [dere] binder på jorden, skal være bundet i himmelen, og alt [dere] løser på jorden, skal være løst i himmelen.”⁹

Joseph forklarte videre: “Hvordan skal Gud komme for å redde denne generasjon? Han skal sende profeten Elijah ... Elijah skal åpenbare paktene for å besegle fedrenes hjerter til barna, og barnas til fedrene.”¹⁰

Elijah viste seg sammen med Moses på Forklarelsens berg og overdro denne myndighet til Peter, Jakob og Johannes.¹¹ Elijah viste seg også sammen med Moses og Elias i Kirtland tempel den 3. april 1836, og overdro de samme prestedømsnøklerne til Joseph Smith og Oliver Cowdery.¹²

Beseglingsmyndighetens gjengivelse ved Elijah i 1836 var nødvendig for å forberede verden til Frelserens annet komme, og ga støtet til en betydelig voksende og verdensomspennende interesse for slektsforskning.

Forandre, vende og rense hjerter

Ordet *hjerte* brukes over 1000 ganger i standardverkene. Dette enkle, men betydningsfulle ordet betegner ofte de indre følelsene til en person. Vårt hjerte – summen av våre ønsker, følelser, intensjoner, motiver og holdninger – definerer hvem vi er og avgjør hva vi vil bli. Det sentrale i Herrens verk er å forandre, vende og rense hjerter gjennom evangeliets pakter og prestedømsordinanser.

Vi bygger ikke eller trer inn i hellige templer utelukkende for å ha en minneverdig opplevelse for oss selv eller familien. Men de pakter som mottas og de ordinanser som utføres i templer er avgjørende for helliggjørelsen av vårt hjerte og for den endelige opphøyelse av Guds sønner og døtre.

Å plante i barnas hjerter de løfter som ble gitt til fedrene – ja, Abraham, Isak og Jakob – vende barnas hjerter til deres egne fedre og utføre slektsforskning og stedfortredende

ordinanser i tempelet, er arbeid som velsigner personer på begge sider av sløret. Etterhvert som vi blir ivrig engasjert i dette hellige verket, adlyder vi budene om å elske og tjene Gud og vår neste.¹³ Og slik uselvvisk tjeneste hjelper oss virkelig å “hør[e] ham!”¹⁴ og komme til Frelseren.¹⁵

De helligste pakter og prestedømsordinanser mottas bare i et tempel – Herrens hus. Alt som læres og alt som gjøres i tempelet fremhever Jesu Kristi guddommelighet og hans rolle i vår himmelske Faders plan for lykke.

Innenfra og ut

President Ezra Taft Benson beskrev et viktig mønster som Forløseren benytter i “å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv.”¹⁶ Han sa: “Herren arbeider innenfra. Verden arbeider utenfra. Verden vil hente mennesker bort fra slummen. Kristus tar slummen ut av mennesker, og så går de selv bort fra slummen. Verden former mennesker ved å forandre deres omgivelser. Kristus forandrer mennesker, som så forandrer sine omgivelser. Verden former menneskets oppførsel, men Kristus kan forandre menneskets natur.”¹⁷

Pakter og prestedømsordinanser er sentrale i denne vedvarende

prosessen med åndelig gjenfødelse og forandring. Dette er de midler Herren bruker når han arbeider med hver enkelt av oss *innenfra og ut*. Pakter som overholdes standhaftig, alltid huskes og skrives “med den levende Guds Ånd ... på hjertets kjødtavler”¹⁸ gir mening og forvisning om velsignelser bære i jordelivet og i evigheten. Ordinanser som mottas verdig og stadig huskes, åpner himmelske kanaler som guddommelighetens kraft kan strømme gjennom til vårt liv.

Vi drar ikke til tempelet for å gjemme oss eller flykte fra verdens ondskap. Vi kommer isteden til tempelet for å overvinne verdens ugudelighet. Når vi innbyr “guddommelighetens kraft” i vårt liv¹⁹ ved å motta prestedømsordinanser og inngå og holde hellige pakter, blir vi velsignet med styrke utover vår egen²⁰ for å overvinne jordelivets fristelser og utfordringer, og å gjøre godt og bli gode.

Ryktet om dette hus skal nå ut

Det første tempelet i denne evangelieutdelingen ble oppført i Kirtland i Ohio og innviet den 27. mars 1836.

I en åpenbaring til profeten Joseph Smith en uke etter innvielsen, erklærte Herren:

“La hele mitt folks hjerter fryde seg, de som med sin styrke har bygget dette hus til mitt navn ...

Tusener, ja, tituseners hjerter skal storlig fryde seg på grunn av de velsignelser som skal utøses og den begavelse mine tjenere har mottatt i dette hus.

Og ryktet om dette hus skal nå ut til fremmede land, og dette er begynnelsen til den velsignelse som skal bli utøst over mitt folks hoder.”²¹

Legg merke til uttrykkene *tusener og tituseners hjerter skal storlig fryde seg*, og *ryktet om dette hus skal nå ut til fremmede land*. Dette var imponerende erklæringer i april 1836, da Kirken bare hadde en liten håndfull medlemmer og ett tempel.

I dag i 2020, har vi 168 templer i drift. Ytterligere 49 templer er under oppføring eller har blitt bekjentgjort. Herrens hus blir oppført på “øyene i havet”²², og i land og på steder som tidligere var vurdert av mange som usannsynlig å skulle få et tempel.

Begavelsesseremonien presenteres nå på 88 språk, og vil bli tilgjengelig på mange andre språk etter hvert som templer blir oppført for å velsigne flere av Guds barn. I løpet av de neste 15 årene vil antall språk hvorpå tempelets ordinanser vil være tilgjengelig sannsynligvis være doblet.

I år skal vi bryte grunn og begynne oppføringen av 18 templer. Til sammenligning tok det 150 år å oppføre de første 18 templene, fra organiseringen av Kirken i 1830 til innvielsen av Tokyo Japan tempel av president Spencer W. Kimball i 1980.

Tenk på den fremskyndelsen av tempelarbeid som har funnet sted bare i president Russell M. Nelsons liv. Da president Nelson ble født den 9. september 1924, hadde Kirken seks templer i drift.

Da han ble ordinert til apostel den 7. april 1984, 60 år senere, var det 26 templer i drift, en økning på 20 templer på 60 år.

Da president Nelson ble oppholdt som Kirkens president, var det 159 templer i drift, en økning på 133 templer i de 34 årene han virket som medlem av De tolv's quorum.

Siden han ble Kirkens president den 14. januar 2018, har president Nelson bekjentgjort 35 nye templer.

96 prosent av de eksisterende templene har blitt innviet i løpet av president Nelsons liv. 84 prosent har blitt innviet siden han ble ordinert som apostel.

Alltid ha fokus på de ting som betyr mest

Som medlemmer av Herrens gjenopprettede kirke står vi helt forundret over det stadig akselererende tempoet i hans verk i de siste dager. Og flere templer kommer.

Brigham Young profeterte: "For å få utført dette arbeidet, må vi ikke bare ha ett tempel, men tusener av dem, og tusener og titusener av menn og kvinner vil gå inn i disse templene og forrette for mennesker som har levd så langt tilbake som Herren skal åpenbare."²³

Forståelig nok er bekjentgjørelsen av hvert nytt tempel en kilde til stor glede og en grunn til å takke Herren. Vårt hovedfokus skulle imidlertid være på paktene og ordinansene som kan forandre vårt hjerte og styrke vår hengivenhet til Frelseren, og ikke bare på stedet eller bygningens skjønnhet.

De grunnleggende forpliktelser som hviler på oss som medlemmer av Herrens gjenopprettede kirke, er (1) å "hør[er] ham!"²⁴ og la vårt eget hjerte bli forandret gjennom pakter

og ordinanser, og (2) å gladelig oppfylle det guddommelig forordnede ansvaret med å tilby tempelets velsignelser til hele den menneskelige familie på begge sider av sløret. Med Herrens veiledning og hjelp, vil vi virkelig oppfylle disse hellige plikter.

Oppbyggingen av Sion

Profeten Joseph Smith erklærte: "Oppbyggingen av Sion er en sak som har interessert Guds folk til alle tider. Det er et emne som profeter, prester og konger har dvelt ved med spesiell glede. Med fryd har de sett frem til den tid vi lever i, oppildnet av en himmelsk og frydefull forventning har de sunget, skrevet og profetert om denne vår tid. Men de døde uten å få oppleve den. Vi er det begunstigede folk som Gud har utvalgt til å frembringe de siste dagers herlighet. Det er gitt oss å se, ta del i og bidra til å fremme de siste dagers herlighet."²⁵

"Himmelens prestedømme vil forene seg med jordens for å tilveiebringe disse store hensikter ... et verk som Gud og engler i generasjoner har sett frem til med glede, som oppildnet de fordums profeters og patriarkers sjeler, et verk som er bestemt til å medføre at mørkets makter blir tilintetgjort og jorden blir fornyet, til Guds herlighet og til den menneskelige families frelse."²⁶

Jeg vitner høytidelig om at Faderen og Sønnen viste seg for Joseph Smith

og at Elijah gjenga beseglingsmyndigheten. Hellige tempelpakter og ordinanser kan styrke oss og rense vårt hjerte når vi "hør[er] ham!"²⁷ og mottar guddommelighetens kraft i vårt liv. Og jeg vitner om at dette siste dagers verk vil ødelegge mørkets makter og tilveiebringe den menneskelige families frelse. Jeg vitner med glede om disse sannheter i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Efeserne 1:10.
2. Joseph Smith – Historie 1:30.
3. Joseph Smith – Historie 1:33.
4. Joseph Smith – Historie 1:38–39.
5. Apostlenes gjerninger 3:21.
6. Se Veiledning til Skriftene, "Elijah".
7. Se Veiledning til Skriftene, "Elijah".
8. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 306; uthevelse tilføyd.
9. Matteus 16:19; se også Matteus 18:18; Helaman 10:7; Lære og pakter 124:93; 132:46.
10. *Læresetninger – Joseph Smith*, 313.
11. Se Matteus 17:3.
12. Se Lære og pakter 110:13–16.
13. Se Matteus 22:34–40.
14. Joseph Smith – Historie 1:17.
15. Se Omni 1:26; Moroni 10:30, 32.
16. Moses 1:39.
17. Ezra Taft Benson, "Født av Gud", *Lys over Norge*, jan. 1986, 5.
18. 2 Korinterbrev 3:3.
19. Se Lære og pakter 84:20–21.
20. Se "O, må jeg følge deg", *Salmer*, nr. 201.
21. Lære og pakter 110:6, 9–10.
22. 2 Nephi 29:7.
23. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Brigham Young* (1997), 310.
24. Joseph Smith – Historie 1:17.
25. *Læresetninger – Joseph Smith*, 183.
26. *Læresetninger – Joseph Smith*, 507.
27. Joseph Smith – Historie 1:17.

Av president Russell M. Nelson
President for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige

Hør Ham

Vår Fader vet at når vi er omgitt av usikkerhet og frykt, er det som vil være til aller mest hjelp for oss at vi hører hans Sønn.

Mine kjære brødre og søstre, hvor takknemlig jeg er for at vi gjennom bruk av teknologi har kunnet komme sammen for å tilbe denne søndags morgen. Hvor velsignet vi er som vet at Jesu Kristi evangelium har blitt gjengitt til jorden!

De siste ukene har de fleste av oss opplevd forstyrrelser i vårt eget liv. Jordskjelv, branner, oversvømmelser, plager og deres etterspill har forstyrret rutiner og forårsaket mangel på mat, nødvendige artikler og sparepenger.

Midt i alt dette berømmer vi dere og takker dere for at dere velger å høre Herrens ord i denne perioden med uro ved å bli med oss på generalkonferansen. Det økende mørket som ledsager trengsel, gjør at Jesu Kristi lys skinner stadig klarere. Bare tenk på det gode hver av oss kan gjøre i denne perioden med globale omveltninger. Din kjærlighet til og tro på Frelseren kan godt være katalysatoren for noen til å oppdage gjengivelsen av Jesu Kristi evangeliums fylde.

I løpet av de siste to årene har søster Nelson og jeg møtt sammen med tusener av dere rundt om i verden. Vi har vært sammen med dere på utendørsarenaer og i ballsaler på hotell. På hvert sted har jeg følt at jeg var i nærvær av Herrens utvalgte, og at jeg

så Israels innsamling finne sted foran øynene mine.

Vi lever i den tid som "våre forfedre lengselsfullt ventet skulle åpenbares".¹ Vi sitter på første rad der vi *er levende vitne til* det profeten Nephi bare *så i et syn*, at Guds Lams kraft vil stige ned "på Herrens pakts folk som var adspredt over hele jordens overflate, og de var væpnet med rettskaffenhet og med Guds kraft i stor herlighet".²

Dere, mine brødre og søstre, er blant de menn, kvinner og barn som Nephi så. Tenk på det!

Uavhengig av hvor du bor eller hva dine omstendigheter er, er Herren Jesus Kristus *din* Frelser, og Guds

profet Joseph Smith er *din* profet. Han ble forutordinert før jordens grunnvoll ble lagt til å være denne siste evangelieutdelingens profet, da "ikke noe skal holdes tilbake"³ fra de hellige. Åpenbaring fortsetter å strømme fra Herren i denne vedvarende gjenopprettelsesprosessen.

Hva betyr det for deg at Jesu Kristi evangelium har blitt gjengitt til jorden?

Det betyr at du og din familie kan bli beseglet sammen for evig! Det betyr at fordi du har blitt døpt av en som har myndighet fra Jesus Kristus og har blitt bekreftet som medlem av hans kirke, kan du nyte Den hellige ånds konstante ledsagelse. Han vil veilede og beskytte deg. Det betyr at du aldri vil bli etterlatt trøstesløs eller uten tilgang til Guds kraft til å hjelpe deg. Det betyr at prestedømskraft kan velsigne deg når du mottar nødvendige ordinanser og inngår pakter med Gud og holder dem. For et anker for vår sjel disse sannhetene er, spesielt i disse tider når uværet truer.

Opptegnelsene i Mormons bok omhandler to store sivilisasjoners klassiske vekst og fall. Deres historie viser hvor lett det er for et flertall av folket å glemme Gud, forkaste

New York City, New York

advarsler fra Herrens profeter og søke makt, popularitet og kjødets lyster.⁴ Gjentatte ganger har tidligere profeter erklært “store og forunderlige ting til folket som de ikke trodde”.⁵

Det er ikke noen forskjell i vår tid. I årenes løp har store og vidunderlige ting blitt hørt fra innviede talerstoler over hele verden. Men de fleste mennesker tar *ikke* imot disse sannhetene – enten fordi de ikke vet hvor de kan finne dem⁶ eller fordi de lytter til dem som ikke har hele sannheten eller fordi de har forkastet sannheten til fordel for verdslige aktiviteter.

Motstanderen er smart. I årtusener har han fått godt til å se ondt ut og ondt til å se godt ut.⁷ Hans budskap har en tendens til å være høylytte, dristige og brautende.

Men budskap fra vår himmelske Fader er påfallende annerledes. Han kommuniserer ganske enkelt, stille og med så fantastisk klarhet og tydelighet at vi ikke kan misforstå ham.⁸

For eksempel, hver gang han har introdusert sin enbårne Sønn for dødelige på jorden, har han gjort det med bemerkelsesverdig få ord. På Forklarelsens berg sa Gud til Peter, Jakob og Johannes: “Dette er min Sønn, den elskede. Hør ham!”⁹ Hans ord til nephittene i oldtidens Overflod var: “Se, min elskede Sønn, i hvem jeg har velbehag, i hvem jeg har herliggjort mitt navn, hør ham.”¹⁰ Og til Joseph Smith, i den dyptgripende erklæringen som åpnet denne evangelieutdelingen, sa Gud ganske enkelt: “Dette er min elskede Sønn. Hør ham!”¹¹

Nå, mine kjære brødre og søstre, tenk på det faktum at i disse tre tilfellene som nettopp ble nevnt, like før Faderen introduserte Sønnen, var de som var involvert i en tilstand av frykt og, til en viss grad, fortvilelse.

CHRIST APPEARING IN THE WESTERN HEMISPHERE (KRISTUS VISER SEG PÅ DEN VESTLIGE HALVKULE), AV ARNOLD FRIBERG

Apostlene ble redde da de så Jesus Kristus omkranset av en sky på Forklarelsens berg.

Nephittene var redde fordi de hadde vært gjennom ødeleggelser og mørke i flere dager.

Joseph Smith var grepet av en mørkets makt like før himlene åpnet seg.

Vår Fader vet at når vi er omgitt av usikkerhet og frykt, er det som vil være til aller mest hjelp for oss at vi hører hans Sønn.

Fordi når vi søker å høre – virkelig høre – hans Sønn, vil vi bli ledet til å vite hva vi skal gjøre i enhver omstendighet.

Det aller første ordet i Lære og pakter er *Lytt*.¹² Det betyr “å lytte i den hensikt å adlyde.”¹³ “Hør” betyr “Hør ham” – *høre* hva Frelseren sier og deretter å *gi akt* på hans råd. Med disse to ordene – “Hør ham” – gir Gud

oss mønsteret for suksess, lykke og glede i dette livet. Vi må *høre* Herrens ord, *lytte* til dem, og *gi akt* på det han har fortalt oss!

Når vi søker å være Jesu Kristi disipler, må vår innsats for å *høre ham* være enda mer tilsiktet. Det krever bevisst og konsekvent innsats å fylle vårt daglige liv med hans ord, hans læresetninger, hans sannheter.

Vi kan ganske enkelt ikke stole på informasjon vi kommer over på sosiale medier. Med milliarder av ord på Internett og i en markedsrettet verden som stadig blir infiltrert av motstanderens støyende, djevlelske anstrengelser, hvor *kan* vi gå for å høre Ham?

Vi kan gå til Skriftene. De underviser oss om Jesus Kristus og hans evangelium, omfanget av hans forsoning og vår Faders store plan for lykke og forløsning. Daglig fordypning i Guds ord er avgjørende for åndelig

overlevelse, spesielt i disse dager med økende omveltninger. Når vi nyter Kristi ord daglig, vil Kristi ord fortelle oss hvordan vi kan respondere på vanskeligheter vi aldri trodde vi ville oppleve.

Vi kan også *Høre ham* i tempelet. Herrens hus er et lærdommens hus. Der underviser Herren på sin egen måte. Der underviser hver ordinans om Frelseren. Der lærer vi hvordan vi kan lage en åpning i sløret og kommunisere tydeligere med himmelen. Der lærer vi å irettesette djevelen og benytte Herrens prestedømskraft til å styrke oss og dem vi er glad i. Hvor ivrig hver av oss skulle være etter å søke tilflukt der.

Når disse midlertidige covid-19-restriksjonene blir opphevet, vær så snill å planlegge regelmessig tid til å tilbe og tjene i tempelet. Hvert minutt av denne tiden vil velsigne deg og din familie på måter som *ingenting* annet kan. Ta deg tid til å grunne på hva du hører og føler når du er der. Be Herren undervise deg om hvordan du kan åpne himmelen for å velsigne deg og dem du er glad i og yter tjeneste til.

Selv om det å tilbe i tempelet for øyeblikket ikke er mulig, innbyr jeg deg til å øke din deltagelse i slekts-historie, herunder slektsforskning og indeksering. Jeg lover at når du bruker mer tid på tempelarbeid og slekts-historie, vil din evne til å høre ham øke og bli forbedret.

Vi *Hører ham* også tydeligere når vi foredrer vår evne til å gjenkjenne Den hellige ånds hvisken. Det har aldri vært mer nødvendig å vite hvordan Ånden taler til deg enn akkurat nå. I Guddommen er Den hellige ånd budbringeren. Han vil bringe tanker til ditt sinn som Faderen og Sønnen ønsker at du skal motta. Han er Trøsteren. Han vil bringe en følelse av fred til ditt

hjerter. Han vitner om sannhet og vil bekrefte det som er sant når du hører og leser Herrens ord.

Jeg fornyer min bønn til deg om å gjøre *alt* som skal til for å øke din åndelige kapasitet til å motta personlig åpenbaring.

Dette vil hjelpe deg til å vite hvordan du kan gå videre med livet ditt, hva du skal gjøre i krisetider, og hvordan du kan skjelne og unngå motstanderens fristelser og bedrag.

Og, endelig, vi *hører ham* når vi gir akt på ordene til profeter, seere og åpenbarere. Jesu Kristi ordinerte apostler vitner alltid om ham. De viser vei når vi går gjennom denne hjerteskjærende labyrinten av våre jordiske erfaringer.

Hva vil skje når du mer bevisst hører, lytter og gir akt på det Frelseren har sagt og hva han sier nå gjennom sine profeter? Jeg lover at du vil bli velsignet med større kraft til å takle fristelser, kamper og svakhet. Jeg lover mirakler i ditt ekteskap, dine familieforhold og ditt daglige arbeid. Og jeg

lover at din evne til å føle glede vil øke selv om usikkerheten øker i livet ditt.

Denne generalkonferansen i april 2020 er vår tid til å markere en hendelse som forandret verden. Da vi så fremover mot dette 200-årsjubileet for Joseph Smiths første syn, undret rådet for Det første presidentskap og De tolv apostler på hva *vi* kunne gjøre for å markere denne enestående begivenheten på en passende måte.

Denne åpenbaringen av Guddommen innledet gjengivelsen av Jesu Kristi evangeliums fylde og innledet husholdningen i tidenes fylde.

Vi lurte på om et monument skulle bli reist. Men da vi vurderte den unike historiske og internasjonale virkningen av Det første syn, følte vi oss tilskyndet til å skape et monument – ikke av granitt eller stein, men med ord – ord med høytidelig og hellig erklæring – skrevet, ikke for å bli gravert på “steintavler”, men snarere å bli risset inn i “hjerterets kjøttavler”.¹⁴

Siden Kirken ble organisert, er bare fem erklæringer blitt utstedt, og det

siste er “Familien – en erklæring til verden”, fremlagt av president Gordon B. Hinckley i 1995.

Når vi tenker på denne betydningsfulle tiden i verdenshistorien, og Herrens befaling om å samle det adspredte Israel som forberedelse til Jesu Kristi annet komme, vil vi, rådet for Det første presidentskap og De tolv apostler, utstede følgende erklæring. Dens tittel er: “Gjengivelsen av Jesu Kristi evangeliums fylde – en erklæring til verden ved 200-årsjubileet”. Den er forfattet av rådet for Det første presidentskap og De tolv apostler i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Den er datert i april 2020. Som en forberedelse til i dag, nedtegnet jeg tidligere denne erklæringen i Den hellige lund, hvor Joseph Smith første gang så Faderen og Sønnen.

“Vi erklærer høytidelig at Gud elsker sine barn i alle verdens nasjoner. Gud Faderen har gitt oss den guddommelige fødsel, det uforlignelige liv og sin elskede Sønn Jesu Kristi altomfattende sonoffer. Ved Faderens kraft sto Jesus opp igjen og vant seieren over døden. Han er vår Frelser, vårt eksempel og vår Forløser.

For 200 år siden, på en vakker vårmorgen i 1820, gikk unge Joseph Smith, idet han søkte å få vite hvilken kirke han skulle slutte seg til, ut i skogen for å be i nærheten av sitt hjem i delstaten New York i USA. Han hadde spørsmål om sin sjels frelse og stolte på at Gud ville rettledde ham.

I ydmykhet erklærer vi at som svar på hans bønn viste Gud Faderen og hans Sønn Jesus Kristus seg for Joseph, og innledet at ‘alt det blir gjenopprettet’ (Apostlenes gjerninger 3:31) slik det er forutsagt i Bibelen. I dette synet fikk han vite at etter at de opprinnelige apostlene døde, var Kristi kirke i Det nye testamente borte

Elk Ridge, Utah, USA

fra jorden. Joseph skulle være medvirkende til dens tilbakekomst.

Vi bekrefter at under ledelse av Faderen og Sønnen, kom himmelske budbærere for å instruere Joseph og gjenopprette Jesu Kristi Kirke. Den oppstandne Døperen Johannes gjenga myndigheten til å døpe ved nedsenking til syndenes forlatelse. Tre av de opprinnelige tolv apostlene – Peter, Jakob og Johannes – gjenga apostlembudet og nøkler til prestedømsmyndighet. Andre kom også, herunder Elijah, som gjenga myndighet til å knytte familier sammen for evig i evige forhold som overgår døden.

Vi vitner videre om at Joseph Smith ble gitt Guds gave og kraft til å oversette en oldtidsoppteignelse: Mormons bok – et annet testamente om Jesus Kristus. Sider i denne hellige teksten inneholder en beretning om Jesu Kristi tjenestegjerning blant mennesker i den vestlige verden like etter hans oppstandelse. Den underviser om livets hensikt og forklarer Kristi lære, som er sentral i denne hensikt. Som ledsager til Bibelen vitner Mormons bok om at alle mennesker er sønner og døtre av en kjærlig Fader i himmelen, at han har en guddommelig plan for vårt liv, og at hans Sønn Jesus Kristus taler i dag så vel som i fordums tid.

Vi erklærer at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, organisert den

6. april 1830, er gjenopprettelsen av Kristi kirke i Det nye testamente. Denne kirken er forankret i dens hovedhjørnestein, Jesus Kristus, i hans fullkomne liv, hans altomfattende forsoning og bokstavelige oppstandelse. Jesus Kristus har igjen kalt apostler og gitt dem prestedømsmyndighet. Han innbyr oss alle til å komme til ham og hans kirke, til å motta Den hellige ånd, de frelsende ordinanser og til å oppnå varig glede.

Det har nå gått 200 år siden denne gjenopprettelsen ble innledet av Gud Faderen og hans elskede Sønn Jesus Kristus. Millioner over hele verden har tatt imot kunnskap om disse profeterte begivenhetene.

Vi erklærer med glede at den lovede gjenopprettelsen går fremover gjennom fortsatt åpenbaring. Jorden vil aldri bli den samme igjen, når Gud skal ‘samle alt til ett i Kristus’ (Efeserne 1:10).

Med ærbødighet og takknemlighet innbyr vi som hans apostler alle til å kunne vite – slik vi gjør – at himlene er åpne. Vi bekrefter at Gud gjør sin vilje kjent for sine elskede sønner og døtre. Vi bekrefter at de som med bønnens hjelp studerer gjenopprettelses budskap og handler i tro, vil bli velsignet med å få sitt eget vitnesbyrd om dens guddommelighet og dens hensikt med å forberede verden til

vår Herre og Frelser Jesu Kristi lovede annet komme.”¹⁵

Kjære brødre og søstre, dette er vår jubileumserklæring til verden angående gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium i dets fylde. Den har blitt oversatt til 12 språk. Andre språk vil snart følge. Den vil være tilgjengelig umiddelbart på Kirkens nettsted, hvor du kan få tak i et eksemplar. Studer den privat og sammen med dine familiemedlemmer og venner. Grunn på sannhetene og tenk på hvilken innflytelse disse sannhetene vil ha på ditt liv hvis du vil høre dem, lytte til dem og gi akt på budene og paktene som ledsager dem.

Jeg vet at Joseph Smith er den forutordinerte profeten som Herren utvalgte til å åpne denne siste evangelieutdelingen. Gjennom ham ble Herrens kirke gjenopprettet på jorden. Joseph beseglet sitt vitnesbyrd med sitt blod. Som jeg elsker og ærer ham!

Gud lever! Jesus er Kristus! Hans kirke er gjenopprettet! Han og hans Fader, vår himmelske Fader, våker over oss. Dette vitner jeg om i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Lære og pakter 121:27.
2. 1 Nephi 14:14.
3. Lære og pakter 121:28.
4. Se 1 Nephi 22:23.
5. Ether 12:5.
6. Se Lære og pakter 123:12.
7. Se Jesaja 5:20; 2 Nephi 15:20.
8. Se 2 Nephi 25:4; Alma 5:43.
9. Markus 9:7; Lukas 9:35
10. 3 Nephi 11:7.
11. Joseph Smith – Historie 1:17.
12. Se Lære og pakter 1:1.
13. I Det gamle testamente er ordet *lytt/hør* oversatt fra den hebraiske *shama*, som er et sterkt verb som betyr å “lytte i den hensikt å adlyde”. Ordet *lytt/hør* er brukt i 40 kapitler av Lære og pakter.
14. Se 2 Korinterbrev 3:3.
15. Denne oversettelsen er foreløpig. Den offisielle oversettelsen av erklæringen vil bli tilgjengelig i kommende måneder.

Hosianna-ropet

Ved president Russell M. Nelson
President for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige

Nå, mine kjære brødre og søstre, når vi markerer og feirer Joseph Smiths første syn av Faderen og Sønnen, følte vi at det ville være passende å glede oss sammen ved å delta i Hosianna-ropet.

Dette hellige ropet ble første gang gitt i denne evangelieutdelingen under innvielsen av Kirtland tempel den 27. mars 1836. Det gis nå ved innvielsen av hvert tempel. Det er en hellig hyllest til Faderen og Sønnen, som symboliserer folkemengdens reaksjon da Frelseren gjorde sitt inntog i Jerusalem. Det bekrefter også det unge Joseph opplevde den dagen i Den hellige lund – nemlig at Faderen og Sønnen er to herliggjorte vesener som vi tilber og priser.

Jeg skal nå vise hvordan Hosianna-ropet blir gitt. Når jeg gjør dette, innbyr jeg våre kolleger i media til å behandle denne svært hellige overholdelse med verdighet og respekt.

Hver den som deltar, tar et rent hvitt lommetørkle, holder det i ett hjørne og vinker med det mens vi sier unisont: “Hosianna, Hosianna, Hosianna til Gud og Lammet”, gjentatt tre ganger, etterfulgt av “Amen, Amen og Amen”. Hvis du ikke har et hvitt lommetørkle, kan du ganske enkelt vinke med hånden.

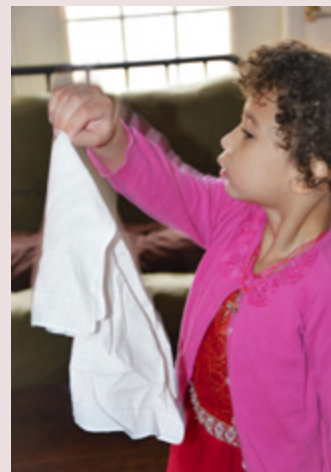
Brødre og søstre, jeg innbyr dere nå til å reise dere og delta i Hosianna-ropet, hvorpå “Hosianna Anthem” og “Guds Ånd som en ild”¹ vil bli sunget.

På signal fra dirigenten, vær med og syng “Guds ånd som en ild” [nr. 2 i Salmer].

*Hosianna, hosianna, hosianna for Gud og Lammet.
Hosianna, hosianna, hosianna for Gud og Lammet.
Hosianna, hosianna, hosianna for Gud og Lammet.
Amen, Amen og Amen.* ■

NOTE

1. *Salmer*, nr. 2.

Bountiful, Utah, USA

Møtet søndag ettermiddag | 5 April 2020

Av president Dallin H. Oaks
Førsterådgiver i Det første presidentskap

Den store plan

Vi som kjenner Guds plan og som har inngått pakt om å delta har et klart ansvar for å undervise i disse sannhetene.

Selv midt i unike prøvelser og utfordringer, er vi virkelig velsignet! Denne generalkonferansen har gitt oss en utgytelse av den rikdom og glede som følger gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium. Vi har gledet oss over det syn av Faderen og Sønnen som innledet gjenopprettelsen. Vi har blitt påminnet den mirakuløse fremkomsten av Mormons bok, hvis hovedformål er å vitne om Jesus Kristus og hans lære. Vi har blitt fornyet med åpenbaringsens gledesfylte virkelighet – til profeter og til oss personlig. Vi har hørt dyrebare vitnesbyrd om Jesu Kristi uendelige forsoning og om hans virkelige oppstandelse. Og vi har blitt undervist om andre sannheter i hans evangeliums fylde åpenbart til Joseph Smith etter at Gud Faderen erklærte

til denne nykalte profeten: “Dette er min elskede Sønn. Hør ham!” (Joseph Smith – Historie 1:17).

Vi har blitt styrket i vår kunnskap om gjengivelsen av prestedømmet og dets nøkler. Vi har blitt fornyet i vår besluttsomhet om å la Herrens gjenopprettede kirke bli kjent ved sitt riktige navn: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Og vi har blitt innbudt til å forene oss i faste og bønn for å minimalisere de nåværende og fremtidige virkninger av en ødeleggende verdensomspennende pandemi. I formiddag ble vi inspirert av Herrens levende profet som presenterte en historisk erklæring om gjenopprettelsen. Vi bekrefter dens erklæring om at “de som med bønnens hjelp studerer gjenopprettelsens budskap

og handler i tro, vil bli velsignet med å få sitt eget vitnesbyrd om dens guddommelighet og dens hensikt med å forberede verden til vår Herre og Frelser Jesu Kristi lovede annet komme”.¹

Planen

Alt dette er en del av en guddommelig plan som har til hensikt å gjøre Guds barn i stand til å bli opphøyet og bli som ham. Omtalt i Skriftene som “lykkens store plan”, “forløsningsplanen”, og “den store frelsesplan” (Alma 42:8, 11, 5). Denne planen – åpenbart i gjenopprettelsen – begynte med et råd i himmelen. Som ånder ønsket vi å oppnå det evige liv som våre himmelske foreldre har. På dette tidspunktet hadde vi utviklet oss så langt som vi kunne uten erfaring i jordelivet i en fysisk kropp. For å gi oss denne erfaringen, planla Gud Faderen å skape denne jorden. I det planlagte jordelivet ville vi bli tilsmusset av synd når vi møtte den motstand som var nødvendig for vår åndelige vekst. Vi ville også bli underlagt fysisk død. For å frelse oss fra død og synd, ville vår himmelske Faders plan sørge for en Frelser. Hans oppstandelse ville forløse alle fra død, og hans sonoffer ville betale prisen som var nødvendig for at alle kunne bli rensset fra synd på de betingelser som var foreskrevet for å fremme vår vekst. Denne Jesu Kristi forsoning står sentralt i Faderens plan.

I rådet i himmelen ble alle Guds åndebarn presentert for Faderens plan, herunder dens jordiske konsekvenser og prøvelser, dens himmelske hjelp og dens strålende fremtid. Vi så enden fra begynnelsen. Alle de myriader av mennesker som har blitt født her på jorden, valgte Faderens plan og kjempet for den i den striden som fulgte i himmelen. Mange sluttet også pakter med Faderen angående hva de ville gjøre i jordelivet. På måter som ikke har blitt åpenbart, har våre handlinger i åndeverdenen påvirket våre omstendigheter i jordelivet.

Provo, Utah, USA

Jordelivet og åndeverdenen

Jeg vil nå sammenfatte noen av de viktigste elementene i Faderens plan ettersom de påvirker oss på vår jordiske reise og i åndeverdenen som følger.

Hensikten med jordelivet og den etterjordiske vekst som kan følge den, er for at Guds avkom skal kunne bli som han er. Dette er vår himmelske Faders ønske for alle sine barn. For å oppnå denne gledesfylte fremtid, krever evige lover at vi må bli rensede vesener gjennom Jesu Kristi forsoning, slik at vi kan dvele i Faderens og Sønnens nærhet og nyte opphøyelsens velsignelser. Som Mormons bok underviser, innbyr Han "alle til å komme til ham og ta del i hans godhet. Og han viser ingen bort som kommer til ham, hverken sort eller hvit, trell eller fri, mann eller kvinne. Og han husker hedningene, og alle er like for Gud, både jøde og hedning" (2 Nephi 26:33; se også Alma 5:49).

Den guddommelige planen for oss om å bli det vi er bestemt til å bli, krever at vi gjør valg for å forkaste den onde motstanden som frister jordiske til å handle i strid med Guds bud og hans plan. Det fordrer også at vi kan bli gjenstand for annen jordisk motstand, som for eksempel andres synder eller noen fødselsdefekter. Noen ganger er det lettere å oppnå vår nødvendige vekst ved lidelse og motgang enn ved et behagelig og fredelig liv. Og ingenting av denne jordiske motstanden kunne oppnå sin evige hensikt hvis guddommelig inn gripen fritok oss fra alle de uheldige konsekvensene av jordelivet.

Planen åpenbarer vår fremtid i evighet, hensikten med og forholdene på vår reise i jordelivet, og den hjelp vi vil motta fra himmelen. Guds bud advarer oss mot å forville oss inn i farlige omstendigheter. Inspirerte lederes læresetninger leder vår vei og gir forsikringer som fremmer vår evige reise.

Guds plan gir oss fire store forsikringer for å hjelpe oss på vår reise gjennom jordelivet. Alt blir gitt oss gjennom Jesu Kristi forsoning, midtpunktet i planen. Den *første* forsikrer oss om at gjennom hans lidelse for de synder vi omvender oss fra, kan vi bli rensed fra disse syndene. Da vil den barmhjertige endelige dommer "[ikke komme] dem mer ihu" (Lære og pakter 58:42).

For det *annet*, som en del av vår Frelseres forsoning, påtok han seg alle andre jordiske skrøpeligheter. Dette gjør det mulig for oss å motta guddommelig hjelp og styrke til å bære jordelivets uunngåelige byrder, personlig og generelt, som krig og pest. Mormons bok gir vår tydeligste beskrivelse i Skriftene av denne viktige kraften i forsoningen. Frelseren påtok seg "sitt folks smerter og sykdommer [og skrøpeligheter] ... Han vil påta seg deres skrøpeligheter, så hans indre kan fylles med barmhjertighet i kjødet, så han i kjødet kan vite hvordan han skal hjelpe sitt folk i forhold til deres skrøpeligheter" (Alma 7:11–12).

For det *tredje*, Frelseren, gjennom sin altomfattende forsoning, tilbakekaller den endelige død og gir oss den gledelige forsikring at vi alle skal oppstå. Mormons bok underviser: "Nå vil alle få del i denne gjenforening, både gammel og ung, både trell og fri, både mann og kvinne, både ugudelige og rettfærdige, og ikke så mye som et hår på deres hode skal gå tapt, men alle ting skal bringes tilbake til sin fullkomne skikkelse" (Alma 11:44).

Vi feirer oppstandelsens virkelighet i denne påskehøytiden. Dette gir oss perspektiv og styrke til å utholde de jordiske utfordringer som møter oss og våre kjære, som de fysiske, mentale eller følelsesmessige

ufullkommenheter vi er født med eller opplever i jordelivets løp. På grunn av oppstandelsen vet vi at disse jordelivets ufullkommenheter bare er midlertidige!

Det gjengitte evangelium forsikrer oss om at oppstandelsen kan innbefatte muligheten til å være sammen med våre familiemedlemmer – ektemann, hustru, barn og foreldre. Dette er en mektig oppmuntring for oss for å oppfylle våre familieforpliktelser i jordelivet. Det hjelper oss å leve sammen i kjærlighet i dette liv, i forventning om gledelige gjenforeninger og forhold i det neste.

For det *fjerde* og siste, nyere åpenbaring underviser oss om at vår fremgang ikke trenger å avsluttes med jordelivets slutt. Lite har blitt åpenbart om denne viktige forsikringen. Vi har

blitt fortalt at dette liv er den tid vi har til å forberede oss til å møte Gud og at vi ikke skulle utsette vår omvendelse (se Alma 34:32–33). Men vi har lært at i ånde verdenen blir evangeliet forkynt til og med til “de ugudelige og ulydige som hadde forkastet sannheten” (Lære og pakter 138:29) og at de som blir undervist der er i stand til å omvende seg før den endelige dom (se vers 31–34, 57–59).

Her er noen andre grunnleggende sannheter i vår himmelske Faders plan:

Jesu Kristi gjengitte evangelium gir oss et unikt perspektiv på emnene kyskhet, ekteskap og det å føde barn. Det underviser at ekteskap ifølge Guds plan er nødvendig for å oppnå hensikten med Guds plan og sørge for den guddommelige godkjente ramme for jordisk fødsel og forberede familiemedlemmer til evig liv. “Ekteskapet er gitt til mennesket av Gud”, sa Herren, “... for at jorden kan oppfylle sin skapelses mål” (Lære og pakter 49:15–16). I dette er hans plan naturligvis i strid med noen sterke verdslige krefter i lov og skikk.

Evnen til å skape jordisk liv er den mest opphøyde evne Gud har gitt sine barn. Bruken av den har sin bemyndigelse i det første budet til Adam og Eva, men et annet viktig bud ble gitt for å forby misbruk av den. Utenfor ekteskapets bånd er all bruk av forplantningsevnen i mer eller mindre grad en syndig nedverdiggelse og korrumpert av menns og kvinners mest guddommelige

Olmué, Marga Marga, Chile

egenskap. Den vekt det gjengitte evangelium legger på denne kyskhetsloven er på grunn av formålet med vår formeringskraft når det gjelder å gjennomføre Guds plan.

Hva skjer så?

I løpet av dette 200-årsjubileet med Det første syn som innledet gjenopprettelsen, har vi kunnskap om Herrens plan, og vi blir oppmuntret av to århundrer med dens velsignelser gjennom Hans gjenopprettede kirke. I dette året, 2020, har vi det som populært kalles et 20/20 syn på fortidens hendelser.

Når vi skuer inn i fremtiden, er imidlertid vår vårt syn mye mindre sikkert. Vi vet at to århundrer etter gjenopprettelsen, inneholder nå ånde verdenen mange arbeidere med jordisk erfaring til å utføre den forkynnelse som skjer der. Vi vet også at vi nå har mange flere templer til å utføre evighetens ordinanser for dem som omvender seg og tar imot Herrens evangelium på begge sider av dødens slør. Alt dette fremskynder vår himmelske Faders plan. Guds kjærlighet er så stor at han, med unntak av de få som bevisst blir fortapelsens sønner, har sørget for en fremtid i herlighet for alle sine barn (se Lære og pakter 76:43).

Vi vet at Frelseren vil komme tilbake og at det vil bli et årtusen med fredelig herredømme for å ferdigstille

Av eldste Quentin L. Cook
i De tolv apostlers quorum

den jordiske delen av Guds plan. Vi vet også at det vil bli forskjellige oppstandelser, av de rettferdige og de urettferdige, med den endelige dom av hver person som alltid følger etter hans eller hennes oppstandelse.

Vi vil bli dømt i henhold til våre gjerninger, våre hjerters ønsker og den slags person vi har blitt. Denne dommen vil føre til at alle Guds barn skal gå til et herlighetsrike som deres lydighet har kvalifisert dem til og hvor de vil være komfortable. Dommeren over alt dette er vår Frelser, Jesus Kristus (se Johannes 5:22; 2 Nephi 9:41). Hans allvitenhet gir ham en fullkommen kunnskap om alle våre handlinger og ønsker, både de uomvendte eller de uforandrede, og de omvendte eller rettferdige. Derfor, etter hans dom vil vi alle bekjenne "at hans straffedommer er rettferdige" (Mosiah 16:1).

Til slutt deler jeg den overbevisning jeg har fått fra mange brev, og ved å gjennomgå mange anmodninger om å vende tilbake til Kirken etter å ha fått fjernet sitt navn eller frafall. Mange av våre medlemmer forstår ikke fullt ut denne frelsesplanen, som besvarer de fleste spørsmål om den gjenopprettede Kirkes lære og inspirerte retningslinjer. Vi som kjenner Guds plan og som har inngått pakt om å delta har et klart ansvar for å undervise i disse sannhetene og gjøre alt vi kan for å fremme dem for andre og i våre egne omstendigheter i jordelivet. Jeg vitner om Jesus Kristus, vår Frelser og Forløser, som gjør det hele mulig, i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTE

1. "Gjengivelsen av Jesu Kristi evangeliums fylde – en erklæring til verden ved 200-årsjubileet", i Russell M. Nelson, "Hør Ham", *Liahona*, mai 2020, 91.

Velsignelsen ved vedvarende åpenbaring til profeter og personlig åpenbaring for å veilede vårt liv

Vedvarende åpenbaring har blitt mottatt og mottas gjennom kanaler som Herren har fastsatt.

I dag vil jeg tale om vedvarende åpenbaring til profeter og vedvarende personlig åpenbaring til å veilede vårt liv.

Noen ganger får vi åpenbaring selv om vi ikke kjenner Herrens hensikter. Kort tid før eldste Jeffrey R. Holland ble kalt som apostel i juni 1994, fikk jeg en vakker åpenbaring om at han ville bli kalt. Jeg var

regionalrepresentant og kunne ikke se noen grunn til at jeg skulle bli gitt denne kunnskapen. Men vi var ledsagere som unge misjonærer i England tidlig på 1960-tallet, og jeg hadde stor kjærlighet til ham. Jeg anså denne opplevelsen som en mild barmhjertighet for meg. I de senere år har jeg lurt på om Herren forberedte meg til

San Bernardo, Santiago, Chile

å bli en junior i De tolv til en fantastisk misjonærledsager som var min juniorledsager da vi var unge misjonærer.¹ Noen ganger advarer jeg unge misjonærer om å være vennlige mot sine juniorledsagere fordi de aldri vet når de kan bli deres seniorledsager.

Jeg har et sikkert vitnesbyrd om at denne gjenopprettede kirke blir ledet av vår Frelser Jesus Kristus. Han vet hvem han skal kalle som sine apostler og i hvilken rekkefølge han skal kalle dem. Han vet også hvordan han skal forberede sin seniorapostel til å bli Kirkens profet og president.

I formiddag ble vi velsignet med å høre vår kjære profet, president Russell M. Nelson, gi en dyptgripende 200-årserklæring til verden med hensyn til gjengivelsen av Jesu Kristi evangeliums fylde.² Denne viktige erklæringen av president Nelson har gjort det klart at Jesu Kristi Kirke skylder sin opprinnelse, eksistens og rettleiding for fremtiden til prinsippet om vedvarende åpenbaring. Den nye erklæringen representerer en kjærlig Faders kommunikasjon til sine barn.

I tidligere tider uttrykte president Spencer W. Kimball de følelsene jeg har i dag. Han sa: “Det som vi fremfor alt skulle være mest takknemlige for ... er at himlene er åpne og at den gjenopprettede Jesu Kristi Kirke er grunnlagt på åpenbarings klippe. Vedvarende åpenbaring er i sannhet livsnerven i den levende Herre og Frelser, Jesu Kristi evangelium”.³

Profeten Enok forutså den tiden vi lever i. Herren viste Enok den store ugudelighet som ville råde og profeterte om de “store trengsler” som ville finne sted. Likevel lovet Herren: “Men jeg vil bevare mitt folk”.⁴ “Og rettferdighet vil jeg sende ned fra himmelen, og sannhet vil jeg bringe frem fra

jorden for å bære vitnesbyrd om min Enbårne”.⁵

President Ezra Taft Benson understreket med stor kraft at Mormons bok, sluttsteinen i vår religion, kom frem fra jorden som oppfyllelse av Herrens erklæring til Enok. Faderen og Sønnen og engler og profeter som viste seg for Joseph Smith ble “sendt av himmelen for å gjengi de nødvendige krefter til riket”.⁶

Profeten Joseph Smith mottok åpenbaring etter åpenbaring. Noen av disse har blitt talt om under denne konferansen. Mange åpenbaringer mottatt av profeten Joseph Smith har blitt bevart for oss i Lære og pakter. Alle Kirkens standardverker inneholder Herrens sinn og vilje for oss i denne siste evangelieutdeling.⁷

I tillegg til disse store grunnleggende Skriftene, blir vi velsignet med vedvarende åpenbaring til levende profeter. Profeter er “bemyndigede representanter for Herren, bemyndiget til å tale for ham”.⁸

Noen åpenbaringer er av stor betydning, og andre styrker vår forståelse av viktige guddommelige sannheter og gir veiledning for vår tid.⁹

Vi er svært takknemlige for åpenbaringen til president Spencer W. Kimball i juni 1978, om å gi prestedømmets og tempelets velsignelser til alle verdige, mannlige medlemmer av Kirken.¹⁰

Jeg har virket sammen med mange av De tolv som var tilstede og deltok da denne dyrebare åpenbaringen ble mottatt. Hver av dem bekreftet, i personlige samtaler, den mektige og forente åndelige veiledningen som

president Kimball og de selv hadde opplevd. Mange sa at det var den mektigste åpenbaring de hadde mottatt før eller etter denne tiden.¹¹

De av oss som for tiden virker i De tolv apostlers quorum, har blitt velsignet i vår tid da betydelige åpenbaringer har kommet gjennom profeter i nyere tid.¹² President Russell M. Nelson har handlet som en bemyndiget representant for Herren, spesielt med hensyn til åpenbaringer for å hjelpe familier å bygge et troens tilfluktssted i sitt hjem, samle det adspredte Israel på begge sider av sløret og velsigne medlemmer som har mottatt sin begavelse i saker vedrørende hellige tempelordinanser.

Da viktige endringer for å velsigne vårt hjem ble bekjentgjort på generalkonferansen i oktober 2018, vitnet jeg om “at under drøftingene til Rådet for Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum i tempelet, ... etter at vår kjære profet søkte Herrens åpenbaring ... , ble en mektig bekrefteelse mottatt av alle”.¹³

På den tiden hadde andre åpenbaringer knyttet til hellige tempelordinanser blitt mottatt men ikke bekjentgjort eller implementert.¹⁴ Denne veiledningen begynte med individuell profetisk åpenbaring til president Russell M. Nelson og milde og mektige bekrefteelser til dem som deltok i prosessen.

President Nelson involverte spesielt søstrene som presiderer over organisasjonene Hjelpeforeningen, Unge kvinner og Primær. Den endelige åpenbaringen, i tempelet, til Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum var dypt åndelig og mektig. Vi visste alle at vi hadde mottatt Herrens sinn, vilje og røst.¹⁵

Jeg erklærer med all høytidelighet at vedvarende åpenbaring er mottatt og mottas gjennom kanaler som Herren har fastsatt. Jeg vitner om at den nye erklæringen president Nelson bekjentgjorde i morges, er en åpenbaring for å velsigne alle mennesker.

Vi innbyr alle til å nyte ved Herrens bord

Vi erklærer også vårt inderlige ønske om å bli gjenforenet med dem som har strevd med sitt vitnesbyrd, vært mindre aktive eller fått sitt navn fjernet fra Kirkens opptegnelser. Vi ønsker å nyte "Kristi ord" sammen med dere ved Herrens bord, for å lære hva vi alle skulle gjøre.¹⁶ Vi trenger dere! Kirken trenger dere! Herren trenger dere! Vår inderlige bønn er at dere kommer sammen med oss i å tilbe verdens Frelser. Vi vet at noen av dere kanskje har blitt

fornærmet, møtt uvennlighet eller annen oppførsel som ikke er Kristuslignende. Vi vet også at noen har hatt utfordringer med sin tro, som kanskje ikke fullt ut er respektert, forstått eller løst.

Noen av våre mest standhaftige og trofaste medlemmer har fått sin tro utfordret en stund. Jeg er glad i den sanne beretningen om W. W. Phelps, som hadde forlatt Kirken og vitnet mot profeten Joseph Smith ved domstolen i Missouri. Etter å ha omvendt seg, skrev han til Joseph: "Jeg kjenner min situasjon, du kjenner den og Gud kjenner den, og jeg ønsker å bli frelst hvis vennene mine vil hjelpe meg".¹⁷ Joseph tilga ham, satte ham i gang igjen med arbeidet og skrev kjærlig: "Venner til å begynne med er til slutt venner igjen".¹⁸

Brødre og søstre, uavhengig av deres situasjon, må dere vite at Kirken og dens medlemmer ønsker dere velkommen tilbake!

Personlig åpenbaring for å veilede vårt liv.

Personlig åpenbaring er tilgjengelig for alle dem som ydmykt søker Herrens veiledning. Den er like viktig som profetisk åpenbaring. Personlig,

åndelig åpenbaring fra Den hellige ånd har resultert i at millioner mottok det vitnesbyrd som er nødvendig for å bli døpt og bekreftet som medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Personlig åpenbaring er den dyptgripende velsignelsen vi mottar etter dåpen når vi blir "helliggjort ved å motta Den Hellige Ånd".¹⁹ Jeg

kan huske en spesiell åndelig åpenbaring da jeg var 15 år gammel. Min dyrebare bror søkte Herrens veiledning om hvordan han skulle respondere til vår kjære far, som ikke ønsket at min bror skulle reise på misjon. Jeg ba også med ærlig hensikt og mottok personlig åpenbaring om evangeliets sannhet.

Den hellige ånds rolle

Personlig åpenbaring er basert på åndelige sannheter mottatt fra Den hellige ånd.²⁰ Den hellige ånd er åpenbareren og den som vitner om all sannhet, spesielt om Frelseren. Uten Den hellige ånd kunne vi egentlig ikke vite at Jesus er Kristus. Hans kritiske rolle er å bære vitnesbyrd om Faderen og Sønnen og deres titler og deres herlighet.

Den hellige ånd kan ha innflytelse på alle på en mektig måte.²¹ Denne innflytelsen vil ikke være konstant uten at vedkommende blir døpt og mottar Den hellige ånds gave. Den hellige ånd fungerer også som et rensmiddel i prosessen med omvendelse og tilgivelse.

Ånden kommuniserer på vidunderlige måter. Herren brukte denne vakre beskrivelsen:

“Jeg vil fortelle deg i ditt sinn og i ditt hjerte ved Den Hellige Ånd som skal komme over deg og som skal bo i ditt hjerte.

Nå, se, dette er åpenbaringsens ånd”.²²

Selv om dens virkning kan være utrolig mektig, kommer den som oftest stille som en mild, lav røst.²³ Skriftene inneholder mange eksempler på hvordan Ånden påvirker vårt sinn, herunder å tale fred til vårt sinn,²⁴ oppta våre tanker,²⁵ opplyse vårt sinn,²⁶ og til og med sende en røst til vårt sinn.²⁷

Noen prinsipper som forbereder oss til å motta åpenbaring innbefatter:

- Be om åndelig veiledning. Ærbødig og ydmykt må vi søke og be²⁸ og være tålmodige og lydige.²⁹
- Forberedelse til å motta inspirasjon. Dette krever at vi er i harmoni med Herrens læresetninger og overholder hans bud.
- Ta verdig del i nadverden. Når vi gjør dette, vitner vi og inngår pakt med Gud om at vi er villige til å påta oss hans hellige Sønnns navn, og at vi minnes ham, og holder hans bud.

Disse prinsippene forbereder oss til å motta, gjenkjenne og følge Den hellige ånds tilskyndelser og veiledning. Dette innbefatter “det som gir fred ... som bringer glede [og] ... evig liv”.³⁰

Vår åndelige forberedelse blir forsterket når vi regelmessig studerer Skriftene og evangeliets sannheter og grunner i vårt sinn på den veiledningen vi mottar. Men husk å være tålmodig og stole på Herrens tidsplan. Veiledning gis av en allvitende Herre når han “bevisst velger å undervise oss”.³¹

Åpenbaring i våre kall og oppgaver

Den hellige ånd vil også gi åpenbaring i våre kall og oppgaver. Min erfaring er at en betydelig åndelig veiledning som oftest kommer når vi

prøver å velsigne andre ved å utføre våre ansvarsoppgaver.

Jeg kan huske at jeg som ung biskop fikk en desperat telefon fra et ektepar kort tid før jeg skulle nå et fly for å dra på en forretningsreise. Jeg bønnfalt Herren før de kom for å finne ut hvordan jeg kunne være til velsignelse for dem. Det ble åpenbart for meg hva som var problemet og hvilken respons jeg skulle gi. Denne åpenbarte veiledningen gjorde det mulig for meg å oppfylle de hellige ansvarsoppgavene i mitt kall som biskop, til tross for den svært begrensede tid som var tilgjengelig. Biskoper over hele verden deler også slike erfaringer med meg. Som stavspresident fikk jeg ikke bare viktig åpenbaring, men mottok også personlig *irettesettelse* som var nødvendig for å oppnå Herrens hensikter.

Jeg forsikrer dere om at åpenbart veiledning kan mottas av oss alle når vi ydmykt arbeider i Herrens vingård. Det meste av vår veiledning kommer fra Den hellige ånd. Noen ganger og av visse grunner, kommer den direkte fra Herren. Jeg vitner personlig om at dette er sant. Veiledning for Kirken som helhet kommer til Kirkens profet og president.

Vi, som apostler i nyere tid, har hatt privilegiet å arbeide og reise sammen med vår nåværende profet, president Nelson. Jeg omskriver det Wilford

Rexburg, Idaho, USA

Woodruff sa om profeten Joseph Smith. Det er like sant for president Nelson. Jeg har sett “hvordan Guds ånd arbeidet i ham, og erfart Jesu Kristi åpenbaringer til ham og oppfyllelsen av disse”.³²

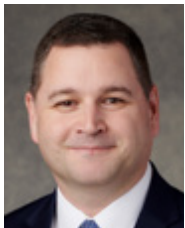
Min ydmyke bønn i dag er at hver enkelt av oss vil søke vedvarende åpenbaring for å veilede vårt liv og følge Ånden mens vi tilber Gud Faderen i vår Frelser Jesu Kristi navn, som jeg bærer vitnesbyrd om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. I 1960, da alderen for misjonærtjeneste for unge menn ble redusert fra 20 til 19 år, var jeg en av de siste 20-åringene og eldste Jeffrey R. Holland var en av de første 19-åringene.
2. Se “Gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium fylde – en erklæring til verden ved 200-årsjubileet”, i Russell M. Nelson, “Hør Ham”, *Liahona*, mai 2020, 91. Denne erklæringen er den sjette som har blitt gitt i denne evangelieutdeling av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum.
3. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball* (2006), 246; se også Matteus 16:13–19.
4. Moses 7:61.
5. Moses 7:62. Herren fortsatte: “[Jeg vil] la rettferdighet og sannhet fare frem over

- jorden likesom en flom for å samle mine utvalgte fra jordens fire hjørner” (Moses 7:62; se også Salmenes bok 85:11).
6. Ezra Taft Benson: “Åpenbaringsens gave i nyere tid”, *Lys over Norge*, jan. 1987, 68.
 7. Se Ezra Taft Benson, “Åpenbaringsens gave i nyere tid”, 69.
 8. Hugh B. Brown: “Joseph Smith among the Prophets” (Sixteenth Annual Joseph Smith Memorial Sermon, Logan Institute of Religion, 7. des. 1958), 7.
 9. Se Hugh B. Brown, “Joseph Smith among the Prophets”, 7. I alle tilfeller er åpenbaringene i harmoni med Guds ord som er gitt til tidligere profeter.
 10. Se Offisiell erklæring 2; se også 2 Nephi 26:33. Åpenbaringen implementerte lære fremsatt i Mormons bok om at “alle er like for Gud”, det være seg “sort eller hvit, trell eller fri, mann eller kvinne” (2 Nephi 26:33). Denne bemerkelsesverdige åpenbaringen ble mottatt og bekreftet i det hellige øverste rom i Salt Lake tempel av Rådet for Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum.
 11. Mange av apostlene antydte at åpenbaringen var så mektig og så hellig at alle ord som ville bli brukt for å beskrive den, ville være utilstrekkelige og ville på noen måter svekke åpenbaringens dype og mektige natur.
 12. Se “Familien – en erklæring til verden”, *Liahona*, mai 2017, 145. Denne erklæringen ble lest av president Gordon B. Hinckley som en del av hans budskap på generalkonferansens Hjelpeforeningsmøte i Salt Lake City, Utah 23. sept. 1995. Se også Thomas S.

- Monson: “Velkommen til konferansen”, *Liahona*, nov. 2012, 4–5. President Monson bekjentgjorde lavere alderskrav for misjonærtjeneste.
13. Quentin L. Cook, “Dyp og varig omvendelse til vår himmelske Fader og Herren Jesus Kristus”, *Liahona*, nov. 2018, 11.
 14. Åpenbaringene knyttet til tempelets hellige ordinanser ble implementert i alle templer fra og med 1. januar 2019. Det er viktig å forstå at konkrete detaljer knyttet til tempelordinanser droftes bare i tempelet. Prinsipper blir imidlertid undervist. Eldste David A. Bednar underviste vakkert om betydningen av tempelets pakter og ordinanser og hvordan “guddommelighetens kraft kan strømme gjennom [dem] til vårt liv”. (“La dette hus bygges til mitt navn”, *Liahona*, mai 2020, 86).
 15. Denne prosessen og møtene hadde funnet sted i Salt Lake tempel i januar, februar, mars og april 2018. Den endelige åpenbaringen til Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum var den 26. april 2018.
 16. Se 2 Nephi 32:3.
 17. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days [Hellige: Den historiske skildringen om Jesu Kristi Kirke i de siste dager]*, bind 1, *Sannhetens banner, 1815–1846* (2018), 418.
 18. *Saints*, 1:418.
 19. 3 Nephi 27:20.
 20. Den hellige ånd er et medlem av Guddommen (se 1 Johannes 5:7; Lære og pakter 20:28). Han er en Ånd i persons skikkelse (se Lære og pakter 130:22). Hans innflytelse kan være overalt. Han er forenet i hensikt med vår himmelske Fader og Jesus Kristus vår Frelser.
 21. For en bedre forståelse av Kristi lys og forskjellen på Kristi lys og Den hellige ånd, se 2 Nephi 32; Lære og pakter 88:7, 11–13; “Kristi lys”, Veiledning til Skriftene. Se også Boyd K. Packer, “Kristi lys”, *Liahona*, apr. 2005, 8–14.
 22. Lære og pakter 8:2–3.
 23. Se Helaman 5:30; Lære og pakter 85:6.
 24. Se Lære og pakter 6:23.
 25. Se Lære og pakter 128:1.
 26. Se Lære og pakter 11:13.
 27. Se Enos 1:10.
 28. Se Matteus 7:7–8.
 29. Se Mosiah 3:19.
 30. Lære og pakter 42:61.
 31. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (2007), 31.
 32. Wilford Woodruff, i *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 279.

Av eldste Ricardo P. Giménez
i *De sytti*

Finne tilflukt fra livets stormer

Jesus Kristus og hans forsoning er den tilflukt vi alle trenger, uavhengig av hvilke stormer som slår mot oss i livet.

På midten av 90-tallet, mens jeg var i mine studieår, var jeg del av fjerde kompani av Santiagos brannvesen i Chile. Mens jeg tjenestegjorde der, bodde jeg på brannstasjonen som en del av nattevakten. Mot slutten av året fikk jeg beskjed om at jeg måtte være på brannstasjonen på nyttårsaften, for den dagen var det nesten alltid en nødssituasjon. Forbauset svarte jeg: "Må jeg det?"

Jeg husker at jeg ventet sammen med mine medarbeidere da fyrverkeriene begynte å bli fyrt av i sentrum av Santiago ved midnatt. Vi begynte å klemme hverandre med gode ønsker for det nye året. Plutselig begynte klokken ved brannstasjonen å ringe, noe som tydet på at det var en nødssituasjon. Vi tok utstyret vårt og hoppet opp på brannbilen. På vei til åstedet, da vi passerte folkemengder som feiret det nye året, la jeg merke til at de i stor grad var ubekymret og sorgløse. De var avslappet og nøt den varme sommernatten. Allikevel var menneskene som vi skyndte oss for å hjelpe like i nærheten, i alvorlig fare.

Denne erfaringen hjalp meg å innse at selv om livet til tider kan

forløpe uten nevneverdige problemer, vil tiden komme for hver enkelt av oss da vi vil stå overfor uventede utfordringer og stormer som vil presse grensene for vår utholdelsesevne. Fysiske, psykiske, familie- og arbeidsutfordringer, naturkatastrofer og annet vedrørende livet eller døden, er bare noen av eksemplene på stormene som vi vil stå overfor i dette livet.

Når vi står overfor disse stormene, opplever vi ofte fortvilelse eller frykt. President Russell M. Nelson sa: "Tro er motgiften til frykt" – *tro på vår Herre Jesus Kristus* ("La deres tro synes", *Liahona*, mai 2014, 29). Når jeg har sett stormene som påvirker menneskers liv, har jeg konkludert med at uansett hva slags uvær som slår mot oss – uansett om det er en løsning på det eller om det er et mål i sikte – er det bare ett tilfluktssted, og det er det samme for alle

slags stormer. Dette ene tilfluktssted som vår himmelske Fader har stilt til rådighet, er vår Herre Jesus Kristus og hans forsoning.

Ingen av oss er fritatt fra å bli stilt overfor disse stormene. Helaman, en profet i Mormons bok, underviste oss følgende: "Husk at det er på vår Forløseres klippe som er Kristus, Guds Sønn, at dere må bygge deres grunnvoll, så djevelen, når han sender ut sine mektige vinder, ja, sine piler i hvirvelvinden, ja, når all hans hagl og hans mektige storm slår mot dere, skal det ikke ha noen makt over dere til å trekke dere ned i elendighetens og den evige pines avgrunn fordi klippen dere er bygget på, er en sikker grunnvoll, og hvis menneskene bygger på denne grunnvoll, kan de ikke falle" (Helaman 5:12).

Eldste Robert D. Hales, som hadde sine egne erfaringer med varige stormer, sa: "Lidelsen er universell, hvordan vi reagerer på lidelsen er individuelt. Lidelse kan virke på oss på en av to måter. Det kan være noe som styrker og renser og øker vår tro, eller det kan være en ødeleggende makt i vårt liv hvis vi ikke har tro på Herrens sonoffer." ("Din sorg skal vendes til glede", *Lys over Norge*, apr. 1984, 118).

Oslo, Norway

For å kunne nyte den tilflukt som Jesus Kristus og hans forsoning tilbyr, må vi ha tro på ham – en tro som vil gjøre det mulig for oss å heve oss over alle smerter som et begrenset, jordisk perspektiv gir. Han har lovet at han vil gjøre våre byrder lette hvis vi vil vende oss til ham i alt vi foretar oss.

“Kom til meg,” sa han, “alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!

Ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet. Så skal dere finne hvile for deres sjeler.

For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett” (Matteus 11:28–30; se også Mosiah 24:14–15).

Det er uttalt at “til den som har tro, er forklaring overflødig. Til den som ikke har tro, er forklaring umulig.” (Denne uttalelsen har blitt tilskrevet Thomas Aquinas, men er høyst sannsynlig en lett omskrivning av det han underviste.) Vi har imidlertid begrenset forståelse av det som skjer her på jorden, og ofte har vi ikke svar

på spørsmålet *hvorfor*. Hvorfor skjer dette? Hvorfor skjer dette *meg*? Hva er det jeg skal lære? Når svarene unnviker oss, det er da ordene uttrykt av vår Frelser til profeten Joseph Smith i Liberty fengsel passer akkurat:

“Min sønn, fred være med din sjel, din motgang og dine lidelser skal kun vare et øyeblikk,

og så, hvis du trofast holder det ut, skal Gud opphøye deg i det høye” (Lære og pakter 121:7–8).

Selv om mange mennesker virkelig tror *på* Jesus Kristus, er nøkkelspørsmålet om vi *tror* ham og om vi *tror* det han lærer oss og ber oss om å gjøre. Noen tenker kanskje: “Hva vet Jesus Kristus om det som skjer med meg? Hvordan vet han hva jeg trenger for å være lykkelig?” Det var i sannhet vår Forløser og Mellommann som profeten Jesaja siktet til da han sa:

“Foraktet var han og forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom ...

Sannelig, våre sykdommer har han tatt på seg, og våre piner har han båret ...

Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom” (Jesaja 53:3–5).

Apostelen Peter underviste oss også om Frelseren da han sa: “Han som bar våre synder på sitt legeme opp på treet, for at vi skal dø bort fra syndene og leve for rettferdigheten. Ved hans sår er dere blitt leget.” (1 Peter 2:24).

Selv om tiden da Peters egen martyrdød nærmet seg, er ikke hans ord fylt med frykt eller pessimisme. Isteden lærte han de hellige at de kunne “juble”, selv om de opplevde “sorg i mange slags prøvelser”. Han rådet dem til å huske at “[vår] prøvede tro ... som jo lutres ved ild”, ville føre til “lov og pris og ære ved Jesu Kristi åpenbarelse” og til “sjelenes frelse” (1 Peter 1:6–7, 9).

Han fortsatte:

“Mine kjære! Undre dere ikke over den ild som kommer over dere til prøvelse, som om det var noe merkelig som hendte dere.

Men i samme grad som dere har del i Kristi lidelser, skal dere glede dere, for at dere også kan juble i glede når hans herlighet blir åpenbaret” (1 Peter 4:12–13).

President Russell M. Nelson underviste at “de hellige kan være lykkelige under enhver omstendighet ... Når vårt livs fokus er på Guds frelsesplan ... og Jesus Kristus og hans evangelium, kan vi føle glede uavhengig av hva som skjer – eller ikke skjer – i vårt liv. Glede kommer fra og på grunn av ham. Han er kilden til all glede” (“Glede og åndelig overlevelse”, *Liahona*, nov. 2016, 82).

Det er naturligvis lettere å si disse tingene når vi ikke står midt inne i en storm, enn å etterleve og anvende dem under selve stormen. Men som din bror håper jeg du kan føle at jeg oppriktig ønsker å fortelle deg hvor verdifullt det er å vite at Jesus Kristus og hans forsoning er den tilflukt vi alle trenger, uavhengig av stormene som slår mot oss i livet.

Jeg vet at vi alle er Guds barn, at han elsker oss og at vi ikke er alene. Jeg innbyr deg til å komme og se at han kan lette dine byrder og være den tilflukt du søker. Kom og hjelp andre å finne den tilflukt de lengter så etter. Kom og bli hos oss på dette tilfluktsstedet, som vil hjelpe deg å motstå livets stormer. Det er ingen tvil i mitt hjerte om at hvis du kommer, vil du se, du vil hjelpe, og du vil bli værende.

Profeten Alma vitnet slik for sin sønn Helaman: “Jeg vet at den som setter sin lit til Gud, skal bli styrket i sine prøvelser og sine vanskeligheter og sine lidelser og skal bli løftet opp på den siste dag.” (Alma 36:3).

Frelseren selv underviste:

“Derfor, la deres hjerter trøstes angående Sion, for alt kjød er i mine

hender. Vær rolige og kjenn at jeg er Gud.

Derfor, frykt ikke, selv ikke for døden, for i denne verden er ikke deres glede fullkommen, men i meg er deres glede fullkommen” (Lære og pakter 101:16, 36).

Salmen “Be still, my soul”, som har rørt ved mitt hjerte ved mange anledninger, har et budskap om trøst for vår sjel. Teksten går slik [fritt oversatt]:

*Til ro, min sjel, for tiden kommer
hastig
da vi med Herren evig skal få bo.
Der livets kvaler ei kan ha sin bolig,
sorger er glemt, i kjærlighet så god.*

*Til ro, min sjel, ei lenger kamp og
tårer,
trygt og velsignet vi skal møtes der.
(Hymns, nr. 124)*

Når vi står overfor livets stormer, vet jeg at hvis vi gjør vårt beste og stoler på Jesus Kristus og hans forsoning som vår tilflukt, vil vi bli velsignet med den lindring, trøst, styrke, det måtehold og den fred vi søker, med sikkerhet i vårt hjerte om at vi når vår tid her på jorden er ved veis ende, vil vi høre Mesterens ord: “Vel gjort, du gode og tro tjener! ... Gå inn til din herres glede” (Matteus 25:21). I Jesu Kristi navn. Amen. ■

Olmué, Marga Marga, Chile

Av eldste Dieter F. Uchtdorf
i *De tolv apostlers quorum*

Kom og finn tilhørighet

Vi innbyr alle Guds barn over hele verden til å bli med oss i denne store bestrebelsen.

Mine kjære brødre og søstre, mine kjære venner. Hver uke tilber medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige over hele verden vår kjære himmelske Fader, universets Gud og Konge, og hans elskede Sønn Jesus Kristus. Vi grunner på Jesu Kristi liv og læresetninger – den eneste syndfrie sjel som noensinne har levd, Guds plettfriske lam. Så ofte vi kan tar vi del i nadverden til minne om hans offer og erkjenner at Han er midtpunktet i vårt liv.

Vi elsker ham og vi ærer ham. På grunn av hans dype og evige kjærlighet, led Jesus Kristus og døde for deg og meg. Han åpnet dødens porter, knuste barrierene som adskilte venner og kjære,¹ og ga håp til de håpløse, helbredelse til de syke og for at fanger skulle få frihet.²

Til ham innvier vi vårt hjerte, vårt liv og vår daglige hengivenhet. Det er av denne grunn at: "Vi taler om Kristus, vi gleder oss i Kristus, [og] vi forkynner om Kristus, ... så våre barn kan vite hvilken kilde de kan se hen til for å få forlatelse for sine synder".³

Utøvelse av disippelskap

Å være en Jesu Kristi disippel betyr imidlertid mye mer enn å snakke og forkynne om Kristus. Frelseren selv gjenopprettet sin Kirke for å hjelpe

oss på veien til å bli mer lik ham. Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er strukturert slik at den sørger for anledninger til å utøve grunnleggende disippelskap. Gjennom vår deltagelse i Kirken, lærer vi å gjenkjenne og handle ifølge Den hellige ånds tilskyndelser. Vi utvikler en tilbøyelighet til å rekke ut en hånd i medfølelse og vennlighet til andre.

Dette er en livslang innsats, og den krever øvelse.

Vellykkede idrettsutøvere bruke utallige timer på å øve på det grunnleggende innen sin idrett. Sykepleiere, nettverksarbeidere, kjernefysiske ingeniører og til og med jeg som en fremadstormende hobbykokk i Harriets

kjøkken blir kompetente og dyktige når vi flittig øver på vårt håndverk.

Da jeg var flykaptein trente jeg ofte flygere ved hjelp av en flysimulator – en avansert maskin som replikerer flyopplevelsen. Simulatoren hjelper ikke bare flygere å lære grunnprinsippene for å fly. Den gjør det også mulig for dem å oppleve og reagere på uventede hendelser de kan støte på når de tar kommandoen over det virkelige flyet.

De samme prinsippene gjelder for Jesu Kristi disipler.

Å ta aktivt del i Jesu Kristi Kirke og dens store variasjon av muligheter vil hjelpe oss å bli bedre forberedt til livets skiftende omstendigheter, uansett hva og hvor alvorlige de måtte være. Som medlemmer av Kirken, blir vi oppfordret til å fordype oss i Guds ord gjennom hans profeter, både fordums og de som lever nå. Gjennom oppriktig og ydmyk bønn til vår himmelske Fader, lærer vi å gjenkjenne Den hellige ånds røst. Vi tar imot kall til å yte tjeneste, undervise, planlegge, yte omsorgstjeneste og administrere. Disse anledningene gjør det mulig for oss å vokse i ånd, sinn og karakter.

Millcreek, Utah, USA

De vil hjelpe oss å forberede oss til å inngå og holde hellige pakter som vil velsigne oss i dette liv og i livet som kommer etterpå.

Kom og bli med oss!

Vi innbyr alle Guds barn over hele verden til å bli med oss i denne store bestrebelsen. Kom og se! Selv i denne utfordrende tiden med covid-19, møt oss på Internett. Møt våre misjonærer via Internett. Finn ut selv hva denne Kirken handler om! Når denne vanskelige tiden er over, møt oss i vårt hjem og på de steder vi har våre gudstjenester!

Vi innbyr deg: Kom og bidra! Kom og yt tjeneste sammen med oss, yt omsorgstjeneste til Guds barn, følg i Frelserens fotspor og gjør denne verden til et bedre sted.

Kom og finn tilhørighet! Du vil gjøre oss sterkere. Du vil også bli bedre, vennligere og lykkeligere. Din tro vil bli dypere og mer motstandsdyktig – mer i stand til å motstå turbulens og uventede prøvelser i livet.

Hvordan begynner vi? Det er mange mulige måter.

Vi innbyr deg til å lese Mormons bok. Hvis du ikke har et eksemplar, kan du lese den på ChurchofJesusChrist.org⁴ eller laste ned Mormons bok-appen. Mormons bok er et annet testamente om Jesus Kristus og en ledsager til Det gamle og Det nye testamente. Vi er glade i alle disse hellige Skriftene og lærer fra dem.

Vi innbyr deg til å bruke litt tid på ComeuntoChrist.org for å finne ut hva medlemmer av Kirken underviser om og tror på.

Innby misjonærene til å snakke med deg via Internett eller hjemme hos deg der hvor dette er mulig – de har et budskap om håp og helbredelse. Disse misjonærene er våre

dyrebare sønner og døtre som tjenestegjør på mange steder over hele verden ved bruk av sin egen tid og sine egne penger.

I Jesu Kristi Kirke vil du finne en familie bestående av personer som ikke er så annerledes enn deg. Du vil finne personer som trenger din hjelp, og som ønsker å hjelpe deg når du arbeider med flid for å bli den beste versjonen av deg selv – den personen Gud skapte deg til å bli.

Frelserens omfavnelser strekker seg til alle

Du tenker kanskje: “Jeg har gjort feil i livet mitt. Jeg er ikke sikker på at jeg noen gang vil føle tilhørighet til Jesu Kristi Kirke. Gud kan ikke være interessert i en som meg”.

Jesus Kristus, selv om han er “kongenes konge”,⁵ Messias, “den levende Guds Sønn”,⁶ bryr seg svært mye om hvert eneste av Guds barn. Han bryr seg uavhengig av en persons stilling – hvor fattig eller rik, hvor ufullkommen eller velprøvd noen er. Under sitt jordiske liv, ga Frelseren tjeneste til alle. De glade og vellykkede, de sønderknuste og fortapte og til dem uten håp. Ofte var de personene han betjente og ga omsorgstjeneste til, ikke fremtredende enkeltpersoner med skjønnhet eller rikdom. Ofte hadde de personene han oppløftet lite å gi

til gjengjeld enn takknemlighet, et ydmykt hjerte og et ønske om å ha tro.

Hvis Jesus brukte sitt jordiske liv til å yte omsorgstjeneste til “én av disse mine minste”,⁷ ville han ikke være glad i dem i dag? Er det ikke en plass i hans Kirke til alle Guds barn? Også til dem som føler seg uverdige, glemte eller alene?

Det finnes ingen terskel for fullkommenhet som du må oppnå for å kunne kvalifisere deg til Guds nåde. Dine bønner trenger ikke å være høylydte eller veltalende eller grammatisk korrekte for å nå himmelen.

Gud gjør i sannhet ikke forskjell på folk⁸ – det verden verdsetter betyr ingenting for ham. Han kjenner ditt hjerte, og han elsker deg uavhengig av din tittel, økonomisk nettoverdi eller antall Instagram-følgere.

Når vi vender vårt hjerte til vår himmelske Fader og kommer nærmere ham, vil vi føle at han kommer nærmere oss.⁹

Vi er hans kjære barn.

Selv dem som fornekter ham.

Selv dem som, i likhet med et sta, uregjerlig barn, blir sint på Gud og hans kirke, pakker kofferten sin og stormer ut døren og erklærer at de rømmer og aldri kommer tilbake.

Når et barn rømmer hjemmefra, vil han eller hun kanskje ikke legge merke til de urolige foreldrene som

ser ut av vinduet. Med et ømt hjerte ser de sin sønn eller datter gå – i håp om at deres dyrebare barn vil lære noe av denne hjerteskjærende erfaringen, og kanskje se på livet med nye øyne – og til slutt vende hjem.

Slik er det med vår kjærlige himmelske Fader. Han venter på at vi skal vende tilbake.

Din Frelser, med tårer av kjærlighet og medfølelse i øynene, venter på at du skal vende tilbake. Selv når du føler deg langt borte fra Gud, vil han se deg. Han vil ha inderlig medynk med deg og løpe deg i møte.¹⁰

Kom og finn tilhørighet.

Gud lar oss lære av våre feil

Vi er pilegrimer som vandrer på jordelivets vei i en storslagen leting etter mening og absolutt sannhet. Ofte er alt vi ser veien rett foran oss – vi kan ikke se hvor svingene på veien vil lede hen. Vår kjærlige himmelske Fader har ikke gitt oss alle svarene. Han forventer at vi skal finne ut mange ting selv. Han forventer at vi skal ha tro – også når det er vanskelig å ha det.

Han forventer at vi skal rette ryggen og utvikle litt besluttosomhet – litt ryggrad – og ta et nytt steg fremover.

Det er måten vi lærer og vokser på.

Vil du, helt ærlig, ønske å få hver minste detalj i alle ting lagt foran deg? Vil du, helt ærlig, ønske at alle spørsmål skal bli besvart? Alle bestemmelsessteder kartlagt?

Jeg tror de fleste av oss ville bli svært sliten svært raskt av denne typen himmelsk detaljstyring. Vi lærer livets viktige lærdommer gjennom erfaring. Gjennom å lære av våre feil. Gjennom selv å omvende oss og forstå at “ugudelighet aldri har vært lykke”.¹¹

Jesus Kristus, Guds Sønn, døde for at våre feil ikke skulle fordømme oss

og for alltid stanse vår fremgang. På grunn av ham kan vi omvende oss, og våre feil kan bli springbrett til større herlighet.

Du behøver ikke å gå denne veien alene. Vår himmelske Fader har ikke overlatt oss til å vandre i mørket.

Det er derfor han, våren 1820, viste seg sammen med sin Sønn Jesus Kristus for en ung mann, Joseph Smith.

Tenk over dette et øyeblikk! Universets Gud viste seg for mennesket!

Dette var det første av mange møter Joseph hadde med Gud og andre himmelske vesener. Mange av de ord disse guddommelige vesener talte til ham er nedtegnet i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges Skrifter. De er lett tilgjengelig. Alle kan lese dem og selv finne budskapet Gud har til oss i vår tid.

Vi innbyr dere til å studere dem på egenhånd.

Joseph Smith var ganske ung da han mottok disse åpenbaringene. De fleste av dem kom før han var blitt 30 år gammel.¹² Han manglet erfaring, og for noen virket han sannsynligvis ukvalifisert til å være Herrens profet.

Allikevel kaller Herren ham – ved å følge et mønster vi finner i alle de hellige Skriftene.

Gud ventet ikke på å finne en fullkommen person til å gjengi sitt evangelium.

Hvis han hadde gjort det, ville han fremdeles ha ventet.

Joseph var ganske lik deg og meg. Selv om Joseph gjorde feil, brukte Gud ham for å oppfylle sine store hensikter.

President Thomas S. Monson repeterte ofte dette rådet “Den

Herren kaller, gjør Herren skikket”.¹³

Apostelen Paulus talte til de hellige i Korint: “Legg merke til det kall dere fikk: Ikke mange vise etter kjødet ble kalt, ikke mange mektige, ikke mange av høy ætt”.¹⁴

Herren bruker de svake og enfoldige til å gjennomføre sine hensikter. Denne sannheten står som et vitnesbyrd om at det er Guds kraft, ikke menneskets, som utfører hans verk på jorden.¹⁵

Hør Ham, følg Ham

Da Gud viste seg for Joseph Smith, introduserte han sin Sønn Jesus Kristus, og sa: “Hør ham!”¹⁶

Joseph brukte resten av sitt liv på å høre Ham og følge Ham.

I likhet med Joseph begynner vårt disippelskap med vår beslutning om å høre og følge Frelseren Jesus Kristus.

Hvis du ønsker å følge ham, samle din tro og påta deg hans kors.

Du vil oppdage at du *har* tilhørighet i hans kirke – et sted med varme og imøtekommenhet hvor du kan delta i den store jakten på disippelskap og lykke.

Det er mitt håp at i dette 200-årsjubileet for Det første syn, når vi overveier og lærer om gjenopprettelsen av Jesu Kristi Kirke, vil vi innse at det

Oslo, Norway

Av eldste L. Whitney Clayton
i De syttis presidentskap

ikke bare er en historisk begivenhet. Du og jeg spiller en viktig rolle i denne store, vedvarende historien.

Hva er så din og min rolle?

Den er å lære om Jesus Kristus. Å studere hans ord. Å høre ham og følge ham ved å aktivt bidra i dette store verket. Jeg innbyr deg til å komme og finne tilhørighet!

Du må ikke være fullkommen. Du trenger bare å ha et ønske om å utvikle din tro og komme nærmere ham hver dag.

Vår rolle er å elske og tjene Gud og å elske og tjene Guds barn.

Når du gjør det, vil Gud omslutte deg med sin kjærlighet, glede og konkret veiledning gjennom dette liv, selv under de mest alvorlige omstendigheter og til og med forbi.

Dette vitner jeg om, og jeg gir dere min velsignelse i dyp takknemlighet og kjærlighet til hver og en av dere, i vår Frelseres hellige navn, vår Mester – i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Efeserne 2:13–14.
2. Se Lukas 4:18.
3. 2 Nephi 25:26.
4. Se Mormons bok på ChurchofJesusChrist.org/study/scriptures/bofm.
5. 1 Timoteus 6:15.
6. Se Matteus 16:15–17.
7. Matteus 25:40.
8. Se Apostlenes gjerninger 10:34.
9. Se Lære og pakter 88:63.
10. Se reaksjonen til faren som ser at hans fortapte sønn vender tilbake i Lukas 15:20.
11. Alma 41:10.
12. For eksempel, av de 138 kapitlene av Lære og pakter er det mer enn 100 åpenbaringer som Joseph Smith mottok før sin 30-års dag, den 23. desember 1835.
13. Thomas S. Monson, "Plikten kaller", *Lys over Norge*, juli 1996, 45.
14. 1 Korinterbrev 1:26.
15. Se 1 Korinterbrev 1:28–29; 2 Korinterbrev 4:7.
16. Joseph Smith – Historie 1:17.

De beste hjem

Frelseren er den fullkomne ingeniør, byggmester og interiørarkitekt. Hans prosjekt er våre sjelers fullkommenhet og evige glede.

Nylig fikk jeg øye på en reklameplakat i Salt Lake City. Den reklamerte for et møbel- og interiørdesignfirma. Det sto ganske enkelt: "Betjener de beste hjem i Salt Lake City."

Budskapet var fengende – hva menes med "de beste hjem"? Jeg tenkte på dette spørsmålet, spesielt med hensyn til barna som min hustru Kathy og jeg oppdro og barna som de oppdrar i dag. I likhet med foreldre overalt, var vi bekymret for og ba for familien vår. Det gjør vi fortsatt. Vi ønsker oppriktig det beste for dem. Hvordan kan de og deres barn bo i de beste hjem? Jeg har reflektert over hjemmene til Kirkens medlemmer som Kathy og jeg har hatt det

privilegium å besøke. Vi har blitt invitert til hjem i Korea og Kenya, på Filippinene og i Peru, i Laos og Latvia. La meg dele fire betraktninger om gode hjem.

For det første, fra Herrens perspektiv har det å skape de beste hjem alt å gjøre med de personlige egenskapene til dem som bor der. Disse hjemmene blir ikke gode på noen viktig eller varig måte av møblene deres eller av nettoformuen eller den sosiale statusen til dem som eier dem. Det beste kjennetegnet på noe hjem er bildet av Kristus som gjenspeiles i hjemmets beboere. Det viktigste er interiørdesignet av beboernes sjeler, ikke selve bygget.

Kristi egenskaper tilegnes med tiden¹ ved bevisst fremgang på paktens sti. Kristus-lignende egenskaper pryder livet til dem som gjør sitt beste for å leve et godt liv. De fyller hjem med evangeliets lys, enten gulvet består av jord eller marmor. Selv om du er den eneste i din husstand som følger formaningen om å “trakte” etter disse tingene², kan du bidra til den åndelige innredningen i familiens hjem.

Vi følger Herrens råd om å “[organisere oss], [forberede] alt som er nødvendig, og [bygge] et hus” ved å organisere, forberede og bygge vårt åndelige liv, ikke vår eiendom. Når vi tålmodig følger Frelserens paktssti, blir vårt hjem “et herlighetens hus, et ordens hus [og] et Guds hus”.³

For det annet tar beboerne i de beste hjem seg tid til å studere Skriftene og levende profeters ord hver dag. President Russell M. Nelson har oppfordret oss til å “omforme” og “ombygge” vårt hjem ved studium av evangeliet.⁴ Oppfordringen hans erkjenner at gode hjem huser det ømtålige, viktige arbeidet med personlig vekst og omgjøring av våre svakheter. Daglig omvendelse er et forvandlende verktøy som gjør oss i stand til å bli litt snillere, mer kjærlige og mer forståelsesfulle. Å studere Skriftene bringer oss nærmere Frelseren, hvis generøse kjærlighet og nåde hjelper oss med vår vekst.

Bibelen, Mormons bok og Den kostelige perle forteller historier om familier, så det er ikke overraskende at disse guddommelige bøkene er uforlignelige håndbøker for å bygge de beste hjem. De beskriver foreldres bekymringer, farene ved fristelser, rettferdighetens seier, prøvelsene ved hungersnød og overflod og krigens redsler, samt fordelene med fred.

Om og om igjen viser Skriftene oss hvordan familier lykkes ved rettferdig livsførsel og hvordan de mislykkes ved å følge andre stier.

For det tredje følger gode hjem plantegningen som Herren har laget for sitt beste hjem, tempelet. Å bygge et tempel begynner med grunnleggende trinn – rydding og planering av en tomt. Disse innledende anstrenselsene for å klargjøre tomten kan sammenlignes med å holde de grunnleggende budene. Budene er grunnvullen som disippelskapet bygger på. Et stabilt disippelskap får oss til å bli faste, standhaftige og urokkelige,⁵ som stålrammeverket for et tempel. Dette stabile rammeverket gjør det mulig for Herren å sende sin Ånd for å forandre vårt hjerte.⁶ Å oppleve en mektig forandring i hjertet er som å legge vakre detaljer til et tempels interiør.

Etter hvert som vi fortsetter i tro, forandrer Herren oss gradvis. Vi mottar hans bilde i vårt ansikt og begynner å reflektere hans karakters kjærlighet og skjønnhet.⁷ Når vi blir mer lik ham, vil vi føle oss hjemme i hans hus, og han vil føle seg hjemme i vårt.

Vi kan opprettholde hjemmets nære tilknytning til hans hjem ved å kvalifisere oss til og bruke en tempelbefaling så ofte som omstendighetene tillater. Når vi gjør det, hviler også helligheten av Herrens hus i vårt hus.

Det praktfulle Salt Lake tempel står ikke langt unna. Tempelet ble bygget av pionerer med enkelt verktøy, lokale materialer og endeløst hardt arbeid, og ble bygget fra 1853 til 1893. Det beste Kirkens tidlige medlemmer hadde å tilby innen ingeniørvitenskap, arkitektur og interiørdesign, skapte et mesterverk som er anerkjent av millioner.

Det har gått nesten 130 år siden tempelet ble innviet. Som eldste Gary E. Stevenson bemerket i går, har de tekniske prinsippene som ble brukt til å designe tempelet, blitt erstattet av nyere og sikrere standarder. Å unnlate å forbedre tempelets konstruksjon og reparere strukturelle svakheter ville svikte pionerens tillit, som gjorde alt de kunne og deretter overlot omsorgen for tempelet til påfølgende generasjoner.

Kirken har startet et fireårig restaureringsprosjekt for å forbedre tempelets strukturelle og seismiske styrke.⁸ Grunnmuren, gulvene og veggene vil bli styrket. Den beste ingeniørkunnskapen som er tilgjengelig i dag, vil bringe tempelet opp til moderne standarder. Vi vil ikke kunne se de strukturelle endringene, men virkningene vil være reelle og viktige. I alt dette arbeidet vil tempelets vakre interiørdesign bli bevart.

Vi skulle følge det eksempel som renoveringen av Salt Lake tempel gir oss, og ta oss tid til å evaluere vår egen åndelige seismiske konstruksjon for å påse at den er oppdatert. Periodisk selvransakelse, kombinert med å spørre Herren: “Hva er det så jeg mangler?”⁹ kan hjelpe hver enkelt av oss å bidra til å bygge et av de beste hjem.

For det fjerde er de beste hjem en tilflukt fra livets stormer. Herren har lovet at de som holder Guds bud, skal det “gå vel [med] i landet”.¹⁰ Guds fremgang er kraften til å streve fremover til tross for livets problemer.

I 2002 lærte jeg noe viktig om problemer. Mens jeg var i Asunción i Paraguay, møtte jeg byens stavs-presidenter. På den tiden opplevde Paraguay en forferdelig finanskrisen, og mange medlemmer av Kirken led og var ute av stand til å få endene til

å møtes. Jeg hadde ikke vært i Syd-Amerika siden min misjon, og hadde aldri vært i Paraguay. Jeg hadde virket i dette områdepresidentskapet i bare noen uker. Da jeg var bekymret for min manglende evne til å gi veiledning til stavsresidentene, ba jeg dem fortelle meg bare hva som gikk bra i stavene deres. Den første stavsresidenten fortalte meg om ting som gikk bra. Den neste nevnte ting som gikk bra og noen problemer. Da vi kom til den siste stavsresidenten, nevnte han bare en rekke ubehagelige utfordringer. Mens stavsresidentene forklarte situasjonens omfang, ble jeg stadig mer bekymret, nesten desperat, for hva jeg skulle si.

Akkurat da den siste stavsresidenten avsluttet sine kommentarer, kom jeg til å tenke: "Eldste Clayton, still dem dette spørsmålet: 'Presidenter, av de medlemmene i stavene deres som betaler full tiende, betaler et rundhåndet fasteoffer, foredler sine kall i Kirken, faktisk besøker sine familier som hjemmelærere eller besøkende lærerinner¹¹ hver måned, holder familiens hjemmeaften, studerer Skriftene og holder familiebønn hver dag, hvor mange har problemer de ikke kan løse på egenhånd uten at Kirken må gripe inn og løse dem for dem?'"

Jeg fulgte tilskyndelsen jeg hadde fått, og stilte stavsresidentene dette spørsmålet.

De så på meg i forbauset stillhet og sa så: "*Pues, ninguno,*" som betyr: "Vel, ingen." De fortalte meg så at ingen av medlemmene som gjorde alt dette, hadde problemer de ikke var i stand til å løse på egenhånd. Hvorfor? Fordi de bodde i de beste hjem. Deres trofaste livsførsel ga dem den styrke, den visjon og den himmelske hjelp de trengte i den økonomiske uroen som omga dem.

Olmué, Marga Marga, Chile

Dette betyr ikke at de rettferdige ikke vil bli syke, komme ut for ulykker, oppleve motgang i næringslivet eller møte mange andre vanskeligheter i livet. Jordelivet medfører alltid utfordringer, men gang på gang har jeg sett at de som gjør sitt beste for å adlyde budene, blir velsignet med å finne veien videre med fred og håp. Disse velsignelsene er tilgjengelige for alle.¹²

David erklærte: "Dersom Herren ikke bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves."¹³ Uansett hvor du bor, uansett hvordan huset ditt ser ut og uavhengig av familiens sammensetning, kan du bidra til å bygge det beste hjemmet for familien din. Jesu Kristi gjengitte evangelium gir oss plantegningene for dette hjemmet. Frelseren er den fullkomne ingeniør, byggmester og interiørarkitekt. Hans prosjekt er vår sjels fullkommenhet og evige glede. Med hans kjærlige hjelp kan din sjel bli alt han ønsker at den skal være, og du kan bli den beste versjonen av deg selv, forberedt på å bygge og bo i et av de beste hjem.

Jeg vitner takknemlig om at vår Gud og vår Fader lever. Hans Sønn, Herren Jesus Kristus, er hele

menneskehetens Frelser og Forløser. De elsker oss fullkomment. Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er Herrens rike på jorden. Levende profeter og apostler veileder den i dag. Mormons bok er sann. Jesu Kristi gjengitte evangelium er den fullkomne plantegning for å bygge de beste hjem. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Moses 7:21.
2. 13. trosartikkel.
3. Lære og pakter 88:119.
4. Se Russell M. Nelson, "Bli eksemplariske siste dagers hellige", *Liahona*, nov. 2018, 113.
5. Se 1 Nephi 2:10; Mosiah 5:15; 3 Nephi 6:14.
6. Se Mosiah 5:2; Alma 5:7.
7. Se Alma 5:14, 19.
8. Et jordskjelv 18. mars 2020 viste tydelig behovet for å gjennomføre prosjektet.
9. Matteus 19:20.
10. Mosiah 2:22.
11. Hjemmelærere og besøkende lærerinner ble avvirket, og omsorgstjeneste ble iverksatt i 2018 (se Russell M. Nelson, "Omsorgstjeneste", *Liahona*, mai 2018, 100).
12. Når vi velger å ikke leve i samsvar med budene, blir Herrens velsignelser trukket tilbake til en viss grad. Dette gjentakende mønsteret i Mormons bok omtales noen ganger som syklusen med rettferdighet og ugudelighet (se *Mormons bok, elevhåndbok* [Kirkens skoleverks håndbok, 2009], 414, ChurchofJesusChrist.org).
13. Salmene 127:1.

Av eldste D. Todd Christofferson
i De tolv apostlers quorum

Hvordan dele budskapet om gjenopprettelsen og oppstandelsen

Gjenopprettelsen tilhører verden, og dens budskap er særlig presserende i dag.

Gjennom hele denne generalkonferansen har vi talt og sunget med glede om oppfyllelsen av “de tider da alt ... blir gjenopprettet”¹, som ble profetert om for lenge siden, om å “samle alt til ett i Kristus”,² om gjengivelsen av evangeliets fylde, prestedømmet og Jesu Kristi Kirke til jorden, alt som omfattes av benevnelsen “gjenopprettelsen”.

Men gjenopprettelsen er ikke bare for de av oss som gleder oss over den i dag. Åpenbaringene i Det første syn var ikke bare for Joseph Smith, men tilbys som lys og sannhet for enhver som “mangler visdom”.³ Mormons bok tilhører menneskeheten. Prestedømmets ordinanser for frelse og opphøyelse ble utarbeidet for hvert individ, også dem som ikke lenger befinner seg i jordelivet. Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige og dens velsigelser er tiltenkt alle som ønsker dem. Den hellige ånds gave er ment for alle. Gjenopprettelsen tilhører verden, og dens budskap er særlig presserende i dag.

“Hvor viktig er det ikke derfor å gjøre dette kjent for jordens

innbyggere, så de kan vite at intet kjød kan bo i Guds nærhet uten at det skjer ved Den Hellige Messias’ fortjeneste, barmhjertighet og nåde, han som nedlegger sitt liv i kjødet og tar det igjen ved Åndens kraft, så han kan tilveiebringe de dødes oppstandelse, idet han er den første som skal oppstå.”⁴

Siden den dagen profetens bror Samuel Smith fylte vesken sin med

nytrykte eksemplarer av Mormons bok og gikk til fots for å dele den nye boken med hellig skrift med andre, har de hellige arbeidet uten opphør “for å gjøre dette kjent for jordens innbyggere”.

I 1920 begynte daværende eldste David O. McKay i De tolv apostlers quorum på en årelang rundreise til Kirkens misjoner. I mai 1921 sto han på en liten kirkegård i Fagali’i på Samoa, foran de velstelte gravene til tre små barn, datteren og to sønner av Thomas og Sarah Hilton. Disse små – den eldste var to – dødemens Thomas og Sarah virket som ungt misjonærektepar på slutten av 1800-tallet.

Før han dro fra Utah, lovet eldste McKay Sarah, som nå var enke, at han ville besøke hennes barns graver på Samoa fordi hun aldri hadde vært i stand til å vende tilbake dit. Eldste McKay skrev tilbake til henne: “Deres tre små, søster Hilton ... fortsetter i stillhet deres edleste misjonærarbeid som ble påbegynt for nesten 30 år siden.” Så tilføyde han et vers han selv hadde komponert:

Bluffdale, Utah, USA

*Kjærlige hender lukket deres øyne.
Kjærlige hender ordnet deres små
lemmer.*

*Fremmedes hender pyntet deres
enkle graver.*

*Ukjente viser ærbødighet og
sørger der.⁵*

Denne historien er bare én av tusener, hundretusener, som handler om den tid, de skatter og de liv som har blitt ofret de siste 200 årene for å dele gjenoppbyggelsens budskap med andre. Vårt ønske om å nå ut til alle nasjoner, slekter, tungemål og folk er uforminsket i dag, noe som bevitnes av de titusener av unge menn, kvinner og ektepar som for tiden virker under heltidsmisjonskall, av Kirkens medlemmer generelt som gjentar Filips oppfordring om å komme og se,⁶ og av de millioner av dollar som brukes årlig på å opprettholde denne innsatsen over hele verden.

Selv om våre invitasjoner er uten tvang, håper vi at folk vil finne dem overbevisende. For at det skal være slik, tror jeg det kreves minst tre ting: for det første deres kjærlighet, for det annet deres eksempel og for det tredje at dere bruker Mormons bok.

Våre invitasjoner kan ikke dreie seg om egeninteresse. De må snarere være et uttrykk for uselvvisk kjærlighet.⁷ Denne kjærligheten, kjent som nestekjærlighet, Kristi rene kjærlighet, er vår når vi ber om den. Vi oppfordres, ja, befales, til å "be til Faderen med all hjertets iver om å bli fylt med denne kjærlighet".⁸

Som eksempel vil jeg fortelle om en opplevelse søster Lanett Ho Ching hadde, som for tiden virker sammen med sin mann, president Francis Ho Ching, som presiderer over Samoa Apia misjon. Søster Ho Ching forteller:

THE VOICE OF PETER, JAMES, AND JOHN / PETER, JAKOB OG JOHANNES / RØST AV LINDA CURLEY CHRISTENSEN OG MICHAEL T. MALM

“For mange år siden flyttet vår unge familie til en liten bolig i Laie på Hawaii. Boligens carport hadde blitt forvandlet til en hybel, hvor en mann ved navn Jonathan bodde. Jonathan hadde vært vår nabo et annet sted. Da vi følte at det ikke var noen tilfeldighet at Herren hadde ført oss sammen, bestemte vi oss for å være mer åpne om våre aktiviteter og vårt medlemskap i Kirken. Jonathan verdsatte vennskapet vårt og likte å tilbringe tid sammen med familien vår. Han likte å lære om evangeliet, men han var ikke interessert i å forplikte seg til Kirken.

Med tiden ga våre barn Jonathan kallenavnet ‘onkel Jonathan’. Etter hvert som familien fortsatte å vokse, gjorde Jonathans interesse for oss og våre aktiviteter det samme. Våre invitasjoner til høytidsfester, bursdager, skolearrangementer og aktiviteter i Kirken ble utvidet til familiens hjemmeaften og barnas dåpsmøter.

En dag fikk jeg en telefon fra Jonathan. Han trengte hjelp. Han led av diabetes og hadde utviklet en alvorlig infeksjon i foten, som måtte amputeres. Familien og menighetens medlemmer som bodde i nærheten, hjalp ham gjennom prøvelsene. Vi byttet på å være på sykehuset, og prestedømsvelsignelser ble gitt. Mens Jonathan var på rehabilitering, ryddet vi leiligheten hans med hjelp fra Hjelpeforenings-søstre. Prestedømsbrødrene bygget en rampe til døren og håndtak på badet. Da Jonathan kom hjem, ble han overveldet av følelser.

Jonathan begynte å ta misjonærleksjonene igjen. Uken før nyttår ringte han meg og spurte: ‘Hva skal dere på nyttårsaften?’ Jeg minnet ham om vår årlige fest. Men isteden svarte han: ‘Jeg vil at dere skal komme i dåpen min! Jeg vil starte dette nye året riktig.’ Etter 20 år med ‘kom og se’, ‘kom og bidra’ og ‘kom og bli værende’, var denne dyrebare sjelen klar til å bli døpt.

I 2018, da vi ble kalt som misjons-president og ledsager, ble Jonathans helse dårligere. Vi tryglet ham om å være sterk og vente på at vi skulle komme tilbake. Han holdt ut i nesten et år, men Herren forberedte ham til å komme hjem. Han døde fredelig i april 2019. Mine døtre deltok i sin 'onkel Jonathans' begravelse og sang den samme sangen som vi sang i dåpen hans.”

Jeg presenterer den andre betingelsen for å lykkes med å dele gjenopprettelsens budskap med følgende spørsmål: Hva er det som vil gjøre invitasjonen tiltalende for noen? Er det ikke dere, deres livs eksempel? Mange som har hørt og mottatt gjenopprettelsens budskap, ble i utgangspunktet tiltrukket av det de oppfattet i et eller flere medlemmer av Jesu Kristi Kirke. Det kan ha vært måten de behandlet andre på, det de sa eller ikke sa, standhaftigheten de viste i vanskelige situasjoner, eller ganske enkelt deres ansiktsuttrykk.⁹

Uansett hva det måtte være, kan vi ikke unnsnippe det faktum at vi må forstå og etterleve det gjengitte evangeliums prinsipper så godt vi kan for at våre invitasjoner skal være innbydende. Det er noe som

i dag ofte kalles ekthet. Hvis Kristi kjærlighet bor i oss, vil andre vite at vår kjærlighet til dem er oppriktig. Hvis Den hellige ånds lys brenner i oss, vil den på nytt tenne Kristi lys i dem.¹⁰ Det dere er, gir ekthet til deres invitasjon til å komme og oppleve gleden ved fyllden av Jesu Kristi evangelium.

Den tredje betingelsen er liberal bruk av det redskap for omvendelse som Gud har utarbeidet for denne siste evangelieutdeling, Mormons bok. Den er et håndgripelig bevis på Joseph Smiths profetiske kall og et overbevisende vitnesbyrd om Jesu Kristi guddommelighet og oppstandelse. Dens redegjørelse for vår himmelske Faders forløsningsplan er uovertruffen. Når du deler Mormons bok med andre, deler du gjenopprettelsen med andre.

Da Jason Olson var tenåring, ble han gjentatte ganger advart av familiemedlemmer og andre mot å bli kristen. Han hadde imidlertid to gode venner som var medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, og de snakket ofte om religion. Hans venner Shea og Dave svarte respektfullt på argumenter som andre hadde gitt Jason mot å tro på Jesus Kristus.

Til slutt ga de ham et eksemplar av Mormons bok og sa: “Denne boken vil besvare spørsmålene dine. Vær så snill og les den.” Han tok motvillig imot boken og la den i ryggsekken sin, hvor den ble liggende i flere måneder. Han ville ikke legge den fra seg hjemme hvor familien kunne se den, og han ville ikke skuffe Shea og Dave ved å levere den tilbake. Til slutt bestemte han seg for å brenne boken.

En kveld, med en lighter i den ene hånden og Mormons bok i den andre, var han i ferd med å sette fyr på boken da han hørte en røst i sitt sinn som sa: “Brenn ikke boken min.” Forskrekket stoppet han. Da han trodde han hadde innbilt seg røsten, forsøkte han igjen å tenne lighteren. Igjen kom røsten til hans sinn: “Gå til rommet ditt og les boken min.” Jason la fra seg lighteren, gikk tilbake til soverommet, åpnet Mormons bok og begynte å lese. Han fortsatte dag etter dag, ofte til tidlig på morgenen. Da Jason kom til slutten og ba, skrev han: “Ånden fylte meg fra issen til fotsålene ... Jeg følte meg full av lys ... Det var den mest frydefulle opplevelsen jeg noensinne hadde hatt.” Han søkte dåp og ble senere misjonær selv.

Kanskje det sier seg selv at til tross for ekte kjærlighet og oppriktighet vil mange, om ikke de fleste, av våre invitasjoner til å dele gjenopprettelsens budskap med andre, bli avslått. Men husk dette: Alle er verdige til en slik invitasjon – “alle er like for Gud”.¹¹ Herren er tilfreds med enhver innsats vi gjør, uansett utfall. En avslått invitasjon er ingen grunn til at vår omgang skal slutte, og manglende interesse i dag kan godt utvikle seg til interesse i morgen. Uansett forblir vår kjærlighet konstant.

La oss aldri glemme at gjenoppretelsen har kommet av intense prøvelser og ofre. Det er et tema for en annen dag. I dag fryder vi oss over gjenopprettelsens frukter, og en av de mest overveldende er kraften til igjen å binde på jorden og i himmelen.¹² Som president Gordon B. Hinckley uttrykte det for mange år siden: "Hvis det ikke kom noe annet ut av all sorg, møyne og smerte i forbindelse med gjenopprettelsen enn Det hellige prestedømmes beseglingsmyndighet til å knytte familier sammen for evig, ville det ha vært verdt alt det har kostet."¹³

Gjenopprettelsens største løfte er forløsning ved Jesus Kristus. Jesu Kristi oppstandelse er beviset på at han faktisk har kraft til å forløse alle som vil komme til ham – forløse dem fra sorg, urettferdighet, anger, synd og til og med død. I dag er det palme-søndag. Om en uke er det påske. Vi minnes, vi minnes alltid Kristi lidelse og død for å sone for våre synder, og vi feirer den vidunderligste av alle søndager, Herrens dag, da han oppstod

fra de døde. På grunn av Jesu Kristi oppstandelse har gjenopprettelsen mening, vårt jordiske liv har mening, og til syvende og sist har selve tilværelsen mening.

Joseph Smith, gjenopprettelsens store profet, bærer det overordnede vitnesbyrd for vår tid om den oppstandne Kristus: "At han lever! For vi så ham, ja, ved Guds høyre hånd."¹⁴ Jeg tilføyer ydmykt mitt vitnesbyrd til Josephs og til apostlenes og profetenes før ham og apostlenes og profetenes som har etterfulgt ham, om at Jesus fra Nasaret er den lovede Messias, Guds enbårne Sønn og hele menneskehetens oppstandne Forløser.

"Vi bekrefter at de som med bønnens hjelp studerer gjenopprettelsens budskap og handler i tro, vil bli velsignet med å få sitt eget vitnesbyrd

om dens guddommelighet og dens hensikt med å forberede verden til vår Herre og Frelser Jesu Kristi lovede annet komme."¹⁵ Kristi oppstandelse gjør hans løfter sikre. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Apostlenes gjerninger 3:21.
2. Efeserne 1:10.
3. Jakobs brev 1:5.
4. 2 Nephi 2:8.
5. David O. McKay, brev til Sarah M. Hilton, 3. juni, 1921, Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City.
6. Johannes 1:47.
7. Se 1 Johannes 4:18.
8. Moroni 7:48.
9. President David O. McKay sa: "Ethvert menneske som lever i denne verden, over innflytelse på andre, enten på godt eller ondt. Det er ikke bare det vedkommende sier, det er ikke bare det han eller hun gjør. Det er det han eller hun er ... Enhver person utstråler det han eller hun er" (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – David O. McKay* [2003], 229).
10. Se Johannes 1:9; Lære og pakter 88:6–13; 93:2.
11. 2 Nephi 26:33.
12. Se Matteus 16:19; 18:18; Lære og pakter 110:14–16; 132:19, 46.
13. Gordon B. Hinckley, "As One Who Loves the Prophet", i Susan Easton Black og Charles D. Tate, jr., red., *Joseph Smith: The Prophet, the Man* (1993), 6.
14. Se Lære og pakter 76:22–24.
15. "Gjengivelsen av Jesu Kristi evangeliums fylde – en erklæring til verden ved 200-årsjubileet", 5. april 2020, i Russell M. Nelson, "Hør Ham", *Liahona*, mai 2020, 91.

Sandy, Utah, USA

Av president Russell M. Nelson
President for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige

Gå fremover i tro

Jeg velsigner dere med fred og med økt tro på Herren.

Mine kjære brødre og søstre, nå som vi nærmer oss slutten av denne historiske konferansen, uttrykker vi vår takknemlighet til Herren. Musikken har vært enestående og budskapene inspirerende.

Under denne konferansen har vi opplevd mange høydepunkter. På dette 200-årsjubileet har vi introdusert en erklæring til verden angående virkeligheten av gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium i dets fylde.

Vi hedret gjenopprettelsen med Hosianna-ropet.

Vi avduket et nytt symbol som viser vår tro på Herren Jesus Kristus og som skal brukes til visuell gjenkjennelse av Kirkens offisielle informasjon og materiell.

Vi har innbudt alle over hele verden til en dag med faste og bønn, om at den aktuelle pandemien kan kontrolleres, omsorgspersoner beskyttes, økonomien styrkes og livet normaliseres. Denne fasten vil finne sted på Langfredag, den 10. april. Og for en storartet fredag det vil bli!

Neste søndag er første påskedag, når vi igjen skal feire vår Herre Jesu Kristi forsoning og oppstandelse. På grunn av hans forsoning vil den gave han gir i form av oppstandelse bli til del til alle som noensinne har levd. Og den gave han gir i form av evig liv vil bli dem til del som er skikket,

ved sin trofasthet mot ordinanser og pakter som er inngått i hans hellige templer.

De mange inspirerende delene av denne generalkonferansen i april 2020 – og den hellige uke som vi nå begynner på – kan sammenfattes av to guddommelig forordnede ord: “Hør Ham”.¹ Vi ber om at deres fokus på vår himmelske Fader, som uttalte disse ordene, og på hans elskede Sønn Jesus Kristus, vil være det som er mest minneverdig for dere av alt som har funnet sted. Vi ber om at dere vil forplikte dere på nytt til *virkelig* å høre, lytte til og gi akt på Frelserens ord.² Jeg lover at redusert frykt og større tro vil følge.

Takk for deres beslutning om å gjøre deres hjem til et ekte troens

tilfluktssted, der Herrens ånd kan dvele. Vårt pensum for studium av evangeliet, *Kom, følg med meg*, vil fortsette å velsigne dere. Deres konsekvente innsats i denne bestrebelsen – også i de øyeblikkene når dere føler at dere ikke er spesielt fremgangsrike – vil forandre deres liv, deres familie og verden. Vi vil bli styrket når vi blir enda taprere som Herrens disipler, idet vi forsvarer og representerer ham, uansett hvor vi er.

La oss så snakke om templer. Vi har 168 innviede templer over hele verden. Andre er i forskjellige stadier av planlegging og oppføring. Når planer om å oppføre et nytt tempel blir bekjentgjort, blir det en del av vår hellige historie.

Det kan kanskje virke underlig å bekjentgjøre nye templer når alle våre templer er stengt for en periode.

For over hundre år siden forutså president Wilford Woodruff tilstander som våre i dag, slik det er nedtegnet i hans innvielsesbønn for Salt Lake tempel, holdt i 1893. Noen av dere har kanskje nylig sett utdrag fra denne bemerkelsesverdige bønningen i sosiale medier.

Hør denne inntrengende bønningen fra en mektig Guds profet: “Når ditt

folk *ikke* skal få mulighet til å komme inn i dette hellige hus ... og de er undertrykt og i vanskeligheter, omgitt av besværligheter ... og skal vende sitt ansikt til dette ditt hellige hus og be deg om utfrielse, om hjelp, at din kraft må rekkes ut på deres vegne, bønnfaller vi deg om å se ned fra din hellige bolig i barmhjertighet ... og lytte til deres rop. Eller når ditt folks barn i årene som kommer skal adskilles, fra dette sted av noen årsak ... og de skal rope til deg fra dypet av sin lidelse og sorg om at du må gi dem lindring og utfrielse, ber vi deg ydmykt om å ... gi akt på deres rop, og gi dem de velsignelser de ber om.”³

Brødre og søstre, i tider med *vår* nød når templer *er* stengt, kan dere likevel benytte dere av kraften i deres tempelpakter og begavelse når dere overholder deres pakter. Bruk denne tiden når templene er stengt til å fortsette å leve et tempelverdige liv, eller å bli tempelverdige.

Snakk om tempelet med din familie og dine venner. Fordi Jesus Kristus står sentralt i alt vi gjør i tempelet, vil du tenke mer på ham når du tenker mer på tempelet. Studer og be om å lære mer om den kraft og kunnskap du har blitt begavet med – eller som du vil bli begavet med i fremtiden.

I dag har vi gleden av å bekjentgjøre planer om å oppføre åtte nye templer på følgende steder: Bahía Blanca i Argentina, Tallahassee i Florida, Lubumbashi i Den demokratiske republikken Kongo, Pittsburgh i Pennsylvania, Benin City i Nigeria, Syracuse i Utah, Dubai i De forente arabiske emirater, og Shanghai i Folkerepublikken Kina.

På alle de åtte stedene vil Kirkens arkitekter samarbeide med lokale embedsmenn, slik at tempelet vil

THE FORCES OF LIGHT AND DARK (LYSETS OG MØRKETS KREFTER) AV WARREN LUCH, GJENGITT MED TILLATELSE FRA KIRKEHISTORISK MUSEUM

harmonisere med og være et vakkert tilskudd til hvert samfunn.

Planen for et tempel i Dubai kommer som svar på deres elskverdige oppfordring, som vi anerkjenner med takknemlighet.

Bakgrunnen for planen for Shanghai er svært viktig. I mer enn to ti-år har tempelverdige medlemmer i Folkerepublikken Kina reist til Hong Kong Kina tempel. Men i juli 2019 ble dette tempelet stengt for lenge planlagt og sårt tiltrengt renovering.

I Shanghai vil et beskjedent flerbbruks møtested gi kinesiske medlemmer mulighet til å fortsette å delta i tempelets ordinanser – i Folkerepublikken Kina – for dem og deres forfedre.⁴

I hvert land lærer denne Kirken sine medlemmer å hedre, adlyde og oppholde loven.⁵ Vi underviser om familiens betydning, om å være gode foreldre og eksemplariske borgere. Fordi vi respekterer lovene

og bestemmelsene i Folkerepublikken Kina, sender *ikke* Kirken proselytteringmisjonærer dit. Vi vil heller ikke gjøre det nå.

Utflyttede og kinesiske forsamlinger vil fortsette å møtes separat. Kirkens juridiske status der forblir *uforandret*. I en innledende fase av fasilitetens bruk, vil man bare komme inn etter avtale. Herrens hus i Shanghai vil ikke være et reisemål for turister fra andre land.

Disse åtte nye templene vil være til velsignelse for mange mennesker på begge sider av dødens slør. Templer er kronjuvelen i gjengivelsen av Jesu Kristi evangeliums fylde. I Guds godhet og gavmildhet bringer han

New Taipei City, Taiwan

tempelets velsignelser nærmere sine barn *overalt*.

Etter hvert som gjenopprettelsen fortsetter vet jeg at Gud fortsatt vil åpenbare mange store og viktige ting angående sitt rike her på jorden.⁶ Dette riket *er* Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Kjære brødre og søstre, jeg vil uttrykke min kjærlighet til dere. I denne perioden med spenning og usikkerhet, og med den myndighet som er meg gitt, vil jeg gi dere en apostolisk velsignelse.

Jeg velsigner dere med fred og med økt tro på Herren.⁷

Jeg velsigner dere med et ønske om å omvende dere og bli litt mer lik Ham for hver dag.⁸

Jeg velsigner dere så dere kan vite at profeten Joseph Smith er profeten for gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium i dets fylde.

Skulle det være sykdom blant dere eller deres nærmeste, etterlater jeg en velsignelse for helbredelse, i overensstemmelse med Herrens vilje.

Jeg velsigner dere med dette og uttrykker igjen min kjærlighet til hver og en av dere, i Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Joseph Smith – Historie 1:17; se også Lukas 9:35.
2. Se Johannes 10:27; Johannes' åpenbaring 3:20; Mosiah 26:21, 28; Lære og pakter 29:7.
3. Wilford Woodruff, innvielsesbønnen for Salt Lake tempel, 6. apr. 1893, ChurchofJesusChrist.org; uthevelse tilføyd.
4. I tusener av år har det kinesiske folk ført historier og slektshistorie. Tradisjonelle kinesiske seremonier viser respekt for sine forfedre, som for eksempel Qingming-festivalen (清明节). Årets Qingming-Festival (清明节) ble tidfestet til 4.–5. april.
5. Se Trosartiklene 1:12.
6. Se Trosartiklene 1:9.
7. Se Johannes 14:27.
8. Se 3 Nephi 27:27.

Statistisk rapport 2019

Som informasjon til Kirkens medlemmer har Det første presidentskap gitt følgende statistiske rapport om Kirkens vekst og status pr. 31. desember 2019.

ENHETER I KIRKEN

Antall staver	3437
Misjonær	399
Distrikter	542
Menigheter og grener	30 940

MEDLEMMER AV KIRKEN

Totalt antall medlemmer	16 565 036
Nye registrerte barn	94 266
Døpte konvertitter	248 835

MISJONÆRER

Heltidsmisjonærer	67 021
Kirkens tjenestemisjonærer	31 333

TEMPLER

Templer innviet i 2019 (Roma Italia, Kinshasa Kongo, Fortaleza Brasil, Port-au-Prince Haiti, Lisboa Portugal og Arequipa Peru)	6
Templer gjeninnviet i løpet av 2019 (Memphis Tennessee, Oklahoma City Oklahoma, Oakland California, Raleigh Nord-Carolina, Frankfurt Tyskland, Asunción Paraguay og Baton Rouge Louisiana)	7
Templer i drift ved årsskiftet	167

Eldste Jorge T. Becerra

Generalautoritet-sytti

Eldste Jorge T. Becerra var sjenert og stille i oppveksten, men misjonspresidenten ga ham anledninger til å lede. Jorge vendte hjem fra California Arcadia misjon med et ønske om å engasjere seg i Herrens verk resten av livet.

Flere lederskapsmuligheter kom tidligere enn han forventet. Som 27-åring ble han kalt til et biskopsråd. Som 32-åring ble han kalt som biskop. Til å begynne med følte han seg utilstrekkelig når folk kom til ham med sine utfordringer.

“Jeg aner ikke hva jeg gjør”, sa han til faren sin.

Farens svar ga ham en mektig lærdom, minnet ham om misjonspresidentens tro på ham og hjalp ham å forberede seg til fremtidige lederkall, herunder hans kall som stavspre- sident i en alder av 37.

“Far sa: ‘Min sønn, hvor gammel er Den hellige ånd?’” fortalte eldste Becerra. “Det var et stort undervisningsøyeblikk for meg, for jeg visste at jeg kunne gjøre alt Herren ba meg om.”

Denne lærdommen har fulgt eldste Becerra gjennom mange års oppriktig tjeneste i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Jorge Eduardo Torres Becerra ble født 18. desember 1962, sønn av Juan C. Becerra og Celia T. Becerra i Salt Lake City i Utah, i USA, der han vokste opp.

Etter å ha vært på heltidsmisjon ble eldste Becerra viet til Debbie Ilene Schneberger i Salt Lake tempel 10. august 1984. De har fem barn.

Eldste Becerra tok en grad i allmennfag ved University of Utah og en grad i regnskap ved Salt Lake Community College. Han studerte også handelsfag ved University of Phoenix. I 1998 ble han partner i Allegis Advisor Group, et økonomisk rådgivningsselskap. Da han ble kalt som generalautoritet-sytti, arbeidet han som investeringsveileder for Intermountain Financial Partners.

Eldste Becerra har vært Unge menns president på menighetsplan, rådgiver i et misjonspresidentskap, rådgiver i et grenspresidentskap, Seminar-lærer, rådgiver i et biskopsråd, biskop, stavspre- sident og president for California Arcadia misjon. Da han ble kalt, virket han som områdesytti. ■

Eldste Matthew S. Holland

Generalautoritet-sytti

Eldste Matthew S. Holland er ikke fremmed for generalauto- riteter eller generalkonferanser.

Mange siste dagers hellige kjenner ham som sønn av eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum. Andre husker ham kanskje som en 17-åring som talte på preste- dømsmøtet på generalkonferansen i april 1983.

“Det har vært en fantastisk velsignelse hele mitt liv å se hvordan min mor og far har levd, hva de har vært opptatt av og hva de har blitt bedt om å gjøre”, sa eldste Holland, som for tiden presiderer over North Carolina Raleigh misjon.

“Men på grunn av disse førstehåndsobservasjonene vet vi for mye om dette kallet til å tro at vi er tilstrekkelig utrustet for det”, tilføyde han. Heldigvis har vi også lært at Herren kvalifiserer dem han kaller, og vi finner stor tro og trøst i det.”

Eldste Holland husker at det var skremmende å tale på generalkonferansen. Å forberede et budskap som til slutt kom “linje på linje og bud på bud” (2 Nephi 28:30), ble “en tidlig og betryggende velsignelse i form av visshet om at når du tar imot oppdrag fra Herren, vil han hjelpe deg og gi deg tanker og inntrykk om ting som trenger å deles”.

Matthew Scott Holland ble født 7. juni 1966 i Provo i Utah, sønn av Jeffrey R. og Patricia Holland. Han ble viet til Paige Bateman 20. mai 1996 i St. George Utah tempel. De har fire barn.

Eldste Hollands utdannelse omfatter tre grader innen statsvitenskap – en bachelorgrad ved Brigham Young University i 1991, og master- og doktorgrad i filosofi, begge ved Duke University i henholdsvis 1997 og 2001.

Mens han arbeidet som førsteamanuensis i statsvitenskap ved BYU (2001–2009), ble han utnevnt til rektor for Utah Valley University i 2009, hvor han arbeidet frem til han i 2018 ble kalt som misjonspresident.

Han har vært biskop, høyrådsmedlem, rådgiver i et bis- kopsråd, Unge menns veileder på menighetsplan, menighe- tens misjonsleder, lærer i Søndagsskolen og heltidsmisjonær i Skottland Edinburgh misjon. ■

Eldste William K. Jackson

Generalautoritet-sytti

Etter 23 år som distriktslege i USAs utenriktjeneste ble William K. Jackson bedt om å fortelle om de 20 beste erfaringene han hadde hatt mens han bodde og arbeidet i verdens minst utviklede områder.

Da han grunnet på denne anmodningen før sin pensjonsseremoni, innså han at “alle 20 av mine 20 beste var Kirke- eller familierelaterte”, sa han.

William King Jackson ble født 29. mars 1956 i Washington, D.C., sønn av E. William og Lois Andrey Jackson. Han vokste opp i Ojai i California, men på grunn av foreldrenes frivillige arbeid fikk han også utdannelse i Honduras, Algerie og Afghanistan.

Etter å ha vært på misjon i Bolivia La Paz misjon, møtte eldste Jackson Ann Kesler sommeren 1977.

“Det var kjærlighet ved første blick for meg”, sa han. “Resten av sommeren prøvde jeg å overbevise henne om at jeg var den rette.”

De ble viet 29. desember 1977 i Los Angeles California tempel. De har åtte barn, hvorav tre er adoptert – fra India, Nepal og Kambodsja.

Eldste Jackson studerte ved Brigham Young University, tok bachelorgrad ved University of California, Berkeley, og doktorgrad i medisin ved University of California, San Francisco, i 1983.

Etter sin medisinske turnustjeneste arbeidet han i utlandet i 26 år. Han arbeidet nylig som medisinsk direktør for Valley Family Health Care, med avdelinger i Idaho og Oregon i USA.

Da de bodde utenfor USA, tilbragte han og søster Jackson mesteparten av sin tid blant medlemmer av Kirken i første generasjon.

“En av de største delene av mitt vitnesbyrd om evangeliet har vært å se hva evangeliet gjør med disse menneskene som vi er glad i”, sa han. “Det forandrer dem.”

Eldste Jackson har vært områdesytti, president for India New Delhi misjon, Unge menns president på grensplan, Institutt-lærer og lærer i evangeliets lære. Da han ble kalt som generalautoritet-sytti, virket han som biskop. ■

Eldste Jeremy R. Jaggi

Generalautoritet-sytti

Da eldste Jeremy R. Jaggi var tenåring, ble hans syv år gamle søster Kristen smittet av en bakterie som angrep hjernen hennes. Legene sa hun ikke ville overleve.

Unge Jeremy knelte ved siden av sengen sin i familiens hjem i Salt Lake City i Utah, i USA, og tryglet Herren om å få vite hvorfor hun måtte dø så ung. Søsteren fikk imidlertid en prestedømsvelsignelse og overlevde.

Dette var en katalysator for 17 år gamle Jeremy til å “komme på rett kjøll overfor Gud”, noe som fikk ham til å lese Mormons bok seriøst for første gang. Senere virket han som heltidsmisjonær i Ohio Cleveland misjon.

Jeremy gikk igjen ned på sine knær i inderlig bønn mange år senere da hans hustru Amy fikk for tidlige rier med deres tredje barn. “I det øyeblikket følte jeg en overveldende fred – en fred som bare kan beskrives som en himmelsk Faders kjærlige armer som omsluttet meg med Den hellige ånds varme”, sa han.

Denne freden hjalp ham gjennom den korte tiden barnet levde og månedene med sorg som fulgte etter nok en spontanabort. “Vi blir alle prøvet på vår måte”, sa han, “men vi akter det ‘for bare glede’ [Jakobs brev 1:2] at Frelseren har gjort det mulig for oss å ha fred og lykke.”

Jeremy Robert Jaggi ble født i Salt Lake City i Utah 23. mars 1973, sønn av Robert Stanley Jaggi og Judy Anne Roos. Han ble viet til Amy Anne Stewart i Salt Lake tempel 12. juni 1995. De har fem barn.

Eldste Jaggi tok bachelorgrad i adferdsvitenskap og helse ved University of Utah og mastergrad i bedriftsledelse ved Pepperdine University. Han ledet regionalt salg for Alkermes og forvaltet kommersielle eiendommer hos HCA Investments da han ble kalt.

Eldste Jaggi har vært områdesytti, president for Utah Ogden misjon, assisterende utøvende sekretær på stavsplan, biskop, eldstenes quorumpresident, Seminar-lærer, rådgiver i et Unge menns presidentskap på menighetsplan, lærer i misjonærforberedelse på stavsplan og menighetens misjonsleder. ■

Eldste Kelly R. Johnson

Generalautoritet-sytti

Eldste Kelly R. Johnson husker godt den dagen han ble kalt som biskop som 31-åring. Samme dag ble han diagnostisert med Bells parese – en tilstand hvor musklene på den ene siden av ansiktet blir lammet eller svekket.

Det var en krevende tid, ikke bare på grunn av ubehaget og forlegenheten som tilstanden forårsaket, men også på grunn av hans mange nye ansvarsoppgaver. Men denne vanskelige tiden ble til velsignelse.

“Da jeg ikke visste hvordan den langsiktige situasjonen ville bli, utviklet jeg en medfølelse med andre som har vært med meg resten av livet”, sa han. “Jeg lærte virkelig at folk gjennomgår vanskelige og triste ting de ikke kan kontrollere, som påvirker deres evner, følelser og selvtillit.”

Til tider er det ikke beleilig å virke i Herrens kirke. Men akkurat slik Frelserens disipler “straks [forlot] sine garn” (Matteus 4:20) for å følge ham, “er vi villige til å gjøre det vi blir bedt om”, sa eldste Johnson.

Uansett hvor Herren kaller ham eller hans familie, går de med villig hjerte og sinn og prøver å finne det gode uansett omstendigheter.

Kelly Ray Johnson ble født i Pleasant View i Utah 16. januar 1963, sønn av Harold Raymond Johnson jr. og Helen Craggaun Johnson. Han vokste opp i Ogden i Utah og ble viet til Teresa Lynn Bartrum i Salt Lake tempel 27. mars 1986. De har fem barn.

Eldste Johnson tok bachelorgrad i regnskap ved Weber State University i 1987 og mastergrad i bedriftsledelse ved Brigham Young University i 1989. Han har jobbet som rettsmedisinsk regnskapsfører for KPMG International Cooperative og har nylig jobbet som kriminalteknisk revisor og partner for Norman, Townsend og Johnson.

Eldste Johnson, som var områdesytti da han ble kalt, har vært misjonspresident i Thailand Bangkok misjon, hvor han også var på heltidsmisjon, og som stavspresident, rådgiver i et stavspresidentskap, høringsmedlem, biskop, eldstenes quorumpresident, menighetens misjonsleder og lærer i misjonærforberedelse på stavspan. ■

Eldste Thierry K. Mutombo

Generalautoritet-sytti

Eldste Thierry K. Mutombo hadde et sterkt vitnesbyrd om evangeliet da han mottok misjonskallet som ung mann. Han ble døpt sammen med sin familie da han var 10 år, og hadde vært vitne til den mektige måten evangeliet forandret familien hans på.

Men selv da han forberedte seg til å reise på misjon til Elfenbenskysten Abidjan misjon, hadde han ikke et sterkt vitnesbyrd om Mormons bok. Han hadde aldri lest den før.

Thierrys inspirerte biskop oppfordret ham til å lese Mormons bok hver dag før han reiste på misjon. Han ga til og med Thierry nøkkel til Kirkens lokale møtelys så han kunne studere i fred.

Thierry leste hver dag i tre måneder. Da han kom ut på misjonsmarken, hadde han ikke bare fått et sterkt vitnesbyrd om Mormons bok, men han hadde også utviklet studievevaner som hjalp ham som misjonær.

“Det beste redskap vi har til å bringe folk til evangeliets lys og samle det adspredte Israel, er Mormons bok”, sa han.

Thierry Kasuangi Mutombo ble født i Kongo 31. januar 1976, sønn av Antoine Kasuangi Mutombo og Marie Therese Matsanga Mutombo. Han giftet seg med Tshayi Nathalie Sinda i en borgerlig seremoni 29. november 2002. De ble senere besejlet i Johannesburg Syd-Afrika tempel 19. november 2004. De har seks barn.

Eldste Mutombo ble uteksaminert i 2010 ved University of Cepromad med en grad i bedriftsledelse og i 2012 med bachelorgrad i personalforvaltning. Han arbeidet for Kirken i Kongo som leder i Slektshistorie- og Personalavdelingene og som tilsynsfører i Materialforvaltningsavdelingen.

Da han ble kalt som generalautoritet-sytti, virket eldste Mutombo som president for Maryland Baltimore misjon. Tidligere hadde han vært stavspresident, rådgiver i et stavspresidentskap, menighetens misjonsleder, lærer i Søndagskolen og utøvende stavsssekretær. ■

Eldste Adeyinka A. Ojediran

Generalautoritet-sytti

Generalkonferansen i april 2020 var “en uforglemmelig helg” for eldste Adeyinka A. Ojediran.

Denne konvertitten til Kirken ble oppholdt som generalautoritet-sytti – noe som er første gang for en nigeriansk og vestafrikansk siste dagers hellig. Hans overveldende takknemlighet og glede ble enda større da president Russell M. Nelson bekjentgjorde at Nigerias tredje tempel skulle bygges i Benin City.

“Det hadde jeg ikke ventet”, sa eldste Ojediran og smilte bredt. “Å høre vår profet si at enda et tempel skulle bygges i Nigeria var virkelig, virkelig fantastisk. For meg var det en bekreftelse på at Herrens verk går raskt fremover. Vi har alle mye å gjøre for å forberede Guds barn til hans Sønnns annet komme.”

Adeyinka Ayodeji Ojediran ble født i Ibadan i Nigeria 5. april 1967, sønn av Amos Adeniyi og Caroline Anike Ojediran. Han tok en bachelorgrad i botanikk ved University of Ilorin i 1991, før han senere tok en mastergrad i bedriftsledelse ved Ladoko Akintola University of Technology. Han hadde en karriere innen finans og bedriftsledelse som autorisert regnskapsfører. Han jobbet som økonomisjef for Shell Nigeria før han ble kalt som generalautoritet.

Tre år etter sin dåp møtte han Olufunmilayo Omolola Akinbebije på en sosial tilstelning. De to begynte til slutt å gå på stevnemøter, men arbeid i forskjellige byer betydde “at vi bare holdt kontakten per telefon”.

Paret giftet seg til slutt i Nigeria i 1998 og ble beseget i Johannesburg Syd-Afrika tempel 14. november 2002. Eldste og søster Ojediran har én datter.

Eldste Ojediran er takknemlig for ethvert kall i Kirken han har mottatt siden han sluttet seg til Kirken i 1990 som 23-åring. Hver kirkelige oppgave har hjulpet ham å vokse og gitt ham hellige muligheter til å hjelpe andre å utvikle seg i sine respektive kall og plikter.

Eldste Ojediran, som var områdesytti da han ble kalt, har også vært rådgiver i et misjonspresidentskap, stavspre-
sident, rådgiver i et stavspreidentskap, biskop, rådgiver i et biskopsråd og grenspresident. ■

Eldste Ciro Schmeil

Generalautoritet-sytti

Eldste Ciro Schmeil har alltid bestrebet seg på å være lydlig mot Herren, selv om han ikke forsto grunnen til et bestemt bud. “Hvis vi er lydige, hvis vi holder budene,” har han lært, “vil Herren alltid velsigne oss.”

Når han har utført sine kall, har han sett velsignelsene som kommer av lydighet. Mens han var biskop og stavs-
president, hadde han mange verdtsatte anledninger til å “se mennesker forandre sitt liv på grunn av sitt vitnesbyrd om Frelseren og Mormons bok”.

Eldste Schmeil ble født 16. april 1971 i Ponta Grossa i Paraná i Brasil, sønn av Bruno og Erica Schmeil, begge konvertitter til Kirken. Han vokste opp i Curitiba i Brasil, og omtrent da hans foreldre ble kalt til å presidere over Brasil Campinas misjon, reiste han for å virke i Utah Ogden misjon.

Mens han studerte ved University of Utah, møtte eldste Schmeil Alessandra Machado Louza, en student ved Brigham Young University, under en andakt. “Da vi møttes for første gang under andakten, ignorerte hun meg fullstendig”, sa han. Men for ham var det kjærlighet ved første blikk.

De ble viet i São Paulo Brasil tempel i juli 1994 og fullførte sine studier i USA. De reiste tilbake til Brasil og ble der i 20 år før de flyttet til Colorado i USA og deretter til Florida i USA. Eldste og søster Schmeil har to barn.

Eldste Schmeil tok bachelorgrad i arkitektur ved University of Utah i 1995 og mastergrad i bedriftsledelse ved Ohio University i 2010. Han har jobbet for Walmart Brasil som visedirektør og leder for eiendomsutvikling, som administrerende direktør for Scopel, som administrerende direktør for Cia City og senest som eiendomssjef for JBS S.A.

Eldste Schmeil har vært områdesytti, stavspre-
sident, rådgiver i et stavspreidentskap, biskop, eldstenes quorums-
president og grenspresident. ■

Eldste Moisés Villanueva

Generalautoritet-sytti

Han var bare 10 år gammel den gangen, men eldste Moisés Villanueva har aldri glemt hva han følte da misjonærene underviste ham og hans familie i Oaxaca i Mexico.

“Jeg husker Ånden de etterlot seg og freden jeg følte i mitt hjerte”, sa han.

Da Moisés ble døpt sammen med fire av sine søsken, vendte hans mor – en alenemor som oppdro Moisés og hans syv søsken i vanskelige omstendigheter – tilbake til aktivitet i Kirken.

Senere, da 18 år gamle Moisés forberedte seg til sin misjon, fortsatte familien å oppleve timelige utfordringer. Han tvilte på sin beslutning om å dra og fortalte sin mor at han ønsket å bli hjemme for å hjelpe henne.

“Hvis du virkelig ønsker å hjelpe meg,” sa hun, “må du gå og tjene Herren.”

Da Moisés knelte ved sengen på slutten av sin første dag i Mexico Hermosillo misjon, følte han at Herren var fornøyd med hans beslutning. Han gir misjonen æren for å ha utviklet hans vitnesbyrd om det gjengitte evangelium.

“Denne kirken ledes av vår Frelser Jesus Kristus”, sa eldste Villanueva. “Han kjenner hver enkelt av oss ved navn. Han kjenner våre behov, utfordringer og bekymringer. Han kjenner også vår styrke og til og med vårt hjertes ønsker.”

Moisés Villanueva López ble født 13. desember 1966 i Oaxaca i Oaxaca i Mexico, sønn av Rubén Villanueva Platas og Delfina López Domínguez. Han ble viet til Leticia Ávalos Lozano i Mexico City Mexico tempel 30. juni 1995. De har tre barn.

Eldste Villanueva tok en bachelorgrad i bedriftsledelse ved Southeast Regional University i 1997 og en mastergrad i innovasjon for bedriftsforbedring ved Tecnológico de Monterrey i 2011. Han har nylig jobbet som administrerende direktør for Sertexa, et transportselskap.

Da han ble kalt, virket eldste Villanueva som områdesytti i Mexico. Han har også vært president for California Arcadia misjon og høyrådsmedlem, rådgiver i et stavspreidentskap, biskop og leder for informasjon og samfunnskontakt. ■

Steven J. Lund

Unge menns president på generalplan

Som Unge menns nye generalpresident har Steven J. Lund fulgt en hellig befaling om å veilede hundretusener av unge menn i Det aronske prestedømme i en verdensomspennende kirke.

Hvis det var mulig å møte hver enkelt av dem på tomannshånd, vet han nøyaktig hva han ville sagt: “Det er ikke komplisert å være et fremgangsrikt medlem av Guds rike. Vår himmelske Fader elsker deg. Du må bare elske ham tilbake. Hvis vi gjør det, vil vi være trygge og lykkelige ... Vårt liv vil bety noe.”

Å ta Kirken på alvor skjer ikke bare på søndag. Det er en daglig mulighet, ifølge advokaten som ble bedriftsleder.

“Å lese i Skriftene, gå i kirken, omvende oss så snart vi er ute av kurs, åpne munnen og være et eksempel på evangeliet – det er vår himmelske Faders plan”, sa han.

Bror Lund ble født 30. oktober 1953, sønn av Jay og Toy Ellen Lund, og vokste opp i både Nord-California (Santa Rosa) og Syd-California (Long Beach) i USA. Hans tjeneste i USAs hær førte ham tilbake til Europa, et kontinent han hadde blitt glad i under sin tjeneste i Nederland Amsterdam misjon.

Etter sin militærtjeneste begynte han ved Brigham Young University, hvor han gjenopptok kontakten med Kalleen Kirk, en ung kvinne han hadde blitt kjent med mens han var stasjonert i Tyskland. Steven og Kalleen ble til slutt viet i Salt Lake tempel 8. august 1980. De har fire barn.

Etter å ha studert jus ved BYU, arbeidet bror Lund som advokat før han til slutt ble administrerende direktør og konsernsjef for Nu Skin Enterprises. Han er for tiden selskapets styreleder. Han er også leder for Utahs system for høyere utdanning.

Bror Lund har vært president for Georgia Atlanta misjon og koordinator for innvielseskomitéen for Provo City Center tempel. Han har også vært medlem av Unge menns generalutvalg og områdesytti. ■

Ahmad S. Corbitt

*Førsterådgiver i Unge menns
generalpresidentskap*

Ahmad S. Corbitt, 57, ble født i august 1962, sønn av James Earl Corbitt og Amelia Corbitt. Familien var fattig og bodde i boligprosjektene i Philadelphia i Pennsylvania, i USA, omgitt av kriminalitet og gjengvold. Det var ikke trygt å reise fra bydel til bydel.

Morens åndelige tilskyndelser veiledet imidlertid hennes 10 barn og beskyttet dem. Hun visste intuitivt når barna kunne leke ute og når de burde bli inne.

Det var denne åndelige følsomheten som senere fikk henne til å invitere misjonærer fra Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige inn i sitt hjem. I mye av sin barndom og ungdom hadde Ahmad og familien tilbudt sammen med Nation of Islam, og han ble senere døpt som protestant. Men nå følte han seg elsket av den lokale forsamlingen av siste dagers hellige.

Moren og noen søsken ble døpt måneden etter. 16. august 1980, på 18-årsdagen, gikk også Ahmad ned i dåpens vann. Stefaren, Henry Brandford Campbell, sluttet seg til Kirken året etter.

“Det handlet egentlig ikke om oss,” sa han. “Det handlet om Gud og hva han ønsket at vi skulle gjøre. Vi var villige til å være ydmyke og åpne. Han ledet oss.”

Etter å ha gått på Ricks College og virket i Puerto Rico San Juan misjon fra 1982 til 1984, møtte han Jayne Joslin under en tempeltur for unge enslige voksne. Paret ble viet 24. august 1985 i Washington D.C. tempel, og har seks barn.

De neste ni årene arbeidet han om dagen og gikk på skole om kvelden. Han tok eksamen ved Richard Stockton College i New Jersey og Rutgers University Law School.

Han har vært rådgiver i et stavspreidentskap, stavspreident, høyrådsmedlem og president for Den dominikanske republikk Santo Domingo øst misjon.

Bror Corbitt har arbeidet som skrankeadvokat, innen PR og som leder for Kirkens kontor for Informasjon og samfunnskontakt i New York. Han er for tiden ansatt i Kirkens misjonæravdeling. ■

Bradley R. Wilcox

*Annenrådgiver i Unge menns
generalpresidentskap*

Mens Bradley (Brad) R. Wilcox deltok på en ungdomskonferanse i California, møtte han en ung mann som ikke ønsket å være der. Han satte seg ned sammen med tenåringsen under et skyggefullt tre, og snart snakket de om ungdommens favoritttemne – rullebrett.

Bror Wilcox ba tenåringsen vise ham noen triks på rullebrettet. Han ble imponert og oppfordret ungdommen til å utføre en rullebrettdemonstrasjon på Spesielt for ungdom den sommeren. Den unge mannen var motvillig, men gikk til slutt med på det. På EFY fikk han en livsendrende opplevelse og fant sitt vitnesbyrd om evangeliet.

“Han kom til EFY på rullebrett, men dro derfra som misjonær”, sa bror Wilcox.

“Jeg har vært sammen med barn og tenåringer hele mitt liv”, sa bror Wilcox, “og jeg er glad i ungdommene.”

Bradley Ray Wilcox ble født i Provo i Utah, i USA, 25. desember 1959, sønn av Ray T. Wilcox og Val C. Wilcox. Han vokste opp i Provo, med unntak av at han tilbragte noen få barndomsår i Etiopia.

Etter å ha vært på heltidsmisjon i Chile Viña del Mar misjon, ble bror Wilcox viet til Deborah Gunnell i Provo Utah tempel 7. oktober 1982. De har fire barn.

Bror Wilcox tok bachelor- og mastergrad ved Brigham Young University og doktorgrad i pedagogikk ved University of Wyoming. Bror Wilcox har blitt hedret med flere priser for sitt arbeid innen utdannelse, har viet mer enn 30 år til BYUs Spesielt for ungdom-program og har verdsatt å være lærer på skoleuken.

Bror Wilcox og familien har bodd på New Zealand og i Spania mens han har ledet studieprogrammer for BYU i utlandet. Han har skrevet flere bøker og er for tiden professor i Avdeling for oldtidsskrifter ved BYU.

Bror Wilcox har vært president for Chile Santiago øst misjon og medlem av Søndagsskolens generalutvalg, rådgiver i et stavspreidentskap og biskop i en menighet for unge enslige voksne. Da han ble kalt, virket han som høyrådsmedlem og Unge menns president på stavsplan. ■

Minneverdige øyeblikk fra konferansen

Som president Russell M. Nelson lovet, var denne generalkonferansen uforglemmelig på mange måter.¹ Her er noen minneverdige konferanseøyeblikk.

Nytt symbol

President Nelson kunngjorde et nytt symbol for Kirken (se side 73). Symbolet inneholder Kirkens navn innkapslet i et rektangel, som forestiller en hjørnestein. Over det står en Kristus-statue under en buegang, som minner oss om Frelseren og hans tomme grav.

200-årserklæring

President Nelson leste "Gjengivelsen av Jesu Kristi evangeliums fylde - en erklæring til verden ved 200-årsjubileet", som innbyr folk overalt til å lære at Jesu Kristi evangelium som omtales i Det nye testamente, igjen finnes på jorden i dag. Den offisielle oversettelsen finnes på andre omslagsside av dette nummeret på 12 språk. Medlemmer som fremdeles venter på en offisiell oversettelse, kan finne foreløpige oversettelser av

erklæringen i president Nelsons tale (se side 91).

Høytidelig forsamling

En "høytidelig forsamling" ble avholdt søndag morgen som en del av Kirkens 200-årsfeiring av Det første syn. På dette hellige møtet ledet president Nelson de hellige i Hosianna-ropet, et samlet uttrykk for lovprisning som brukes ved spesielle arrangementer som tempelinnvielser (se side 92).

Den andre verdensomspennende fasten

For andre gang på ni dager oppfordret president Nelson verden til å faste og be "om at den aktuelle pandemien kan kontrolleres, helsepersonell må bli beskyttet, økonomien styrket og livet normalisert" (side 74). Denne andre verdensomspennende fasten fant sted langfredag, 10. april 2020.

Nye templer

President Nelson kunngjorde planer om å bygge åtte nye templer over hele verden (se side 115). Det er for tiden 168 innviede templer over hele

verden, hvorav 7 av disse er under renovering.

Ungdomstalere

Møtet lørdag kveld omfattet taler av to tenåringer, Laudy Ruth Kaouk og Enzo Serge Petelo, som talte om hvordan prestedømmet velsigner ungdom (se side 56 og 58). Det er over 20 år siden ungdomstalere fikk tale på generalkonferansen.

Kraftfull musikk

Musikknumrene til konferansen var forhåndsinnspilt. Hellige over hele verden avsluttet konferansen med å synge "Ha takk for profeten du sendte", med kor i Ghana, New Zealand, Mexico, Syd-Korea, Tyskland og Brasil (se side 2). ■

NOTE

1. Se Russell M. Nelson, "Avslutningsord", *Ensign* eller *Liahona*, nov. 2019, 122.

Covid-19: Budskap til veiledning, helbredelse og håp

Medlemmene vitner om å ha sett Herrens hånd selv i denne tiden med forandringer, engstelse og savn.

Redaktørens anmerkning: Da generalkonferansen begynte 4. april, var bilder av det stille Konferansesenteret en påminnelse om pandemien rundt oss, men budskapene fra våre ledere fokuserte på optimisme og håp. I løpet av de siste ukene har vi mottatt lignende historier om tro fra Kirkens medlemmer rundt om i verden. De følgende sidene inneholder utdrag fra noen av historiene deres, samt informasjon om flere artikler på Internett. Med Kristus-lignende medfølelse kan vi fortsette å hjelpe hverandre å komme oss etter virkningene av denne pandemien.

Han var med meg den gangen, Han er med meg nå

Mens jeg satt hjemme og prøvde å roe min engstelse for det som foregikk i verden, åpnet jeg dagboken tilfeldig og havnet på følgende: “Det er så mye frykt som følger med å stå opp hver dag i denne verden, men med tro på evangeliets læresetninger kan vi sette den ene foten foran den andre ... Tro overvinner alltid frykt.”

Jeg visste at jeg nettopp hadde mottatt mektig personlig åpenbaring, og at vår himmelske Fader ga meg den ved hjelp av mine egne dagbokoppføringer fra flere år tidligere. Jeg

ble velsignet med et øyeblikks fred og kunnskapen om at vår himmelske Fader var med meg den gangen, og han er her hos meg nå.

Danette Gray, Utah i USA

Den hellige ånd kan virke på Internett

Jeg følte meg inspirert til å begynne å holde Seminar-klasser ved hjelp av gruppevideosamtaler. To dager før byen vår ble satt i karantene, hadde klassen sin første Internett-leksjon.

Noen av foreldrene sluttet seg også til klassen, også de som ikke er medlemmer. Jeg holdt tilbake tårene da vi studerte Mosiah kapittel 2 sammen.

Vi følte alle Ånden da vi lærte at å tjene andre også er å tjene Gud. Jeg lærte mye om å motta og gjenkjenne personlig åpenbaring. Den hellige ånd vil tilkjenne evangeliets sannhet i mange leveringsformater. Til tross for det som skjer i verden, kan ingenting hindre vår himmelske Faders arbeid for sine barns frelse i å gå videre.

Marites Pineda, Mindanao på Filippinene

Vi har ikke gått glipp av en eneste dag med Seminar

Selv med alt som har skjedd med koronaviruset, er jeg glad for å kunne si at vi ikke har gått glipp av en eneste dag med Seminar! Å undervise klassene mine gjennom videosamtaler byr på noen utfordringer, men jeg elsker å se foreldre og yngre søsken lytte til samtalene våre. Jeg elsker at det gir våre familier en følelse av regelmessighet og rutine, og jeg elsker ikke minst at vi kan fortsette å bære vitnesbyrd for hverandre om Jesus Kristus og hans kjærlighet til oss.

Mandi Crandell, Yigo på Guam

Tjeneste for dem på begge sider av sløret

Jeg virket som seniorsøstermisjonær i Missouri Independence misjon da Kirkens møter ble avlyst og vi begynte å isolere oss i leilighetene våre. Vi brukte telefonene og datamaskinene våre til å holde kontakt med medlemmene og strekke oss ut til dem vi arbeidet med, som ikke gikk regelmessig i kirken.

For å holde meg opptatt bestemte jeg meg for å gjøre litt slekts historie, selv om det en god stund har vært vanskelig for meg å finne nye navn.

Da jeg logget meg på FamilySearch, fant jeg et varsel om en opptegnelse som ventet på å bli tilknyttet. Denne ene opptegnelsen førte til at jeg fant rundt 70 personer i linjen min. Etter fem dager stoppet strømmen av navn opp. Senere den dagen fant vi ut at vi alle skulle bli avløst for å dra hjem. Det er så trist å dra, men jeg føler meg også velsignet ved at jeg kunne tjene familien på den andre siden av sløret i denne vanskelige tiden.

Kim Nielson, Oregon i USA

Vi kan gjøre vår del for å holde Herrens verk i bevegelse

Etter hvert som misjonærene i området vårt ble rådet til å holde seg i leilighetene sine, har vi prøvd å gjøre vår del og innby en venn til å lære om Kirken. Misjonærene deler leksjonene sine med vennen vår over telefon. Vi føler Åndens styrke i vårt hjem takket være teknologien vi har i dag. Det har vært fantastisk å se at Herrens arbeid fortsatt pågår, selv med alle utfordringene i verden.

Elaina Reich, Washington i USA

Frelseren hører vår sang

Jeg virker som tjenestemisjonær i PathwayConnect-programmet i Kiev Ukraina stav. Programmets ledere bestemte seg for å lære opp alle oss som leder personlige sammenkomster, slik at vi kunne gjennomføre dem virtuelt. Dagen etter kunngjorde myndighetene karantenetiltak i Kiev.

Jeg elsker anledningen til å samles til PathwayConnect. Og jeg elsker anledningen til å samles for å tilbe og synge sammen hjemme på søndager. Jeg er takknemlig for forsikringen om at når to eller tre samles i Hans navn, er Han der. Ingen vet hvor lenge vi vil være i karantene i Kiev, men vi vet at Frelseren vil høre vår sang.

Kateryna Serdyuk, Kiev i Ukraina

“Det er på tide å ta familien tilbake”

Da nyheten om covid-19 kom, følte jeg at den var dramatisk overdrevet. Etter hvert som dagene gikk, begynte jeg imidlertid å føle ubehag og til og med panikk med hensyn til verdens fremtid.

En morgen fikk jeg ikke til å sovne igjen og satt og grunnet på hva alt dette skulle bety. Så kom freden. Ånden lærte meg at Herren hadde gitt meg en gave. “Det er på tide å ta familien din tilbake”, sa han.

Livet blir så travelt. Denne pandemien har gitt familien vår muligheten til å fokusere på det som betyr noe: Jesu Kristi evangelium. Jeg kan

fortrenge noen av de skadelige innflytelsene i verden og fokusere på å lære barna mine å se hen til Kristus. Vår himmelske Fader er alltid oppmerksom på oss. Jeg føler det nå mer enn noensinne.

Mary Ostler, Nebraska i USA

Herren har forberedt oss på dette

Da jeg først fikk høre at Kirkens møter var midlertidig avlyst, ble jeg litt forvilet. Men nå kan jeg se hvordan Herren har forberedt oss til dette gjennom sine profeter. Hjemmesentrert studium av evangeliet kan hjelpe oss gjennom vanskelige tider. Jeg er takknemlig for at jeg fortsatt kan ta del i nadverden på søndager og få tilgang til profetenes ord. Det er betryggende å vite at inntil vi kan samles igjen, kan vi føle den samme Ånden.

Emma van As, Gauteng i Syd-Afrika

Vi har lært å tilbe

Da min mann og jeg deltok i nadverdens ordinans hjemme for første gang, følte jeg Ånden så sterkt at jeg hadde problemer med å synge salmen vi hadde valgt. På mine mer enn 70 år med deltagelse på våre gudstjenester kan jeg ikke huske at jeg har satt så stor pris på velsignelsene vi har mottatt ved vårt medlemskap og vår deltagelse i Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Vi har lært hvordan vi skal tilbe og hvem vi tilber. Ja, vi savner omgangen med våre medhellige og vil med glede vende tilbake til “normalen” så snart som mulig, men jeg er takknemlig for det vi lærer i mellomtiden når vi følger profetens råd i vår “hjemmesentrerte, kirkestøttede” tilbedelse.

Susan Preator, Montana i USA

Vi finner fred og samhold

Hjemmeaften er noe min sønn og jeg ser frem til hver uke. Vi hadde ofte

medlemmer, venner og misjonærer hjemme hos oss. Så forandret ting seg drastisk på grunn av pandemien. Nå har vi hjemmeaften med vennene våre på telefon. Hele denne tiden har vi vært i stand til å gjøre mange ting som har bragt oss nærmere hverandre.

Jeg er svært takknemlig for vår kjære profet, som oppfordret oss alle til å faste. Mange av oss var i stand til å føle kraften i harmoni og fred ved denne opplevelsen. I tider som denne kommer den freden vi trenger, fra Frelseren Jesus Kristus.

Roshene McKenzie, Kingston på Jamaica

Gud har kontroll

Jeg begynte min misjon for bare to og en halv måned siden. Jeg ble sendt til Hermosillo i Mexico. Hver dag fikk jeg anledning til å møte fantastiske mennesker som var forberedt til å motta det gjengitte evangelium. Jeg følte at jeg så vidt hadde begynt å oppfylle min hensikt da covid-19 avbrøt misjonen min.

Det gjorde vondt å forlate dem jeg er så glad i, men jeg har også følt stor fred og trygghet fordi jeg vet at Gud fortsatt har kontroll. Jeg er takknemlig for at vi har en profet og apostler som kan veilede oss i denne tiden. I likhet med mange misjonærer i verden er jeg sikker på at dette ikke vil være slutten på min misjon. Snart kan jeg igjen bidra til å fremme Herrens verk og fortsette å være et redskap i hans hender til å bringe flere sjeler til omvendelse. ■

Carolina Roman, Puerto Rico

Fortsett å utforske på Internett

Les flere historier om hvordan medlemmer har reagert med tro og håp på pandemiens virkninger på sitt liv.

Trenger du håp?

- Finn ut hvordan medlemmer rundt om i verden har funnet håp om at Gud våker over oss.
- Les om hvordan medlemmer gikk frem på andre tidspunkter i Kirkens historie da nadverdsmøtene ble avlyst.

Trenger du hjelp?

- Lær å gjenkjenne sorg i deg selv og å sørge med dem som sørger.
- Finn ut hvordan andre har tilpasset seg å tilbe hjemme.

Trenger du ideer?

- Få ideer til hvordan du kan fortsette å utføre tjeneste under disse unike omstendighetene.
- Finn ut hvordan andre heltidsmisjonærer har tilpasset seg endringer i sine oppdrag.

For å lese disse historiene og mer kan du gå til den spesielle delen av *Liahona*, "Covid-19: Budskap om tro". Finn denne delen ved å gå til tidsskriftene i Evangeliebibliotek-appen eller på Internett på ChurchofJesusChrist.org.

Flere nyttige ressurser for foreldre

- Mai-nummeret av *Vennen* inneholder historier om barn som lærer og utfører tjeneste.
- Åpne appen Etterlev evangeliet og nylige numre av *New Era* for å se historier om ungdom som går fremover i tro og finner unike måter å tjene på.
- Å bli tvunget til å være sammen på et mindre areal kan være krevende. Du finner forslag til hvordan du kan utvikle et sterkere forhold til din ektefelle og familie i disse artiklene:
 - "Kjærligheten forsvant ... jeg fant den igjen", *Liahona*, jan. 2005.
 - "Gi næring til en kjærlighet som varer", *Liahona*, mai 2000.
 - "For fred i hjemmet", *Liahona*, mai 2013.
 - "Mer flittige og samvittighetsfulle hjemme", *Liahona*, nov. 2009.
 - Dessverre kan noen reagere på denne stressende tiden ved å la det gå ut over andre. Hvis du blir skadet, kan du undersøke ressursene på abuse.ChurchofJesusChrist.org og søke hjelp. Du fortjener trygghet og respekt.

Finn ut mer

- De siste oppdateringene fra Kirken om virkningene av covid-19 finnes på ChurchofJesusChrist.org.

Kom, følg med meg

Vi lærer fra generalkonferansetaler

Læresetningene fra vår tids profeter og ledere i Kirken på generalplan, gir inspirert veiledning i vår innsats for å delta i Herrens arbeid. På annen og fjerde søndag i måneden velger quorumpresidentskapet og Hjelpeforeningens presidentskap ut en konferansetale til drøfting, utfra medlemmenes behov og Åndens veiledning. Fra tid til annen kan biskopen eller stavsprezidenten også foreslå en tale. Generelt bør ledere legge vekt på taler fra medlemmene av Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum. Imidlertid kan en hvilken som helst tale fra den sist avholdte konferansen drøftes.

Ledere og lærere skulle finne måter hvorpå de kan oppmuntre medlemmene til å lese den utvalgte talen før møtet.

For mer informasjon, vennligst henvis til kapitlene om møter i Det melkisedekske prestedømme og Hjelpeforeningen i *Håndbok 2: Kirkens administrasjon*, (2019).

Forberedelse til å undervise

Følgende spørsmål kan være til hjelp for lærere når de planlegger å benytte en tale fra generalkonferansen i undervisningen.

1. Hva ønsker taleren at vi skal forstå? Hvilke prinsipper i evangeliet undervises? Hvordan angår disse prinsippene vårt quorum eller Hjelpeforeningen?
2. Hvilke skriftsteder brukte taleren for å understøtte sitt budskap? Er det andre skriftsteder vi kunne lese som vil gi oss dypere forståelse? (Kanskje finner du noen under Noter etter talen eller i Veiledning til Skriftene.)
3. Hvilke spørsmål kan jeg stille som vil hjelpe medlemmene til å grunne på talen? Hvilke spørsmål vil hjelpe dem å forstå hvilken relevans talen har i deres liv, i deres familie og i Herrens arbeid?
4. Hva annet kan jeg gjøre for å innby Ånden til møtet vårt? Hva kan jeg bruke for å høyne nivået på drøftelsen, som for eksempel historier, analogier, musikk og kunstverk? Hva benyttet taleren?
5. Fremsatte taleren noen oppfordringer? Hvordan kan jeg hjelpe medlemmene å få et ønske om å handle ifølge oppfordringene?

Aktivitetsforslag

Det er mange måter man kan hjelpe medlemmene å lære fra budskap som er gitt på generalkonferansen. Her er noen eksempler: (Du kan ha andre forslag som vil passe bedre i ditt quorum eller i Hjelpeforeningen.)

- **Drøft i grupper.**
Del medlemmene inn i små grupper, og la hver gruppe få hver sin del av konferansetalen som de kan lese og drøfte. Be så hver gruppe dele en sannhet de har lært. Eller så kan du danne grupper der medlemmene har studert forskjellige deler av talen, og la dem fortelle hverandre om det de lærte.
- **Besvar spørsmål.**
Oppfordre klassemedlemmene til å besvare spørsmål som de følgende om talen: Hvilke av evangeliets sannheter finner vi i denne talen? Hvordan kan vi anvende disse sannhetene? Hvilke oppfordringer og lovede velsignelser ble gitt? Hva lærer denne talen oss om det arbeidet Gud ønsker at vi skal utføre?
- **Del sitater.**
Be medlemmene dele sitater fra konferansetalen som inspirerer dem til å utføre sine ansvarsoppgaver i arbeidet med å frelse sjeler. Oppmuntre dem til å overveie hvordan de kan dele disse sitatene til andres velsignelse, blant dem deres kjære og mennesker de yter omsorgstjeneste overfor.
- **Bruk konkretisering.**
Be på forhånd noen medlemmer om å ta med seg gjenstander hjemmefra som de kan bruke til å undervise fra konferansetalen med. Be medlemmene under møtet om å forklare hvordan disse gjenstandene relaterer til talen.
- **Forbered en leksjon som kan undervises i hjemmet.**
Be medlemmene samarbeide to og to om å planlegge en leksjon til en hjemmeaften basert på konferansetalen. Hvordan kan vi gjøre talen relevant for familien? Hvordan kan vi dele denne talen med dem vi yter omsorgstjeneste overfor?
- **Fortell om egne erfaringer.**
Les flere sitater fra konferansetalen sammen. Be medlemmene om å dele eksempler fra Skriftene og fra sitt liv som illustrerer eller underbygger læren som undervises i disse uttalelsene.
- **Lær om et skriftsted.**
Be medlemmene lese en skriftstedhenvisning i konferansetalen. Be dem drøfte hvordan læresetningene i talen hjelper dem å forstå skriftstedet bedre.
- **Finn et svar.**
Forbered før undervisningen noen spørsmål som kan besvares ved hjelp av konferansetalen. La fokus være på spørsmål som tilskynder til grundig overveielse eller anvendelse av evangeliets prinsipper (se *Undervisning på Frelserens måte*, 31–32). La så medlemmene velge et spørsmål og så finne svar i talen. Be dem drøfte sine svar i mindre grupper.
- **Finn et utsagn.**
Be medlemmene granske konferansetalen og se etter utsagn som er av stor betydning for dem. Be dem dele utsagnene og hva de lærer av dem. Hvordan hjelper disse læresetningene oss å utføre Herrens arbeid?
- **Lag noe.**
Be medlemmene lage en plakat eller et bokmerke som innbefatter en kort, inspirerende uttalelse fra konferansetalen. Gi dem mulighet til å presentere det de har laget. ■

Frelserens sentrale rolle

President Russell M. Nelson bekjente et nytt symbol for å identifisere Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige (se side 73). Dette emblemet fremhever Jesu Kristi navn og hans sentrale rolle i alt Kirken gjør. Kirkens navn står skrevet i en rektangulær form som representerer en hjørnestein – Jesus Kristus er hovedhjørnesteinen som Kirken er bygget på (se Efeserne 2: 19–21). I midten av symbolet finner vi en fremstilling av Thorvaldsens marmorstatue Kristus. Bildet skildrer den oppstandne, levende Herre som står under en buegang som en påminnelse om at han kom ut fra graven tre dager etter sin død.

For å respektere Kirkens symbols hellige natur og bevare juridisk beskyttelse, skal Kirkens offisielle symbol kun brukes etter godkjenning fra Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum.

“Hva betyr det for deg at Jesu Kristi evangelium har blitt gjengitt til jorden?” Dette spørsmålet stilte president Russell M. Nelson under Kirkens 190. årlige generalkonferanse.

“Det betyr at du og din familie kan bli beseglet sammen for evig! Det betyr at fordi du har blitt døpt av en som har myndighet fra Jesus Kristus og har blitt bekreftet som medlem av hans kirke, kan du nyte Den hellige ånds konstante ledsagelse ... Det betyr at du aldri vil bli etterlatt trøstesløs eller uten tilgang til Guds kraft til å hjelpe deg. Det betyr at prestedømskraft kan velsigne deg når du mottar nødvendige ordinanser og inngår pakter med Gud og holder dem. For et anker for vår sjel disse sannhetene er, spesielt i disse tider når uværet truer.”

